ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 6.4.2005
COM(2005) 123 τελικό

2005/0046 (COD)
2005/0047 (COD)
2005/0048 (CNS)
2005/0049 (COD)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος-πλαισίου για την αλληλεγγύη και τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών κατά την περίοδο 2007-2013

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ταμείου Προσφύγων για την περίοδο 2008-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων για την περίοδο 2007-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών για την περίοδο 2007-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επιστροφών για την περίοδο 2008-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

{SEC(2005)435}

(υποβάλλεται από την Επιτροπή)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος-πλαισίου για την αλληλεγγύη και τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών κατά την περίοδο 2007-2013

Η ανακοίνωση για την καθιέρωση προγράμματος-πλαισίου «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών» αποτελεί τμήμα συνεκτικής δέσμης προτάσεων που αποσκοπούν στην παροχή επαρκούς στήριξης σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης εντός των δημοσιονομικών προοπτικών 2007. Οι τρεις βασικοί στόχοι της ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης θα αναπτυχθούν παράλληλα και με τον ίδιο βαθμό έντασης, καθιστώντας έτσι δυνατή μια ισόρροπη προσέγγιση που θα στηρίζεται στις αρχές της δημοκρατίας, του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, και το κράτος δικαίου. Καθένας από τους στόχους αυτούς στηρίζεται από πρόγραμμα-πλαίσιο που παρέχει την αναγκαία συνοχή μεταξύ των σχετικών παρεμβάσεων σε κάθε τομέα πολιτικής, και συνδέει σαφώς τους πολιτικούς στόχους με τους διαθέσιμους για τη στήριξή τους πόρους. Εξάλλου, η δομή αυτή αποτελεί σημαντική απλούστευση και εξορθολογισμό της υφιστάμενης δημοσιονομικής στήριξης στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επιτρέποντας έτσι μεγαλύτερη ευελιξία στον καθορισμό των προτεραιοτήτων, αυξάνοντας παράλληλα τη γενικότερη διαφάνεια.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από τον πρώτο χαρακτηρισμό της ως στόχου στη συνθήκη του Άμστερνταμ, η σταδιακή καθιέρωση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης έχει εξελιχθεί σε ένα από τους ακρογωνιαίους λίθους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο στόχος αυτός είναι απόρροια των γενικότερων στόχων της οικονομικής ανάπτυξης και της διαρκούς εξέλιξης: η αυξημένη ευμάρεια στην ήπειρό μας μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα σε ένα κλίμα ασφάλειας που εγγυάται στους πολίτες και στον επιχειρηματικό κόσμο την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τους καθώς και την προστασία από το έγκλημα και την τρομοκρατία.

Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης συνίσταται σε μια ισορροπία που εγγυάται υπέρτατα δικαιώματα του ατόμου (ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη) και παράλληλα ορίζει τις ύψιστες αρμοδιότητες (ασφάλεια, δικαιοσύνη) που αναμένονται από την Ένωση[1]. Οι πολίτες της Ένωσης δικαίως περιμένουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, παράλληλα με την εγγύηση του σεβασμού των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων, να ακολουθήσει μια αποτελεσματικότερη, συντονισμένη προσέγγιση στα διασυνοριακά προβλήματα όπως η

[1] "Η ελευθερία είναι η αρχή που ενώνει, η βάση του ευρωπαϊκού οράματος. Όμως χωρίς ασφάλεια, χωρίς ένα σύστημα δικαίου και απονομής δικαιοσύνης αναγνωρισμένο από τους πολίτες, δεν θα διασφαλίζεται η άσκηση των ελευθεριών και ο σεβασμός των δημοκρατικών αξιών. Ο ευρωπαϊκός χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης εγγυάται συνεπώς τις δημοκρατικές αρχές και το σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Η κοινή αναγνώριση αυτών των αρχών, η οποία έχει ουσιαστική σημασία για την ευρωπαϊκή ιθαγένεια, και η οποία περιλαμβάνεται στο εξής στο Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων, αποτελεί τη βάση της ολοκλήρωσης για όλους όσους διαμένουν στην Ένωση. ", "Ένα όραμα για την Ευρωπαϊκή Ένωση" COM (2002) 247 τελικό.

λαθρομετανάστευση και η διακίνηση και λαθραία μεταφορά ανθρώπων, καθώς και η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα.

Με βάση τα αποτελέσματα του προγράμματος του Τάμπερε, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θέσπισε, τον Νοέμβριο 2003, πολυετές πρόγραμμα (το «Πρόγραμμα της Χάγης»), στο οποίο καθορίζεται νέα πορεία που θα δώσει τη δυνατότητα στην Ένωση να αναπτύξει περαιτέρω ό,τι έχει ήδη επιτευχθεί και να αντιμετωπίσει τις νέες προκλήσεις. Μεταξύ των καθορισθέντων στόχων είναι η περαιτέρω ανάπτυξη των κοινών πολιτικών μετανάστευσης και ασύλου και η καθιέρωση ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης για τον έλεγχο και την παρακολούθηση των εξωτερικών συνόρων, που θα πρέπει να χαραχθεί εντός του πλαισίου της γενικής αρχής της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, μεταξύ άλλων και όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις. Οι αρχές αυτές περιλαμβάνονται επίσης στο Σύνταγμα ως κατευθυντήριες αρχές για την ανάπτυξη κοινών πολιτικών όσον αφορά τους ελέγχους των συνόρων, το άσυλο και τη μετανάστευση.

Στις ανακοινώσεις της για τον καθορισμό των στρατηγικών κατευθύνσεων προκειμένου για την χάραξη των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013[2], η Επιτροπή υπογράμμισε ήδη τον στόχο της στήριξης του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης με επαρκείς δημοσιονομικούς πόρους σε νέο κεφάλαιο που θα αφορά την «Ιθαγένεια, ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη». Σύμφωνα με τους στόχους που καθόρισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το προτεινόμενο πρόγραμμα-πλαίσιο «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών» έχει στόχο να αντιμετωπίσει την **δίκαιη κατανομή των ευθυνών** μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά το δημοσιονομικό βάρος που απορρέει από την καθιέρωση μιας ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και την εφαρμογή κοινών πολιτικών στη χορήγηση ασύλου και τη μετανάστευση.

2. Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΙΚΩΝ ΡΟΩΝ

2.1 Στόχοι του προγράμματος-πλαισίου

Η εφαρμογή των κοινοτικών δημοσιονομικών προγραμμάτων πρέπει να αποτελεί τμήμα ενός αποτελεσματικού αμαλγάματος πολιτικών, οι οποίες αποσκοπούν στην επίτευξη ειδικών στόχων που συνδέονται με την ανάπτυξη των πολιτικών της ΕΕ. Από την άποψη αυτή, η επιλογή τομέων και τύπων παρέμβασης πρέπει να γίνεται βάσει αξιολόγησης των αναγκών που πρέπει να καλυφθούν, και να λαμβάνεται υπόψη η συμπληρωματικότητα των άλλων δυνατών μέσων, ιδίως της νομοθεσίας. Μέχρι σήμερα, οι κοινές πολιτικές ασύλου, μετανάστευσης και διαχείρισης των συνόρων καθορίζονται κυρίως μέσω νομοθεσίας. Οι θεσπισθέντες κανόνες έχουν θέσει τα θεμέλια της κοινοτικής νομοθεσίας στους τομείς αυτούς. Εντούτοις, η εφαρμογή των εν λόγω κανόνων επιφέρει άνισο καταμερισμό των βαρών για καθένα των κρατών μελών, μερικά των οποίων φέρουν δυσανάλογο τμήμα των ευθυνών που θα αποβούν προς όφελος της Κοινότητας ως σύνολο, και η άνιση εφαρμογή θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο το σχέδιο της εναρμόνισης.

---

[2] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος - Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013. COM(2004) 101 τελικό/2, 10.2.2004. Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - Δημοσιονομικές προοπτικές 2007 - 2013, COM(2004) 487 τελικό, 14.7.2004.

Ο αριθμός των ατόμων που επηρεάζονται από αυτούς τους τομείς πολιτικής είναι σημαντικός. Στην ΕΕ των 25 κρατών μελών, τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τον έλεγχο περίπου 6.000 χιλιομέτρων χερσαίων συνόρων και περίπου 85.000 χιλιομέτρων παραλίων. Εκτιμάται ότι 100 εκατομμύρια επιβάτες φθάνουν κατ' έτος στα διεθνή αεροδρόμια, μεταξύ των οποίων και άτομα στα οποία απαγορεύεται η είσοδος. Τα κράτη μέλη αρνούνται κατ' έτος σε περισσότερους από 340.000 υπηκόους τρίτων χωρών το δικαίωμα εισόδου στην ΕΕ, συλλαμβάνουν περίπου 500.000 υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στο έδαφός τους, και απομακρύνουν περίπου 300.000 υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν εισέλθει ή διαμένουν παράνομα στο έδαφός τους, ή φροντίζουν για τον επαναπατρισμό τους για άλλους λόγους. Στην ΕΕ 25, εκδίδονται κάθε χρόνο περίπου 2,2 εκατομμύρια άδειες σε υπηκόους τρίτων χωρών προκειμένου αυτοί να διαμείνουν ή να παραμείνουν με σκοπό την απασχόληση, την οικογενειακή επανένωση, σπουδές, διεξαγωγή έρευνας ή για άλλους λόγους. Ο συνολικός αριθμός των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην ΕΕ 25 είναι αυτή τη στιγμή διπλάσιος από τον αριθμό υπηκόων της ΕΕ που έχουν επιλέξει να ασκήσουν το δικαίωμα διαμονής τους σε άλλο κράτος μέλος. Ο πληθυσμός εξακολουθεί να αυξάνει κυρίως λόγω της καθαρής μετανάστευσης.

Η δημοσιονομική αλληλεγγύη της Κοινότητας πρέπει να είναι σε θέση να στηρίζει τη περαιτέρω ανάπτυξη και την εφαρμογή της ολοκληρωμένης και ισόρροπης προσέγγισης που έχει χαράξει η ΕΕ όσον αφορά τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών. Πρέπει να συμβάλλει επαρκώς στους 4 βασικούς πυλώνες της εν λόγω προσέγγισης:

- Πρώτον, τα κράτη μέλη έχουν δεσμευτεί να εφαρμόζουν το κεκτημένο του Σένγκεν και να καθιερώσουν ένα κοινό ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης των συνόρων στην ΕΕ. Κατά συνέπεια, υποχρεούνται να προβαίνουν σε αποτελεσματική διαχείριση της ροής ατόμων στα εξωτερικά σύνορα, προκειμένου να εξασφαλίζουν αφενός υψηλό επίπεδο προστασίας στα εξωτερικά σύνορα για την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών, και αφετέρου την απρόσκοπτη διέλευση αυτών των συνόρων από καλόπιστους ταξιδιώτες, όπως εκείνοι για τους οποίους έχουν εκδοθεί θεωρήσεις από τις προξενικές υπηρεσίες των κρατών μελών στην αλλοδαπή. Οι στόχοι αυτοί προϋποθέτουν, ειδικά από άποψη περιορισμού της παράνομης εισόδου, την ασφάλεια των παραλίων συνόρων στη Μεσόγειο και των χερσαίων συνόρων στην Ανατολική Ευρώπη, καθώς και την ενίσχυση της δράσης των προξενικών υπηρεσιών των κρατών μελών στις τρίτες χώρες,

- Δεύτερον, με τη θέσπιση του ευρωπαϊκού προγράμματος δράσης για τις επιστροφές το 2002, τα κράτη μέλη ανέλαβαν τη δέσμευση να αναπτύξουν μια κοινή πολιτική επιστροφών με βάση κοινά πρότυπα και βέλτιστες πρακτικές. Μια αποτελεσματική κοινοτική πολιτική επιστροφών αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα σε αξιόπιστη πολιτική νόμιμης μετανάστευσης και χορήγησης ασύλου, καθώς και σημαντικό στοιχείο για την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης. Οι προσπάθειες των μεμονωμένων κρατών μελών ως προς τη διαχείριση των επιστροφών είναι περιορισμένες όχι μόνο από χρηματοδοτική άποψη αλλά και από άποψη πολιτικού αντίκτυπου και από άποψη σημασίας. Τα κράτη μέλη ευρίσκονται ενώπιον παρόμοιων δυσχερειών κατά την εφαρμογή των επιχειρήσεων επιστροφής, τις οποίες μπορούν να αντιμετωπίσουν συλλογικά συνενώνοντας πόρους και πείρα. Εξάλλου, τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνονται στην ανάπτυξη «ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών»: ανάλυση και αξιολόγηση των δυνατών ομάδων επιστρεφόντων, νομικές και διαχειριστικές αντιξοότητες στο κράτος μέλος και κατάσταση στη χώρα επιστροφής, και ανάπτυξη ειδικών και στοχοθετημένων ενεργειών αντίστοιχων με την πρόκληση. Αυτό αναμένεται

να συμβάλλει στη μείωση, εντός της ΕΕ χωρίς εσωτερικά σύνορα, της δευτερογενούς μετακίνησης παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών.

- Τρίτον, η εφαρμογή μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής απαιτεί η Κοινότητα να παρέχει μια αξιόπιστη απάντηση στο πολυδιάστατο θέμα της ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών. Η κοινή μεταναστευτική πολιτική έχει σαφείς επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα και την επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας. Αν και η μετανάστευση δεν είναι από μόνη της λύση στη δημογραφική γήρανση, θα μπορούσαν να απαιτηθούν μεγαλύτερες και σταθερότερες μεταναστευτικές ροές για να καλυφθούν οι ανάγκες της αγοράς εργασίας στην ΕΕ και να εξασφαλιστεί η ευμάρεια της Ευρώπης. Αυτό υπογραμμίζει τη σημασία που έχει να εξασφαλιστεί ότι η κοινοτική μεταναστευτική πολιτική συνεπάγεται ασφαλές νομοθετικό καθεστώς και εξασφαλισμένη δέσμη δικαιωμάτων ώστε να διευκολύνεται η ένταξη εκείνων που γίνονται δεκτοί, να προωθείται η ένταξή τους σε όλες τις πλευρές της κοινωνίας, και κυρίως η ένταξή τους στην αγορά εργασίας. Πρέπει να αναπτυχθεί μια κοινή προσέγγιση ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μεταναστών. Οι κοινές βασικές αρχές για την πολιτική ένταξης των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που θεσπίστηκαν από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών το 2004, αναγνωρίζουν ότι η μετανάστευση αποτελεί σταθερό στοιχείο της ευρωπαϊκής κοινωνίας και ότι όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να συντηρούν και να αναπτύσσουν περαιτέρω μια κοινωνία όπου οι νεοαφιχθέντες θα αισθάνονται ευπρόσδεκτοι, δεδομένου ότι η αδυναμία ενός μεμονωμένου κράτους μέλους να αναπτύξει και να εφαρμόσει επιτυχώς μια πολιτική ένταξης για τους μετανάστες μπορεί να έχει, με διάφορους τρόπους, αρνητικές επιπτώσεις στα άλλα κράτη μέλη. Έτσι, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται να αναπτύσσουν και να θέτουν σε εφαρμογή προγράμματα και δραστηριότητες που θα καλωσορίζουν τους νεοαφιχθέντες, θα προάγουν την ενεργό ιθαγένεια για όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών μέσω αυξημένης τοπικής, πολιτιστικής, θρησκευτικής και πολιτικής συμμετοχής, θα βελτιώνουν την ικανότητα των φορέων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα να ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους, και θα βοηθούν την κοινωνία στην προσαρμογή της στην πολυμορφία.

- Τέλος, για να αποφευχθούν οι μη αναγκαίες δευτερογενείς μετακινήσεις εντός μιας ΕΕ όπου μόνο ένα κράτος μέλος είναι αρμόδιο να εξετάσει μια συγκεκριμένη αίτηση παροχής ασύλου, θα πρέπει να ελαχιστοποιηθούν όσο είναι δυνατόν πιθανές διαφορές στην πρακτική της εισδοχής και υποδοχής. Πρέπει να ενθαρρυνθεί η ισοδύναμη εφαρμογή μιας υψηλής ποιότητας κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής για το άσυλο σε όλα τα κράτη μέλη με ισόρροπες προσπάθειες μεταξύ των κρατών μελών να δέχονται και να αναλαμβάνουν τις συνέπειες της υποδοχής προσφύγων και ακουσίως μετακινηθέντων ατόμων.

Άλλο ουσιαστικό στοιχείο αυτής της προσέγγισης είναι το στοιχείο της συνεργασίας με τρίτες χώρες. Σύμφωνα με την προτεινόμενη δομή του δημοσιονομικού πλαισίου, αυτή η εξωτερική διάσταση δεν θα συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα-πλαίσιο «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών», αλλά θα συνεκτιμηθεί ως οφείλει στον τομέα 4 του προτεινόμενου δημοσιονομικού πλαισίου, με την εφαρμογή μέσων εξωτερικής βοήθειας που υπεβλήθη από την Επιτροπή το Σεπτέμβριο 2004.

2.2 Δομή του προγράμματος-πλαισίου

Το πρόγραμμα-πλαίσιο θα συστήσει μηχανισμούς χρηματοοικονομικής αλληλεγγύης (Ταμεία) που θα καλύπτουν 4 τομείς:

- Έλεγχοι και εποπτεία στα εξωτερικά σύνορα (‘ολοκληρωμένη διαχείριση των συνόρων’), πολιτική θεωρήσεων, συμπληρωματικά προς τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Οργανισμός FRONTEX),

- Επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στην ΕΕ,

- Ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα, και

- Άσυλο (με βάση το υφιστάμενο Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων[3]).

Είναι σαφές ότι η ανάπτυξη και η εφαρμογή κοινών πολιτικών, μεταξύ άλλων και της κοινοτικής νομοθεσίας, σε καθένα από τους 4 αυτούς τομείς, ανταποκρίνεται στην ανάγκη να εξασφαλιστούν συμπληρωματικοί αλλά διαφορετικοί επιχειρησιακοί στόχοι. Προϋποθέτει διαφορετικό επίπεδο και ένταση των υποχρεώσεων για τα κράτη μέλη με επαρκή δημοσιονομική στήριξη. Εξυπακούεται επίσης ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να θεσπίσει και να εφαρμόσει σε εθνικό επίπεδο μέτρα που θα καταστήσουν δυνατή την σωστή εκπλήρωση των υποχρεώσεων ως προς καθένα των τομέων πολιτικής, έστω και αν τα αφορά σε περιορισμένο μόνο βαθμό.

Επί πλέον, οι ενέργειες αυτές έχουν διαφορετική νομική βάση στις συνθήκες και καλύπτουν χώρους που υπάγονται στις διατάξεις των πρωτοκόλλων για τη θέση της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου ή στο κεκτημένο του Σένγκεν.

Ως εκ τούτου, το πρόγραμμα-πλαίσιο «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών» θα αποτελείται από 4 χωριστά μέσα (που θα αποτελέσουν 4 «Ταμεία») που θα αντιστοιχούν το καθένα σε ένα από τους 4 τομείς πολιτικής.

Ακόμα και αν η εφαρμογή τους εξαρτάται από 4 διαφορετικά νομοθετικά μέσα, τα 4 Ταμεία θα συνιστούν ένα συνεκτικό σύνολο, τόσο από πολιτική όσο και από επιχειρησιακή άποψη. Καθένα από τα Ταμεία αντικατοπτρίζει τους στόχους μιας πολιτικής που, σε στενή σχέση με τα τρία άλλα, θα επιτρέπει την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας. Η επιτυχής εφαρμογή κάθε μιας από τις 4 διαστάσεις είναι εκείνο που θα οδηγήσει στην επίτευξη των γενικότερων στόχων. Ως εκ τούτου, τα 4 Ταμεία θα λειτουργούν σύμφωνα με τους κοινούς κανόνες εφαρμογής και διαχείρισης, θα έχουν το ίδιο στρατηγικό χρονοδιάγραμμα, και θα υπόκεινται σε συντονισμένες διαδικασίες αξιολόγησης και αναθεώρησης (βλ. τμήμα 3).

Όταν τεθεί σε ισχύ η Συνταγματική Συνθήκη, η Επιτροπή θα μπορέσει να εξετάσει τις δυνατότητες περαιτέρω ενοποίησης και απλούστευσης που θα μπορούσαν να προκύψουν από τη νέα νομική βάση (ειδικότερα το άρθρο ΙΙΙ-268).

Η χορήγηση χρηματοοικονομικών πόρων στα κράτη μέλη στο πλαίσιο κάθε Ταμείου θα στηρίζεται σε ειδικά και αντικειμενικά κριτήρια που θα αντικατοπτρίζουν την κατάσταση του κράτους μέλους ως προς τις αναληφθείσες υποχρεώσεις εκ μέρους της Κοινότητας ή προς όφελος του γενικότερου συμφέροντός της στον εκάστοτε τομέα πολιτικής. Τα κριτήρια αυτά θα έχουν κυρίως ποσοτικό χαρακτήρα. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τόσο η βασική κατάσταση των κρατών μελών όσο και η εξέλιξη της εν λόγω κατάστασης, τα κριτήρια θα στηρίζονται όσο το δυνατόν περισσότερο σε δεδομένα «αποθέματος» και δεδομένα «ροής»:

---

[3] Απόφαση 2004/904/ΕΚ του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων για την περίοδο 2005 έως 2010, ΕΕ L381 της 28.12.2004. ΕΕ L 381 της 28.12.2004, σ. 52.

αυτό θα επιτρέψει την ενίσχυση των διαθέσιμων κονδυλίων σε ένα κράτος μέλος για τη στήριξη π.χ. όλο και περισσοτέρων ατόμων που αποτελούν μέρος του στοχοθετημένου πληθυσμού.

Για τον σκοπό αυτό, τα μέσα προβλέπουν τη χρήση κοινοτικών στατιστικών στοιχείων, και, όπου αυτά δεν υπάρχουν, εθνικών στατιστικών στοιχείων. Αν και μπορεί να υπάρξουν κάποιες τεχνικές δυσκολίες, πιστεύεται ότι η χρησιμοποίηση στατιστικών για τη χορήγηση των κονδυλίων θα έχει τη θετική επίπτωση να ενταθεί η προσοχή που καταβάλλεται σε εθνικό επίπεδο ως προς τη σωστή και έγκαιρη παροχή των δεδομένων. Η προτεινόμενη χρησιμοποίηση αυτών των στατιστικών στοιχείων για την περίοδο 2007-2013 είναι σκόπιμη, ειδικότερα επειδή η επερχόμενη νομοθεσία για τη στατιστική μετανάστευσης αναμένεται ότι θα έχει ως αποτέλεσμα την καλύτερη διαθεσιμότητα και την εναρμόνιση των στατιστικών.

Για το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων δημιουργείται η δυνατότητα ενός μηχανισμού στάθμισης που θα βασίζεται, μεταξύ άλλων, στην κοινή ανάλυση κινδύνων που διεξάγεται από τον οργανισμό FRONTEX. Προβλέπονται διάφοροι μηχανισμοί που θα καλύπτουν τις ειδικές πρόσθετες δαπάνες που συνδέονται με την εφαρμογή του καθεστώτος των εγγράφων διευκόλυνσης της διέλευσης (FTD) και διευκόλυνσης της σιδηροδρομικής διέλευσης (FRTD) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 693/2003 του Συμβουλίου και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 694/2003 του Συμβουλίου.

Για τα Ταμεία Ασύλου, Ένταξης και Επιστροφών, με βάση το πρότυπο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων, κάθε κράτος μέλος θα λάβει ένα μικρό πάγιο ποσό ώστε να εξασφαλίσει ένα ελάχιστο επίπεδο πόρων για την εφαρμογή των στόχων.

2.3. Συμπληρωματικότητα με τα άλλα μέσα και μέτρα πολιτικής

Το πρόγραμμα-πλαίσιο αποτελεί ένα στοιχείο της μικτής πολιτικής που θεσπίστηκε για την περαιτέρω ανάπτυξη των κοινών πολιτικών ασύλου, μετανάστευσης και εξωτερικών συνόρων: πρέπει να συνδεθεί στενά με την εφαρμογή και την ανάπτυξη άλλων μέσων πολιτικής, και ειδικότερα της νομοθεσίας. Η χρηματοοικονομική αλληλεγγύη πρέπει να εξυπηρετεί σαφώς καθορισμένους στόχους και να αφήνει περιθώρια για την συγχρηματοδότηση ενεργειών που προσφέρουν υψηλό επίπεδο προστιθέμενης αξίας στην Κοινότητα. Η χρήση των Ταμείων πρέπει να είναι άρρητα συνδεδεμένη με τη βελτίωση της εθνικής κατάστασης όσον αφορά τα κοινά πρότυπα ή να αποφέρει συλλογικά οφέλη σε επίπεδο ΕΕ με την εφαρμογή συντονισμένων ή κοινών δράσεων.

Η θέσπιση και η λειτουργία του προγράμματος-πλαισίου θα είναι συμπληρωματική προς άλλες πρωτοβουλίες και φορείς που θα συσταθούν στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής ασύλου, μετανάστευσης και εξωτερικών συνόρων.

Ειδικότερα, η ανάπτυξη ευρείας κλίμακας συστημάτων πληροφοριών για να στηριχθεί η εφαρμογή της πολιτικής εξωτερικών συνόρων και ασύλου (Σύστημα πληροφοριών για τις Θεωρήσεις, Σύστημα πληροφοριών Σένγκεν) και της πολιτικής ασύλου (EURODAC) συνιστούν ουσιαστική συμβολή στην κοινοτική αλληλεγγύη με την καθιέρωση συνεργασίας και αποδοτικής ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Αν και δεν καλύπτονται από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού εντός του προγράμματος-πλαισίου «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών», η ανάπτυξη και η λειτουργία αυτών των συστημάτων πληροφοριών αποτελούν μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις και οι νομοθετικές πράξεις που τα θεσπίζουν δεν περιλαμβάνουν διατάξεις που να περιορίζουν τη διάρκειά τους. Παράλληλα με την επέκταση που αναμένεται λόγω διεύρυνσης, δεν μπορεί να

αποκλειστούν οι περαιτέρω εξελίξεις των λειτουργιών κατά την περίοδο 2007-2013, που θα χρειαστεί να καλυφθούν από προβλέψεις πιστώσεων του κεφαλαίου 3 του προτεινόμενου δημοσιονομικού πλαισίου.

Οι δραστηριότητες του οργανισμού FRONTEX αποτελούν επίσης ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την τόνωση της συνεργασίας με τεχνική και επιχειρησιακή βοήθεια και τη συνένωση εξοπλισμού και πόρων που μπορούν να τεθούν στη διάθεση όλων των χωρών που συμμετέχουν. Η σταδιακή ανάπτυξη του πεδίου δράσης και των δραστηριοτήτων του Οργανισμού, ιδίως μετά την αξιολόγηση που έχει προγραμματιστεί για το 2007, θα απαιτήσει ικανούς πόρους από τον τομέα 3 του μελλοντικού δημοσιονομικού πλαισίου. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα εμπλέξουν τον οργανισμό FRONTEX στον προγραμματισμό και την αξιολόγηση.

Βασιζόμενη στα αποτελέσματα της προπαρασκευαστικής δράσης που εξελίσσεται αυτό τον καιρό, η Επιτροπή θα εξετάσει τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Μετανάστευσης, προκειμένου να ενισχύσει τον έλεγχο και την ανάλυση των πολυδιάστατων πλευρών των φαινομένων μετανάστευσης και ασύλου.

Έχουν ληφθεί μέτρα όχι μόνο για να αποφευχθεί η άσκοπη αλληλεπικάλυψη προσπαθειών από τα Ταμεία, αλλά και για να εξασφαλιστεί η ανάπτυξη συνεργιών όπου αυτό είναι δυνατό. Ειδικότερα, η χρηματοδότηση μέτρων επιστροφής για αιτούντες άσυλο των οποίων απορρίπτεται η αίτηση θα πάψει να είναι δυνατή στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων από το πρώτο έτος του πολυετούς προγράμματος που θα αρχίσει να εφαρμόζεται την 1η Ιανουαρίου 2008.

Η χρηματοδότηση για το Ταμείο επιστροφών θα προβλέπεται μόνο από το 2008 και εξής, λαμβάνοντας υπόψη, όπως προτάθηκε στο Πρόγραμμα της Χάγης, την ανάγκη να αξιολογηθούν προηγουμένως τα αποτελέσματα των προπαρασκευαστικών δράσεων για τις επιστροφές (2005 – 2006).

Ιδιαίτερη επίσης προσοχή έχει δοθεί στο θέμα της συμπληρωματικότητας και της συνεργίας των ενεργειών μεταξύ του Ταμείου Ένταξης και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, τόσο ως προς τον ορισμό των στόχων του Ταμείου Ένταξης όσο και ως προς την εφαρμογή του. Με την ειδική και προς την καινοτομία προσανατολισμένη προσέγγισή του, το Ταμείο Ένταξης θα είναι πράγματι σε θέση να συμπληρώσει τους ευρύτερους στόχους του ΕΚΤ και παράλληλα να προσδιορίσει επιτυχείς στρατηγικές και πρακτικές που μπορούν να τεθούν σε περαιτέρω πορεία στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

3. ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ

3.1. Αλλαγή ως προς τα υφιστάμενα μέσα

Τα 4 Ταμεία που θα τεθούν σε εφαρμογή εντός του προγράμματος-πλαισίου «Αλληλεγγύη και μεταναστευτικές δομές» παρέχουν ένα συνεκτικό σύνολο και στηρίζουν πλήρως την ανάπτυξη κοινής πολιτικής στους τομείς των εξωτερικών συνόρων, μετανάστευσης και ασύλου, σε πλήρη ταύτιση με τις αρχές της αλληλεγγύης, της προστιθέμενης αξίας, της προσθετικότητας και της συμπληρωματικότητας. Θα αντικαταστήσουν και θα αναπτύξουν σε πλήρες επιχειρησιακό επίπεδο τις ενέργειες των υφιστάμενων προγραμμάτων και προπαρασκευαστικών δράσεων όπως οι ARGO, INTI, οι προπαρασκευαστικές δράσεις στον τομέα της διαχείρισης των επιστροφών και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων.

Η δεύτερη φάση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων άρχισε την 1η Ιανουαρίου 2005 και θα τελειώσει το 2010. Εκτός από την αποσαφήνιση των όρων επιλεξιμότητας της πτυχής της εθελούσιας επιστροφής, η πρόταση τροποποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων που επισυνάπτεται στην ανακοίνωση αποσκοπεί απλώς στην ευθυγράμμιση του χρονοδιαγράμματος και των ρυθμίσεων εφαρμογής όσον αφορά το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου με εκείνα που προτείνονται για τα άλλα τρία μέσα: η διάρκειά του παρατείνεται μέχρι το 2013, και οι νέες διατάξεις θα αρχίσουν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2008, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πλήρης εφαρμογή του πρώτου κύκλου του πολυετούς προγραμματισμού που υπάγεται στην ισχύουσα απόφαση, από το 2005 έως το 2007. Μετά από τις χρονολογίες αυτές, ο κύκλος προγραμματισμού θα συμβαδίζει με τα άλλα τρία Ταμεία.

Θα πρέπει πάντως να αναμένει κανείς ότι προϊόντος του 2005 θα υποβληθούν αναθεωρήσεις επί της ουσίας του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων, μαζί με ανακοινώσεις της Επιτροπής που θα αφορούν ειδικότερα:

- Τη διακήρυξη για τα άτομα που έχουν υπαχθεί στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων επανεγκατάστασης υπό το πρίσμα του πεδίου εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων ΙΙ για την περίοδο 2005-2010, όπου η Επιτροπή καλείται να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων μέχρι το τέλος του 2005, ώστε να συνεκτιμηθούν τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 2ας Νοεμβρίου για τη βελτίωση της πρόσβασης σε βιώσιμες λύσεις. Σύμφωνα με αυτά τα συμπεράσματα του Συμβουλίου η Επιτροπή κλήθηκε να υποβάλει πρόταση για ένα κοινοτικό σύστημα επανεγκατάστασης. Θα πρέπει να θεσπιστούν οι ρυθμίσεις για τη χρηματοδότηση ή την εν μέρει χρηματοδότηση της επανεγκατάστασης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ακόμα και εκτός αυτής.

- Το Πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο απαιτεί να δημιουργηθούν, το 2005, «οι κατάλληλες δομές στις οποίες θα συμμετέχουν οι υπηρεσίες των κρατών μελών στον τομέα του ασύλου με σκοπό τη διευκόλυνση της πρακτικής και συλλογικής συνεργασίας». Πρέπει συνεπώς να εξεταστούν τα θέματα της συμπερίληψης μέσων για αυτές τις δομές στο πλαίσιο των «κοινοτικών δράσεων» και οι εναλλακτικές λύσεις που υπάρχουν για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Στήριξης.

3.2. Κοινές ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου

Δεδομένου ότι οι στόχοι του προγράμματος-πλαισίου αποβλέπουν στο να ενισχυθεί η εφαρμογή των κοινών πολιτικών σε εθνικό επίπεδο, το πρόγραμμα-πλαίσιο θα εφαρμοσθεί εντός μιας δομής κοινής διαχείρισης από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιλέξουν τις ενέργειες σύμφωνα με επισταμένη αξιολόγηση των αναγκών και με στρατηγική προσαρμοσμένη στην τοπική κατάσταση και συμφωνηθείσα προηγουμένως με την Επιτροπή. Επειδή η κοινή διαχείριση δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις τρίτες χώρες, θα υπάρξει ανάθεση καθηκόντων με αποκεντρωμένη διαχείριση σε χώρες που εμπλέκονται στην εκτέλεση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν οι οποίες συμμετέχουν στο Ταμείο των εξωτερικών συνόρων.

Οι κοινοτικές ενέργειες και η τεχνική βοήθεια της Επιτροπής, όπως αναφέρεται στα σχέδια μέσων, θα τεθεί σε εφαρμογή από την Επιτροπή εντός του πλαισίου της άμεσης διαχείρισης

Οι ίδιες διατάξεις ορίστηκαν και για τη λειτουργία των 4 μέσων: πολυετείς κύκλοι στρατηγικού προγραμματισμού (με δύο περιόδους, 2007-2010 και 2011-2013), με βάση

κατευθυντήριες γραμμές που ανακοινώθηκαν από την Επιτροπή, ετήσια χορήγηση πόρων και επιχειρησιακός προγραμματισμός, πολυετείς αξιολογήσεις.

Ομοίως, θα ευθυγραμμιστεί η διαχείριση και ο έλεγχος των 4 Ταμείων, και τα σχέδια αποφάσεων προβλέπουν διατάξεις ή διαρθρώσεις για κοινή ή κατανεμημένη εκτέλεση (επιτροπή, εθνικές ρυθμίσεις για διαχείριση και έλεγχο).

Η ανάγκη συνοχής και διαφάνειας είναι κινητήριος δύναμη για τις λεπτομέρειες διαχείρισης των αντίστοιχων Ταμείων: η συνοχή κατά τον καθορισμό από τα σχέδια μέσων των ελάχιστων προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη διαχείριση, τον εσωτερικό έλεγχο και τα συστήματα ελέγχου αλλά και για την ανάμιξη κάθε φορέα· η διαφάνεια κατά τη γνωστοποίηση στους διάφορους φορείς των αποτελεσμάτων και της έκβασης κάθε μέρους του μέσου. Τα 4 σχέδια απόφασης συνεκτιμούν επίσης τα συμπεράσματα των αξιολογήσεων του προγραμματισμού και του μηχανισμού παρέμβασης των διαρθρωτικών ταμείων, προκειμένου να θεσπιστούν μηχανισμοί παρέμβασης που θα εξασφαλίζουν παράλληλα συγκέντρωση πόρων σε βασικούς και στρατηγικούς στόχους, ένα μηχανισμό παρέμβασης που θα εξασφαλίζει αποτελεσματική εφαρμογή τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο, και υγιή διαχείριση και έλεγχο της κοινοτικής χρηματοδότησης.

3.3. Αξιολόγηση και αναθεώρηση

Σε κανονικά διαστήματα πρέπει να διεξάγεται αξιολόγηση της εφαρμογής, των αποτελεσμάτων και των επιπτώσεων των μέσων πολιτικής, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της δράσης. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για το πρόγραμμα-πλαίσιο «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών» :

- πρώτα, κατά τα έτη 2005-2006, θα διεξαχθούν συμπληρωματικές μελέτες για να προσδιοριστούν οι προτεραιότητες των αρχικών πολυετών κατευθύνσεων σύμφωνα με το νέο πρόγραμμα, και να συσταθεί ένα συνεκτικό και πλήρες πλαίσιο ελέγχου και αξιολόγησης (συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού κοινής δέσμης δεικτών εισροής, εκροής, αποτελεσμάτων και έκβασης, τόσο ποσοτικής όσο και ποιοτικής),

- δεύτερον, τα αποτελέσματα μιας πρώτης αξιολόγησης ως προς τη λειτουργία του προγράμματος-πλαισίου θα είναι διαθέσιμα το 2010, κατά την αναθεώρηση του Προγράμματος της Χάγης· τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης θα έχουν τη σχετική ανάδραση στη διαχείριση και τη λειτουργία του προγράμματος,

- τρίτον, αξιολογήσεις των αποτελεσμάτων των πολυετών προγραμμάτων στο πλαίσιο των Ταμείων, που θα είναι διαθέσιμες το 2012, για να αντληθούν χρήσιμα διδάγματα εν όψει της ανανέωσής τους, και το 2015 για να εξακριβωθεί η επίπτωσή τους.

Οι εξελίξεις της πολιτικής και τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων απαιτούν επίσης τη δυνατότητα αναθεώρησης του προγράμματος και, αν είναι αναγκαίο, και προσαρμογής του στις νέες ή μεταβαλλόμενες ανάγκες και προτεραιότητες:

- το 2009, η δυνατότητα αναθεώρησης ορισμένων πλευρών της λειτουργίας των Ταμείων, όπως τα βασικά σημεία χρηματοοικονομικής κατανομής στους τομείς ένταξης και εξωτερικών συνόρων, υπό το πρίσμα των αποτελεσμάτων της τελικής αξιολόγησης των προπαρασκευαστικών δράσεων που άρχισαν το 2005,

- έως το τέλος του 2010, με βάση την πρώτη αξιολόγηση, ώστε να καθοριστούν οι κύριες κατευθύνσεις και προτεραιότητες για το μέλλον του προγράμματος-πλαισίου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

Το συνολικό ποσό που προβλέπεται για το πρόγραμμα-πλαίσιο «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών» είναι 5.866 εκατ. ευρώ για την περίοδο 2007-2013 (σε τρέχουσες τιμές). Εντός αυτού του κονδυλίου, 1.184 εκατ. ευρώ προβλέπονται για το άσυλο, 759 εκατ. για το Ταμείο Επιστροφής, 1.771 εκατ. ευρώ για την ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών, και τέλος 2.152 εκατ. ευρώ για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων. Τα ποσά που χορηγούνται στα κράτη μέλη δεν θα μπορούν να μεταφερθούν από ένα Ταμείο σε άλλο.

Εκτός από το συνολικό ποσό για το ανωτέρω πρόγραμμα-πλαίσιο, προβλέπεται για τον Οργανισμό FRONTEX ποσό ύψους 285.1 εκατ. ευρώ για την περίοδο 2007-2013, ενώ η εφαρμογή των ευρείας κλίμακας συστημάτων πληροφοριών έχει υπολογιστεί σε άνω των 900 εκατ. ευρώ. Τέλος, η πιθανή σύσταση ενός Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για τη Μετανάστευση, ως συνέχεια των σημερινών προπαρασκευαστικών δράσεων, έχει επίσης ενταχθεί στον προϋπολογισμό για ποσό 62,3 εκατ. ευρώ και για την ίδια περίοδο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Θέσπιση προγράμματος-πλαισίου για την αλληλεγγύη και τις μεταναστευτικές ροές κατά την περίοδο 2007-2013

Συμπληρωματικότητα με άλλους Οργανισμούς και μέσα στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης

Στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών προβλέπονται αρκετά συμπληρωματικά μέσα για να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων πολιτικής που ορίζονται στο χώρο δικαιοσύνης, ελευθερίας και ασφάλειας:

– Το πρόγραμμα-πλαίσιο που θα αντικαταστήσει το πλήθος των κονδυλίων του προϋπολογισμού που διαχειρίζεται αυτή τη στιγμή η Επιτροπή στον σχετικό τομέα,

– Κοινοτική χρηματοδότηση των Οργανισμών και των φορέων της Κοινότητας ή της Ένωσης,

– Ανάπτυξη και διαχείριση σχετικών ευρείας κλίμακας συστημάτων πληροφοριών.

Στο πλαίσιο των νέων δημοσιονομικών προοπτικών θα καλυφθούν οι ακόλουθοι οργανισμοί ή φορείς που έχουν σχέση με τον χώρο του ανωτέρω προγράμματος-πλαισίου:

- **Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα,** που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 349, 25.11.2004, σ. 1).

Θα παραμείνουν εν ισχύ άλλα υφιστάμενα μέσα εφόσον δεν καλύπτονται από το νέο πρόγραμμα-πλαίσιο. Τα μέσα αυτά έχουν σχέση με την ανάπτυξη και την εφαρμογή ευρείας κλίμακας συστημάτων πληροφοριών στους τομείς πολιτικής του ασύλου, της μετανάστευσης και των εξωτερικών συνόρων, και έχουν συσταθεί με αποφάσεις του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου:

- **Το σύστημα EURODAC**, που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2000 σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου (ΕΕ L 316, 15/12/2000, σ. 1) και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 2003 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 050 , 25/02/2003 σ. 1).

- **Το σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS),** που συστάθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου 2004/512/ΕΚ της 8ης Ιουνίου 2004, για τη δημιουργία του Συστήματος Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) (ΕΕ L 213, 15/06/2004 σ. 5), και για το οποίο η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση (COM(2004)835) για τον προσδιορισμό του στόχου, των λειτουργιών και των σχετικών αρμοδιοτήτων του Συστήματος Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS),

- **Το Σύστημα Πληροφοριών του Σένγκεν (SIS II),** για το οποίο η Επιτροπή προτίθεται να υποβάλει πρόταση για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου μέχρι το τέλος του πρώτου τριμήνου 2005.

Η ανάπτυξη και η λειτουργία αυτών των συστημάτων πληροφοριών αποτελούν μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις και οι νομοθετικές πράξεις που τα θεσπίζουν δεν περιλαμβάνουν διατάξεις που να περιορίζουν τη διάρκειά τους. Παράλληλα με την επέκταση που αναμένεται λόγω διεύρυνσης, δεν μπορεί να αποκλειστούν οι περαιτέρω εξελίξεις των λειτουργιών κατά την περίοδο 2007-2013.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η προετοιμασία των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013 στηρίχθηκε εξ αρχής σε μια πολιτική προσέγγιση για να εξασφαλίσει τον κατάλληλο συνδυασμό μεταξύ πολιτικών στόχων και ποσών που διατίθενται προς εξυπηρέτησή τους. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης χαρακτηρίστηκε σαν μια από τις κύριες προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα επόμενα έτη και ως εκ τούτου υποστηρίχθηκε με ουσιαστική αύξηση πόρων. Στις ανακοινώσεις της "Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος - Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013"[4] και "Δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013"[5] η Επιτροπή τόνισε επίσης τη σημασία που έχει η αναθεώρηση των νομικών μέσων για τις επόμενες δημοσιονομικές προοπτικές προκειμένου να υπάρξει ουσιαστική στροφή προς μεγαλύτερη απλούστευση. Διαρθρώνοντας τις προτάσεις της γύρω από τρία γενικά και πολιτικής φύσεως προγράμματα ("Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", "Θεμελιώδη δικαιώματα και δικαιοσύνη", "Ασφάλεια και προστασία ελευθεριών"), η Επιτροπή δημιουργεί ένα σαφές πλαίσιο για την ανάπτυξη των χρηματοδοτικών παρεμβάσεων της Κοινότητας προς υποστήριξη των τριών στόχων της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της ασφάλειας.

Το περιεχόμενο αυτό των προγραμμάτων τονίστηκε σε ένα έγγραφο εργασίας της Επιτροπής[6] το οποίο προσδιόρισε τους ακόλουθους βασικούς στόχους όσον αφορά το γενικό πρόγραμμα "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών": υποστήριξη της αρχής της αλληλεγγύης στη διαχείριση ροών ατόμων εξασφαλίζοντας τη δίκαιη κατανομή ευθυνών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την καθιέρωση ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και από την εφαρμογή των κοινών πολιτικών ασύλου και μετανάστευσης. (..)

Η συγκεκριμένη αλληλεγγύη θα τονώσει και θα στηρίξει την εφαρμογή της κοινοτικής πολιτικής και νομοθεσίας όσον αφορά τις τέσσερις συμπληρωματικές διαστάσεις της διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών:

- ολοκληρωμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων για να εξασφαλιστεί ισότιμο και ενιαίο επίπεδο προστασίας στα εξωτερικά σύνορα·

- πολιτική ασύλου, όπως ήδη συμβαίνει σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων[7] για να υποστηριχθεί η ανάπτυξη και η εφαρμογή μιας κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής ασύλου βασισμένης στην αλληλεγγύη μεταξύ κρατών μελών και να προωθηθεί η εξισορρόπηση των προσπαθειών που καταβάλλονται από τα κράτη μέλη για να επωμιστούν τις συνέπειες της υποδοχής προσφύγων και ακουσίως μετακινηθέντων·

---

4 COM (2004) 101 τελικό, 10.02.2004.

5 COM(2004) 487 τελικό της 14.07.2004

6 Ανακοίνωση του κ. Vitorino στην Επιτροπή, της 28ης Σεπτεμβρίου 2004 (SEC(2004)1195) "Επιχειρησιακή διάσταση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης: Πολιτικό πλαίσιο και κατευθύνσεις για μελλοντικές χρηματοδοτικές παρεμβάσεις"

7 Απόφαση 2004/904/ΕΚ του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων για την περίοδο 2005 έως 2010, ΕΕ L381 της 28.12.2004.

- καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης και ιδιαίτερα επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στην ΕΕ ή ατόμων που μεταναστεύουν παράνομα προς την ΕΕ·

- εισδοχή και ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών, ιδιαίτερα όσον αφορά την κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική ένταξή τους, για να τους δοθεί η δυνατότητα να εγκατασταθούν και να λάβουν ενεργά μέρος σε όλες τις εκφράσεις των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

2. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Η πρώτη έκφραση αυτής της αλληλεγγύης ήταν η σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων (ΕΤΠ)[8] το 2000, που ακολούθησε μια τριετή περίοδο προπαρασκευαστικών ενεργειών. Το Ταμείο, το οποίο υποστηρίχθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και βασίστηκε σε πρόταση της Επιτροπής, χρησιμοποιήθηκε για να τεθούν τα θεμέλια συλλογικής δράσης της Κοινότητας για την υποδοχή αιτούντων άσυλο και ατόμων που χρήζουν διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο μιας συνεκτικής προσέγγισης. Βοήθησε επίσης να υπάρξει συμφωνία σχετικά με την οδηγία για την παροχή προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής ακουσίως μετακινηθέντων. Η πρώτη φάση νομοθετικής εναρμόνισης για τη θέσπιση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου πλησιάζει την ολοκλήρωσή της και σύμφωνα με τη διατύπωση της αρχικής απόφασης το Συμβούλιο όφειλε να αναθεωρήσει αυτή την απόφαση μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004 το αργότερο στη βάση πρότασης της Επιτροπής.

Το 2003 έγινε εμπεριστατωμένη αξιολόγηση και εκτεταμένη διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη που έλαβε τη μορφή ενδιάμεσης αξιολόγησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων (ΕΤΠ Ι), η οποία συμπληρώθηκε το Νοέμβριο 2003μ και ευρείας διάσκεψης αναθεώρησης που πραγματοποιήθηκε στις 30 και 31 Οκτωβρίου 2003.[9] Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης καθώς και εμπεριστατωμένης αξιολόγησης του αντικτύπου, η Επιτροπή θέσπισε στις 12 Φεβρουαρίου 2004 πρόταση για τη σύσταση του ΕΤΠ για μια δεύτερη φάση που καλύπτει την περίοδο 2005 έως 2010.[10] Η απόφαση αυτή εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 2 Δεκεμβρίου 2004.

Η δεύτερη φάση του ΕΤΠ περιλαμβάνει πολλές διατάξεις και μηχανισμούς οι οποίοι προτείνονται τώρα για τα τρία άλλα ταμεία που συνθέτουν το γενικό πρόγραμμα "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών":

- πιο στρατηγικός προγραμματισμός των παρεμβάσεων του Ταμείου, παρέχοντας στην Επιτροπή πιο ηγετικό ρόλο και λαμβάνοντας υπόψη το νομοθετικό πλαίσιο που θεσπίζεται από την Κοινότητα στον τομέα της πολιτικής ασύλου·

- συνυπολογισμός μεταξύ των κριτηρίων κατανομής των κονδυλίων μεταξύ κρατών μελών όχι μόνο του πληθυσμού-στόχου αλλά εξίσου της ιδιαίτερης ανάγκης των κρατών μελών

---

8 Απόφαση 2000/596/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2000 για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων για την περίοδο 2000-2004, ΕΕ L 252 της 6.10.2000, σ.12.

9 SEC(2004) 161, 12.02.2004.

10 COM(2004) 102 της 12.02.2004, πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων για την περίοδο 2005-2010.

να πραγματοποιήσουν διαρθρωτικές επενδύσεις για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα των εθνικών συστημάτων ασύλου·

- προγραμματισμός και κύκλος ζωής των σχεδίων που να εξασφαλίζει μεγαλύτερη βιωσιμότητα και χρησιμότητα των αποτελεσμάτων μέσω πολυετών στρατηγικών που καθορίζονται στη βάση διαδικασίας διαβούλευσης (μεταξύ εθνικών εταίρων και μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής)·

- ενίσχυση των διατάξεων που αφορούν την επιμερισμένη διαχείριση, συνοδευόμενη από αυξημένη υποστήριξη σε κοινοτικό επίπεδο (κοινό χρηματοδοτικό και διοικητικό πλαίσιο και κοινά εργαλεία διαχείρισης) ως εγγύηση ότι το μέσο θα εφαρμοστεί σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Επιπλέον, η πρόταση προέβλεπε σταδιακή αύξηση του προϋπολογισμού, πιο ουσιαστική από το 2008, σαν πάγια έκφραση της κοινοτικής αλληλεγγύης, με σκοπό να επιτευχθούν σημαντικά αποτελέσματα και να υπάρξει ισχυρός αντίκτυπος όχι μόνο στις ομάδες στόχους αλλά και σε αυτά τα ίδια τα συστήματα.

Ενόψει της πρόσφατης αξιολόγησης και αναθεώρησης της συγκεκριμένης πρότασης καθώς και της διάρκειας αυτού του μέσου, οι τροποποιήσεις που πρέπει να γίνουν στο ΕΤΠ εντός του πλαισίου της θέσπισης του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών" σύμφωνα με τις νέες δημοσιονομικές προοπτικές χρειάζεται ως εκ τούτου να επικεντρωθούν στον εξορθολογισμό των διαδικασιών (προσαρμογή με εκείνες που προτείνονται για τα τρία άλλα ταμεία), στη διάρκεια εφαρμογής (παράταση μέχρι το 2013) και στη συμπληρωματικότητα και τις συνεργίες (ιδιαίτερα όσον αφορά τις δράσεις που υπάγονται στο "Ταμείο Επιστροφής").

2.1. Διάρκεια του μέσου

Δεδομένου ότι η παρούσα φάση του ΕΤΠ διαρκεί μέχρι το 2010, προτείνεται να παραταθεί η διάρκειά του μέχρι το τέλος των δημοσιονομικών προοπτικών που είναι το 2013. Από λειτουργική άποψη, αυτό θα μεταφρασθεί σε εφαρμογή ενός τρίτου πολυετούς προγράμματος (2011-2013). Εντούτοις, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη αρχίζουν τώρα, σύμφωνα με το ΕΤΠ ΙΙ, την εφαρμογή του πρώτου στρατηγικού πολυετούς προγράμματος, το οποίο καλύπτει την περίοδο 2005 έως τα τέλη του 2007, προτείνεται να ορισθεί ως ημερομηνία έναρξης ισχύος της συγκεκριμένης πρότασης η αρχή του πρώτου έτους της δεύτερης περιόδου πολυετούς προγραμματισμού, που είναι η 1η Ιανουαρίου 2008.

2.2. Εξορθολογισμός του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου

Το ΕΤΠ ΙΙ (2005-2010) περιλαμβάνει ήδη λεπτομερείς διατάξεις για τη λειτουργική εφαρμογή της επιμερισμένης διαχείρισης. Για να εξασφαλιστεί η συνοχή και ενδεχόμενες κοινές ρυθμίσεις με τις διαδικασίες διαχείρισης και ελέγχου των τριών άλλων ταμείων που προτείνονται στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος, η Επιτροπή προτείνει να θεσπιστούν οι ίδιες διατάξεις και για τα τέσσερα ταμεία.

Οι συγκεκριμένες διατάξεις καθορίστηκαν λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα τη μεταρρύθμιση του συστήματος χρησιμοποίησης των διαρθρωτικών ταμείων[11], καθώς επίσης τους προσανατολισμούς που ορίστηκαν από την Επιτροπή για τον καθορισμό των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων της Επιτροπής και των κρατών μελών στην ανακοίνωσή της της 6ης Σεπτεμβρίου 2004[12]. Προκειμένου να μην καταστεί πολύπλοκη η εφαρμογή των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου προτείνεται να τεθούν εξίσου σε ισχύ μετά την ολοκλήρωση του πρώτου πολυετούς κύκλου, την 1η Ιανουαρίου 2008.

2.3. Συμπληρωματικότητα και συνέργια

Το ΕΤΠ ήταν το πρώτο κοινοτικό χρηματοδοτικό μέσο που εξέφρασε την αλληλεγγύη μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών ασχολούμενο με τις συνέπειες της εγκαθίδρυσης κοινών πολιτικών στον τομέα των εξωτερικών συνόρων, της μετανάστευσης και του ασύλου. Με την πρόταση που υπεβλήθη για τη δημιουργία ενός συνεκτικού γενικού προγράμματος, το ΕΤΠ καθίσταται τμήμα ενός συνόλου μέτρων που αποσκοπούν στην εναρμόνιση της κατάστασης σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Προς το σκοπό αυτό, η παρούσα πρόταση, μαζί με το σχέδιο αποφάσεων για τη σύσταση του Ταμείου ένταξης των νομίμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, του Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων και του Ταμείου Επιστροφής, προβλέπει τη δημιουργία μηχανισμών που εξασφαλίζουν συνεκτική προσέγγιση του προγραμματισμού, της εφαρμογής και της αξιολόγησης των τεσσάρων χρηματοδοτικών μέσων. Περιλαμβάνει επίσης τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των επιλέξιμων δράσεων όσον αφορά την επιστροφή για να αποτρέψει την οποιαδήποτε αλληλεπικάλυψη με το προβλεπόμενο Ταμείο Επιστροφής. Η χρηματοδότηση μέτρων επιστροφής των αναζητούντων άσυλο των οποίων η αίτηση έχει απορριφθεί θα πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο του Ταμείου Επιστροφής και δεν θα είναι πλέον επιλέξιμη στο πλαίσιο του ΕΤΠ από το πρώτο έτος του πολυετούς προγράμματος που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2008.

Οι λόγοι της συγκεκριμένης διαχωριστικής γραμμής μεταξύ των δύο Ταμείων ορίζονται λεπτομερέστερα στην αναλυτική αξιολόγηση του αντικτύπου.

3. ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΕ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Η Επιτροπή θα υποβάλει πρόταση αναθεώρησης της ουσίας του ΕΤΠ σε μεταγενέστερο στάδιο. Οι τροποποιήσεις θα λάβουν υπόψη ιδιαίτερα το πρόγραμμα της Χάγης και τη διακήρυξη για τα άτομα που έχουν υπαχθεί στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων επανεγκατάστασης υπό το φως του πεδίου εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου για το ΕΤΠ ΙΙ για την περίοδο 2005-2010.

Οι τροποποιήσεις θα αφορούν τα ακόλουθα θέματα:

---

[11] Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής, COM(2004) 492 τελικό της 14.07.2004.

[12] Ανακοίνωση της επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο « Οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής στο πλαίσιο της κοινής διαχείρισης των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής - Τρέχουσα κατάσταση και προοπτικές για τη νέα περίοδο προγραμματισμού μετά το 2006", COM(2004)580 τελικό της 06.09.2004.

- Στη διακήρυξη για τα άτομα που έχουν υπαχθεί στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων επανεγκατάστασης η Επιτροπή καλείται να υποβάλει πρόταση για την τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείο Προσφύγων μέχρι τα τέλη του 2005 για να ληφθούν υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 2ας Νοεμβρίου 2004 για τη βελτίωση της πρόσβασης σε βιώσιμες λύσεις. Σύμφωνα με αυτά τα συμπεράσματα του Συμβουλίου η Επιτροπή κλήθηκε να υποβάλει πρόταση για ένα κοινοτικό σύστημα επανεγκατάστασης. Κατά συνέπεια, σε μια πρόταση αναθεώρησης του ΕΤΠ θα πρέπει να οριστούν οι διατάξεις για τη χρηματοδότηση ή την μερική χρηματοδότηση επανεγκατάστασης που λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το κοινοτικό σύστημα επανεγκατάστασης ή ακόμα και εκτός αυτού.

- Το πρόγραμμα της Χάγης καλεί, για το 2005, στη δημιουργία "κατάλληλων δομών στις οποίες θα συμμετέχουν οι υπηρεσίες των κρατών μελών στο τομέα του ασύλου με σκοπό τη διευκόλυνση της πρακτικής και συλλογικής συνεργασίας". Κατά συνέπεια θα χρειαστεί να εξεταστεί ο τρόπος υποστήριξης αυτών των δομών.

Οι ανακοινώσεις σχετικά με αυτά τα ζητήματα καθώς και η πρόταση για την τροποποίηση του ΕΤΠ σχεδιάζονται για το φθινόπωρο 2005.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Το δημοσιονομικό δελτίο που επισυνάπτεται στην πρόταση για τη δεύτερη φάση του ΕΤΠ του Φεβρουαρίου 2004 συνεχίζει να ισχύει, ενόψει του ακόμα σημαντικού αριθμού αιτήσεων ασύλου στα κράτη μέλη. Ο εκούσιος επαναπατρισμός των αιτούντων άσυλο των οποίων η αίτηση έχει απορριφθεί αντιπροσωπεύει σήμερα ένα μικρό μέρος των μέτρων που εφαρμόζονται μέσω του Ταμείου και είναι ως εκ τούτου ελάχιστα πιθανό να έχει ο αποκλεισμός αυτών των μέτρων από το πεδίο εφαρμογής του Ταμείου σημαντικές συνέπειες σε επίπεδο προϋπολογισμού.

Η παράταση του Ταμείου κατά τα έτη 2011-2013 θα πρέπει να συνεχίσει να είναι σύμφωνη με τις εκτιμήσεις που έγιναν το 2004, λαμβάνοντας υπόψη τις νέες προτεραιότητες και τις δράσεις που μπορούν να προστεθούν από την πρόταση που προβλέπεται για το φθινόπωρο 2005. Η χρηματοδότηση του Ταμείου για το 2005 και 2006 ανήλθε σε 114,09 εκατ. ευρώ. Σύμφωνα με τις δημοσιονομικές προοπτικές που προτάθηκαν από την Επιτροπή για την περίοδο 2007-2013 η χρηματοδότηση ανέρχεται σε 1.184 εκατ. ευρώ. Για την περίοδο 2008 - 2013 το ποσό ανέρχεται σε 1.112,7 εκατ. ευρώ.

Ένα ιδιαίτερο ποσό πρέπει επίσης να παραμείνει διαθέσιμο σαν αποθεματικό για την εφαρμογή έκτακτων μέτρων. Αυτό το ποσό (10 εκατ. ευρώ ανά έτος) θα παραμείνει αμετάβλητο κατά τη διάρκεια όλης αυτής της περιόδου· είναι απαραίτητο για να καλυφθούν οι πρώτες εβδομάδες δράσης σε περίπτωση μαζικής εισροής προσφύγων και μπορεί στη συνέχεια να συμπληρωθεί με σχετικές τροποποιήσεις των κανονικών πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων στα κράτη μέλη.

2005/0046 (COD)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων για την περίοδο 2008-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής [13],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [14],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,[15]

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης[16]

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπει, αφενός, τη θέσπιση μέτρων για την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με συνοδευτικά μέτρα για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση και, αφετέρου, τη θέσπιση μέτρων στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης και της προστασίας των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών.

(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στην έκτακτη συνεδρίασή του στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, επιβεβαίωσε εκ νέου την απόφασή του να δημιουργήσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Προς το σκοπό αυτό, η κοινή ευρωπαϊκή πολιτική σε θέματα ασύλου και μετανάστευσης οφείλει να επιδιώκει, εκ παραλλήλου, τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών και την καλύτερη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών. Η κοινή πολιτική ασύλου, που περιλαμβάνει ένα κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της

---

13 ΕΕ C …
14 ΕΕ C …
15 ΕΕ C …
16 ΕΕ C …..

Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν θεμιτώς προστασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(3) Η εφαρμογή αυτής της πολιτικής πρέπει να βασίζεται στην αλληλεγγύη μεταξύ κρατών μελών και απαιτεί την ύπαρξη μηχανισμών για την προώθηση της δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής προσφύγων και ακουσίως μετακινηθέντων. Προς το σκοπό αυτό, δημιουργήθηκε το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων για την περίοδο 2000-2004 με την απόφαση 2000/596/ΕΚ[17]. Αυτή η απόφαση αντικαταστάθηκε από την απόφαση 2004/904/ΕΚ του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου 2004 για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων για την περίοδο 2005 έως 2010[18]. Αυτό εξασφάλισε τη διατήρηση της αλληλεγγύης μεταξύ κρατών μελών υπό το φως της πρόσφατα θεσπισθείσας κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του ασύλου, λαμβάνοντας υπόψη την αποκτηθείσα εμπειρία κατά την εφαρμογή της πρώτης φάσης του Ταμείου για την περίοδο 2000-2004.

(4) Υπό το φως των προτάσεων της Επιτροπής για τη σύσταση του Ταμείου ένταξης των νομίμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, του Ταμείου επιστροφής των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (στο εξής "Ταμείο Επιστροφής") και του Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων για την περίοδο 2007-2013, στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", κυρίως με σκοπό να προβλεφθούν κοινοί μηχανισμοί διαχείρισης, ελέγχου και αξιολόγησης, φαίνεται ενδεδειγμένη η δημιουργία ενός νέου Ταμείου Προσφύγων.

(5) Είναι απαραίτητο να προσαρμοστεί η διάρκεια του Ταμείου σε εκείνη του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου που ορίζεται στη διοργανική συμφωνία που ισχύει για την περίοδο 2008-2013.

(6) Το παρόν νομικό μέσο σχεδιάσθηκε για να αποτελέσει μέρος ενός συνεκτικού πλαισίου με τον τίτλο Γενικό πρόγραμμα "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", το οποίο έχει σαν στόχο να εξετάσει το ζήτημα του δίκαιου καταμερισμού των ευθυνών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την εισαγωγή ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και από την εφαρμογή κοινών πολιτικών ασύλου και μετανάστευσης που αναπτύχθηκαν σύμφωνα με τον Τίτλο IV της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(7) Είναι ενδεδειγμένη η στήριξη των προσπαθειών που καταβάλλουν τα κράτη μέλη για την παροχή στους πρόσφυγες και τους ακουσίως μετακινηθέντες κατάλληλων όρων υποδοχής και την εφαρμογή δικαίων και αποτελεσματικών διαδικασιών ασύλου, με σκοπό να προστατευθούν τα δικαιώματα των ατόμων που χρήζουν διεθνούς προστασίας.

(8) Η ένταξη των προσφύγων στην κοινωνία της χώρας στην οποία εγκαθίστανται αποτελεί έναν από τους στόχους της σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, όπως συμπληρώθηκε από το πρωτόκολλο

---

17 ΕΕ L 252, 6.10.2002, σ. 12.

18 ΕΕ L381 της 28.12.2004.

της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967. Πρέπει να δίδεται η δυνατότητα σε αυτά τα άτομα να συμμερίζονται τις αξίες που ορίζονται στο Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προς το σκοπό αυτό θα υποστηριχθούν οι δράσεις που θα αναληφθούν από τα κράτη μέλη για να προωθήσουν την κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ένταξή τους στο βαθμό που αυτή συμβάλλει στην οικονομική και κοινωνική συνοχή, η διατήρηση και ενίσχυση της οποίας αποτελεί έναν από τους θεμελιώδεις στόχους της Κοινότητας όπως προβλέπεται από τα άρθρα 2 και 3 παράγραφος 1 στοιχείο κ) της Συνθήκης.

(9) Χρειάζεται πρακτική υποστήριξη για να δημιουργηθούν ή να βελτιωθούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν στους πρόσφυγες και ακουσίως μετακινηθέντες να λάβουν συνειδητή απόφαση να εγκαταλείψουν την επικράτεια των κρατών μελών και να επαναπατρισθούν, εφόσον το επιθυμούν, και αυτό σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επιστροφής.

(10) Δημιουργείται ένα δημοσιονομικό απόθεμα για την εφαρμογή εκτάκτων μέτρων για την παροχή προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής προσφύγων σύμφωνα με την οδηγία του Συμβουλίου 2001/55/ΕΚ της 20ής Ιουλίου 2001 σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής ακουσίως μετακινηθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων[19].

(11) Η υποστήριξη που παρέχεται από το Ταμείο θα είναι πιο αποτελεσματική και καλύτερα στοχοθετημένη εάν η συγχρηματοδότηση των επιλέξιμων δράσεων βασισθεί σε δύο πολυετή προγράμματα και σε ένα ετήσιο πρόγραμμα εργασίας σχεδιασμένο από κάθε κράτος μέλος λαμβομένης υπόψη της δικής του κατάστασης και των αναγκών των που αντιμετωπίζει.

(12) Είναι δίκαιο να διατεθούν πόροι ανάλογα με το βάρος που αναλαμβάνει κάθε κράτος μέλος μέσω των προσπαθειών του να υποδεχθεί πρόσφυγες και ακουσίως μετακινηθέντες, συμπεριλαμβανομένων των προσφύγων που απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων.

(13) Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων[20], θα πρέπει να καθοριστούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να ασκήσει τις αρμοδιότητές της για την εφαρμογή του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις συνεργασίας των κρατών μελών. Η εφαρμογή αυτών των προϋποθέσεων θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το Ταμείο κατά νόμιμο και σωστό τρόπο και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 27 του δημοσιονομικού κανονισμού.

---

[19] ΕΕ L 212, 7.8.2001, σ. 12.

[20] ΕΕ L 248, 16.9.2002, σ.1

(14) Η Επιτροπή θα πρέπει να καθορίσει την ενδεικτική κατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων χρησιμοποιώντας αντικειμενική και διαφανή μέθοδο.

(15) Στα πλαίσια της τεχνικής βοήθειας το Ταμείο θα χρηματοδοτεί αξιολογήσεις, βελτίωση της διοικητικής ικανότητας που συνδέεται με τη διαχείριση του Ταμείου, μελέτες, πιλοτικά σχέδια και ανταλλαγές εμπειρίας με στόχο, ιδιαίτερα, την ενθάρρυνση καινοτόμων προσεγγίσεων και πρακτικών.

(16) Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την κανονική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου. Προς το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητο να ορισθούν οι γενικές αρχές και τα απαραίτητα καθήκοντα τα οποία πρέπει να επιτελούν όλα τα προγράμματα.

(17) Είναι απαραίτητο να ορισθεί σε κάθε κράτος μέλος μια μόνη υπεύθυνη αρχή για τη διαχείριση των παρεμβάσεων του Ταμείου και να αποσαφηνισθούν οι αρμοδιότητές της. Πρέπει εξίσου να ορισθεί η αρχή ελέγχου και να προσδιορισθούν τα καθήκοντά της. Επιπλέον, προκειμένου να κατοχυρωθούν ενιαία πρότυπα ποιότητας όσον αφορά την πιστοποίηση των δαπανών πριν από τη διαβίβασή τους στην Επιτροπή και να αποσαφηνιστεί η φύση και η ποιότητα των πληροφοριών στις οποίες στηρίζονται οι δηλώσεις δαπανών είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ο διορισμός της αρχής πιστοποίησης.

(18) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τα κράτη μέλη έχουν την πρωταρχική ευθύνη για την υλοποίηση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων.

(19) Θα πρέπει να καθοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, την πιστοποίηση των δαπανών και την πρόληψη, τον εντοπισμό και την διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων τους. Ιδιαίτερα, όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο, είναι απαραίτητο να καθορισθούν οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους το κράτος μέλος εξασφαλίζει την εγκαθίδρυση και την ικανοποιητική λειτουργία των συστημάτων.

(20) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό θα πρέπει να ενισχυθεί και θα πρέπει να καθοριστούν κριτήρια τα οποία να επιτρέπουν στην Επιτροπή να προσδιορίσει, στα πλαίσια της στρατηγικής της για τον έλεγχο των εθνικών συστημάτων, το επίπεδο της διαβεβαίωσης αξιοπιστίας που είναι δυνατόν να επιτευχθεί από τους εθνικούς φορείς ελέγχου.

(21) Η αποτελεσματικότητα και ο αντίκτυπος των δράσεων που υποστηρίζονται από το Ταμείο εξαρτάται επίσης από την αξιολόγησή τους. Θα πρέπει να προσδιοριστούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής σε σχέση με το θέμα αυτό και να υπάρξουν ρυθμίσεις για να εξασφαλιστεί η αξιοπιστία της αξιολόγησης.

(22) Οι δράσεις πρέπει να αξιολογούνται ενόψει ενδιάμεσου ελέγχου και αξιολόγησης του αντικτύπου και η διαδικασία αξιολόγησης πρέπει να ενσωματώνεται στις ρυθμίσεις για τον έλεγχο του σχεδίου.

(23) Η παρούσα απόφαση θεσπίζει ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, το οποίο θα αποτελεί το κύριο σημείο αναφοράς για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού[21].

(24) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας απόφασης, που συνίσταται στην προώθηση της εξισορρόπησης των προσπαθειών μεταξύ των κρατών μελών κατά την υποδοχή προσφύγων και ακουσίως μετακινηθέντων, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί ως εκ τούτου να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(25) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου 1999/468/ΕΚ, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.[22]

(26) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση συστήνει για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2008 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων, στο εξής καλούμενο "Ταμείο", στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", για να συμβάλει στην ενίσχυση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Η παρούσα απόφαση καθορίζει τους στόχους στην επίτευξη των οποίων συμβάλλει το Ταμείο, τις προϋποθέσεις λειτουργίας του, τους διαθέσιμους οικονομικούς πόρους καθώς και τα κριτήρια για την κατανομή των διαθέσιμων πόρων.

---

[21] ΕΕ C 172, 18.6.1999, σελ. 1.
[22] ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23.

Θεσπίζει τους κανόνες διαχείρισης του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών, καθώς και τους μηχανισμούς παρακολούθησης και ελέγχου που βασίζονται στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Γενικός στόχος του Ταμείου

1. Ο γενικός στόχος του Ταμείου είναι η στήριξη και η ενθάρρυνση των προσπαθειών που καταβάλλουν τα κράτη μέλη για την υποδοχή προσφύγων και ακουσίως μετακινηθέντων και για την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτής, λαμβανομένης υπόψη της ισχύουσας στον συγκεκριμένο τομέα κοινοτικής νομοθεσίας, με τη συγχρηματοδότηση των δράσεων που προβλέπονται από την παρούσα απόφαση.

2. Το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της τεχνικής βοήθειας με βάση πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή.

Άρθρο 3

Επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Το Ταμείο υποστηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη που αφορούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

   (a) τους όρους υποδοχής και τις διαδικασίες ασύλου·

   (b) την ένταξη των ατόμων που αναφέρονται στο άρθρο 6 των οποίων η διαμονή στα κράτη μέλη έχει μόνιμο και σταθερό χαρακτήρα·

   (c) τον εκούσιο επαναπατρισμό των ατόμων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1, 2 και 4, υπό τον όρο ότι δεν έχουν αποκτήσει νέα ιθαγένεια, και των ατόμων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3, υπό τον όρο ότι δεν έχει εκδοθεί αρνητική απόφαση όσον αφορά την αίτησή τους για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας.

2. Όσον αφορά τους όρους υποδοχής και τις διαδικασίες ασύλου, οι επιλέξιμες δράσεις συμπεριλαμβάνουν τα ακόλουθα:

   (a) υποδομές και υπηρεσίες στέγασης·

   (b) παροχή υλικής βοήθειας και ιατρικής ή ψυχολογικής περίθαλψης·

   (c) κοινωνική αρωγή, πληροφόρηση ή συνδρομή σε διοικητικά διαβήματα·

   (d) νομική και γλωσσική συνδρομή·

   (e) εκπαίδευση, γλωσσική κατάρτιση και άλλες πρωτοβουλίες που αντιστοιχούν στην κατάσταση του ατόμου·

(f) παροχή υπηρεσιών στήριξης όπως μετάφραση και κατάρτιση με σκοπό τη συμβολή στη βελτίωση των συνθηκών υποδοχής καθώς και της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας των διαδικασιών ασύλου·

(g) ενημέρωση των τοπικών κοινοτήτων που έρχονται σε επαφή με τα άτομα που τυγχάνουν υποδοχής στις χώρες υποδοχής.

3. Όσον αφορά την ένταξη στην κοινωνία των κρατών μελών των ατόμων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) και των μελών της οικογενείας τους, οι επιλέξιμες δράσεις συμπεριλαμβάνουν τα ακόλουθα:

(a) παροχή συμβουλών και βοήθειας σε τομείς όπως η στέγαση, τα μέσα διαβίωσης, η ένταξη στην αγορά εργασίας και η βοήθεια που παρέχεται σε ιατρικό, ψυχολογικό και κοινωνικό επίπεδο·

(b) δράσεις που επιτρέπουν στους δικαιούχους να προσαρμοστούν στην κοινωνία του κράτους μέλους σε κοινωνικοπολιτιστικό επίπεδο και να συμμερισθούν τις αξίες που εγγράφονται στο Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

(c) δράσεις που αποβλέπουν να προωθήσουν την πάγια και βιώσιμη συμμετοχή στην πολιτική και πολιτιστική ζωή·

(d) μέτρα που επικεντρώνονται στην εκπαίδευση, την επαγγελματική κατάρτιση, την αναγνώριση ειδικοτήτων και διπλωμάτων·

(e) δράσεις που προορίζονται να βοηθήσουν τους δικαιούχους να αυτονομηθούν και να καλύψουν οι ίδιοι τις ανάγκες τους·

(f) δράσεις που ενθαρρύνουν τις επωφελείς επαφές και τον εποικοδομητικό διάλογο μεταξύ αυτών των ατόμων και της κοινωνίας που τους υποδέχεται, συμπεριλαμβανομένων δράσεων που ενθαρρύνουν τη συμμετοχή βασικών εταίρων όπως το ευρύ κοινό, οι τοπικές αρχές, οι ενώσεις προσφύγων, οι ομάδες εθελοντών, οι κοινωνικοί εταίροι και η κοινωνία των πολιτών με την ευρύτερη έννοιά της·

(g) μέτρα που υποστηρίζουν την απόκτηση δεξιοτήτων από τα συγκεκριμένα άτομα, όπως είναι η γλωσσική κατάρτιση·

(h) δράσεις που ευνοούν την ισότητα πρόσβασης και την ισότητα αποτελεσμάτων όσον αφορά τις επαφές αυτών των ατόμων με τους δημόσιους οργανισμούς.

4. Όσον αφορά τον εκούσιο επαναπατρισμό, οι δράσεις που μπορούν να επωφεληθούν της ενίσχυσης του Ταμείου είναι κυρίως οι ακόλουθες:

(a) ενημέρωση και υπηρεσίες παροχής συμβουλών σχετικά με υπηρεσίες ή προγράμματα εκούσιου επαναπατρισμού·

(b) πληροφορίες για την κατάσταση στις χώρες ή περιοχές καταγωγής ή στις προηγούμενες χώρες συνήθους διαμονής·

(c) γενική ή επαγγελματική κατάρτιση και παροχή βοήθειας για την επανένταξη·

(d) δράσεις των κοινοτήτων προέλευσης που είναι εγκατεστημένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση που διευκολύνουν τον εκούσιο επαναπατρισμό των ατόμων που αναφέρονται στην παρούσα απόφαση·

(e) δράσεις που διευκολύνουν τη διοργάνωση και την εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων εκούσιου επαναπατρισμού.

5. Οι δράσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 4 στοχεύουν κυρίως να προωθήσουν την εφαρμογή των διατάξεων της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου.

6. Οι δράσεις λαμβάνουν υπόψη την ειδική κατάσταση ευάλωτων ατόμων, όπως ανήλικοι, μη συνοδευόμενοι ανήλικοι, μειονεκτούντα άτομα, ηλικιωμένοι, έγκυοι, μόνοι γονείς που συνοδεύουν ανήλικα τέκνα και άτομα που έχουν υπάρξει θύματα βασανιστηρίων, βιασμών ή άλλης σοβαρής μορφής ηθικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας.

Άρθρο 4

Δράσεις κοινοτικού ενδιαφέροντος

1. Κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, εντός του ορίου του 7% των διαθέσιμων πόρων του, διεθνικές δράσεις ή δράσεις κοινοτικού ενδιαφέροντος ("κοινοτικές δράσεις") στον τομέα της πολιτικής ασύλου και μέτρα εφαρμοζόμενα στις ομάδες στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 6.

2. Για να τύχουν χρηματοδότησης, οι κοινοτικές δράσεις πρέπει κυρίως:

(a) να εμβαθύνουν την κοινοτική συνεργασία για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και των βέλτιστων πρακτικών·

(b) να υποστηρίζουν την εγκαθίδρυση διεθνικών δικτύων συνεργασίας και την εφαρμογή πιλοτικών σχεδίων βασισμένων στις διεθνικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ οργανισμών που είναι εγκατεστημένοι σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, με προορισμό να τονωθεί η καινοτομία, να διευκολυνθεί η ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών και να βελτιωθεί η ποιότητα της πολιτικής που εφαρμόζεται όσον αφορά το άσυλο·

(c) να υποστηρίζουν διεθνείς εκστρατείες ευαισθητοποίησης·

(d) να υποστηρίζουν την ανάλυση, διάδοση και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές και τα άλλα θέματα του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με την χρήση των τεχνολογιών αιχμής·

(e) να υποστηρίζουν πιλοτικά σχέδια και μελέτες για τη δυνατότητα νέων μορφών κοινοτικής συνεργασίας και κοινοτικής νομοθεσίας στο συγκεκριμένο τομέα·

(f) να υποστηρίζουν την ανάπτυξη στατιστικών εργαλείων, μεθόδων και κοινών δεικτών.

3. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας το οποίο καθορίζει τις προτεραιότητες για τις κοινοτικές δράσεις θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 5

Επείγοντα μέτρα

1. Σε περίπτωση εφαρμογής μηχανισμών προσωρινής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 2001/55/ΕΚ, το Ταμείο χρηματοδοτεί επίσης, εκτός από τις δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 και συμπληρωματικά προς αυτές, μέτρα προς όφελος των κρατών μελών.

2. Τα επιλέξιμα επείγοντα μέτρα καλύπτουν τα ακόλουθα είδη δράσεων:

   (a) υποδοχή και στέγαση·

   (b) προμήθεια ειδών διαβίωσης, συμπεριλαμβανόμενης της σίτισης και της ένδυσης·

   (c) ιατρική, ψυχολογική ή άλλη περίθαλψη·

   (d) έξοδα προσωπικού και διοίκησης που συνεπάγεται η υποδοχή των ατόμων και η εφαρμογή των μέτρων·

   (e) έξοδα διοικητικής μέριμνας και μεταφοράς.

Άρθρο 6

Ομάδες στόχοι

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, οι ομάδες στόχοι αποτελούνται από τις παρακάτω κατηγορίες:

   (a) υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες που έχουν το καθεστώς που ορίζεται από τη συνθήκη της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς του πρόσφυγα και το πρωτόκολλό της του 1967 και οι οποίοι γίνονται δεκτοί να διαμένουν υπό αυτήν την ιδιότητα σε ένα από τα κράτη μέλη·

   (b) υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες που απολαμβάνουν κάποια μορφή επικουρικής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου·[23]

   (c) υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες που έχουν υποβάλει αίτηση για μια από τις μορφές προστασίας που περιγράφονται στα σημεία 1 και 2·

   (d) υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες που απολαμβάνουν προσωρινής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 2001/55/ΕΚ.

[23] ΕΕ L 304, 30.9.2004, σ. 12.

2. Ως "υπήκοος τρίτης χώρας" νοείται κάθε άτομο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΑΡΧΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Άρθρο 7

Συμπληρωματικότητα, συνέπεια και συμμόρφωση

1. Το Ταμείο παρέχει ενίσχυση που συμπληρώνει εθνικές, περιφερειακές και τοπικές δράσεις και ενσωματώνει σε αυτές τις προτεραιότητες της Κοινότητας.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πως η ενίσχυση από το Ταμείο και τα κράτη μέλη χαρακτηρίζεται από λογική συνέπεια με τις δραστηριότητες, τις πολιτικές και τις προτεραιότητες της Κοινότητας. Αυτή η συνέπεια πρέπει να υπογραμμίζεται ιδιαίτερα στο πολυετές πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 19.

3. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο συμμορφώνονται με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που απορρέουν από αυτές.

Άρθρο 8

Προγραμματισμός

1. Οι στόχοι του Ταμείου επιδιώκονται στο πλαίσιο δύο πολυετών περιόδων προγραμματισμού (2008-2010 και 2011-2013). Το σύστημα πολυετούς προγραμματισμού συμπεριλαμβάνει τις προτεραιότητες και μια διαδικασία για τη διαχείριση, τη λήψη αποφάσεων, τον έλεγχο και την πιστοποίηση.

2. Τα πολυετή προγράμματα που θεσπίζονται από την Επιτροπή εφαρμόζονται μέσω ετήσιων προγραμμάτων.

Άρθρο 9

Επικουρικότητα και αναλογική παρέμβαση

1. Η εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 19 και 21 αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών στο ενδεικνυόμενο εδαφικό επίπεδο, σύμφωνα με το ιδιαίτερο θεσμικό σύστημα που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

2. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος της κοινοτικής συνεισφοράς σε σχέση με τις διατάξεις ελέγχου. Διαφοροποίηση ισχύει επίσης και για τις διατάξεις που αφορούν την αξιολόγηση, καθώς και για τις εκθέσεις που αφορούν τα πολυετή και ετήσια προγράμματα.

Άρθρο 10

Μέθοδοι εφαρμογής

1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο Ταμείο εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, εξαιρουμένων των κοινοτικών δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 4 και της τεχνικής βοήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 16.

   Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Η Επιτροπή ασκεί την αρμοδιότητά της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά τον ακόλουθο τρόπο:

   a) ελέγχει την ύπαρξη και την εύρυθμη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στο άρθρο 32,

   b) διακόπτει ή αναστέλλει το σύνολο ή μέρος των πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 σε περίπτωση ελλείψεων των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και εφαρμόζει κάθε άλλη απαιτούμενη δημοσιονομική διόρθωση, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 45 και 46.

Άρθρο 11

Προσθετικότητα

1. Η οικονομική συνεισφορά του Ταμείου δεν αντικαθιστά τις δημόσιες ή ισοδύναμες δαπάνες κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με κάθε κράτος μέλος, προβαίνει σε έλεγχο της προσθετικότητας ενδιάμεσα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 και εκ των υστέρων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 12

Εταιρική σχέση

1. Κάθε κράτος μέλος αναπτύσσει, σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και πρακτικές, εταιρική σχέση με τις αρχές και τους φορείς που ορίζει, και συγκεκριμένα με:

   a) τις αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, δημοτικές/κοινοτικές και άλλες δημόσιες αρχές,

   b) οποιοδήποτε άλλο οργανισμό αντιπροσωπεύει την κοινωνία των πολιτών, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων.

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ευρεία και αποτελεσματική συμμετοχή όλων των σχετικών οργανισμών, τηρουμένων των εθνικών κανόνων και πρακτικών.

2. Η εταιρική σχέση διεξάγεται τηρουμένων πλήρως των αντίστοιχων θεσμικών, νομικών και οικονομικών αρμοδιοτήτων κάθε κατηγορίας εταίρων.

Η εταιρική σχέση καλύπτει την προετοιμασία, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολυετών προγραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο 13

Συνολικοί πόροι

1. Το ποσό δημοσιονομικής αναφοράς για την λειτουργία του Ταμείου από την 1η Ιανουαρίου 2008 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 ανέρχεται σε 1.112,7 εκατ. ευρώ.

2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

3. Η Επιτροπή πραγματοποιεί ενδεικτικές ετήσιες κατανομές ανά κράτος μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 14.

Άρθρο 14

Ετήσια κατανομή των πόρων για επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 300.000 ευρώ από την ετήσια χρηματοδότηση του Ταμείου.

Το ποσό αυτό ορίζεται σε 500.000 ευρώ ανά έτος για την περίοδο 2008-2013 για τα κράτη που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004.

Το ποσό αυτό ορίζεται σε 500.000 ανά έτος για τα κράτη μέλη τα οποία θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ 2008 - 2013 για το υπόλοιπο της περιόδου 2008 - 2013, αρχής γενομένης από το έτος που έπεται της προσχώρησής τους.

2. Το υπόλοιπο των διαθέσιμων ετήσιων πόρων κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών ως εξής:

(a) το 30% ανάλογα με τον αριθμό των ατόμων που γίνονται δεκτά σε μια από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 κατά τα τρία προηγούμενα έτη·

(b) το 70% ανάλογα με τον αριθμό των ατόμων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4, που καταχωρούνται κατά τη διάρκεια των τριών προηγούμενων ετών.

3. Τα στοιχεία αναφοράς είναι τα τελευταία στατιστικά στοιχεία που έχουν παραχθεί από τη στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με τη συγκέντρωση και ανάλυση στατιστικών στον τομέα του ασύλου.

4. Σε περίπτωση που δεν διατίθενται οι στατιστικές που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη χορηγούν τα απαραίτητα στοιχεία.

Άρθρο 15

Διάρθρωση της χρηματοδότησης

1. Η χρηματοδοτική συμμετοχή του Ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδοτήσεων.

2. Οι δράσεις που υποστηρίζονται από το Ταμείο συγχρηματοδοτούνται από δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές, είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και δεν μπορούν να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από άλλες πηγές που καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Οι πιστώσεις του Ταμείου πρέπει να είναι συμπληρωματικές προς τις δημόσιες ή εξομοιώσιμες δαπάνες των κρατών μελών που διατίθενται για δράσεις και μέτρα που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση.

4. Η κοινοτική χρηματοδότηση σε ενισχυόμενα σχέδια, όσον αφορά τις δράσεις που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του συνολικού κόστους μιας ειδικής δράσης.

Το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 60% για σχέδια που θέτουν σε εφαρμογή τις ειδικές προτεραιότητες που προσδιορίζονται στις πολυετείς κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής που ορίζονται στο άρθρο 18.

Το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 75% στα κράτη μέλη που υπάγονται στο Ταμείο Συνοχής.

5. Κατά γενικό κανόνα, η κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση που χορηγείται για δράσεις υποστηριζόμενες από το Ταμείο χορηγείται για μέγιστη περίοδο τριών ετών, υπό την προϋπόθεση περιοδικών εκθέσεων προόδου.

Άρθρο 16

Τεχνική βοήθεια με πρωτοβουλία της Επιτροπής

1. Με πρωτοβουλία και/ή για λογαριασμό της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, εντός του ορίου του 0,20% της ετήσιας χρηματοδότησής του, τα μέτρα προετοιμασίας, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής στήριξης,

αξιολόγησης, γενικού και λογιστικού ελέγχου που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Οι δράσεις αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

(a) μελέτες, αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνωμόνων και στατιστικές, κυρίως γενικού χαρακτήρα, που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου·

(b) μέτρα που αφορούν τους εταίρους, τους δικαιούχους ενίσχυσης από το Ταμείο και το ευρύ κοινό και κυρίως μέτρα πληροφόρησης·

(c) εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση συστημάτων πληροφορικής για διαχείριση, παρακολούθηση, έλεγχο και αξιολόγηση·

(d) βελτίωση των μεθόδων αξιολόγησης και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις πρακτικές που ακολουθούνται στο συγκεκριμένο τομέα.

Άρθρο 17

Τεχνική βοήθεια των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, για κάθε ετήσιο πρόγραμμα, μέτρα προετοιμασίας, διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης, πληροφόρησης και ελέγχου καθώς και μέτρα που αποβλέπουν να ενισχύσουν τη διοικητική ικανότητα σε σχέση με τη λειτουργία του Ταμείου.

2. Το ετήσιο ποσό που προορίζεται για την τεχνική βοήθεια δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσό αντίστοιχο προς το 4% της συνολικής ετήσιας συγχρηματοδότησης που χορηγείται στο κράτος μέλος, επαυξημένο κατά 30.000 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 18

Θέσπιση στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών

1. Για κάθε περίοδο πολυετούς προγραμματισμού, η Επιτροπή θεσπίζει στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο παρέμβασης του Ταμείου, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της πολιτικής ασύλου, καθώς και ενδεικτική κατανομή των πόρων του Ταμείου για την σχετική περίοδο.

2. Για κάθε στόχο του Ταμείου, αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θέτουν κυρίως σε εφαρμογή τις προτεραιότητες της Κοινότητας, προκειμένου να προωθηθεί η εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου·

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της πρώτης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2008-2010) το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2007 και εκείνες της δεύτερης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2011-2013) το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2010.

4. Οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 19

Προετοιμασία και έγκριση των εθνικών πολυετών προγραμμάτων

1. Για κάθε περίοδο προγραμματισμού, στη βάση των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών που αναφέρονται στο άρθρο 18, κάθε κράτος μέλος προτείνει ένα σχέδιο πολυετούς προγράμματος το οποίο περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

   (a) περιγραφή της ισχύουσας κατάστασης στο κράτος μέλος όσον αφορά τις προϋποθέσεις υποδοχής, τις διαδικασίες ασύλου, την ένταξη και τον εκούσιο επαναπατρισμό των ατόμων που αναφέρονται στο άρθρο 6·

   (b) ανάλυση των αναγκών του συγκεκριμένου κράτους μέλους όσον αφορά την υποδοχή, τις διαδικασίες ασύλου, την ένταξη και τον εκούσιο επαναπατρισμό, καθώς και ενδεικτικό πίνακα των επιχειρησιακών στόχων που έχουν σχεδιαστεί για να ανταποκριθούν σε αυτές τις ανάγκες κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το πολυετές πρόγραμμα·

   (c) παρουσίαση δέουσας στρατηγικής για την επίτευξη αυτών των στόχων, προσδιορίζοντας το βαθμό προτεραιότητας που χορηγείται στην υλοποίησή τους, καθώς και περιγραφή των δράσεων που προβλέπονται για να τεθούν σε εφαρμογή αυτές οι προτεραιότητες·

   (d) αναφορά για το συμβιβάσιμο αυτής της στρατηγικής με άλλα περιφερειακά, εθνικά και κοινοτικά μέσα·

   (e) πληροφορίες για τις προτεραιότητες και τους ειδικούς στόχους τους. Οι στόχοι αυτοί προσδιορίζονται ποσοτικά με τη βοήθεια περιορισμένου αριθμού δεικτών υλοποίησης, αποτελέσματος και αντικτύπου, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας. Αυτοί οι δείκτες πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα να υπολογιστεί η πρόοδος σε σχέση με την αρχική κατάσταση και η αποτελεσματικότητα των στόχων που θέτουν σε εφαρμογή τις προτεραιότητες·

   (f) ένα σχέδιο προγράμματος χρηματοδότησης που να προσδιορίζει, για κάθε προτεραιότητα και κάθε έτος, την προβλεπόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά του Ταμείου, καθώς και το συνολικό ποσό δημόσιας ή ιδιωτικής συγχρηματοδότησης·

   (g) διατάξεις εκτέλεσης του πολυετούς προγράμματος, οι οποίες περιλαμβάνουν:

(h) τον προσδιορισμό, ανά κράτος μέλος, του συνόλου των αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 25·

(i) περιγραφή των μεθόδων εφαρμογής, παρακολούθησης, ελέγχου και αξιολόγησης·

(j) τον καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνειά τους·

(k) τις διατάξεις που έχουν προβλεφθεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιότητα του πολυετούς προγράμματος·

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κάθε πολυετές πρόγραμμα σε στενή συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 12.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλουν το σχέδιό τους πολυετούς προγράμματος το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την ανακοίνωση από την Επιτροπή των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών για τη συγκεκριμένη περίοδο.

4. Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο πολυετές πρόγραμμα σε συνάρτηση με τα ακόλουθα στοιχεία:

(a) τη συμφωνία του με τους στόχους του Ταμείου και τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο άρθρο 18·

(b) τη συνάφεια, την καταλληλότητα και τα αναμενόμενα αποτελέσματα της στρατηγικής και των επιχειρησιακών θεμάτων προτεραιότητας που προτείνονται από το κράτος μέλος·

(c) τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που θεσπίζονται από το κράτος μέλος με σκοπό την εφαρμογή των παρεμβάσεων του Ταμείου.

(d) τη συμμόρφωσή του με το κοινοτικό δίκαιο και κυρίως με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που αποσκοπούν στην κατοχύρωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με τα συνοδευτικά μέτρα που έχουν άμεση σχέση με αυτή την ελεύθερη κυκλοφορία και αφορούν τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση.

5. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι ένα πολυετές πρόγραμμα δεν ανταποκρίνεται στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές ή δεν είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης που αφορούν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, καλεί το κράτος μέλος να αναθεωρήσει ανάλογα το προτεινόμενο πρόγραμμα.

6. Η Επιτροπή εγκρίνει κάθε πολυετές πρόγραμμα εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την επίσημη υποβολή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 20

Αναθεώρηση των πολυετών προγραμμάτων

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το πολυετές πρόγραμμα επανεξετάζεται και, κατά περίπτωση, αναθεωρείται για το υπόλοιπο της περιόδου προγραμματισμού, προκειμένου να ληφθούν περισσότερο ή κατά διαφορετικό τρόπο υπόψη οι προτεραιότητες της Κοινότητας, κυρίως μετά από ενδεχόμενα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Τα πολυετή προγράμματα είναι δυνατόν να επανεξεταστούν με βάση τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων και/ή εφόσον υπάρξουν δυσκολίες στην υλοποίηση.

2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με την οποία εγκρίνει την αναθεώρηση του πολυετούς προγράμματος το ταχύτερο δυνατό μετά την επίσημη υποβολή αιτήματος από το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 21

Ετήσια προγράμματα

1. Τα πολυετή προγράμματα που εγκρίνονται από την Επιτροπή τίθενται σε εφαρμογή μέσω ετήσιων προγραμμάτων εργασίας.

2. Η Επιτροπή ανακοινώνει στα κράτη μέλη, το αργότερο την 1η Ιουλίου κάθε έτους, έναν υπολογισμό των ποσών που θα τους χορηγηθούν για το επόμενο έτος από το σύνολο των πιστώσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού, κατ' εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 14.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι την 1η Νοεμβρίου κάθε έτους, ένα σχέδιο ετήσιου προγράμματος για το επόμενο έτος, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το εγκεκριμένο πολυετές πρόγραμμα και περιλαμβάνει:

   (a) τους γενικούς κανόνες επιλογής των σχεδίων που θα χρηματοδοτηθούν σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα·

   (b) περιγραφή των καθηκόντων που θα εκτελεστούν από την υπεύθυνη αρχή κατά την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος·

   (c) την προτεινόμενη κατανομή της συνεισφοράς του Ταμείου μεταξύ των διαφόρων δράσεων του προγράμματος και ένδειξη του αιτούμενου ως τεχνική βοήθεια ποσού, που αναφέρεται στο άρθρο 17, για τους σκοπούς της εφαρμογής του ετήσιου προγράμματος.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την πρόταση του κράτους μέλους λαμβάνοντας υπόψη το τελικό ποσό των πιστώσεων που χορηγούνται στο Ταμείο στο πλαίσιο της διαδικασίας προϋπολογισμού και εκδίδει την απόφασή της σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο το αργότερο την 1η Μαρτίου του εν λόγω έτους. Η απόφαση ορίζει το ποσό που χορηγείται στο κράτος μέλος καθώς και την περίοδο για την οποία η δαπάνη είναι επιλέξιμη.

Άρθρο 22

Ειδικές διατάξεις που αφορούν τα επείγοντα μέτρα

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή κατάσταση των αναγκών και ένα σχέδιο εφαρμογής των επειγόντων μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 το οποίο περιλαμβάνει περιγραφή των προβλεπόμενων μέτρων και των οργανισμών που έχουν αναλάβει την εκτέλεσή τους.

2. Η χρηματοδοτική ενίσχυση του Ταμείου για τα επείγοντα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 5 περιορίζεται σε διάρκεια 6 μηνών και δεν μπορεί να υπερβεί το 80% του κόστους κάθε μέτρου.

3. Οι διαθέσιμοι πόροι κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών σε συνάρτηση με τον αριθμό των ατόμων που τυγχάνουν σε κάθε κράτος μέλος της προσωρινής προστασίας που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 23

Εφαρμογή

Η Επιτροπή αναλαμβάνει την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και θεσπίζει κάθε κανόνα απαραίτητο για την εφαρμογή της.

Άρθρο 24

Γενικές αρχές για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τα ακόλουθα:

(a) σαφή καθορισμό των καθηκόντων των οικείων φορέων ή/και υπηρεσιών στους τομείς της διαχείρισης και του ελέγχου και σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας·

(b) σαφή διαχωρισμό των καθηκόντων μεταξύ των φορέων ή/και υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση, την πιστοποίηση των δαπανών και τον έλεγχο και μεταξύ αυτών των καθηκόντων στο πλαίσιο κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας·

(c) τη χορήγηση σε κάθε φορέα ή υπηρεσία των κατάλληλων πόρων για την άσκηση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο·

(d) ένα αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου της υπεύθυνης αρχής και οποιασδήποτε εξουσιοδοτημένης αρχής·

(e) αξιόπιστα συστήματα λογιστικής, παρακολούθησης και σύνταξης οικονομικών εκθέσεων υπό ηλεκτρονική μορφή·

(f) αποτελεσματικό σύστημα υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης στην περίπτωση ανάθεσης καθηκόντων·

(g) λεπτομερή εγχειρίδια διαδικασιών για τα προς εκτέλεση καθήκοντα·

(h) αποτελεσματικές ρυθμίσεις για τον έλεγχο της εύρυθμης λειτουργίας του συστήματος·

(i) συστήματα και διαδικασίες για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου·

(j) διαδικασίες σχετικές με την κοινοποίηση και την παρακολούθηση παρατυπιών καθώς και διαδικασίες είσπραξης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Άρθρο 25

Ορισμός αρχών

1. Για κάθε πολυετές πρόγραμμα το κράτος μέλος ορίζει:

(a) μια υπεύθυνη αρχή: λειτουργικός φορέας του κράτους μέλους ή εθνική δημόσια αρχή ή φορέας διορισμένος από το κράτος μέλος, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και θα διαχειρίζεται κάθε επικοινωνία με την Επιτροπή·

(b) μια αρχή πιστοποίησης: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας λειτουργικά ανεξάρτητος από οποιαδήποτε διατάκτρια υπηρεσία της υπεύθυνης αρχής, που διορίζεται από το κράτος μέλος για να πιστοποιεί τις δηλώσεις δαπανών και τις αιτήσεις πληρωμών πριν από την αποστολή τους στην Επιτροπή•

(c) μια αρχή ελέγχου: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας λειτουργικά ανεξάρτητος από οποιαδήποτε διατάκτρια υπηρεσία της υπεύθυνης αρχής, που διορίζεται από το κράτος μέλος και αναλαμβάνει να ελέγχει τη χρηστή λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου·

(d) όπου ενδείκνυται, μια εξουσιοδοτημένη αρχή·

(e) έναν φορέα που πιστοποιεί τη συμμόρφωση του συστήματος, ο οποίος διορίζεται κατά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος. Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί ότι η διορισμένη αρχή ελέγχου εκτελεί καθήκοντα φορέα που πιστοποιεί τη συμμόρφωση

του συστήματος, στο μέτρο που διαθέτει την απαιτούμενη ικανότητα και λειτουργική ανεξαρτησία. Ο εν λόγω φορέας οφείλει να εκτελεί τα καθήκοντά του τηρώντας τους διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες ελέγχου.

2. Το κράτος μέλος θεσπίζει κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με τις εν λόγω αρχές και φορείς και τις σχέσεις αυτών των τελευταίων με την Επιτροπή.

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 24 στοιχείο (β), τα καθήκοντα ελέγχου και πιστοποίησης μπορούν να εκτελούνται από τον ίδιο φορέα ή την ίδια υπηρεσία.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των άρθρων 26 ως 30 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 26

Υπεύθυνη αρχή

1. Η υπεύθυνη αρχή μπορεί να είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, εθνική δημόσια αρχή ή και οντότητα διεπόμενη από το ιδιωτικό δίκαιο του κράτους μέλους η οποία αναλαμβάνει αποστολή δημόσιας υπηρεσίας. Εάν το κράτος μέλος διορίσει υπεύθυνη αρχή που δεν είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, καθορίζει όλες τις λεπτομέρειες των σχέσεών του με αυτή την αρχή και των σχέσεων της αρχής αυτής με την Επιτροπή.

2. Η υπεύθυνη αρχή πρέπει να πληροί τις ελάχιστες ακόλουθες προϋποθέσεις. Οφείλει:

(a) να έχει νομική προσωπικότητα, εκτός εάν πρόκειται για λειτουργικό όργανο του κράτους μέλους·

(b) να διαθέτει υποδομές που να επιτρέπουν την άνετη επικοινωνία με ευρύ φάσμα χρηστών καθώς και με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή·

(c) να δρα σε διοικητικό πλαίσιο που να της επιτρέπει να ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στα καθήκοντά της και να αποφεύγει κάθε σύγκρουση συμφερόντων·

(d) να είναι σε θέση να εφαρμόζει τους κανόνες διαχείρισης των κοινοτικών κονδυλίων·

(e) να έχει οικονομικές ικανότητες και ικανότητες διαχείρισης ανάλογες προς τον όγκο των κοινοτικών κονδυλίων που θα κληθεί να διαχειριστεί·

(f) να διαθέτει προσωπικό που να συγκεντρώνει επαγγελματικές και γλωσσικές ικανότητες προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις διοικητικής εργασίας σε διεθνές περιβάλλον.

3. Το κράτος μέλος εξασφαλίζει την κατάλληλη χρηματοδότηση της υπεύθυνης αρχής, κατά τρόπον ώστε να μπορεί να εκπληρώσει ικανοποιητικά και χωρίς διακοπή τα καθήκοντά της κατά τη διάρκεια της περιόδου 2008-2013.

Άρθρο 27

Καθήκοντα της υπεύθυνης αρχής

1. Η υπεύθυνη αρχή φροντίζει για τη διαχείριση και την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος κατά αποτελεσματικό, αποδοτικό και ορθό τρόπο.

Οφείλει ειδικότερα:

(a) να διαβουλεύεται με τους σχετικούς εταίρους (μη κυβερνητικές οργανώσεις, τοπικές αρχές, αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, κοινωνικούς εταίρους, κλπ) μέσω της εταιρικής σχέσης που εγκαθιδρύεται σύμφωνα με το άρθρο 12·

(b) να υποβάλλει στην Επιτροπή τα σχέδια πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 19 και 21·

(c) να διοργανώνει και να δημοσιεύει τις προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών και για την υποβολή προτάσεων·

(d) να διοργανώνει τις διαδικασίες επιλογής και ανάθεσης των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου, τηρουμένων των αρχών της διαφάνειας, της ισότητας μεταχείρισης και της μη σώρευσης·

(e) να λαμβάνει τις πληρωμές της Επιτροπής και να προβαίνει στην πληρωμή των δικαιούχων·

(f) να εξασφαλίζει τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου και εκείνων που προβλέπονται στο πλαίσιο άλλων εθνικών και κοινοτικών χρηματοδοτικών μέσων·

(g) να ελέγχει την παράδοση των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και το κατά πόσον οι δηλωθείσες δαπάνες για τις δράσεις έχουν όντως πραγματοποιηθεί και συμμορφώνονται με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες·

(h) να φροντίζει ώστε να υφίσταται σύστημα καταγραφής και αποθήκευσης υπό ηλεκτρονική μορφή λεπτομερούς λογιστικής καταχώρησης κάθε δράσης που υπάγεται στα ετήσια προγράμματα και να συλλέγονται τα δεδομένα που αφορούν την υλοποίηση και απαιτούνται για την οικονομική διαχείριση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση·

(i) να διασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι και οι άλλοι οργανισμοί που συμμετέχουν στην εφαρμογή των συγχρηματοδοτούμενων από το Ταμείο δράσεων χρησιμοποιούν είτε ένα χωριστό σύστημα λογιστικής

είτε ανάλογη λογιστική κωδικοποίηση όλων των συναλλαγών που έχουν σχέση με την ενέργεια·

(j) να διασφαλίζει ότι οι αξιολογήσεις των πολυετών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 49 πραγματοποιούνται εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση και να ανταποκρίνονται στα πρότυπα ποιότητας που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους·

(k) να θεσπίζει διαδικασίες για την εξασφάλιση της τήρησης σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 43 όλων των εγγράφων που αφορούν δαπάνες και ελέγχους τα οποία απαιτούνται για να εξασφαλιστεί επαρκής διαδρομή ελέγχου·

(l) να διασφαλίζει ότι η αρχή ελέγχου λαμβάνει, για τους σκοπούς της διεξαγωγής των ελέγχων που ορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες διαχείρισης και για τα συγχρηματοδοτούμενα από το Ταμείο σχέδια·

(m) να διασφαλίζει ότι η αρχή πιστοποίησης λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με δαπάνες για τους σκοπούς της πιστοποίησης·

(n) να συντάσσει και να διαβιβάζει στην Επιτροπή εκθέσεις, δηλώσεις δαπανών πιστοποιούμενες από την αρχή πιστοποίησης και αιτήσεις πληρωμών·

(o) να παρέχει πληροφορίες και συμβουλές, καθώς και να εξασφαλίζει τη διάδοση των αποτελεσμάτων των χρηματοδοτούμενων δράσεων·

(p) να συνεργάζεται με την Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.

2. Οι δραστηριότητες διαχείρισης της υπεύθυνης αρχής για σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 17.

Άρθρο 28

Ανάθεση καθηκόντων από την υπεύθυνη αρχή

1. Εάν η υπεύθυνη αρχή αναθέσει το σύνολο ή μέρος των καθηκόντων της σε εξουσιοδοτημένη αρχή, καθορίζει με ακρίβεια την έκταση των καθηκόντων αυτών και θεσπίζει λεπτομερείς διαδικασίες με σκοπό την εκτέλεσή τους, οι οποίες πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του άρθρου 26.

2. Αυτές οι διαδικασίες προβλέπουν την τακτική ενημέρωση της υπεύθυνης αρχής για την καλή εκτέλεση των ανατεθέντων καθηκόντων και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μέσων.

Άρθρο 29

Αρχή πιστοποίησης

1. Η αρχή πιστοποίησης ενός πολυετούς προγράμματος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

(a) πιστοποιεί ότι:

– η δήλωση δαπανών είναι ακριβής, προκύπτει από αξιόπιστα λογιστικά συστήματα και στηρίζεται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά,

– η δηλωθείσα δαπάνη είναι σύμφωνη με τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες και έχει πραγματοποιηθεί σε σχέση με δράσεις που επιλέχθηκαν για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το πρόγραμμα και ακολουθούν τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες,

(b) φροντίζει για τους σκοπούς της πιστοποίησης να λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες από την υπεύθυνη αρχή για τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιούνται σε σχέση με τις δαπάνες που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών,

(c) λαμβάνει υπόψη για τους σκοπούς της πιστοποίησης τα αποτελέσματα όλων των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν από την αρχή ελέγχου ή υπό την ευθύνη της,

(d) διατηρεί λογιστικά αρχεία υπό ηλεκτρονική μορφή για τις δαπάνες που δηλώνονται στην Επιτροπή,

(e) φροντίζει για την ανάκτηση κάθε κοινοτικής χρηματοδότησης που διαπιστώθηκε ότι έχει καταβληθεί αχρεωστήτως ως αποτέλεσμα παρατυπιών που εντοπίσθηκαν, συμπεριλαμβανομένου και τόκου όπου αυτό απαιτείται, τηρεί λογαριασμό των προς ανάκτηση ποσών και επιστρέφει τα ανακτηθέντα ποσά στην Επιτροπή, όπου αυτό είναι δυνατόν, αφαιρώντας τα από την επόμενη δήλωση δαπανών.

5. Οι δραστηριότητες της αρχής πιστοποίησης σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 17, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής όπως αναφέρεται στο άρθρο 25.

Άρθρο 30

Αρχή ελέγχου

1. Η αρχή ελέγχου ενός πολυετούς προγράμματος εξασφαλίζει τα ακόλουθα:

(a) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι σύμφωνα με διεθνή ελεγκτικά πρότυπα για την επαλήθευση της αποτελεσματικής

λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του πολυετούς προγράμματος·

(b) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι των δράσεων με βάση το κατάλληλο δείγμα για την επαλήθευση των δαπανών που δηλώθηκαν· το δείγμα πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για κάθε ετήσιο πρόγραμμα·

(c) υποβάλλει στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από την έγκριση του πολυετούς προγράμματος στρατηγική ελέγχου που καλύπτει τους οργανισμούς οι οποίοι θα πραγματοποιήσουν τους ελέγχους που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί, τη μέθοδο δειγματοληψίας για τους ελέγχους των δράσεων που ενισχύονται από το Ταμείο και τον ενδεικτικό προγραμματισμό των ελέγχων προκειμένου να εξασφαλίσει ότι ελέγχονται οι βασικοί δικαιούχοι συγχρηματοδότησης από το Ταμείο και ότι οι έλεγχοι κατανέμονται ομοιόμορφα σε ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.

2. Εάν η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει της παρούσας απόφασης είναι εξίσου η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει των αποφάσεων….., …… και …… 24, ή εάν εφαρμόζονται κοινά συστήματα σε δύο ή περισσότερα εξ αυτών των Ταμείων, μπορεί να υποβληθεί δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) μια συνδυασμένη ενιαία στρατηγική ελέγχου.

3. Η αρχή ελέγχου συντάσσει τελική έκθεση εκτέλεσης των ετήσιων προγραμμάτων όπως ορίζεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2, η οποία περιλαμβάνει :

(a) ετήσια έκθεση ελέγχου που εκθέτει τα συμπεράσματα των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη στρατηγική ελέγχου όσον αφορά το πολυετές πρόγραμμα και προσδιορίζει οποιοδήποτε κενό διαπιστώθηκε στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος,

(b) γνωμοδότηση για το κατά πόσον το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου λειτούργησε αποδοτικά προκειμένου να δώσει εύλογη διαβεβαίωση αξιοπιστίας για την ορθότητα των δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών,

(c) δήλωση που αξιολογεί το κύρος της αίτησης πληρωμής του υπολοίπου, καθώς και τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών που καλύπτονται από τη δήλωση τελικών εξόδων.

4. Στην περίπτωση που οι έλεγχοι οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιούνται από οργανισμό διαφορετικό από την αρχή ελέγχου, η αρχή ελέγχου μεριμνά ώστε οι οργανισμοί αυτοί να έχουν την αναγκαία επιχειρησιακή

---

[24] Εισάγονται τα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν τη σύσταση του Ταμείου επιστροφής, του Ταμείου εξωτερικών συνόρων και του Ταμείου ένταξης

ανεξαρτησία και η εργασία να πραγματοποιείται με βάση διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα.

5. Οι δραστηριότητες της αρχής ελέγχου ή του αναφερόμενου στην παράγραφο 4 οργανισμού σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 17, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής που αναφέρονται στο άρθρο 25.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΈΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 31

Ευθύνη των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη ευθύνονται για την διασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των πολυετών προγραμμάτων και για τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών.

2. Φροντίζουν ώστε οι υπεύθυνες αρχές και κάθε εξουσιοδοτημένη αρχή, οι αρχές πιστοποίησης, οι αρχές ελέγχου και κάθε άλλος φορέας που συμμετέχει, να λαμβάνουν επαρκή καθοδήγηση σχετικά με τη συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που αναφέρονται στα άρθρα 24 έως 30 προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται αποτελεσματικά και σωστά.

3. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν τις παρατυπίες. Ανακοινώνουν τις παρατυπίες αυτές στην Επιτροπή και την τηρούν ενήμερη για την εξέλιξη των διοικητικών και δικαστικών διώξεων.

Όταν ποσά που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως σε δικαιούχο δεν μπορούν να ανακτηθούν, το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την επιστροφή των απολεσθέντων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό ποσών.

4. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν κατά κύριο λόγο την ευθύνη του δημοσιονομικού ελέγχου των δράσεων και φροντίζουν ώστε τα συστήματα διαχείρισης και οι έλεγχοι να τίθενται σε εφαρμογή κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την κανονική και αποτελεσματική χρήση των κοινοτικών πόρων. Διαβιβάζουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων αυτών.

5. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή για τη συγκέντρωση των στατιστικών που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του άρθρου 14.

6. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 5 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 32

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Πριν από τη θέσπιση ενός πολυετούς προγράμματος τα κράτη μέλη μεριμνούν για την συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 24 έως 30. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε τα συστήματα να λειτουργούν αποτελεσματικά καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, μαζί με κάθε σχέδιο πολυετούς προγράμματος, περιγραφή των συστημάτων η οποία καλύπτει ιδίως την οργάνωση και τις διαδικασίες των υπεύθυνων αρχών, των εξουσιοδοτημένων αρχών και των αρχών πιστοποίησης, καθώς και των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται σε αυτές τις αρχές και φορείς, στην αρχή ελέγχου, και σε κάθε άλλο φορέα που πραγματοποιεί ελέγχους με δική του ευθύνη.

3. Εντός τριών μηνών μετά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση η οποία έχει συνταχθεί από "φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης του συστήματος", ο οποίος εκθέτει τα αποτελέσματα αξιολόγησης των συστημάτων και διατυπώνει γνώμη για τη συμμόρφωση αυτών των τελευταίων με τα άρθρα 24 έως 30. Στην περίπτωση που η γνωμοδότηση περιέχει επιφυλάξεις, η έκθεση αναφέρει τις ελλείψεις και τη σοβαρότητά τους. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, σε συμφωνία με την Επιτροπή, σχέδιο που περιλαμβάνει τα διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν και το χρονοδιάγραμμα της υλοποίησής τους.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 3 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 33

Ευθύνη της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31, ότι τα κράτη μέλη συγκροτούν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που να συμμορφώνονται με τα άρθρα 24 έως 30 και με βάση τις ετήσιες εκθέσεις ελέγχου και τους δικούς της ελέγχους ότι τα συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των πολυετών προγραμμάτων.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη, υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής είναι δυνατόν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους για να επαληθεύσουν την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, οι οποίοι είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ελέγχους των δράσεων που περιλαμβάνονται στα ετήσια προγράμματα, με προειδοποίηση τουλάχιστον μιας εργάσιμης ημέρας. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη να διενεργήσουν επιτόπιους ελέγχους για να εξακριβώσουν την ορθή λειτουργία των συστημάτων ή την κανονικότητα μιας ή περισσοτέρων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς είναι

δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποί της.

4. Η Επιτροπή φροντίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ώστε οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο να αποτελούν το αντικείμενο δέουσας ενημέρωσης, δημοσιότητας και παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη συνοχή και την συμπληρωματικότητα των δράσεων με άλλες σχετικές κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 34

Συνεργασία με τους φορείς ελέγχου των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις αρχές ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων για τον συντονισμό των αντίστοιχων σχεδίων και μεθόδων ελέγχου και ανταλλάσσει αμέσως τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται σε συστήματα διαχείρισης και ελέγχου προκειμένου να χρησιμοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο οι ελεγκτικοί πόροι και να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη επανάληψη των εργασιών.

Η Επιτροπή διατυπώνει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τη στρατηγική ελέγχου που υποβάλλεται με βάση το άρθρο 30 το αργότερο εντός τριμήνου ή κατά την πρώτη συνάντηση μετά την παραλαβή της.

2. Κατά τον καθορισμό της δικής της στρατηγικής ελέγχου η Επιτροπή εντοπίζει εκείνα τα πολυετή προγράμματα:

(a) για τα οποία δεν διατυπώθηκαν επιφυλάξεις όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με το σύστημα που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 32 ή για τα οποία άρθηκαν οι επιφυλάξεις μετά από διορθωτικά μέτρα, και

(b) για τα οποία η στρατηγική ελέγχου της αρχής ελέγχου, που προβλέπεται στο άρθρο 29, είναι ικανοποιητική και για τα οποία έχει αποκτηθεί εύλογη βεβαιότητα όσον αφορά την ορθή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου με βάση τα αποτελέσματα των ελέγχων της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

Για τα προγράμματα αυτά η Επιτροπή είναι δυνατόν να πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ότι θα στηριχθεί κυρίως στη γνωμοδότηση της αρχής ελέγχου όσον αφορά την ακρίβεια, τη νομιμότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώνονται και ότι θα πραγματοποιήσει τους δικούς της επιτόπιους ελέγχους μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 35

Επιλεξιμότητα - δηλώσεις δαπανών

1. Όλες οι δηλώσεις δαπανών περιλαμβάνουν το ποσό της δαπάνης που πραγματοποιήθηκε από τους δικαιούχους στα πλαίσια της υλοποίησης των δράσεων και την αντίστοιχη συνεισφορά από δημόσια ή ιδιωτικά κονδύλια.

2. Οι δαπάνες αντιστοιχούν στις πληρωμές που έχουν γίνει από τους δικαιούχους. Δικαιολογούνται με βάση εξοφλημένα τιμολόγια ή παραστατικά ίσης αποδεικτικής αξίας.

3. Η δαπάνη μπορεί να θεωρείται επιλέξιμη για ενίσχυση από το Ταμείο μόνον εφόσον έχει πραγματικά καταβληθεί το νωρίτερο την 1η Ιανουαρίου του έτους στο οποίο αναφέρεται η απόφαση συγχρηματοδότησης της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 4. Οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις δεν πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της ημερομηνίας επιλεξιμότητας.

4. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν θεωρούνται επιλέξιμες για ενίσχυση από το Ταμείο:

   – ΦΠΑ,

   – χρεωστικοί τόκοι,

   – αγορά γης για ποσό ανώτερο από το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών της σχετικής ενέργειας,

   – στέγαση.

5. Οι κανόνες που διέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών στο πλαίσιο δράσεων που τίθενται σε εφαρμογή στα κράτη μέλη και συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3, θεσπίζονται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 52 παράγραφος 2 διαδικασία.

Άρθρο 36

Ολική καταβολή στους δικαιούχους

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η υπεύθυνη αρχή να εξασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν το συνολικό ποσό της συνεισφοράς από δημόσια κονδύλια το ταχύτερο δυνατό. Δεν πραγματοποιείται κράτηση ή μείωση ποσών, ούτε επιβάλλεται ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος που θα ήταν δυνατόν να μειώσει τα ποσά αυτά για τους δικαιούχους.

Άρθρο 37

Χρήση του ευρώ

Τα ποσά που αναφέρονται στις αποφάσεις χρηματοδότησης από την Επιτροπή, στις αναλήψεις υποχρεώσεων και πληρωμών της Επιτροπής, καθώς και τα ποσά των δαπανών που έχουν πιστοποιηθεί και των αιτήσεων πληρωμής των κρατών μελών εκφράζονται και καταβάλλονται σε ευρώ.

Άρθρο 38

Αναλήψεις υποχρεώσεων

Οι αναλήψεις υποχρεώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό πραγματοποιούνται ετησίως στη βάση της απόφασης συγχρηματοδότησης που θεσπίζεται από την Επιτροπή, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 4.

Άρθρο 39

Πληρωμή - Προκαταβολή

1. Η πληρωμή από την Επιτροπή της συνεισφοράς που καταβάλλεται από τα Ταμεία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού.

2. Η πληρωμή λαμβάνει τη μορφή προκαταβολής και πληρωμής του υπολοίπου. Καταβάλλεται στην υπεύθυνη αρχή που έχει ορισθεί από το κράτος μέλος.

3. Προκαταβολή, η οποία αντιπροσωπεύει το 50% του ποσού που ορίζεται στην ετήσια απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο, καταβάλλεται στο κράτος μέλος εντός 60 ημερών μετά τη θέσπιση της εν λόγω απόφασης συγχρηματοδότησης.

4. Μια δεύτερη προκαταβολή καταβάλλεται εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής έκθεσης προόδου σχετικά με την εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος, καθώς και πιστοποιημένης δήλωσης δαπανών που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 στοιχείο α), και το άρθρο 35, η οποία αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 70% του ποσού της αρχικής πληρωμής. Το ποσό της δεύτερης προκαταβολής που καταβάλλεται από την Επιτροπή δεν υπερβαίνει το 50% του συνολικού ποσού που χορηγείται με την απόφαση συγχρηματοδότησης ή, σε κάθε περίπτωση, το υπόλοιπο μεταξύ του ποσού των κοινοτικών πόρων που έχουν δεσμευτεί από το κράτος μέλος προς όφελος σχεδίων που έχουν επιλεγεί στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος και του ποσού της πρώτης προκαταβολής.

5. Οι τόκοι που παράγονται από τις προκαταβολές μεταφέρονται στο σχετικό πρόγραμμα και πρέπει να αφαιρούνται από το ποσό της δημόσιας δαπάνης που δηλώνεται στην τελική δήλωση δαπανών.

6. Τα ποσά που καταβάλλονται ως προκαταβολή αφαιρούνται από τους λογαριασμούς όταν κλείσει το ετήσιο πρόγραμμα.

Άρθρο 40

Πληρωμή υπολοίπου

1. Η Επιτροπή προβαίνει στην πληρωμή του υπολοίπου εφόσον λάβει τα ακόλουθα έγγραφα εντός προθεσμίας εννέα μηνών από την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην ετήσια απόφαση σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο:

   (a) πιστοποιημένη δήλωση δαπανών και αίτηση πληρωμής του υπολοίπου ή δήλωση συμψηφισμού που συντάσσεται δεόντως σύμφωνα με τα άρθρα 29 σημείο α) και 35,

   (b) την τελική έκθεση υλοποίησης του ετήσιου προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 51,

   (c) την έκθεση ελέγχου, τη γνωμοδότηση και τη δήλωση που προβλέπονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3,

Η πληρωμή του υπολοίπου υπόκειται στην αποδοχή της τελικής έκθεσης υλοποίησης και της δήλωσης εγκυρότητας για την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου.

2. Εάν η υπεύθυνη αρχή παραλείψει να χορηγήσει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και σε μορφή αποδεκτή, η Επιτροπή προβαίνει σε αποδέσμευση του τμήματος της ανάληψης υποχρεώσεων στο αντίστοιχο ετήσιο πρόγραμμα το οποίο δεν χρησίμευσε για την πληρωμή της προκαταβολής.

3. Η διαδικασία αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 διακόπτεται, για το ποσό που αντιστοιχεί στα συγκεκριμένα σχέδια, εάν εκκρεμεί δικαστική διαδικασία ή διοικητική προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα στο επίπεδο του κράτους μέλους κατά τη στιγμή της υποβολής των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το κράτος μέλος χορηγεί λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με αυτά τα σχέδια στην μερική τελική έκθεση που υποβάλλει και αποστέλλει ανά έξι μήνες εκθέσεις προόδου για τα εν λόγω σχέδια. Το κράτος μέλος υποβάλλει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 για τα σχετικά σχέδια εντός τριών μηνών από την περάτωση της δικαστικής διαδικασίας ή της διοικητικής προσφυγής.

4. Η προθεσμία των εννέα μηνών που ορίζεται στην παράγραφο 1 διακόπτεται εάν η Επιτροπή εκδώσει απόφαση με την οποία αναστέλλει τις καταβολές της συγχρηματοδότησης για το σχετικό ετήσιο πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 41. Η προθεσμία αυτή αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία ανακοίνωσης στο κράτος μέλος της απόφασης της Επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 42 παράγραφος 3.

5. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 41, εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ανακοινώνει στο κράτος μέλος το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται από την Επιτροπή ότι βαρύνουν το Ταμείο, καθώς και κάθε δημοσιονομική διόρθωση που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που δηλώθηκαν και εκείνων που

αναγνωρίζονται. Το κράτος μέλος διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

6. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των παρατηρήσεων του κράτους μέλους, η Επιτροπή εγκρίνει το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται ότι βαρύνουν το Ταμείο και ανακτά το υπόλοιπο που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που αναγνωρίστηκαν οριστικά και των ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί στα κράτη μέλη.

7. Υπό την επιφύλαξη των διαθέσιμων πόρων, η Επιτροπή πραγματοποιεί την πληρωμή του υπολοίπου εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις 60 ημέρες από την αποδοχή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ανωτέρω. Το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων αποδεσμεύεται εντός έξι μηνών μετά την πληρωμή.

Άρθρο 41

Διακοπή

1. Η προθεσμία πληρωμής διακόπτεται από τον κύριο διατάκτη κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 για μέγιστη περίοδο έξι μηνών στην περίπτωση που υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη σωστή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου ή όταν ο διατάκτης απαιτήσει πρόσθετες πληροφορίες από τις εθνικές αρχές κατά τη διαδικασία παρακολούθησης των παρατηρήσεων που έγιναν στα πλαίσια της ετήσιας εξέτασης, ή όταν ο διατάκτης υποπτεύεται ότι στις δαπάνες που δηλώθηκαν περιλαμβάνονται σοβαρές παρατυπίες οι οποίες έχουν εντοπιστεί ή για τις οποίες υπάρχουν υπόνοιες.

2. Η Επιτροπή πληροφορεί αμέσως το συγκεκριμένο κράτος μέλος και την αρμόδια αρχή για τους λόγους της διακοπής. Το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διορθώσει την κατάσταση το ταχύτερο δυνατόν.

3. Σε περίπτωση που καταστεί αναγκαία η έκδοση απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 45, η ανώτατη περίοδος των έξι μηνών παρατείνεται για μια περαιτέρω ανώτατη περίοδο έξι μηνών.

Άρθρο 42

Αναστολή

1. Το σύνολο ή μέρος των προκαταβολών και των πληρωμών υπολοίπου μπορεί να ανασταλεί από την Επιτροπή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

   (a) όταν υπάρχει σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που επηρεάζει την αξιοπιστία της διαδικασίας πιστοποίησης των πληρωμών και για το οποίο δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα, ή

   (b) όταν οι δαπάνες σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών συνδέονται με σοβαρή παρατυπία που δεν έχει διορθωθεί, ή

(c) όταν ένα κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 31 και 32.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου αφού έχει δώσει την ευκαιρία στο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας τριών μηνών.

3. Η Επιτροπή θέτει τέλος στην αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου εφόσον θεωρεί ότι το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα που επιτρέπουν την άρση της αναστολής.

4. Σε περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί τα απαιτούμενα μέτρα από το κράτος μέλος, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση μείωσης του καθαρού ποσού ή να ακυρώσει την κοινοτική συνεισφορά στο ετήσιο πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 46.

Άρθρο 43

Τήρηση εγγράφων

Σε κάθε κράτος μέλος η υπεύθυνη αρχή εξασφαλίζει ότι τηρούνται και τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου όλα τα δικαιολογητικά σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους του συγκεκριμένου ετήσιου προγράμματος.

Τα έγγραφα τηρούνται τουλάχιστον για περίοδο τριών ετών από το κλείσιμο του ετησίου προγράμματος, υπό την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικής δίωξης ή κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

Τα έγγραφα τηρούνται υπό τη μορφή πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων σε κοινώς αποδεκτά μέσα καταχώρησης δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 44

Δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα κράτη μέλη είναι κατά κύριο λόγο υπεύθυνα για τη διερεύνηση παρατυπιών. Ενεργούν εφόσον υπάρχουν αποδείξεις για οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που τροποποιεί το χαρακτήρα ή τις προϋποθέσεις εφαρμογής ή ελέγχου συνδρομής και προβαίνουν στις απαραίτητες δημοσιονομικές διορθώσεις.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν τις δημοσιονομικές διορθώσεις που απαιτούνται σε σχέση με τις μεμονωμένες ή συστηματικές παρατυπίες που εντοπίζονται σε δράσεις ή ετήσια προγράμματα. Οι διορθώσεις που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη συνίστανται σε ολική ή μερική ανάκτηση της σχετικής κοινοτικής συνεισφοράς. Τα

κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών και την οικονομική απώλεια του Ταμείου.

Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στην ετήσια έκθεση που αποστέλλουν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2 κατάλογο των διαδικασιών ακύρωσης που κινήθηκαν για το συγκεκριμένο ετήσιο πρόγραμμα.

Οι διορθώσεις που διενεργούνται από το κράτος μέλος συνίστανται στην ακύρωση του συνόλου ή μέρους της κοινοτικής συνεισφοράς και, σε περίπτωση που το ποσό δεν επιστρέφεται εμπρόθεσμα από το συγκεκριμένο κράτος μέλος, οφείλονται τόκοι υπερημερίας με το επιτόκιο που προβλέπεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2.

3. Σε περίπτωση συστηματικών παρατυπιών το κράτος μέλος επεκτείνει τις έρευνές του, προκειμένου να καλύψει όλες τις δράσεις που είναι πιθανόν να επηρεάζονται.

Άρθρο 45

Έλεγχος λογαριασμών και δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιεί η Επιτροπή

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους, ιδίως δειγματοληπτικούς, των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, με προειδοποίηση τουλάχιστον μιας εργάσιμης ημέρας. Η Επιτροπή ειδοποιεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προκειμένου να τύχει της απαιτούμενης συνδρομής. Στους ελέγχους αυτούς μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

   Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο προκειμένου να εξακριβώσει την ορθότητα μιας ή περισσότερων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής.

2. Εάν μετά την ολοκλήρωση των αναγκαίων επαληθεύσεων η Επιτροπή συμπεράνει ότι το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 31, αναστέλλει την πληρωμή προκαταβολών ή την τελική πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 42.

Άρθρο 46

Κριτήρια που ισχύουν για τις διορθώσεις

1. Εάν το κράτος μέλος δεν έχει πραγματοποιήσει τις διορθώσεις εντός της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 42 παράγραφος 2 και εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει εντός τριών μηνών να ακυρώσει το σύνολο ή μέρος της κοινοτικής συνεισφοράς σε ένα ετήσιο πρόγραμμα όταν καταλήγει στο συμπέρασμα ότι:

(a) υφίσταται σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που έχει θέσει σε κίνδυνο την κοινοτική συνεισφορά η οποία έχει ήδη καταβληθεί στο πρόγραμμα,

(b) η δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών είναι παράτυπη και δεν έχει διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου, και

(c) το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το άρθρο 31 πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου.

Η Επιτροπή αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη τα οποιαδήποτε ενδεχόμενα σχόλια του κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε μεμονωμένες περιπτώσεις παρατυπιών που εντοπίζονται και λαμβάνει υπόψη το συστηματικό χαρακτήρα της παρατυπίας προκειμένου να καθορίσει το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωση. Σε περίπτωση που η παρατυπία σχετίζεται με δήλωση δαπανών για την οποία έχει προηγουμένως παρασχεθεί θετική διαβεβαίωση αξιοπιστίας στο πλαίσιο ετήσιας έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο β) υπάρχει τεκμήριο συστηματικού προβλήματος που οδηγεί στην εφαρμογή μιας κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωσης, εκτός και εάν το κράτος μέλος είναι σε θέση να προσκομίσει αποδείξεις εντός τριών μηνών για να καταρρίψει αυτό το τεκμήριο.

3. Η Επιτροπή, όταν αποφασίζει σχετικά με το ποσό της διόρθωσης, λαμβάνει υπόψη τη σημασία της παρατυπίας καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στο σχετικό ετήσιο πρόγραμμα.

4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή στηρίξει τη θέση της σε γεγονότα που διαπιστώθηκαν από ελεγκτές που δεν ανήκουν στις υπηρεσίες της συνάγει τα δικά της συμπεράσματα όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις μετά την εξέταση των μέτρων που ελήφθησαν από το σχετικό κράτος μέλος με βάση το άρθρο 32, τις εκθέσεις κοινοποιηθεισών παρατυπιών και τυχόν απαντήσεις από το κράτος μέλος.

Άρθρο 47

Επιστροφή

1. Κάθε επιστροφή, η οποία οφείλεται στην Επιτροπή, πραγματοποιείται πριν από την προθεσμία που αναφέρεται στην εντολή είσπραξης η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/202 του Συμβουλίου[25]. Η προθεσμία αυτή είναι η τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την έκδοση της εντολής.

2. Οποιαδήποτε καθυστέρηση σε σχέση με την επιστροφή συνεπάγεται την πληρωμή τόκων υπερημερίας από τότε που λήγει η προθεσμία μέχρι την ημερομηνία που θα

[25] ΕΕ L209, της 16.09.2002

πραγματοποιηθεί η επιστροφή. Το σχετικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις βασικές της πράξεις αναχρηματοδότησης, όπως δημοσιεύεται στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ισχύει κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο λήγει η προθεσμία, αυξημένο κατά τρεισήμισι ποσοστιαίες μονάδες.

Άρθρο 48

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Η δημοσιονομική διόρθωση της Επιτροπής δεν επηρεάζει την υποχρέωση του κράτους μέλους να επιδιώξει ανακτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 46.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX
Παρακολούθηση, αξιολόγηση και εκθέσεις

Άρθρο 49

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τακτική παρακολούθηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε τακτική αξιολόγηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, προκειμένου να εκτιμήσει τη συνάφεια, την αποτελεσματικότητα και τον αντίκτυπο των δράσεων υπό το φως του γενικού στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 2.

3. Η Επιτροπή εξετάζει επίσης τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το Ταμείο και εκείνων που αναλαμβάνονται σύμφωνα με άλλες συναφείς κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 50

Εκθέσεις

1. Σε κάθε κράτος μέλος η υπεύθυνη αρχή λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσει την παρακολούθηση και αξιολόγηση των σχεδίων.

   Προς το σκοπό αυτό, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που συνάπτονται με τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την εφαρμογή των δράσεων περιλαμβάνουν ρήτρες που επιβάλλουν υποχρέωση υποβολής τακτικών και λεπτομερών εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο της εκτέλεσης της δράσης και της υλοποίησης των ορισθέντων στόχων.

2. Το αργότερο εννέα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην απόφαση συγχρηματοδότησης σχετικά με κάθε ετήσιο πρόγραμμα, η υπεύθυνη αρχή διαβιβάζει στην Επιτροπή τελική έκθεση εκτέλεσης και τελική δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 35.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2012 για την περίοδο 2008-2010 και στις 30 Ιουνίου 2015 για την περίοδο 2011-2013 αντίστοιχα, έκθεση αξιολόγησης των αποτελεσμάτων και του αντικτύπου των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 (για την περίοδο 2008-2010) και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015 (για την περίοδο 2011-2013) αντίστοιχα έκθεση εκ των υστέρωναξιολόγησης.

Άρθρο 51

Τελική ετήσια έκθεση

1. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες προκειμένου να υπάρχει σαφής άποψη της εφαρμογής των ετήσιων και πολυετών προγραμμάτων:

   (a) δημοσιονομική και λειτουργική εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος·

   (b) πρόοδος που επιτεύχθηκε κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος και προτεραιότητές του σε σχέση με τους ειδικούς επαληθεύσιμους στόχους του, με ποσοτικοποίηση, κάθε φορά που είναι δυνατή η ποσοτικοποίησή τους, των φυσικών δεικτών και των δεικτών υλοποίησης, αποτελεσμάτων και επιπτώσεων για κάθε συγκεκριμένη προτεραιότητα.

   (c) μέτρα που έλαβε η αρμόδια αρχή για να εξασφαλίσει την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής, ιδιαίτερα:

      – μέτρα παρακολούθησης και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων και ρυθμίσεων για τη συλλογή δεδομένων·

      – σύνοψη όλων των σημαντικών προβλημάτων που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος και όλων των ληφθέντων μέτρων·

      – χρησιμοποίηση της τεχνικής βοήθειας·

   (d) μέτρα που ελήφθησαν για να εξασφαλιστεί η ενημέρωση σχετικά με τα ετήσια και πολυετή προγράμματα και η δημοσιότητά τους.

2. Οι εκθέσεις κρίνονται αποδεκτές όταν περιέχουν όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση για το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης που υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή εντός δύο μηνών. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε, η έκθεση θεωρείται ως αποδεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την κοινή επιτροπή "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών" που δημιουργήθηκε με την απόφαση για τη σύσταση του Ταμείου εξωτερικών συνόρων για την περίοδο 2007-2013 στο πλαίσιο του γενικού

προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών" ../… (η παρούσα απόφαση και οι αποφάσεις ….., …… και …..) [26] ("η επιτροπή").

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 8.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 53

Αναθεώρηση

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επανεξετάζουν την παρούσα απόφαση στη βάση πρότασης της Επιτροπής το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2013.

Άρθρο 54

Μεταβατικές διατάξεις

1. Η παρούσα απόφαση δεν επηρεάζει την συνέχιση ή τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης της ολικής ή μερικής ακύρωσης, της ενίσχυσης που εγκρίθηκε από την Επιτροπή στη βάση της απόφασης 2004/904/ΕΚ, ή οποιασδήποτε άλλης νομοθεσίας που εφαρμόζεται στην εν λόγω ενίσχυση στις 31 Δεκεμβρίου 2007.

2. Κατά τη θέσπιση αποφάσεων περί συγχρηματοδότησης από το συγκεκριμένο Ταμείο, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα μέτρα που έχουν ήδη εγκριθεί στη βάση της απόφασης 2004/904/ΕΚ πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, τα οποία έχουν οικονομικές επιπτώσεις κατά τη διάρκεια της καλυπτόμενης από τη συγκεκριμένη συγχρηματοδότηση περιόδου.

3. Τα ποσά που αποτέλεσαν αντικείμενο αναλήψεων υποχρεώσεων για συγχρηματοδότηση και τα οποία εγκρίθηκαν από την Επιτροπή μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2005 και της 31ης Δεκεμβρίου 2007, για τα οποία τα έγγραφα που απαιτούνται για το κλείσιμο των προγραμμάτων δεν έχουν αποσταλεί στην Επιτροπή εντός της προθεσμίας για την υποβολή της τελικής έκθεσης, αποδεσμεύονται αυτόματα από την Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010 και δημιουργούν απαίτηση ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Τα ποσά που σχετίζονται με δράσεις ή προγράμματα τα οποία ανεστάλησαν λόγω δικαστικών διαδικασιών ή διοικητικών προσφυγών με ανασταλτικό αποτέλεσμα εξαιρούνται από τον υπολογισμό του ποσού που πρέπει να αποδεσμευτεί αυτόματα.

[26] Εισάγονται τα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν τη σύσταση του Ταμείου επιστροφής, του Ταμείου εξωτερικών συνόρων και του Ταμείου ένταξης

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή μέχρι τις 30 Ιουνίου 2009 έκθεση αξιολόγησης για τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο όσον αφορά την περίοδο 2005-2007.

5. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή Περιφερειών μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009 ενδιάμεση έκθεση για τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν και για τα ποιοτικά και ποσοτικά ζητήματα της λειτουργίας του Ταμείου για την περίοδο 2005-2007.

Άρθρο 55

Κατάργηση

Η απόφαση 2004/904/ΕΚ καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2008.

Άρθρο 56

Εφαρμογή

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2008.

Άρθρο 57

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΕΩΝ

1.1 Περιγραφή του προβλήματος και ανάλυση

Η κατάργηση των εσωτερικών συνόρων στο χώρο Σένγκεν προϋποθέτει ότι οι έλεγχοι στα εξωτερικά σύνορα εμποδίζουν τις παράνομες εισόδους όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά. Μόλις κάποιος εισέλθει στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα συγκεκριμένο σημείο μπορεί να μεταβεί πρακτικά χωρίς περιορισμούς στα άλλα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από το δικαίωμά του να διαμένει (αλλού) στην Ένωση. Κατά συνέπεια, κάθε κράτος μέλος που βρίσκεται στο χώρο Σένγκεν έχει συμφέρον να ελέγχονται αποτελεσματικά από τα άλλα κράτη μέλη τα εξωτερικά σύνορα για τα οποία είναι υπεύθυνα, επειδή σε περίπτωση που αυτοί οι έλεγχοι δεν είναι αποτελεσματικοί, διατρέχει τον κίνδυνο να υποστεί τις αρνητικές συνέπειες υπό τη μορφή ανεπιθύμητης εισροής λαθρομεταναστών. Υφίστανται κατά συνέπεια στοιχεία που συνηγορούν έντονα υπέρ της θέσπισης κοινών διατάξεων στο επίπεδο της ΕΚ και υπέρ της δημιουργίας ορισμένων μέσων προκειμένου να κατοχυρωθούν ελάχιστες προδιαγραφές όσον αφορά τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, παρά το γεγονός ότι, σε ύστατο βαθμό, αυτή η αρμοδιότητα εξακολουθεί να ανήκει στα συγκεκριμένα κράτη μέλη. Αυτό το ζήτημα αναγνωρίζεται ρητά στη σύμβαση Σένγκεν, η οποία ορίζει κοινούς κανόνες για την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη που έχουν εξωτερικά σύνορα χρειάστηκε να προσαρμόσουν τον έλεγχο και την επιτήρηση των συνόρων τους στους κανόνες και τις διαδικασίες που αποφασίζονται στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα συνεχίσουν να ενεργούν κατά τον ίδιο τρόπο για τα επόμενα έτη.

Σχετικά λίγα κράτη μέλη έχουν χερσαία και/ή θαλάσσια σύνορα μήκους ή γεωπολιτικής σημασίας που να επιβάλλει στενή και ενδελεχή επιτήρηση – αυτά τα κράτη αναλαμβάνουν την ουσιαστική ευθύνη του ελέγχου της λαθρομετανάστευσης και της προάσπισης της εσωτερικής ασφάλειας ελέγχοντας τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων του χώρου Σένγκεν. Σαν αποτέλεσμα, αυτά τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν δυσανάλογο μέρος των δαπανών που συνεπάγεται όχι μόνο η αποτροπή της παράνομης εισόδου αλλά και η εξίσου σημαντική παροχή της δυνατότητας στα άτομα που είναι εξουσιοδοτημένα να εισέλθουν να εισέρχονται χωρίς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις ή δυσχέρειες.

1.2. Μελλοντικές προοπτικές

Ο καταμερισμός του βάρους μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων αποτελεί ένα από τα πέντε συστατικά της κοινής πολιτικής διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων, που προτάθηκε από την Επιτροπή στην ανακοίνωσή της της 7ης Μαΐου 2002 με τον τίτλο "Προς μια ολοκληρωμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης" (COM (2002) 233 τελικό) και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στο "Σχέδιο για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης" (Έγγραφο 10019/02 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2002).

Επανειλημμένα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε τη δημιουργία ενός Ταμείου στήριξης των κρατών μελών που αναλαμβάνουν, προς όφελος της Κοινότητας, επαχθές και μόνιμο οικονομικό βάρος σε σχέση με το συγκεκριμένο ζήτημα. Αυτή η ιδέα εμφανίζεται στο

πρόγραμμα της Χάγης, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το Νοέμβριο του 2004, το οποίο επιμένει στην "ανάγκη αλληλεγγύης και δίκαιου καταμερισμού των ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, κυρίως στο επίπεδο των οικονομικών επιπτώσεων".

1.3. Οι στόχοι του Ταμείου

Οι τέσσερις κύριοι πολιτικοί στόχοι στους οποίους πρέπει να συμβάλει το Ταμείο είναι:

- η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ελέγχων και, ως εκ τούτου, της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης και της προστασίας των εξωτερικών συνόρων με σκοπό τη μείωση των παράνομων εισόδων και την αύξηση της ασφάλειας στον εσωτερικό χώρο ελεύθερης κυκλοφορίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- η διευκόλυνση και επιτάχυνση της εισόδου ταξιδιωτών που έχουν την σχετική άδεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με το κεκτημένο Σένγκεν, προστατεύοντας ταυτόχρονα την Ένωση από παράνομες εισόδους·

- η επίτευξη ενιαίας εφαρμογής της νομοθεσίας της Ένωσης από τα κράτη μέλη, καθώς και η συνολική αποτελεσματικότητα των εθνικών συνοροφυλάκων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ·

- η αύξηση της αποτελεσματικότητας κατά την έκδοση θεωρήσεων και την εκτέλεση άλλων ελέγχων πριν τη διέλευση των συνόρων.

Προτείνεται εξίσου η χρηματοδότηση από το Ταμείο δράσεων που αφορούν την κοινή πολιτική θεωρήσεων. Η αποτελεσματική διαχείριση των θεωρήσεων μπορεί να θεωρηθεί ως προκαταρκτικό στάδιο του ελέγχου των εξωτερικών συνόρων και αποτελεί ως εκ τούτου μέρος ενός κοινού ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των συνόρων στην ΕΕ, όπως ορίζεται στο πρόγραμμα της Χάγης.

Αυτοί οι στόχοι θα ενσωματώσουν επιπλέον ζητήματα δύο υφιστάμενων χρηματοδοτικών μέσων που είναι η "διευκόλυνση Σένγκεν" και η "διευκόλυνση Καλίνινγκραντ".

- Δυνάμει του άρθρου 35 παράγραφος 1 της συνθήκης προσχώρησης του 2003, η "διευκόλυνση Σένγκεν" δημιουργήθηκε για να βοηθήσει την Εσθονία, την Ουγγαρία, τη Λετονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία, τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Σλοβενία να χρηματοδοτήσουν δράσεις στα νέα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης με σκοπό την εφαρμογή του κεκτημένου Σένγκεν. Η διευκόλυνση αυτή λήγει το 2006.

- Σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 5 της συνθήκης προσχώρησης της Λιθουανίας σχετικά με τη διέλευση ατόμων από ξηράς μεταξύ της περιοχής του Καλίνινγκραντ και άλλων περιοχών της Ρωσικής Ομοσπονδίας, η απόφαση C(2003) 5213 της Επιτροπής ορίζει τις διατάξεις εφαρμογής του ειδικού προγράμματος διέλευσης Καλίνινγκραντ 2004 - 2006.

Η διευκόλυνση Καλίνινγκραντ αντικαταστάθηκε από ειδικές διατάξεις στο πλαίσιο του Ταμείου. Η ευθύνη των λιθουανικών αρχών για την καλή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που διευκολύνει τη διέλευση αποτελεί μέρος της ευθύνης που ανατίθεται στη Λιθουανία να ελέγχει τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, την οποία το συγκεκριμένο κράτος αναλαμβάνει εξ ονόματος όλων των κρατών μελών, και να είναι ως εκ τούτου προτιμότερο να καθοριστεί η συμβολή στο πλαίσιο του νομικού μέσου για τα εξωτερικά σύνορα παρά σε χωριστό πλαίσιο.

1.4. Η συμπληρωματικότητα με τον ευρωπαϊκό οργανισμό διαχείρισης της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ("Οργανισμός")

Το Ταμείο θα συμβάλει στην υλοποίηση των τεσσάρων προαναφερόμενων στόχων συμπληρωματικά με την περαιτέρω ανάπτυξη της σχετικής νομοθεσίας και των σχετικών εργασιών του Οργανισμού.

Ο Οργανισμός θέτει στη διάθεση της Επιτροπής και των κρατών μελών την απαραίτητη τεχνική βοήθεια και διευκολύνει την εφαρμογή των υφιστάμενων και μελλοντικών κοινοτικών μέτρων που αφορούν τα εξωτερικά σύνορα. Κατά συνέπεια, το Ταμείο θα χρηματοδοτεί μόνο δράσεις των κρατών μελών σε εθνικό επίπεδο που συμβάλλουν στην υλοποίηση των κοινοτικών στόχων και όχι δράσεις σχετικά με τη συνεργασία με τα άλλα κράτη μέλη στον τομέα της διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων.

Επιπλέον, οι πόροι που διατίθενται μέσω του Ταμείου για τις δράσεις κοινοτικού ενδιαφέροντος ("κοινοτικές δράσεις") θα αφορούν κυρίως την πολιτική θεωρήσεων (στόχος αριθ. 4 του Ταμείου), η οποία δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα του Οργανισμού.

1.5. Το πεδίο εφαρμογής των δράσεων και ο ορισμός των "εξωτερικών συνόρων"

Δεδομένου ότι το Ταμείο υποστηρίζει την αλληλεγγύη που επιδεικνύεται από τα κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων Σένγκεν για τα εξωτερικά σύνορα, τα κράτη μέλη δεν είναι επιλέξιμα παρά μόνον εφόσον δεσμεύονται από αυτές τις διατάξεις.

Το άρθρο 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης προβλέπει ότι οι διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν και οι πράξεις που βασίζονται ή αναφέρονται σε αυτές, οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της πράξης, είναι δεσμευτικές και εφαρμόζονται στα νέα κράτη μέλη από την ημερομηνία προσχώρησης[27]. Οι διατάξεις και οι πράξεις που δεν αναφέρονται στο συγκεκριμένο παράρτημα, παρά το γεγονός ότι είναι δεσμευτικές για τα νέα κράτη μέλη από την ημερομηνία της προσχώρησης, δεν εφαρμόζονται σε ένα νέο κράτος μέλος παρά μόνο μετά από απόφαση του Συμβουλίου η οποία λαμβάνεται σύμφωνα με το συγκεκριμένο άρθρο (άρθρο 2 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης).

Πρόκειται για μια διαδικασία εφαρμογής σε δύο στάδια, σύμφωνα με την οποία ορισμένες διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν είναι δεσμευτικές και ισχύουν από την προσχώρηση στην Ένωση, ενώ άλλες διατάξεις, ιδίως εκείνες οι οποίες συνδέονται εγγενώς με την άρση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, είναι δεσμευτικές από την ημερομηνία της προσχώρησης αλλά ισχύουν στα νέα κράτη μέλη μόνο μετά την προαναφερόμενη απόφαση του Συμβουλίου. Οι διατάξεις του Σένγκεν που αφορούν τα εξωτερικά σύνορα (άρθρα 3 έως 8 της σύμβασης Σένγκεν και αποφάσεις για την εφαρμογή τους, και κυρίως το κοινό εγχειρίδιο) απαριθμούνται στο συγκεκριμένο παράρτημα και είναι κατά συνέπεια δεσμευτικές και ισχύουν στα νέα κράτη μέλη από την προσχώρησή τους[28].

Κατά συνέπεια, τα νέα κράτη μέλη είναι επιλέξιμα για ενίσχυση του παρόντος Ταμείου από την ημερομηνία της έναρξης ισχύος του, δηλαδή την 1η Ιανουαρίου 2007, ακόμα και εάν εναπομένει να ληφθούν αποφάσεις του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή των

---

[27] ΕΕ L 236, 23.9.2003, σ.33

[28] Με εξαίρεση το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ), που αφορά τη χρήση του Συστήματος Πληροφόρησης Σένγκεν.

διατάξεων Σένγκεν σχετικά με την άρση των ελέγχων προσώπων στα εσωτερικά σύνορα για ένα ή περισσότερα από τα νέα κράτη μέλη. Θα έπρεπε να είναι όλα επιλέξιμα για ενίσχυση του συγκεκριμένου Ταμείου προκειμένου να εξασφαλιστεί, στο μέτρο του δυνατού, η συνέχεια με τη διευκόλυνση Σένγκεν και τη μεταβατική διευκόλυνση όσον αφορά την ενίσχυση των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα. Λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες της εν λόγω απόφασης ή των εν λόγω αποφάσεων του Συμβουλίου, οι εργασίες που αποσκοπούν να θεσπίσουν τους απαραίτητους κανόνες ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα των νέων κρατών μελών θα πρέπει να συνεχιστούν και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να συνεχίσει να υποστηρίζει αυτές τις προπαρασκευαστικές εργασίες προς το συμφέρον της Κοινότητας.

Ο παραπάνω συλλογισμός έχει τις ακόλουθες συνέπειες:

- Για τους σκοπούς του ετήσιου υπολογισμού του μήκους των εξωτερικών συνόρων σύμφωνα με μία μέθοδο κατανομής, θα λαμβάνονται υπόψη όλα τα εξωτερικά σύνορα με τις τρίτες χώρες που δεν συνδέονται με τη θέση σε λειτουργία, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν. Εξάλλου, τα προσωρινά σύνορα θα λαμβάνονται υπόψη, αλλά μόνο για τα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν ήδη πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν. Κατά συνέπεια, συνυπολογίζονται μόνο τα προσωρινά σύνορα των κρατών μελών που διεξάγουν συνοριακούς ελέγχους επίσης εξ ονόματος άλλων κρατών μελών. Αυτό αντικατοπτρίζει την παρούσα κατάσταση, αλλά πρέπει να τονιστεί ότι αυτή έχει απλά προσωρινό χαρακτήρα, δεδομένου ότι οι συνοριακοί έλεγχοι πρόκειται να αρθούν πλήρως το συντομότερο δυνατό. Πράγματι, όπως δηλώνεται στο πρόγραμμα της Χάγης: "Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παρακινεί το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να μπορέσουν να καταργηθούν οι έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα το συντομότερο δυνατόν, εφόσον έχουν εκπληρωθεί όλες οι απαιτήσεις για την εφαρμογή του κεκτημένου Σένγκεν και αφού θα έχει καταστεί λειτουργικό το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν ((SIS II) το 2007. Επιπλέον, για να τονίσει περαιτέρω τον προσωρινό χαρακτήρα των προσωρινών συνόρων και να εκφράσει το γεγονός ότι οι πολιτικές προτεραιότητες θα υποστηρίζουν τα "οριστικά" σύνορα, προτείνεται να μη δίνεται στα προσωρινά σύνορα η ίδια σπουδαιότητα με αυτή που δίνεται στα "οριστικά" σύνορα. Πρέπει να σημειωθεί ότι λαμβάνοντας υπόψη τα προσωρινά σύνορα των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν μέχρις ότου θεσπιστεί η προαναφερόμενη απόφαση/οι προαναφερόμενες αποφάσεις του Συμβουλίου, για τους σκοπούς του ετήσιου υπολογισμού στο πλαίσιο του παρόντος Ταμείου, το μήκος των εξωτερικών χερσαίων συνόρων μπορεί να υπερβαίνει το μήκος των μελλοντικών οριστικών εξωτερικών συνόρων της Κοινότητας.

- Προκειμένου να καθοριστούν οι δράσεις που είναι επιλέξιμες σύμφωνα στο πλαίσιο του Ταμείου όλες οι δράσεις στα προσωρινά σύνορα θα είναι επιλέξιμες, εκτός εάν προβαίνουν σε διαρθρωτική επένδυση που είναι ασυμβίβαστη με τον στόχο της κατάργησης των ελέγχων προσώπων σε αυτά τα σύνορα. Με άλλα λόγια, δεν θα είναι επιλέξιμες οι επενδύσεις στον τομέα της κατασκευής, της ανακαίνισης ή της βελτίωσης των υποδομών των συνοριακών σημείων διέλευσης και των σχετικών κτιρίων ούτε οι μη διαλειτουργικοί εξοπλισμοί.

Προκειμένου να ενισχυθεί η συνεργασία σε εθνικό επίπεδο μεταξύ των υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με τον έλεγχο προσώπων και εκείνων που είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο εμπορευμάτων (τελωνειακές υπηρεσίες) ή για άλλα μέτρα (αστυνομική συνεργασία, καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης), το Ταμείο μπορεί να καλύψει δράσεις των κρατών μελών που προορίζονται να βελτιώσουν τα μέσα που επιτρέπουν στους συνοριοφύλακες να εκπληρώσουν την αποστολή τους σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα.

Εξασφαλίζεται επίσης η συμπληρωματικότητα με τις τελωνειακές δράσεις. Η στενή συνεργασία των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο προσώπων με εκείνες που είναι αρμόδιες με τον έλεγχο εμπορευμάτων είναι κεφαλαιώδους σημασίας για να εξασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξουν κενά στα εξωτερικά σύνορα.

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Η Επιτροπή πραγματοποιεί εκ των υστέρων αξιολόγηση, η οποία επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΚΑΙ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΜΕΣΟΥ

3.1 Επιλογή της νομικής βάσης

Η προτεινόμενη νομική βάση για την παρούσα απόφαση του Συμβουλίου είναι το άρθρο 62 παράγραφος 2 επειδή αυτό το κείμενο αφορά "μέτρα για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών" και ειδικότερα "προδιαγραφές και διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούν τα κράτη μέλη κατά τη διενέργεια ελέγχων προσώπων στα εξωτερικά σύνορα" (άρθρο 62 παράγραφος 2 στοιχείο α) και "κανόνες για τις θεωρήσεις όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής όχι άνω των τριών μηνών, στους οποίους περιλαμβάνονται (...) οι διαδικασίες και οι όροι για τη χορήγηση θεωρήσεων από τα κράτη μέλη" (άρθρο 62 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο (ii)).

Δεδομένου ότι η πρόταση βασίζεται στον τίτλο IV της συνθήκης ΕΚ (Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και λοιπές πολιτικές που συνδέονται με την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων), πρέπει να υποβληθεί και να εγκριθεί τηρώντας τα πρωτόκολλα που επισυνάπτονται στη συνθήκη του Άμστερνταμ για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Δανίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρωτόκολλο Σένγκεν), η Νορβηγία και η Ισλανδία συνδέονται επίσης με την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν. Οι συνέπειες των διαφόρων πρωτοκόλλων εξετάζονται στο σημείο 6 κάτωθι.

3.2 Έκφραση αλληλεγγύης κατά τη διάθεση των πόρων

Υπό την επιφύλαξη του ειδικού υπολογισμού όσον αφορά το βάρος που συνεπάγεται το καθεστώς διέλευσης για το Καλίνινγκραντ, οι πόροι θα διατεθούν στα κράτη μέλη στη βάση μιας μεθόδου κατανομής που θα καθορίζει με γενικό τρόπο το σχετικό βάρος των κρατών μελών όσον αφορά την ολοκληρωμένη διαχείριση των συνόρων και της κοινής πολιτικής θεωρήσεων.

Η έκφραση της αλληλεγγύης στο συγκεκριμένο τομέα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα:

- Το γεγονός ότι υπάρχει για κάθε κράτος μέλος ένας ελάχιστος στοιχειώδης φόρτος εργασίας όσον αφορά τον έλεγχο και την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων και την κοινή πολιτική θεωρήσεων, στη βάση μιας σειράς πάγιων στοιχείων, που είναι συγκεκριμένα το μήκος των εξωτερικών χερσαίων συνόρων, το μήκος των θαλάσσιων

συνόρων, ο αριθμός επιτρεπόμενων συνοριακών σημείων διέλευσης (χερσαίων, εναέριων, θαλάσσιων) και ο αριθμός προξενικών γραφείων·

- Το γεγονός ότι, για κάθε κράτος μέλος, παράγοντες υποκείμενοι σε διακυμάνσεις, όπως εκείνοι που αφορούν τις μεταναστευτικές ροές, καθορίζουν τον πραγματικό καθημερινό "φόρτο εργασίας" των αρχών, και συγκεκριμένα ο αριθμός των προσώπων που διέρχονται από τα εξωτερικά σύνορα (δια της χερσαίας, εναέριας ή της θαλάσσιας οδού), ο αριθμός των υπηκόων τρίτων χωρών στους οποίους απαγορεύθηκε η είσοδος, ο αριθμός των ατόμων που συλλαμβάνονται και ο αριθμός αιτήσεων για τη χορήγηση θεώρησης (εκδοθείσες και απορριφθείσες θεωρήσεις).

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο προτείνεται μία μέθοδος κατανομής αποτελούμενη από δύο συνιστώσες: μία αναφερόμενη σε πάγια στοιχεία και μία άλλη αναφερόμενη σε πιο μεταβλητά στοιχεία. Οι διαθέσιμοι πόροι θα κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών ως εξής:

- 40 % ανάλογα με τα πάγια στοιχεία και

- 60% ανάλογα με τα μεταβλητά στοιχεία.

Προτείνεται να εισαχθεί δυνατότητα στάθμισης των παγίων στοιχείων στη νομική βάση και σε σχέση με το θέμα αυτό να υπάρχει διαβούλευση με τον οργανισμό FRONTEX πριν από τη λήψη αποφάσεων.

Δεδομένου ότι τα σχετικά στοιχεία είναι εκείνα που συνδέονται με τις ροές προσώπων και με τις θεωρήσεις και αυτές οι ροές μπορούν να κυμαίνονται, πρέπει να υπάρχει ετήσιος υπολογισμός. Ο συνδυασμός αυτών των κριτηρίων για την κατανομή των πιστώσεων θα εξασφαλίσει ότι θα λαμβάνεται δεόντως υπόψη κάθε αλλαγή (όσον αφορά, για παράδειγμα, την μεταναστευτική πίεση σε ορισμένα συνοριακά σημεία διέλευσης ή τις διαδρομές της λαθρομετανάστευσης), γεγονός που θα επιτρέψει τη λήψη διορθωτικών μέτρων με τη στήριξη του Ταμείου.

Από τους υπολογισμούς στη βάση της μεθόδου κατανομής εξαιρούνται οι πόροι που διατίθενται για τους σκοπούς του καθεστώτος διέλευσης του Καλίνινγκραντ. Αυτοί οι πόροι υπολογίζονται στη βάση των μη εισπραχθέντων τελών και των πρόσθετων δαπανών που προκύπτουν από το συγκεκριμένο καθεστώς.

3.3 Δράσεις που προσδιορίζονται στο πλαίσιο του Ταμείου

Ενόψει των γενικών στόχων του Ταμείου, που είναι η συμβολή στην άσκηση αποτελεσματικού ελέγχου και αποτελεσματικής επιτήρησης των εξωτερικών συνόρων μας με την ύπαρξη οικονομικής αλληλεγγύης μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών, η Επιτροπή προτείνει να λειτουργήσει το Ταμείο κυρίως στο πλαίσιο επιμερισμένης διαχείρισης με τα κράτη μέλη και μέσω αποκεντρωμένης διαχείρισης με τις χώρες που συνδέονται με τη θέση σε λειτουργία, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν (βλ. σημείο 6). Αυτό θα επιτρέψει στοχοθετημένη χρηματοδοτική ενίσχυση σύμφωνα με την ειδική κατάσταση και τις ανάγκες κάθε κράτους μέλους και συνδεδεμένης χώρας.

Επιπλέον, για να εξασφαλιστεί η όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική χρήση των πιστώσεων, η πρόταση περιλαμβάνει πολύ λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά τους προς επίτευξη

επιχειρησιακούς στόχους καθώς και τα είδη δράσεων που θεωρούνται ότι συμβάλλουν στην επίτευξη αυτών των στόχων.

3.4. Προγραμματισμός, δημοσιονομική διαχείριση και συστήματα ελέγχου

Σύμφωνα με την ανάγκη εξορθολογισμού και εναρμόνισης των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, οι διατάξεις της παρούσας πρότασης απόφασης ευθυγραμμίζονται με εκείνες που προτείνονται για τα τρία άλλα ταμεία που υπάγονται στο γενικό πρόγραμμα "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών". Ο προγραμματισμός διοργανώνεται σε πολυετές επίπεδο, περιλαμβάνοντας δύο περιόδους προγραμματισμού (2007-2010 και 2011-2013), με ετήσια προγράμματα εφαρμογής των πολυετών προγραμμάτων.

4. ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Επικουρικότητα

Η βασική αρχή παραμένει εκείνη της ευθύνης των κρατών μελών όσον αφορά τον έλεγχο και την επιτήρηση των συνόρων τους. Με την προοπτική της εγκαθίδρυσης ενός "ολοκληρωμένου κοινού συστήματος διαχείρισης των συνόρων", το Ταμείο υποστηρίζει ρητά τα καθήκοντα που εκτελούνται από τα κράτη μέλη εξίσου εξ ονόματος όλων των κρατών μελών που αποτελούν μέρος του χώρου Σέγκεν. Πρέπει κατά συνέπεια να προσδιοριστούν με σαφήνεια οι προς ενίσχυση δράσεις, να εξαρτηθούν από αντικειμενικούς όρους σε κάθε κράτος και να προσφέρουν προστιθέμενη αξία στην Κοινότητα στο σύνολό της.

Αναλογικότητα

Η παρούσα απόφαση επιτρέπει την παροχή βοήθειας από το Ταμείο σε ένα κατάλογο δράσεων που συμβάλλουν, σε επιχειρησιακό επίπεδο, στην υλοποίηση μιας σειράς προσδιορισμένων ειδικών στόχων, ενώ αφήνει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επιλέξουν τις δράσεις και τον τρόπο με τον οποίο αυτές θα διεξαχθούν στο πλαίσιο σχεδίων που εγκρίνονται σε συνεννόηση με την Επιτροπή. Είναι εξάλλου απαραίτητο να υπαχθεί η χρήση των κοινοτικών πιστώσεων σε ακριβείς και ομοιόμορφους κανόνες στο πλαίσιο απόφασης του Συμβουλίου, η οποία αποτελεί το ενδεδειγμένο νομικό μέσο για την εφαρμογή κοινοτικών προγραμμάτων.

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η διάθεση κονδυλίων στο Ταμείο σύμφωνα με τις δημοσιονομικές προοπτικές που προτείνονται από την Επιτροπή για την περίοδο 2007-2013 ανέρχεται σε 2.152 εκατ. ευρώ.

6. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Ηνωμένο Βασίλειο και Ιρλανδία

Σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 του πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, "η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, που δεν δεσμεύονται από το κεκτημένο Σένγκεν, μπορούν, ανά πάσα στιγμή, να ζητήσουν να συμμετάσχουν σε μερικές ή σε όλες τις διατάξεις του κεκτημένου αυτού".

Η παρούσα πρόταση αναπτύσσει τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχουν το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2000[29] και τη μεταγενέστερη απόφαση 2004/926/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2004[30], σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, και την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2002 σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετάσχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν. Συνεπώς, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στην έγκριση της πρότασης αυτής και δεν δεσμεύονται από αυτή ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή της.

Δανία

Σύμφωνα με το πρωτόκολλο που είναι προσαρτημένο στη συνθήκη του Άμστερνταμ για τη θέση της Δανίας, το κράτος αυτό δεν συμμετέχει στην έγκριση από το Συμβούλιο των μέτρων που προτείνονται βάσει του τίτλου IV της συνθήκης ΕΚ, με εξαίρεση τα "μέτρα περί καθορισμού των τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι πρέπει να διαθέτουν θεώρηση για να διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα, ή για μέτρα που αφορούν τη θεώρηση ενιαίου τύπου" (πρώην άρθρο 100 γ της συνθήκης ΕΚ).

Η παρούσα πρόταση αναπτύσσει το κεκτημένο Σένγκεν, και σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου, "η Δανία αποφασίζει εντός εξαμήνου αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει μετά από πρόταση ή πρωτοβουλία να αναπτύξει περαιτέρω το κεκτημένο Σένγκεν δυνάμει των διατάξεων του τίτλου IV της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εάν θα εφαρμόσει την απόφαση αυτή στο εθνικό της δίκαιο".

Νορβηγία και Ισλανδία

Σύμφωνα με το άρθρο 6 πρώτο εδάφιο του πρωτοκόλλου του Σένγκεν, στις 18 Μαΐου 1999 υπεγράφη συμφωνία μεταξύ του Συμβουλίου, της Νορβηγίας και της Ισλανδίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν[31].

Το άρθρο 1 της συμφωνίας αυτής ορίζει ότι η Νορβηγία και η Ισλανδία συνδέονται με τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους τομείς που καλύπτονται από διατάξεις του παραρτήματος Α (διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν) και του παραρτήματος Β (διατάξεις των πράξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που έχουν αντικαταστήσει αντίστοιχες διατάξεις της σύμβασης του Σένγκεν ή έχουν θεσπιστεί βάσει αυτής) της συμφωνίας καθώς και από τις διατάξεις που θα τις ακολουθήσουν.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 της συμφωνίας, οι διατάξεις όλων των πράξεων ή μέτρων που έχουν θεσπιστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την τροποποίηση ή τη συμπλήρωση του κεκτημένου του Σένγκεν που ενσωματώθηκε (παραρτήματα Α και Β) τίθενται σε ισχύ και εφαρμογή από τη Νορβηγία και την Ισλανδία.

Η παρούσα πρόταση αναπτύσσει το κεκτημένο Σένγκεν, όπως καθορίζεται στο παράρτημα Α της συμφωνίας.

---

29 ΕΕ L131, 1.6.2000, σ.43
30 ΕΕ L395, 31.12.2004, σ.70
31 ΕΕ L 176, 10.07.99, σ. 35

Ως εκ τούτου, πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο της "μικτής επιτροπής", όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 της συμφωνίας, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στη Νορβηγία και την Ισλανδία "να εκθέσουν διεξοδικά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σε σχέση με το μέτρο" και "να εκφράσουν τις απόψεις τους για οποιοδήποτε θέμα τις απασχολεί σχετικά με την επεξεργασία των διατάξεων ή την εφαρμογή τους".

Ελβετία

Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα πρόταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που συνάφθηκε μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση αυτού του κράτους στη θέση σε λειτουργία, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν, που υπάγεται στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της απόφασης 2004/860/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και την προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων αυτής της συμφωνίας[32].

Η συμφωνία με την Ελβετία, που υπεγράφη στις 26 Οκτωβρίου 2004, προβλέπει την προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων μετά την υπογραφή και κυρίως τη συμμετοχή της Ελβετίας στη μικτή επιτροπή που είναι επιφορτισμένη με την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν.

[32] ΕΕ L370, 17.12.2004, σ.78

2005/0047 (COD)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων για την περίοδο 2007-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής[33],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[34],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,[35]

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης[36]

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ενώ κάθε κράτος μέλος συμβάλλει σε υψηλό και ομοιόμορφο επίπεδο ελέγχου προσώπων και επιτήρησης των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο κοινών κανόνων, ορισμένα κράτη μέλη αναλαμβάνουν μεγαλύτερο βάρος σε σύγκριση με τα υπόλοιπα.

(2) Αυτή η διαφορά εξηγείται από την συγκεκριμένη κατάσταση που παρατηρείται σε κάθε κράτος μέλος όσον αφορά τη γεωγραφία των εξωτερικών συνόρων, τον αριθμό πραγματικών και επιτρεπόμενων συνοριακών σημείων διέλευσης, τον βαθμό μεταναστευτικής πίεσης, νόμιμης και παράνομης, τους κινδύνους και τις απειλές που εμφανίζονται και, τέλος, τον φόρτο εργασίας των εθνικών υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με τον έλεγχο των αιτήσεων θεώρησης και την έκδοση θεωρήσεων.

(3) Η κατανομή του βάρους μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων αποτελεί ένα από τα πέντε συστατικά της κοινής πολιτικής διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων, που προτείνεται από την Επιτροπή στην

---

33 ΕΕ C …
34 ΕΕ C …
35 ΕΕ C …
36 ΕΕ…

ανακοίνωσή της της 7ης Μαΐου 2002 με τον τίτλο "Προς μια ολοκληρωμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης"[37] και η οποία υποστηρίχθηκε από το Συμβούλιο στο "σχέδιο διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης"[38].

(4) Ενώ ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης[39] (στο εξής "Οργανισμός") αποτελεί σημαντικό βήμα προς τη σταδιακή ανάπτυξη της επιχειρησιακής διάστασης του κοινού ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των συνόρων, η εφαρμογή αποτελεσματικών κοινών κανόνων όσον αφορά τον έλεγχο και την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων καθιστά αναγκαίο έναν κοινοτικό μηχανισμό οικονομικής αλληλεγγύης για να υποστηριχθούν τα κράτη μέλη που αναλαμβάνουν, προς όφελος της Κοινότητας, επαχθές και μόνιμο οικονομικό βάρος.

(5) Το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων (στο εξής "Ταμείο") εκφράζει την αλληλεγγύη με οικονομικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε εκείνα τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τις διατάξεις Σένγκεν για τα εξωτερικά σύνορα.

(6) Αυτή η οικονομική βοήθεια θα πρέπει να διαρθρωθεί κατά τρόπο που να αποτελέσει ταυτόχρονα το σύνδεσμο με τις παλαιότερες οικονομικές συνεισφορές της Ένωσης στα κράτη μέλη τα οποία, κατά τη στιγμή της έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, δεν εφαρμόζουν ακόμα το σύνολο των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, χωρίς εντούτοις αυτό να αποτελεί απλή συνέχιση των προηγουμένως χρηματοδοτούμενων δράσεων από άλλες πηγές που καλύπτονται από το γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, το Ταμείο πρέπει να υποστηρίζει εκείνα τα κράτη μέλη που προετοιμάζονται για πλήρη συμμετοχή η οποία, σύμφωνα με το πνεύμα του προγράμματος της Χάγης, πρέπει να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό.

(7) Επιπλέον, το Ταμείο πρέπει να λαμβάνει υπόψη ιδιαίτερες καταστάσεις, όπως η διέλευση δια της χερσαίας οδού υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι πρέπει αναγκαστικά να διέλθουν το έδαφος ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών για να κυκλοφορήσουν μεταξύ δύο τμημάτων της ίδιας της χώρας τους τα οποία δεν είναι γεωγραφικά συνεχόμενα, όχι μόνο προς το συμφέρον του/των συγκεκριμένου/ων κράτους μέλους/κρατών μελών αλλά όλων των κρατών μελών που κατήργησαν τους ελέγχους στα εσωτερικά τους σύνορα. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, οι προς χρηματοδότηση δράσεις πρέπει να προσδιορίζονται αναλυτικά και να καθορίζεται η διάθεση των πόρων στη βάση αξιολόγησης των αναγκών σε σχέση με τις συγκεκριμένες δράσεις.

(8) Το Ταμείο πρέπει κυρίως να χρηματοδοτεί εθνικά μέτρα και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της πολιτικής θεωρήσεων και άλλων δραστηριοτήτων πριν από τα σύνορα, οι οποίες διεξάγονται σε ένα στάδιο που προηγείται των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα. Η αποτελεσματική διαχείριση των δραστηριοτήτων που διοργανώνονται από τις προξενικές υπηρεσίες των κρατών μελών στις τρίτες χώρες αποβαίνει προς το συμφέρον της κοινής πολιτικής θεωρήσεων στο πλαίσιο ενός

---

37 COM (2002) 233 τελικό

38 Έγγραφο 10019/02 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2002.

39 ΕΕ L 349, 25.11.2004, σ.1

πολυεπίπεδου συστήματος με στόχο τη διευκόλυνση των νόμιμων ταξιδίων και την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αποτελεί εγγενές τμήμα του κοινού ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των συνόρων.

(9) Πρέπει να οριστούν αντικειμενικά κριτήρια για τη διάθεση των κονδυλίων στα κράτη μέλη. Αυτά τα κριτήρια θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη πάγια στοιχεία, τα οποία καθορίζουν το πραγματικό σημείο εκκίνησης ενός κράτους μέλους σε σχέση με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν καθώς επίσης στοιχεία με πιο μεταβλητό χαρακτήρα, τα οποία εκφράζουν το φόρτο εργασίας των εθνικών αρχών. Ορισμένα πάγια στοιχεία θα μπορούσαν εντούτοις να σταθμίζονται, κυρίως για να λαμβάνονται υπόψη οι κίνδυνοι και οι απειλές που εμφανίζονται στα εξωτερικά σύνορα, ο φόρτος εργασίας των προξενικών γραφείων ή το μέγεθος της ροής ταξιδιωτών στα επιτρεπόμενα μεθοριακά σημεία διέλευσης. Στο συγκεκριμένο ζήτημα θα μπορούσε να ζητηθεί η βοήθεια του Οργανισμού.

(10) Ενόψει της αποστολής του Οργανισμού να επικουρεί τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή των επιχειρησιακών θεμάτων της διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων και για να αναπτυχθεί η συμπληρωματικότητα μεταξύ της αποστολής του και των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά τον έλεγχο και την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων, πρέπει να ζητείται η γνώμη του Οργανισμού από την Επιτροπή όσον αφορά το σχέδιο πολυετών προγραμμάτων που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη και τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που καταρτίζονται από την Επιτροπή.

(11) Επιπλέον, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τον Οργανισμό να συμμετέχει στην αξιολόγηση που γίνεται από την Επιτροπή του αντίκτυπου του Ταμείου στην ανάπτυξη της πολιτικής και της νομοθεσίας για τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων, των συνεργειών μεταξύ του Ταμείου και των καθηκόντων του Οργανισμού, καθώς και της καταλληλότητας των κριτηρίων κατανομής των κονδυλίων μεταξύ των κρατών μελών υπό το φως των στόχων που επιδιώκονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο συγκεκριμένο τομέα.

(12) Το παρόν μέσο σχεδιάσθηκε για να αποτελέσει μέρος ενός συνεκτικού πλαισίου με τον τίτλο γενικό πρόγραμμα "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", το οποίο έχει σαν στόχο να εξετάσει το ζήτημα του δίκαιου καταμερισμού των ευθυνών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την εισαγωγή ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και από την εφαρμογή κοινών πολιτικών ασύλου και μετανάστευσης που αναπτύχθηκαν σύμφωνα με τον Τίτλο IV της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(13) Η συμμετοχή ενός κράτους μέλους στο παρόν χρηματοδοτικό μέσο δεν πρέπει να συμπίπτει με τη συμμετοχή του σε μελλοντικό προσωρινό μέσο προοριζόμενο να υποστηρίξει τα δικαιούχα κράτη μέλη στη χρηματοδότηση δράσεων στα νέα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης για την εφαρμογή του κεκτημένου Σένγκεν και του ελέγχου των εξωτερικών συνόρων.

(14) Η στήριξη που παρέχεται από το Ταμείο θα είναι πιο αποτελεσματική και καλύτερα στοχοθετημένη εάν η συγχρηματοδότηση των επιλέξιμων δράσεων στηριχθεί σε στρατηγικά πολυετή προγράμματα και σε συναφή ετήσια προγράμματα εργασίας διατυπωμένα από κάθε κράτος μέλος σε συνεργασία με την Επιτροπή.

(15) Στη βάση των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών που θεσπίζονται από την Επιτροπή, κάθε κράτος μέλος πρέπει να συντάσσει ένα έγγραφο πολυετούς προγραμματισμού λαμβάνοντας υπόψη την κατάστασή του και τις ανάγκες του και εκθέτοντας τη στρατηγική του ανάπτυξης, το οποίο θα αποτελέσει το αντικείμενο διαπραγμάτευσης και απόφασης από την Επιτροπή και το οποίο θα χρησιμεύσει ως πλαίσιο κατά την προετοιμασία των ετησίων προγραμμάτων.

(16) Ο πολυετής προγραμματισμός θα πρέπει να στοχεύει στην επίτευξη των στόχων του Ταμείου μέσω της εξασφάλισης της διαθεσιμότητας των αναγκαίων δημοσιονομικών πόρων και της συνέπειας και συνέχειας της κοινής δράσης της Κοινότητας και των κρατών μελών.

(17) Ο πολυετής προγραμματισμός πρέπει να εξασφαλίζει το συντονισμό του Ταμείου με άλλα χρηματοδοτικά μέσα.

(18) Σύμφωνα με τις μεθόδους εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων[40], θα πρέπει να καθοριστούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να ασκήσει τις αρμοδιότητές της για την εφαρμογή του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις συνεργασίας των κρατών μελών. Η εφαρμογή αυτών των προϋποθέσεων θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το Ταμείο κατά νόμιμο και σωστό τρόπο και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 27 του δημοσιονομικού κανονισμού.

(19) Η Επιτροπή θα πρέπει να καθορίσει την ενδεικτική κατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων χρησιμοποιώντας αντικειμενική και διαφανή μέθοδο.

(20) Στα πλαίσια της τεχνικής βοήθειας το Ταμείο θα πρέπει να χρηματοδοτεί αξιολογήσεις, βελτίωση της διοικητικής ικανότητας που συνδέεται με τη διαχείριση του Ταμείου, μελέτες, πιλοτικά σχέδια και ανταλλαγές εμπειρίας με στόχο, ιδιαίτερα, την ενθάρρυνση καινοτόμων προσεγγίσεων και πρακτικών.

(21) Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την κανονική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου. Προς το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητο να ορισθούν οι γενικές αρχές και τα απαραίτητα καθήκοντα τα οποία πρέπει να πληρούν όλα τα προγράμματα.

(22) Είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ο διορισμός σε κάθε κράτος μέλος μιας μόνης υπεύθυνης αρχής για τη διαχείριση των παρεμβάσεων του Ταμείου και να αποσαφηνισθούν οι αρμοδιότητές της. Πρέπει εξίσου να διορισθεί η αρχή ελέγχου και να προσδιορισθούν τα καθήκοντά της. Επιπλέον, προκειμένου να κατοχυρωθούν ενιαία πρότυπα ποιότητας όσον αφορά την πιστοποίηση των δαπανών πριν από τη διαβίβασή τους στην Επιτροπή και να αποσαφηνιστεί η φύση και η ποιότητα των

[40] ΕΕ L 248, 16.9.2002, σ.1

πληροφοριών στις οποίες στηρίζονται οι δηλώσεις δαπανών είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ο διορισμός της αρχής πιστοποίησης.

(23) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τα κράτη μέλη έχουν την πρωταρχική ευθύνη για την υλοποίηση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων.

(24) Θα πρέπει να καθοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, την πιστοποίηση των δαπανών και την πρόληψη, τον εντοπισμό και την διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων τους. Ιδιαίτερα όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο, είναι απαραίτητο να καθορισθούν οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους το κράτος μέλος εξασφαλίζει την εγκαθίδρυση και την ικανοποιητική λειτουργία των συστημάτων.

(25) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό θα πρέπει να ενισχυθεί και θα πρέπει να καθοριστούν κριτήρια τα οποία να επιτρέπουν στην Επιτροπή να καθορίσει, στα πλαίσια της στρατηγικής της για τον έλεγχο των εθνικών συστημάτων, το επίπεδο της διαβεβαίωσης αξιοπιστίας που είναι δυνατόν να επιτευχθεί από τους εθνικούς φορείς ελέγχου.

(26) Η αποτελεσματικότητα και ο αντίκτυπος των δράσεων που υποστηρίζονται από το Ταμείο εξαρτάται επίσης από την αξιολόγησή τους. Θα πρέπει να προσδιοριστούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής σε σχέση με το θέμα αυτό και να υπάρξουν ρυθμίσεις για να εξασφαλιστεί η αξιοπιστία της αξιολόγησης.

(27) Οι δράσεις πρέπει να αξιολογούνται με βάση έναν ενδιάμεσο έλεγχο και αξιολόγηση του αντικτύπου και η διαδικασία αξιολόγησης πρέπει να ενσωματώνεται στις ρυθμίσεις για τον έλεγχο του σχεδίου.

(28) Η παρούσα απόφαση θεσπίζει ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, το οποίο θα αποτελεί το κύριο σημείο αναφοράς για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού.[41]

(29) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης, κυρίως η χρηματοδότηση της εγκαθίδρυσης ενός κοινού ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των συνόρων και της διαχείρισης δραστηριοτήτων που διοργανώνονται από τις προξενικές υπηρεσίες στις τρίτες χώρες, είναι αδύνατο να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

---

[41] ΕΕ C 172, 18.6.1999, σ.1

(30) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου 1999/468/ΕΚ, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.[42]

(31) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνάφθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν, πράγμα το οποίο εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1, σημεία Α) και Β) της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής αυτής της συμφωνίας[43].

(32) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 σημείο Α) της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της απόφασης 2004/860/ΕΚ του Συμβουλίου για την υπογραφή εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και την προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της συμφωνίας αυτής[44].

(33) Προκειμένου να καθοριστούν οι συμπληρωματικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του παρόντος μέσου πρέπει να συναφθεί συμφωνία μεταξύ της Κοινότητας και των προαναφερόμενων συνδεδεμένων κρατών.

(34) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου, ότι ο παρών κανονισμός βασίζεται στο κεκτημένο Σένγκεν βάσει των διατάξεων του τίτλου IV του τρίτου μέρους της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 5 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, εντός προθεσμίας έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο εγκρίνει την παρούσα απόφαση, εάν θα την μεταφέρει ή όχι στο εθνικό της δίκαιο.

(35) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν[45]. Συνεπώς, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει την έγκριση της εν λόγω απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτή ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

---

42 ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23
43 ΕΕ L 176, 10.7.1999, σ. 31
44 ΕΕ L370, 17.12.2004, σ. 78
45 ΕΕ L 131, 1.6.2000, σ. 43

(36) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν[46]. Συνεπώς, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει την έγκριση της εν λόγω απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση συστήνει για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2007 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 το Ευρωπαϊκό Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων, στο εξής καλούμενο "Ταμείο", στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", για να συμβάλει στην ενίσχυση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Η παρούσα απόφαση καθορίζει τους στόχους στην επίτευξη των οποίων συμβάλλει το Ταμείο, τις προϋποθέσεις λειτουργίας του, τους διαθέσιμους οικονομικούς πόρους καθώς και τα κριτήρια για την κατανομή των διαθέσιμων πόρων.

Θεσπίζει τους κανόνες διαχείρισης του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών, καθώς και τους μηχανισμούς παρακολούθησης και ελέγχου που βασίζονται στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, νοούνται ως:

(a) '"εξωτερικά σύνορα", τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών, ανεξάρτητα από τον προσωρινό ή μη χαρακτήρα τους,

(b) "προσωρινά σύνορα":

– τα κοινά σύνορα μεταξύ ενός κράτους μέλους το οποίο εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν και ενός κράτους μέλους το οποίο έχει την υποχρέωση να το εφαρμόζει πλήρως, σύμφωνα με την πράξη προσχώρησής του, αλλά για το οποίο δεν έχει ακόμα τεθεί σε ισχύ η απόφαση του Συμβουλίου που

[46] ΕΕ L 64, 7.3.2002, σ.20

το εξουσιοδοτεί να εφαρμόσει στο ακέραιο αυτό το κεκτημένο,

– τα κοινά σύνορα μεταξύ δύο κρατών μελών τα οποία έχουν την υποχρέωση να εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν, σύμφωνα με τις πράξεις προσχώρησής τους, αλλά για τα οποία δεν έχει ακόμα τεθεί σε ισχύ η απόφαση του Συμβουλίου που τα εξουσιοδοτεί να εφαρμόσουν στο ακέραιο αυτό το κεκτημένο,

(c) "Οργανισμός", ο ευρωπαϊκός οργανισμός για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο οποίος δημιουργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου·

(d) "κοινό ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης των συνόρων", η ανάπτυξη και εφαρμογή, από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους, μιας συνεκτικής μεθόδου κατανομής ανθρωπίνων πόρων, εξοπλισμών και τεχνολογιών που τίθενται στη διάθεσή τους, με σκοπό την ενιαία και συστηματική εφαρμογή των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο ασφάλειας στα εξωτερικά σύνορα μέσω αποστολών ελέγχου και επιτήρησης. Αυτή η μέθοδος πρέπει να είναι σύμφωνη με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να στηρίζεται στη συστηματική συγκέντρωση πληροφοριών όσον αφορά καταστάσεις που αντιμετωπίζονται στα εξωτερικά σύνορα ενός κράτους μέλους, καθώς και πριν και μετά από αυτά, λαμβάνοντας υπόψη την κοινή ανάλυση κινδύνων που πραγματοποιείται από τον Οργανισμό.

Άρθρο 3

Γενικοί στόχοι

1. Το Ταμείο συμβάλλει στην υλοποίηση των ακόλουθων στόχων:

(a) εφαρμογή στα κράτη μέλη του κοινού ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των συνόρων για τον έλεγχο και την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων,

(b) αποτελεσματική διαχείριση από τα κράτη μέλη των ροών ατόμων στα εξωτερικά σύνορα για να εξασφαλιστεί, αφενός μεν, υψηλό επίπεδο προστασίας στα εξωτερικά σύνορα για την εσωτερική ασφάλεια, αφετέρου δε, απρόσκοπτη διέλευση των εξωτερικών συνόρων από καλόπιστους ταξιδιώτες σύμφωνα με το κεκτημένο Σένγκεν,

(c) ομοιόμορφη εφαρμογή του δίκαιου της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τα κράτη μέλη και συνολική αποτελεσματικότητα των εθνικών συνοριοφυλάκων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα εξωτερικά σύνορα,

(d) βελτίωση της διαχείρισης δραστηριοτήτων που διοργανώνονται από τις προξενικές υπηρεσίες των κρατών μελών σε τρίτες χώρες και της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών στο συγκεκριμένο τομέα.

2. Το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της τεχνικής βοήθειας με βάση πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή.

Άρθρο 4

Ειδικοί στόχοι

1. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α), το Ταμείο χρηματοδοτεί τους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

(a) εφαρμογή των συστάσεων, των επιχειρησιακών κανόνων και των βέλτιστων πρακτικών που ορίζονται από τον Οργανισμό,

(b) ανάπτυξη και εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται για την τελειοποίηση των συστημάτων εποπτείας μεταξύ των επιτρεπόμενων συνοριακών σημείων διέλευσης,

(c) θέσπιση μέτρων ή ανάπτυξη αποτελεσματικών συστημάτων που παρέχουν τη δυνατότητα μεθοδικής συλλογής πληροφοριών για την εξέλιξη της κατάστασης που παρατηρείται στα εξωτερικά σύνορα, καθώς και πριν και μετά από αυτά,

(d) δέουσα καταχώριση του αριθμού ατόμων που διέρχονται όλα τα είδη εξωτερικών συνόρων (χερσαία, εναέρια και θαλάσσια),

(e) εισαγωγή ή τελειοποίηση ενός αξιόπιστου και υψηλής ποιότητας συστήματος συλλογής στατιστικών και διοικητικών πληροφοριών σχετικά με τις κατηγορίες ταξιδιωτών, τον αριθμό και το χαρακτήρα των ελέγχων και των μέτρων εποπτείας που εφαρμόζονται στα διάφορα είδη εξωτερικών συνόρων, στη βάση καταχώρισης και άλλων πηγών συλλογής δεδομένων,

(f) καθιέρωση αποτελεσματικού, διαρθρωτικού, στρατηγικού και επιχειρησιακού συντονισμού μεταξύ των εθνικών αρχών που δρουν στα συνοριακά σημεία διέλευσης,

(g) βελτίωση της ικανότητας και των προσόντων των εθνικών συνοριοφυλάκων για την εκτέλεση των καθηκόντων επιτήρησης και ελέγχου,

(h) βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών σε εθνικό επίπεδο μεταξύ των αρχών που είναι υπεύθυνες για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων και άλλων σχετικών αρμόδιων αρχών,

(i) προώθηση των κανόνων διαχείρισης της ποιότητας για κάθε δραστηριότητα που εκτελείται σε εξωτερικά σύνορα.

2. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) το Ταμείο χρηματοδοτεί τους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

(a) εκτός από την περίπτωση των προσωρινών συνόρων, καθιέρωση του συστηματικού ελέγχου προσώπων κατά την είσοδο και έξοδό τους στα μεθοριακά σημεία διέλευσης, κυρίως χρησιμοποιώντας νέες μεθόδους εργασίας, υλικοτεχνικά μέτρα και τεχνολογίες αιχμής,

(b) ενθάρρυνση της χρήσης τεχνολογίας και εξειδικευμένης κατάρτισης του προσωπικού που είναι επιφορτισμένο με την αποτελεσματική εκμετάλλευσή τους,

(c) προώθηση των ανταλλαγών πληροφοριών και βελτίωση της κατάρτισης σχετικά με τα παραποιημένα ταξιδιωτικά έγγραφα, κυρίως αναπτύσσοντας κοινά εργαλεία και κοινές πρακτικές με σκοπό τον εντοπισμό αυτών των εγγράφων,

(d) προώθηση ταχείας και σε πραγματικό χρόνο ανάγνωσης δεδομένων στα συνοριακά σημεία διέλευσης, μέσω ηλεκτρονικών συστημάτων ευρείας κλίμακας όπως το SIS και το VIS και ταχεία και σε πραγματικό χρόνο ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ όλων των συνοριακών σημείων διέλευσης που βρίσκονται κατά μήκος των εξωτερικών συνόρων,

(e) εξασφάλιση ταχείας και αποτελεσματικής εκμετάλλευσης, σε επιχειρησιακό και τεχνικό επίπεδο, των αποτελεσμάτων των αναλύσεων κινδύνων που πραγματοποιούνται από τον Οργανισμό.

3. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ), το Ταμείο χρηματοδοτεί τους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

(a) σταδιακή καθιέρωση σε κάθε κράτος μέλος της ενιαίας εκπαίδευσης, κατάρτισης και των ενιαίων προσόντων των συνοριοφυλάκων, ιδιαίτερα εφαρμόζοντας τον κοινό κορμό κατάρτισης που καθορίστηκε από τον Οργανισμό και συμπληρώνοντας με συνεκτικό τρόπο τις δραστηριότητες του Οργανισμού στο συγκεκριμένο τομέα,

(b) υποστήριξη και ανάπτυξη των ανταλλαγών και των αποσπάσεων συνοριοφυλάκων μεταξύ των κρατών μελών, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και τις δραστηριότητες του Οργανισμού στο συγκεκριμένο τομέα,

(c) προώθηση της χρήσης παρόμοιων ή ισοδύναμων τεχνολογιών αιχμής κατά μήκος των εξωτερικών συνόρων, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την ορθή, αποτελεσματική ή ενιαία εφαρμογή των κανόνων,

(d) προώθηση της ικανότητας των εθνικών αρχών να εφαρμόζουν ταυτόσημες διαδικασίες και να λαμβάνουν ομοιόμορφες, ταχείες και υψηλής ποιότητας αποφάσεις σε ζητήματα θεωρήσεων και δικαιώματος εισόδου,

(e) επέκταση των χώρων κράτησης σε αεροδρόμια και θαλάσσιους λιμένες και βελτίωση των συνθηκών στους χώρους αυτούς,

(f) αύξηση της ασφάλειας στις εγκαταστάσεις των συνοριακών σημείων διέλευσης, για να εξασφαλιστεί η προστασία των συνοριοφυλάκων καθώς και η προστασία του υλικού, των εξοπλισμών επιτήρησης και των μέσων μεταφοράς.

4. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ), το Ταμείο χρηματοδοτεί τους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

(a) ενίσχυση των επιχειρησιακών ικανοτήτων του δικτύου υπαλλήλων συνδέσμων για τη μετανάστευση και προώθηση στενότερης συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών των κρατών μελών μέσω αυτού του δικτύου,

(b) εισαγωγή μέτρων όσον αφορά τις πτήσεις που μπορούν να καταλήξουν σε παράνομες αφίξεις στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών,

(c) ανάπτυξη αποτελεσματικότερης συνεργασίας με τους μεταφορείς που βρίσκονται στα αεροδρόμια των χωρών αναχώρησης, συμπεριλαμβανομένης της ενιαίας κατάρτισης του προσωπικού τους όσον αφορά τα ταξιδιωτικά έγγραφα,

(d) προώθηση της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών για την αύξηση της ικανότητας των προξενικών υπηρεσιών να προβαίνουν σε εμπεριστατωμένο έλεγχο των αιτήσεων θεώρησης,

(e) προώθηση κοινών πρακτικών έρευνας, ενιαίων διοικητικών διαδικασιών και αποφάσεων σχετικά με τις θεωρήσεις που εκδίδονται από προξενικές υπηρεσίες ενός κράτους μέλους εγκατεστημένες σε διάφορες τρίτες χώρες,

(f) ενθάρρυνση της ανάπτυξης συστηματικής και τακτικής συνεργασίας μεταξύ των προξενικών και άλλων υπηρεσιών διαφόρων κρατών μελών, κυρίως με την από κοινού συγκέντρωση των πόρων και των μέσων για την έκδοση θεωρήσεων, με την ανταλλαγή πληροφοριών, μελετών και ερευνών για τις αιτήσεις θεώρησης και με τη δημιουργία ενός κοινού κέντρου εξέτασης των αιτήσεων για τη χορήγηση θεώρησης,

(g) ενθάρρυνση των εθνικών πρωτοβουλιών που στοχεύουν σε κοινές πρακτικές έρευνας και στην ομοιομορφία των διοικητικών διαδικασιών και αποφάσεων σχετικά με τις θεωρήσεις που εκδίδονται από τις προξενικές υπηρεσίες διαφόρων κρατών μελών,

(h) δημιουργία κοινών προξενικών γραφείων σε συνάρτηση με την εξέλιξη των πολιτικών στο συγκεκριμένο τομέα.

Άρθρο 5

Επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Το Ταμείο χρηματοδοτεί δράσεις στα κράτη μέλη που αφορούν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 έως 4, και κυρίως :

   (a) υποδομές των συνοριακών σημείων διέλευσης και σχετικά κτίρια, όπως συνοριακοί σταθμοί, διάδρομοι προσγείωσης ελικοπτέρων και διάδρομοι ή θάλαμοι προοριζόμενοι για την αναμονή οχημάτων και προσώπων στα συνοριακά σημεία διέλευσης,

   (b) υποδομές και κτίρια που απαιτούνται για την επιτήρηση μεταξύ των συνοριακών σημείων διέλευσης,

   (c) επιχειρησιακοί εξοπλισμοί, όπως εργαστηριακό υλικό, συσκευές εξέτασης εγγράφων, μέσα ανίχνευσης, σταθεροί ή κινητοί τερματικοί επικοινωνίας με το SIS και με τα εθνικά συστήματα, τερματικοί λήψης δορυφορικών ή άλλων σημάτων,

   (d) μεταφορικά μέσα που είναι απαραίτητα για την επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων, όπως οχήματα, σκάφη, ελικόπτερα και ελαφρά αεροσκάφη, ειδικά εξοπλισμένα με ηλεκτρονικά συστήματα για την επιτήρηση των συνόρων και τον εντοπισμό ατόμων σε φορτηγά,

   (e) εξοπλισμοί για την ανταλλαγή πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο μεταξύ των διαφόρων αρχών,

   (f) συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών,

   (g) προγράμματα για την απόσπαση και ανταλλαγή μεταξύ κρατών μελών προσωπικού όπως οι συνοριοφύλακες, οι υπάλληλοι των υπηρεσιών μετανάστευσης και οι προξενικοί υπάλληλοι,

   (h) κατάρτιση του προσωπικού των σχετικών αρχών,

   (i) επενδύσεις που συνδέονται με την ανάπτυξη, τον έλεγχο και την εγκατάσταση τεχνολογιών αιχμής,

   (j) μελέτες και πιλοτικά σχέδια που εφαρμόζουν τις συστάσεις, τους επιχειρησιακούς κανόνες και τις βέλτιστες πρακτικές που ορίζονται από τον Οργανισμό,

   (k) μελέτες και πιλοτικά σχέδια που σχεδιάζονται για την τόνωση της καινοτομίας, τη διευκόλυνση της ανταλλαγής εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών και τη βελτίωση της διαχείρισης δραστηριοτήτων που διοργανώνονται από τις προξενικές υπηρεσίες των κρατών μελών στις τρίτες χώρες.

2. Το Ταμείο δεν χρηματοδοτεί τις δράσεις που αφορούν τα προσωρινά σύνορα εφόσον αυτές οι δράσεις προβαίνουν σε διαρθρωτική επένδυση που είναι ασυμβίβαστη με

τον στόχο της κατάργησης των ελέγχων προσώπων σε αυτά τα σύνορα, όπως είναι οι διαρθρώσεις που περιγράφονται στα σημεία α) και β) της παραγράφου 1.

Άρθρο 6

Το καθεστώς διέλευσης του Καλίνινγκραντ

1. Το Ταμείο χρηματοδοτεί τα μη εισπραχθέντα τέλη από θεωρήσεις διέλευσης και συμπληρωματικές δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή των εγγράφων FTD (έγγραφο διευκόλυνσης της διέλευσης) και FRTD (έγγραφο διευκόλυνσης της σιδηροδρομικής διέλευσης) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 693/2003[47] του Συμβουλίου και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 694/2003[48] του Συμβουλίου.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως συμπληρωματικές δαπάνες νοούνται οι δαπάνες που απορρέουν άμεσα από τις ειδικές απαιτήσεις της εφαρμογής ενός ειδικού καθεστώτος διέλευσης και οι οποίες γεννώνται ως αποτέλεσμα της έκδοσης θεωρήσεων διέλευσης ή άλλων θεωρήσεων.

   Τα ακόλουθα είδη συμπληρωματικών δαπανών είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση:

   (a) Επενδύσεις σε υποδομές,

   (b) Κατάρτιση συνοριοφυλάκων και προσωπικού σιδηροδρόμων,

   (c) Συμπληρωματικές δαπάνες λειτουργίας, συμπεριλαμβανομένης της μισθοδοσίας προσωπικού που ασχολείται ειδικά με την εφαρμογή ενός ειδικού καθεστώτος διέλευσης.

3. Τα μη εισπραχθέντα τέλη που προβλέπονται στην παράγραφο 1 υπολογίζονται βάσει του επιπέδου των τελών για θεωρήσεις διέλευσης σύμφωνα με το παράρτημα 12 της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου για τις θεωρήσεις.

Άρθρο 7

Δράσεις κοινοτικού ενδιαφέροντος

1. Με πρωτοβουλία της Επιτροπής, ένα ποσοστό μέχρι 2% των διαθέσιμων πόρων του Ταμείου μπορεί να χρησιμοποιείται για να χρηματοδοτηθούν διεθνικές δράσεις ή δράσεις κοινοτικού ενδιαφέροντος (στο εξής "κοινοτικές δράσεις") που αφορούν το γενικό στόχο της συμβολής στη βελτίωση δραστηριοτήτων που διοργανώνονται από τις προξενικές υπηρεσίες των κρατών μελών στις τρίτες χώρες και της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών στο συγκεκριμένο τομέα και το στόχο που συνίσταται στη σταδιακή συμπερίληψη των τελωνειακών, κτηνιατρικών και φυτοϋγειονομικών ελέγχων στην ολοκληρωμένη διαχείριση των συνόρων, ανάλογα με την εξέλιξη που θα γνωρίσουν ενδεχομένως οι πολιτικές που εφαρμόζονται στο συγκεκριμένο τομέα.

2. Για να είναι επιλέξιμες προς χρηματοδότηση, οι κοινοτικές δράσεις πρέπει κυρίως:

---

47 ΕΕ L 99, 17.4.2003, σ.8
48 ΕΕ L 99, 17.4.2003, σ.15

(a) να εμβαθύνουν την κοινοτική συνεργασία για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και των βέλτιστων πρακτικών,

(b) να υποστηρίζουν την εγκαθίδρυση διεθνικών δικτύων συνεργασίας και την εφαρμογή πιλοτικών σχεδίων βασισμένων στις διεθνικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ προξενικών υπηρεσιών ευρισκομένων σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, με προορισμό να τονωθεί η καινοτομία και να διευκολυνθεί η ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών,

(c) να υποστηρίζουν μελέτες, τη διάδοση και ανταλλαγή πληροφοριών, κυρίως όσον αφορά τη χρήση τεχνολογιών αιχμής, τις βέλτιστες πρακτικές και όλες τις άλλες πτυχές του γενικού στόχου της συμβολής στη βελτίωση των δραστηριοτήτων που διοργανώνονται από τις προξενικές υπηρεσίες των κρατών μελών στις τρίτες χώρες και της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών στο συγκεκριμένο τομέα,

(d) να υποστηρίζουν πιλοτικά σχέδια και μελέτες για τη δυνατότητα νέων μορφών κοινοτικής συνεργασίας και κοινοτικής νομοθεσίας στο συγκεκριμένο τομέα,

(e) να υποστηρίζουν την ανάπτυξη στατιστικών εργαλείων, μεθόδων και κοινών δεικτών.

3. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας το οποίο καθορίζει τις προτεραιότητες για τις κοινοτικές δράσεις θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΑΡΧΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Άρθρο 8

Συμπληρωματικότητα, συνέπεια και συμμόρφωση

1. Το Ταμείο παρέχει ενίσχυση που συμπληρώνει εθνικά, περιφερειακά και τοπικά μέτρα και ενσωματώνει σε αυτά τις προτεραιότητες της Κοινότητας.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πως η ενίσχυση από το Ταμείο και τα κράτη μέλη χαρακτηρίζεται από λογική συνέπεια με τις δραστηριότητες, τις πολιτικές και τις προτεραιότητες της Κοινότητας. Αυτή η συνέπεια πρέπει να υπογραμμίζεται ιδιαίτερα στο πολυετές πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 20.

3. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο συμμορφώνονται με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που απορρέουν από αυτές.

Άρθρο 9

Προγραμματισμός

1. Οι στόχοι του Ταμείου επιδιώκονται στο πλαίσιο δύο πολυετών περιόδων προγραμματισμού (2007-2010 και 2011-2013). Το σύστημα πολυετούς προγραμματισμού συμπεριλαμβάνει τις προτεραιότητες και μια διαδικασία για τη διαχείριση, τη λήψη αποφάσεων, τον έλεγχο και την πιστοποίηση.

2. Τα πολυετή προγράμματα που θεσπίζονται από την Επιτροπή εφαρμόζονται μέσω ετήσιων προγραμμάτων.

Άρθρο 10

Επικουρικότητα και αναλογική παρέμβαση

1. Η εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 20 και 22 αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών στο ενδεικνυόμενο εδαφικό επίπεδο, σύμφωνα με το ιδιαίτερο θεσμικό σύστημα που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

2. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος της κοινοτικής συνεισφοράς σε σχέση με τις διατάξεις ελέγχου. Διαφοροποίηση ισχύει επίσης και για τις διατάξεις που αφορούν την αξιολόγηση, καθώς και για τις εκθέσεις που αφορούν τα πολυετή και ετήσια προγράμματα.

Άρθρο 11

Μέθοδοι εφαρμογής

1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο Ταμείο εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου[49], εξαιρουμένων των κοινοτικών δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 και της τεχνικής βοήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 17.

   Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Η Επιτροπή ασκεί την αρμοδιότητά της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά τον ακόλουθο τρόπο:

   (a) ελέγχει την ύπαρξη και την εύρυθμη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στο άρθρο 32,

   (b) διακόπτει ή αναστέλλει το σύνολο ή μέρος των πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 σε περίπτωση ελλείψεων των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και εφαρμόζει κάθε άλλη απαιτούμενη δημοσιονομική διόρθωση, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 45 και 46.

[49] ΕΕ L 248, 16.9.2002, σ.1

3. Οι χώρες που συνδέονται με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν συμμετέχουν στο Ταμείο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

4. Συνάπτονται συμφωνίες οι οποίες καθορίζουν τις συμπληρωματικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για τη συγκεκριμένη συμμετοχή, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που εξασφαλίζουν την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και την εξουσία ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 12

Προσθετικότητα

1. Η οικονομική συνεισφορά του Ταμείου δεν αντικαθιστά τις δημόσιες ή ισοδύναμες δαπάνες κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με κάθε κράτος μέλος, προβαίνει σε έλεγχο της προσθετικότητας ενδιάμεσα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 και εκ των υστέρων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 13

Εταιρική σχέση

1. Κάθε κράτος μέλος αναπτύσσει, σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και πρακτικές, εταιρική σχέση με τις αρχές και τους φορείς που ορίζει, και συγκεκριμένα με:

   (a) τις αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, δημοτικές/κοινοτικές και άλλες δημόσιες αρχές,

   (b) οποιοδήποτε άλλο οργανισμό αντιπροσωπεύει την κοινωνία των πολιτών, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων.

2. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ευρεία και αποτελεσματική συμμετοχή όλων των σχετικών οργανισμών, τηρουμένων των εθνικών κανόνων και πρακτικών.

3. Η εταιρική σχέση διεξάγεται τηρουμένων πλήρως των αντίστοιχων θεσμικών, νομικών και οικονομικών αρμοδιοτήτων κάθε κατηγορίας εταίρων.

4. Η εταιρική σχέση καλύπτει την προετοιμασία, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολυετών προγραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο 14

Συνολικοί πόροι

1. Το ποσό δημοσιονομικής αναφοράς για την λειτουργία του Ταμείου από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 ανέρχεται σε 2.152 εκατ. ευρώ.

2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

3. Η Επιτροπή πραγματοποιεί ενδεικτικές ετήσιες κατανομές ανά κράτος μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 15.

Άρθρο 15

Ετήσια κατανομή των πόρων για επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Οι ετήσιοι διαθέσιμοι πόροι κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών ως εξής:

   (a) το 40% ανάλογα με αντικειμενικά στοιχεία που καθορίζουν την κατάσταση εκκίνησης των κρατών μελών όσον αφορά τη διαχείριση των συνόρων και τη διαχείριση της πολιτικής θεωρήσεων στα προξενεία κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους· και

   (b) το 60% ανάλογα με το συνολικό αριθμό σχετικών ατόμων και αποφάσεων που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά τη διαχείριση των συνόρων και τη διαχείριση της πολιτικής θεωρήσεων στα προξενεία κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους.

2. Το κριτήριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), λαμβάνει υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες: το μήκος των εξωτερικών χερσαίων συνόρων, το μήκος των εξωτερικών θαλάσσιων συνόρων, τον αριθμό των επιτρεπόμενων συνοριακών σημείων διέλευσης και τον αριθμό των προξενείων.

3. Αυτοί οι παράγοντες σταθμίζονται κυρίως σε συνάρτηση με:

   – το χαρακτήρα των εξωτερικών συνόρων και τον απορρέοντα βαθμό δυσχέρειας για την άσκηση επιτήρησης,

   – το μέγεθος των ροών ταξιδιωτών στα επιτρεπόμενα συνοριακά σημεία διέλευσης, που επηρεάζει την ικανότητα αποτελεσματικής διαχείρισης των ροών,

   – τον αριθμό αιτήσεων θεώρησης που υποβάλλονται στα προξενικά γραφεία,

– το επίπεδο κινδύνου και απειλών που διαπιστώνονται στα εξωτερικά σύνορα, λαμβάνοντας υπόψη τις αναλύσεις κινδύνου που πραγματοποιούνται από τον Οργανισμό στη βάση ενός κοινού και ολοκληρωμένου μοντέλου ανάλυσης των κινδύνων,

– την ιδιαίτερη κατάσταση που παρατηρείται σε ορισμένες ζώνες που αντιμετωπίζουν ισχυρή πίεση λαθρομετανάστευσης.

4. Όσον αφορά το μήκος των εξωτερικών χερσαίων συνόρων που αναφέρεται στην παράγραφο 2, ο υπολογισμός δεν λαμβάνει υπόψη τα προσωρινά σύνορα, εκτός από τα προσωρινά σύνορα των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν. Εντούτοις, γι' αυτά τα προσωρινά σύνορα εφαρμόζεται στάθμιση ανερχόμενη σε ποσοστό 65% σε σχέση με τα άλλα εξωτερικά χερσαία σύνορα.

5. Το κριτήριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) λαμβάνει υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες: τον αριθμό ατόμων που διέρχονται τα επιτρεπόμενα συνοριακά σημεία διέλευσης, τον αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών στους οποίους απαγορεύθηκε η είσοδος στα εξωτερικά σύνορα, τον αριθμό των συλλαμβανομένων ατόμων και τον αριθμό των αιτήσεων θεώρησης.

6. Τα στοιχεία αναφοράς για τις ροές ταξιδιωτών και για τον αριθμό τον υπηκόων τρίτων χωρών στους οποίους απαγορεύθηκε η είσοδος στα σύνορα είναι τα πιο πρόσφατα στατιστικά στοιχεία που εκδίδονται από τη Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.

7. Σε περίπτωση που δεν διατίθενται τα αναφερόμενα στην παράγραφο 6 στοιχεία, τα κράτη μέλη χορηγούν τα απαραίτητα δεδομένα.

8. Η στάθμιση των σταθερών παραγόντων γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

9. Η κατανομή πόρων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν συμπεριλαμβάνει τους πόρους που διατίθενται για τους σκοπούς του άρθρου 6. Αυτοί οι πόροι δεν υπερβαίνουν τα 15 εκατ. ευρώ και το 75% του συνολικού κόστους που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

Άρθρο 16

Διάρθρωση της χρηματοδότησης

1. Η χρηματοδοτική συμμετοχή του Ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδοτήσεων.

2. Οι δράσεις που υποστηρίζονται από το Ταμείο συγχρηματοδοτούνται από δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές, είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και δεν μπορούν να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από άλλες πηγές που καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Οι πιστώσεις του Ταμείου πρέπει να είναι συμπληρωματικές προς τις δημόσιες ή εξομοιώσιμες δαπάνες των κρατών μελών που διατίθενται για δράσεις και μέτρα που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση.

4. Η κοινοτική χρηματοδότηση σε ενισχυόμενα σχέδια, όσον αφορά τις δράσεις που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του συνολικού κόστους μιας ειδικής δράσης.

Το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 60% για σχέδια που θέτουν σε εφαρμογή τις ειδικές προτεραιότητες που προσδιορίζονται στις πολυετείς κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής που ορίζονται στο άρθρο 18.

Το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 75% στα κράτη μέλη που υπάγονται στο Ταμείο Συνοχής.

5. Κατά γενικό κανόνα, η κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση που χορηγείται για δράσεις υποστηριζόμενες από το Ταμείο χορηγείται για μέγιστη περίοδο τριών ετών, υπό την προϋπόθεση περιοδικών εκθέσεων προόδου.

Άρθρο 17

Τεχνική βοήθεια με πρωτοβουλία της Επιτροπής

1. Με πρωτοβουλία και/ή για λογαριασμό της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, εντός του ορίου του 0,20% της ετήσιας χρηματοδότησής του, τα μέτρα προετοιμασίας, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής στήριξης, αξιολόγησης, γενικού και λογιστικού ελέγχου που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Οι δράσεις αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

   (a) μελέτες, αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνωμόνων και στατιστικές, κυρίως γενικού χαρακτήρα, που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου,

   (b) μέτρα που αφορούν τους εταίρους, τους δικαιούχους ενίσχυσης από το Ταμείο και το ευρύ κοινό και κυρίως μέτρα πληροφόρησης,

   (c) εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση συστημάτων πληροφορικής για διαχείριση, παρακολούθηση, έλεγχο και αξιολόγηση,

   (d) βελτίωση των μεθόδων αξιολόγησης και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις πρακτικές που ακολουθούνται στο συγκεκριμένο τομέα.

Άρθρο 18

Τεχνική βοήθεια των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, για κάθε ετήσιο πρόγραμμα, μέτρα προετοιμασίας, διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης, πληροφόρησης και ελέγχου καθώς και μέτρα που αποβλέπουν να ενισχύσουν τη διοικητική ικανότητα σε σχέση με τη λειτουργία του Ταμείου.

2. Το ετήσιο ποσό που προορίζεται για την τεχνική βοήθεια δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσό αντίστοιχο προς το 4% της συνολικής ετήσιας συγχρηματοδότησης που χορηγείται στο κράτος μέλος, επαυξημένο κατά 30.000 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 19

Θέσπιση στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών

1. Για κάθε περίοδο πολυετούς προγραμματισμού, η Επιτροπή θεσπίζει στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο παρέμβασης του Ταμείου, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της πολιτικής ασύλου, καθώς και ενδεικτική κατανομή των πόρων του Ταμείου για την σχετική περίοδο.

2. Για τους γενικούς στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ) της παρούσας απόφασης, αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θέτουν κυρίως σε εφαρμογή τις προτεραιότητες της Κοινότητας που αποβλέπουν στη σταδιακή εγκαθίδρυση του κοινού ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των συνόρων και στην ενίσχυση των ελέγχων και της επιτήρησης στα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης.

3. Για το γενικό στόχο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της παρούσας απόφασης, αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θέτουν κυρίως σε εφαρμογή τις προτεραιότητες της Κοινότητας που αποβλέπουν την περαιτέρω ανάπτυξη της κοινής πολιτικής θεωρήσεων στο πλαίσιο ενός πολυεπίπεδου συστήματος που προορίζεται να διευκολύνει τα νόμιμα ταξίδια και να καταπολεμήσει τη λαθρομετανάστευση βελτιώνοντας τις μεθόδους έκδοσης θεωρήσεων στις τοπικές προξενικές αποστολές.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της πρώτης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2007-2010) το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2006 και εκείνες της δεύτερης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2011-2013) το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2010.

5. Οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 20

Προετοιμασία και έγκριση των εθνικών πολυετών προγραμμάτων

1. Για κάθε περίοδο προγραμματισμού, στη βάση των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών που αναφέρονται στο άρθρο 19, κάθε κράτος μέλος προτείνει ένα σχέδιο πολυετούς προγράμματος το οποίο περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

(a) περιγραφή της τρέχουσας κατάστασης στα κράτη μέλη όσον αφορά τις υποδομές, τους εξοπλισμούς, τα μεταφορικά μέσα και τα συστήματα επικοινωνίας και πληροφοριών καθώς και τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί για την κατάρτιση και εκπαίδευση του προσωπικού των συνοριακών και των προξενικών αρχών,

(b) ανάλυση των αναγκών του συγκεκριμένου κράτους μέλους όσον αφορά τις υποδομές, τους εξοπλισμούς, τα μεταφορικά μέσα, τα συστήματα επικοινωνίας και πληροφοριών και τις συμφωνίες κατάρτισης του προσωπικού των συνοριακών και των προξενικών αρχών, καθώς και προσδιορισμό των επιχειρησιακών στόχων που έχουν ορισθεί για την κάλυψη αυτών των αναγκών κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το πολυετές πρόγραμμα,

(c) παρουσίαση δέουσας στρατηγικής για την επίτευξη αυτών των στόχων, προσδιορίζοντας το βαθμό προτεραιότητας που χορηγείται στην υλοποίησή τους, καθώς και περιγραφή των δράσεων που προβλέπονται για να τεθούν σε εφαρμογή αυτές οι προτεραιότητες,

(d) αναφορά για το συμβιβάσιμο αυτής της στρατηγικής με άλλα περιφερειακά, εθνικά και κοινοτικά μέσα,

(e) πληροφορίες για τις προτεραιότητες και τους ειδικούς στόχους τους. Οι στόχοι αυτοί προσδιορίζονται ποσοτικά με τη βοήθεια περιορισμένου αριθμού δεικτών υλοποίησης, αποτελέσματος και αντικτύπου, τηρουμένης την αρχή της αναλογικότητας. Αυτοί οι δείκτες πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα να υπολογιστεί η πρόοδος σε σχέση με την αρχική κατάσταση και η αποτελεσματικότητα των στόχων που θέτουν σε εφαρμογή τις προτεραιότητες,

(f) ένα σχέδιο προγράμματος χρηματοδότησης που να προσδιορίζει, για κάθε προτεραιότητα και κάθε έτος, την προβλεπόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά του Ταμείου, καθώς και το συνολικό ποσό δημόσιας ή ιδιωτικής συγχρηματοδότησης,

(g) διατάξεις εκτέλεσης του πολυετούς προγράμματος, οι οποίες περιλαμβάνουν:

– τον προσδιορισμό, ανά κράτος μέλος, του συνόλου των αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 25,

– περιγραφή των μεθόδων εφαρμογής, παρακολούθησης, ελέγχου και αξιολόγησης,

– τον καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνειά τους,

– τις διατάξεις που έχουν προβλεφθεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιότητα του πολυετούς προγράμματος.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κάθε πολυετές πρόγραμμα σε στενή συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 13.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλουν το σχέδιό τους πολυετούς προγράμματος το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την ανακοίνωση από την Επιτροπή των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών για τη συγκεκριμένη περίοδο.

4. Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο πολυετές πρόγραμμα σε συνάρτηση με τα ακόλουθα στοιχεία:

(a) τη συμφωνία του με τους στόχους του Ταμείου και τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο άρθρο 19,

(b) τη συνάφεια, την καταλληλότητα και τα αναμενόμενα αποτελέσματα της στρατηγικής και των επιχειρησιακών θεμάτων προτεραιότητας που προτείνονται από το κράτος μέλος,

(c) τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που θεσπίζονται από το κράτος μέλος με σκοπό την εφαρμογή των παρεμβάσεων του Ταμείου,

(d) τη συμμόρφωσή του με το κοινοτικό δίκαιο και κυρίως με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που αποσκοπούν στην κατοχύρωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με τα συνοδευτικά μέτρα που έχουν άμεση σχέση με αυτή την ελεύθερη κυκλοφορία και αφορούν τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση.

5. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι ένα πολυετές πρόγραμμα δεν ανταποκρίνεται στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές ή δεν είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης που αφορούν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, καλεί το κράτος μέλος να αναθεωρήσει ανάλογα το προτεινόμενο πρόγραμμα.

6. Η Επιτροπή εγκρίνει κάθε πολυετές πρόγραμμα εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την επίσημη υποβολή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Αναθεώρηση των πολυετών προγραμμάτων

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το πολυετές πρόγραμμα επανεξετάζεται και, κατά περίπτωση, αναθεωρείται για το υπόλοιπο της περιόδου προγραμματισμού, προκειμένου να ληφθούν περισσότερο ή κατά διαφορετικό τρόπο υπόψη οι προτεραιότητες της Κοινότητας, κυρίως μετά από ενδεχόμενα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Τα πολυετή προγράμματα είναι δυνατόν να επανεξεταστούν με βάση τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων ή/και εφόσον υπάρξουν δυσκολίες στην υλοποίηση.

2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με την οποία εγκρίνει την αναθεώρηση του πολυετούς προγράμματος το ταχύτερο δυνατό μετά την επίσημη υποβολή αιτήματος από το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 22

Ετήσια προγράμματα

1. Τα πολυετή προγράμματα που εγκρίνονται από την Επιτροπή τίθενται σε εφαρμογή μέσω ετήσιων προγραμμάτων εργασίας.

2. Η Επιτροπή ανακοινώνει στα κράτη μέλη, το αργότερο την 1η Ιουλίου κάθε έτους, έναν υπολογισμό των ποσών που θα τους χορηγηθούν για το επόμενο έτος από το σύνολο των πιστώσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού, κατ' εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 15.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι την 1η Νοεμβρίου κάθε έτους, ένα σχέδιο ετήσιου προγράμματος για το επόμενο έτος, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το εγκεκριμένο πολυετές πρόγραμμα και περιλαμβάνει:

   (a) τους γενικούς κανόνες επιλογής των σχεδίων που θα χρηματοδοτηθούν σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα,

   (b) περιγραφή των καθηκόντων που θα εκτελεστούν από την υπεύθυνη αρχή κατά την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος,

   (c) την προτεινόμενη κατανομή της συνεισφοράς του Ταμείου μεταξύ των διαφόρων δράσεων του προγράμματος και ένδειξη του αιτούμενου ως τεχνική βοήθεια ποσού, που αναφέρεται στο άρθρο 18, για τους σκοπούς της εφαρμογής του ετήσιου προγράμματος.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την πρόταση του κράτους μέλους λαμβάνοντας υπόψη το τελικό ποσό των πιστώσεων που χορηγούνται στο Ταμείο στο πλαίσιο της διαδικασίας προϋπολογισμού και εκδίδει την απόφασή της σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο το αργότερο την 1η Μαρτίου του εν λόγω έτους. Η απόφαση ορίζει το ποσό που χορηγείται στο κράτος μέλος καθώς και την περίοδο για την οποία η δαπάνη είναι επιλέξιμη. Η Επιτροπή διαβιβάζει στον Οργανισμό τα εγκεκριμένα εθνικά ετήσια προγράμματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 23

Εφαρμογή

Η Επιτροπή αναλαμβάνει την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και θεσπίζει κάθε κανόνα απαραίτητο για την εφαρμογή της.

Άρθρο 24

Γενικές αρχές για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τα ακόλουθα:

(a) σαφή καθορισμό των καθηκόντων των οικείων φορέων ή/και υπηρεσιών στους τομείς της διαχείρισης και του ελέγχου και σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας,

(b) σαφή διαχωρισμό των καθηκόντων μεταξύ φορέων ή/και υπηρεσιών όσον αφορά τη διαχείριση, την πιστοποίηση των δαπανών και τον έλεγχο καθώς και μεταξύ αυτών των αρμοδιοτήτων στα πλαίσια κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας,

(c) τη χορήγηση σε κάθε φορέα ή/και υπηρεσία των κατάλληλων πόρων για την άσκηση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο,

(d) ένα αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου της υπεύθυνης αρχής και οποιασδήποτε εξουσιοδοτημένης αρχής,

(e) αξιόπιστα συστήματα λογιστικής, παρακολούθησης και σύνταξης οικονομικών εκθέσεων υπό ηλεκτρονική μορφή,

(f) αποτελεσματικό σύστημα υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης στην περίπτωση ανάθεσης καθηκόντων,

(g) λεπτομερή εγχειρίδια διαδικασιών για τα προς εκτέλεση καθήκοντα,

(h) αποτελεσματικές ρυθμίσεις για τον έλεγχο της εύρυθμης λειτουργίας του συστήματος,

(i) συστήματα και διαδικασίες για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου,

(j) διαδικασίες σχετικές με την κοινοποίηση και την παρακολούθηση παρατυπιών καθώς και διαδικασίες είσπραξης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Άρθρο 25

Ορισμός αρχών

1. Για κάθε πολυετές πρόγραμμα το κράτος μέλος ορίζει:

(a) μια υπεύθυνη αρχή: λειτουργικός φορέας του κράτους μέλους ή εθνική δημόσια αρχή ή φορέας διορισμένος από το κράτος μέλος, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση των πολυετών και

ετήσιων προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και θα διαχειρίζεται κάθε επικοινωνία με την Επιτροπή,

(b) μια αρχή πιστοποίησης: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας λειτουργικά ανεξάρτητος από οποιαδήποτε διατάκτρια υπηρεσία της υπεύθυνης αρχής, που διορίζεται από το κράτος μέλος για να πιστοποιεί τις δηλώσεις δαπανών και τις αιτήσεις πληρωμών πριν από την αποστολή τους στην Επιτροπή,

(c) μια αρχή ελέγχου: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας λειτουργικά ανεξάρτητος από οποιαδήποτε διατάκτρια υπηρεσία της υπεύθυνης αρχής, που διορίζεται από το κράτος μέλος και αναλαμβάνει να ελέγχει την καλή λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου,

(d) όπου ενδείκνυται, μια εξουσιοδοτημένη αρχή,

(e) έναν φορέα που πιστοποιεί τη συμμόρφωση του συστήματος, ο οποίος διορίζεται κατά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος. Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί ότι η διορισμένη αρχή ελέγχου εκτελεί καθήκοντα φορέα που πιστοποιεί τη συμμόρφωση του συστήματος, στο μέτρο που διαθέτει την απαιτούμενη ικανότητα και λειτουργική ανεξαρτησία. Ο εν λόγω φορέας οφείλει να εκτελεί τα καθήκοντά του τηρώντας τους διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες ελέγχου.

2. Το κράτος μέλος θεσπίζει κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με τις εν λόγω αρχές και φορείς και τις σχέσεις αυτών των τελευταίων με την Επιτροπή.

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 24 στοιχείο (β), τα καθήκοντα ελέγχου και πιστοποίησης μπορούν να εκτελούνται από τον ίδιο φορέα ή την ίδια υπηρεσία.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 26 ως 30 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 26

Υπεύθυνη αρχή

1. Η υπεύθυνη αρχή μπορεί να είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, εθνική δημόσια αρχή ή και οντότητα διεπόμενη από το ιδιωτικό δίκαιο του κράτους μέλους η οποία αναλαμβάνει αποστολή δημόσιας υπηρεσίας. Εάν το κράτος μέλος διορίσει υπεύθυνη αρχή που δεν είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, καθορίζει όλες τις λεπτομέρειες των σχέσεών του με αυτή την αρχή και των σχέσεων της αρχής αυτής με την Επιτροπή.

2. Ο φορέας που ορίζεται ως υπεύθυνη αρχή πρέπει να πληροί τις ακόλουθες ελάχιστες προϋποθέσεις. Οφείλει:

(a) να έχει νομική προσωπικότητα, εκτός εάν πρόκειται για λειτουργικό όργανο του κράτους μέλους,

(b) να διαθέτει υποδομές που να επιτρέπουν την άνετη επικοινωνία με ευρύ φάσμα χρηστών καθώς και με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή,

(c) να δρα σε διοικητικό πλαίσιο που να της επιτρέπει να ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στα καθήκοντά της και να αποφεύγει κάθε σύγκρουση συμφερόντων,

(d) να είναι σε θέση να εφαρμόζει τους κανόνες διαχείρισης των κοινοτικών κονδυλίων,

(e) να έχει οικονομικές ικανότητες και ικανότητες διαχείρισης ανάλογες προς τον όγκο των κοινοτικών κεφαλαίων που θα κληθεί να διαχειριστεί,

(f) να διαθέτει προσωπικό που να συγκεντρώνει επαγγελματικές και γλωσσικές ικανότητες προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις διοικητικής εργασίας σε διεθνές περιβάλλον.

3. Το κράτος μέλος εξασφαλίζει την κατάλληλη χρηματοδότηση της υπεύθυνης αρχής, κατά τρόπον ώστε να μπορεί να εκπληρώσει ικανοποιητικά και χωρίς διακοπή τα καθήκοντά της κατά τη διάρκεια της περιόδου 2007-2013.

Άρθρο 27

Καθήκοντα της υπεύθυνης αρχής

1. Η υπεύθυνη αρχή φροντίζει για τη διαχείριση και την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος κατά αποτελεσματικό, αποδοτικό και ορθό τρόπο. Οφείλει ειδικότερα:

(a) να διαβουλεύεται με τους συγκεκριμένους εταίρους (μη κυβερνητικές οργανώσεις, τοπικές αρχές, αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, κοινωνικούς εταίρους, κλπ) μέσω της εταιρικής σχέσης που εγκαθιδρύεται σύμφωνα με το άρθρο 13,

(b) να υποβάλλει στην Επιτροπή τα σχέδια πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 20 και 22,

(c) να διοργανώνει και να δημοσιεύει τις προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών και για την υποβολή προτάσεων,

(d) να διοργανώνει τις διαδικασίες επιλογής και ανάθεσης των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου, τηρουμένων των αρχών της διαφάνειας, της ισότητας μεταχείρισης και της μη σώρευσης,

(e) να λαμβάνει τις πληρωμές της Επιτροπής και να προβαίνει στην πληρωμή των δικαιούχων,

(f) να εξασφαλίζει τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου και εκείνων που προβλέπονται στο πλαίσιο άλλων εθνικών και κοινοτικών χρηματοδοτικών μέσων,

(g) να ελέγχει την παράδοση των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και το κατά πόσον οι δηλωθείσες δαπάνες για τις δράσεις έχουν πράγματι πραγματοποιηθεί και συμμορφώνονται με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες,

(h) να φροντίζει ώστε να υφίσταται σύστημα καταγραφής και αποθήκευσης υπό ηλεκτρονική μορφή λεπτομερούς λογιστικής καταχώρησης κάθε δράσης που υπάγεται στα ετήσια προγράμματα και να συλλέγονται τα δεδομένα που αφορούν την υλοποίηση και απαιτούνται για την οικονομική διαχείριση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση,

(i) να διασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι και οι άλλοι φορείς που συμμετέχουν στην εφαρμογή των συγχρηματοδοτούμενων από το Ταμείο δράσεων χρησιμοποιούν είτε ένα χωριστό σύστημα λογιστικής είτε ανάλογη λογιστική κωδικοποίηση όλων των συναλλαγών που έχουν σχέση με την ενέργεια,

(j) να διασφαλίζει ότι οι αξιολογήσεις των πολυετών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 48 πραγματοποιούνται εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση και ανταποκρίνονται στα πρότυπα ποιότητας που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους,

(k) να θεσπίζει διαδικασίες για την εξασφάλιση της τήρησης σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 43 όλων των εγγράφων που αφορούν δαπάνες και ελέγχους τα οποία απαιτούνται για να εξασφαλιστεί επαρκής διαδρομή ελέγχου,

(l) να διασφαλίζει ότι η αρχή ελέγχου λαμβάνει, για τους σκοπούς της διεξαγωγής των ελέγχων που ορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες διαχείρισης και για τα συγχρηματοδοτούμενα από το Ταμείο σχέδια,

(m) να φροντίζει ώστε η αρχή πιστοποίησης να λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με δαπάνες για τους σκοπούς της πιστοποίησης,

(n) να συντάσσει και να διαβιβάζει στην Επιτροπή εκθέσεις, δηλώσεις δαπανών πιστοποιούμενες από την αρχή πιστοποίησης και αιτήσεις πληρωμών,

(o) να παρέχει πληροφορίες και συμβουλές, καθώς επίσης να εξασφαλίζει τη διάδοση των αποτελεσμάτων των χρηματοδοτούμενων δράσεων,

(p) να συνεργάζεται με την Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.

2. Οι δραστηριότητες διαχείρισης της υπεύθυνης αρχής για σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 18.

Άρθρο 28

Ανάθεση καθηκόντων από την υπεύθυνη αρχή

1. Εάν η υπεύθυνη αρχή αναθέσει το σύνολο ή μέρος των καθηκόντων της σε εξουσιοδοτημένη αρχή, καθορίζει με ακρίβεια την έκταση των καθηκόντων αυτών και θεσπίζει λεπτομερείς διαδικασίες με σκοπό την εκτέλεσή τους, οι οποίες πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του άρθρου 26.

2. Αυτές οι διαδικασίες προβλέπουν την τακτική ενημέρωση της υπεύθυνης αρχής για την καλή εκτέλεση των ανατεθέντων καθηκόντων και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μέσων.

Άρθρο 29

Αρχή πιστοποίησης

1. Η αρχή πιστοποίησης ενός πολυετούς προγράμματος έχει κυρίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

(a) πιστοποιεί ότι:

– η δήλωση δαπανών είναι ακριβής, προκύπτει από αξιόπιστα λογιστικά συστήματα και στηρίζεται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά,

– η δηλωθείσα δαπάνη είναι σύμφωνη με τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες και έχει πραγματοποιηθεί σε σχέση με δράσεις που επιλέχθηκαν για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το πρόγραμμα και ακολουθούν τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες,

(b) φροντίζει για τους σκοπούς της πιστοποίησης να λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες από την υπεύθυνη αρχή για τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιούνται σε σχέση με τις δαπάνες που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών,

(c) λαμβάνει υπόψη για τους σκοπούς της πιστοποίησης τα αποτελέσματα όλων των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν από ή υπό την ευθύνη της αρχής ελέγχου,

(d) διατηρεί λογιστικά αρχεία υπό ηλεκτρονική μορφή για τις δαπάνες που δηλώνονται στην Επιτροπή,

(e) φροντίζει για την ανάκτηση κάθε κοινοτικής χρηματοδότησης που διαπιστώθηκε ότι έχει καταβληθεί αχρεωστήτως ως αποτέλεσμα παρατυπιών που εντοπίσθηκαν, συμπεριλαμβανομένου και τόκου όπου αυτό απαιτείται, τηρεί λογαριασμό των προς ανάκτηση ποσών και επιστρέφει τα ανακτηθέντα ποσά στην Επιτροπή, όπου αυτό είναι δυνατόν, αφαιρώντας τα από την επόμενη δήλωση δαπανών.

2. Οι δραστηριότητες της αρχής πιστοποίησης σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 18, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής όπως αναφέρεται στο άρθρο 25.

Άρθρο 30

Αρχή ελέγχου

1. Η αρχή ελέγχου ενός πολυετούς προγράμματος εξασφαλίζει κυρίως τα ακόλουθα:

(a) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι σύμφωνα με διεθνή ελεγκτικά πρότυπα για την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του πολυετούς προγράμματος,

(b) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι των δράσεων με βάση το κατάλληλο δείγμα για την επαλήθευση των δαπανών που δηλώθηκαν· το δείγμα πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για κάθε ετήσιο πρόγραμμα,

(c) υποβάλλει στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από την έγκριση του πολυετούς προγράμματος στρατηγική ελέγχου που καλύπτει τους φορείς οι οποίοι θα πραγματοποιήσουν τους ελέγχους που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί, τη μέθοδο δειγματοληψίας για τους ελέγχους των δράσεων που ενισχύονται από το Ταμείο και τον ενδεικτικό προγραμματισμό των ελέγχων προκειμένου να εξασφαλίσει ότι ελέγχονται οι βασικοί δικαιούχοι συγχρηματοδότησης από το Ταμείο και ότι οι έλεγχοι κατανέμονται ομοιόμορφα σε ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.

2. Εάν η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει της παρούσας απόφασης είναι εξίσου η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει των αποφάσεων….., …… και ……[50], ή εάν εφαρμόζονται κοινά συστήματα σε δύο ή περισσότερα εξ αυτών των Ταμείων, μπορεί να υποβληθεί δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) μια συνδυασμένη ενιαία στρατηγική ελέγχου.

3. Η αρχή ελέγχου συντάσσει τελική έκθεση εκτέλεσης των ετήσιων προγραμμάτων όπως ορίζεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2, η οποία περιλαμβάνει :

[50] Εισάγονται τα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν τη σύσταση του Ταμείου Προσφύγων, του Ταμείου Ένταξης και του Ταμείου Επιστροφής.

(a) ετήσια έκθεση ελέγχου που εκθέτει τα συμπεράσματα των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη στρατηγική ελέγχου όσον αφορά το πολυετές πρόγραμμα και προσδιορίζει οποιοδήποτε κενό διαπιστώθηκε στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος,

(b) γνωμοδότηση για το κατά πόσον το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου λειτούργησε αποδοτικά προκειμένου να δώσει εύλογη διαβεβαίωση αξιοπιστίας για την ορθότητα των δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών,

(c) δήλωση που αξιολογεί το κύρος της αίτησης πληρωμής του υπολοίπου, καθώς και τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών που καλύπτονται από τη τελική δήλωση δαπανών.

4. Στην περίπτωση που οι έλεγχοι οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιούνται από φορέα διαφορετικό από την αρχή ελέγχου, η αρχή ελέγχου μεριμνά ώστε οι φορείς αυτοί να έχουν την αναγκαία επιχειρησιακή ανεξαρτησία και η εργασία να πραγματοποιείται με βάση διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα.

5. Οι δραστηριότητες της αρχής ελέγχου ή του αναφερόμενου στην παράγραφο 4 φορέα σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 18, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής που αναφέρονται στο άρθρο 25.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΈΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 31

Ευθύνη των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη ευθύνονται για την διασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των πολυετών προγραμμάτων και για τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών.

2. Φροντίζουν ώστε οι υπεύθυνες αρχές και κάθε εξουσιοδοτημένη αρχή, οι αρχές πιστοποίησης, οι αρχές ελέγχου και κάθε άλλος φορέας που συμμετέχει, να λαμβάνουν επαρκή καθοδήγηση σχετικά με τη συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που αναφέρονται στα άρθρα 24 έως 30 προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται αποτελεσματικά και σωστά.

3. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν τις παρατυπίες. Ανακοινώνουν τις παρατυπίες αυτές στην Επιτροπή και την τηρούν ενήμερη για την εξέλιξη των διοικητικών και δικαστικών διώξεων.

Όταν ποσά που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως σε δικαιούχο δεν μπορούν να ανακτηθούν, το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την επιστροφή των απολεσθέντων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό ποσών.

4. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν κατά κύριο λόγο την ευθύνη του δημοσιονομικού ελέγχου των δράσεων και φροντίζουν ώστε τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχων να τίθενται σε εφαρμογή κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την κανονική και αποτελεσματική χρήση των κοινοτικών πόρων. Διαβιβάζουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων αυτών.

5. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή για τη συγκέντρωση των στατιστικών που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του άρθρου 15.

6. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 5 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 32

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Πριν από την έγκριση ενός πολυετούς προγράμματος τα κράτη μέλη μεριμνούν για την συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 24 έως 30. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε τα συστήματα να λειτουργούν αποτελεσματικά καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλουν στην Επιτροπή, μαζί με κάθε σχέδιο πολυετούς προγράμματος, περιγραφή των συστημάτων η οποία καλύπτει ιδίως την οργάνωση και τις διαδικασίες των υπεύθυνων αρχών, των εξουσιοδοτημένων αρχών και των αρχών πιστοποίησης, καθώς και των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται σε αυτές τις αρχές και φορείς, στην αρχή ελέγχου, και σε κάθε άλλο φορέα που πραγματοποιεί ελέγχους με δική του ευθύνη.

3. Εντός τριών μηνών μετά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση η οποία έχει συνταχθεί από "φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης του συστήματος", ο οποίος εκθέτει τα αποτελέσματα αξιολόγησης των συστημάτων και διατυπώνει γνώμη για τη συμμόρφωση αυτών των τελευταίων με τα άρθρα 24 έως 30. Στην περίπτωση που η γνωμοδότηση περιέχει επιφυλάξεις, η έκθεση αναφέρει τις ελλείψεις και τη σοβαρότητά τους. Το κράτος μέλος καταρτίζει, σε συμφωνία με την Επιτροπή, σχέδιο που περιλαμβάνει τα διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν και το χρονοδιάγραμμα της υλοποίησής τους.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 3 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 33

Ευθύνη της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 30, ότι τα κράτη μέλη συγκροτούν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που να συμμορφώνονται με τα άρθρα 24 έως 30 και με βάση τις ετήσιες εκθέσεις ελέγχου και τους δικούς της ελέγχους ότι τα συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των πολυετών προγραμμάτων.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη, υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής είναι δυνατόν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους για να επαληθεύσουν την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, οι οποίοι είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ελέγχους των δράσεων που περιλαμβάνονται στα ετήσια προγράμματα με προειδοποίηση τουλάχιστον μιας εργάσιμης ημέρας. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το οικείο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο για να εξακριβώσει την ορθή λειτουργία των συστημάτων ή την κανονικότητα μιας ή περισσοτέρων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της.

4. Η Επιτροπή φροντίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ώστε οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο να αποτελούν το αντικείμενο δέουσας ενημέρωσης, δημοσιότητας και παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη συνοχή και την συμπληρωματικότητα των δράσεων με άλλες σχετικές κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 34

Συνεργασία με τους φορείς ελέγχου των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις αρχές ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων για τον συντονισμό των αντίστοιχων σχεδίων και μεθόδων ελέγχου και ανταλλάσσει αμέσως τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται σε συστήματα διαχείρισης και ελέγχου προκειμένου να χρησιμοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο οι ελεγκτικοί πόροι και να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη επανάληψη των εργασιών.

   Η Επιτροπή διατυπώνει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τη στρατηγική ελέγχου που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 30 το αργότερο εντός τριμήνου ή κατά την πρώτη συνάντηση μετά την παραλαβή της.

2. Κατά τον καθορισμό της δικής της στρατηγικής ελέγχου η Επιτροπή εντοπίζει εκείνα τα πολυετή προγράμματα:

   (a) για τα οποία δεν διατυπώθηκαν επιφυλάξεις όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με το σύστημα που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 32 ή για τα οποία άρθηκαν οι επιφυλάξεις μετά από διορθωτικά μέτρα, και

(b) για τα οποία η στρατηγική ελέγχου της αρχής ελέγχου, που προβλέπεται στο άρθρο 30, είναι ικανοποιητική και για τα οποία έχει αποκτηθεί εύλογη βεβαιότητα όσον αφορά την ορθή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου με βάση τα αποτελέσματα των ελέγχων της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

3. Για τα προγράμματα αυτά η Επιτροπή είναι δυνατόν να πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ότι θα στηριχθεί κυρίως στη γνωμοδότηση της αρχής ελέγχου όσον αφορά την ακρίβεια, τη νομιμότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώνονται και ότι θα πραγματοποιήσει τους δικούς της επιτόπιους ελέγχους μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 35

Επιλεξιμότητα - δηλώσεις δαπανών

1. Όλες οι δηλώσεις δαπανών περιλαμβάνουν το ποσό της δαπάνης που πραγματοποιήθηκε από τους δικαιούχους στα πλαίσια της υλοποίησης των δράσεων και την αντίστοιχη συνεισφορά από δημόσια ή ιδιωτικά κονδύλια.

2. Οι δαπάνες αντιστοιχούν στις πληρωμές που έχουν γίνει από τους δικαιούχους. Δικαιολογούνται με βάση εξοφλημένα τιμολόγια ή παραστατικά ίσης αποδεικτικής αξίας.

3. Η δαπάνη μπορεί να θεωρείται επιλέξιμη για ενίσχυση από το Ταμείο μόνον εφόσον έχει πραγματικά καταβληθεί το νωρίτερο την 1η Ιανουαρίου του έτους στο οποίο αναφέρεται η απόφαση συγχρηματοδότησης της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 4. Οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις δεν πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της ημερομηνίας επιλεξιμότητας.

4. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν θεωρούνται επιλέξιμες για ενίσχυση από το Ταμείο:

– ΦΠΑ

– χρεωστικοί τόκοι·

– αγορά γης για ποσό ανώτερο από το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών της σχετικής ενέργειας·

– στέγαση.

5. Οι κανόνες που διέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών στο πλαίσιο δράσεων που τίθενται σε εφαρμογή στα κράτη μέλη και συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4, θεσπίζονται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 52 παράγραφος 2 διαδικασία.

Άρθρο 36

Ολική καταβολή στους δικαιούχους

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η υπεύθυνη αρχή να εξασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν το συνολικό ποσό της συνεισφοράς από δημόσια κονδύλια το ταχύτερο δυνατό. Δεν πραγματοποιείται κράτηση ή μείωση ποσών, ούτε επιβάλλεται ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος που θα ήταν δυνατόν να μειώσει τα ποσά αυτά για τους δικαιούχους.

Άρθρο 37

Χρήση του ευρώ

Τα ποσά που αναφέρονται στις αποφάσεις χρηματοδότησης από την Επιτροπή, στις αναλήψεις υποχρεώσεων και πληρωμών της Επιτροπής, καθώς και τα ποσά των δαπανών που έχουν πιστοποιηθεί και των αιτήσεων πληρωμής των κρατών μελών εκφράζονται και καταβάλλονται σε ευρώ.

Άρθρο 38

Αναλήψεις υποχρεώσεων

Οι αναλήψεις υποχρεώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό πραγματοποιούνται ετησίως στη βάση της απόφασης συγχρηματοδότησης που θεσπίζεται από την Επιτροπή, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 4.

Άρθρο 39

Πληρωμή - Προκαταβολή

1. Η πληρωμή από την Επιτροπή της συνεισφοράς που καταβάλλεται από τα Ταμεία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού.

2. Η πληρωμή λαμβάνει τη μορφή προκαταβολής και πληρωμής του υπολοίπου. Καταβάλλεται στην υπεύθυνη αρχή που έχει ορισθεί από το κράτος μέλος.

3. Προκαταβολή, η οποία αντιπροσωπεύει το 50% του ποσού που ορίζεται στην ετήσια απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο, καταβάλλεται στο κράτος μέλος εντός 60 ημερών μετά τη θέσπιση της εν λόγω απόφασης συγχρηματοδότησης.

4. Μια δεύτερη προκαταβολή καταβάλλεται εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής έκθεσης προόδου σχετικά με την εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος, καθώς και πιστοποιημένης δήλωσης δαπανών που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 στοιχείο α), και το άρθρο 35, η οποία αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 70% του ποσού της αρχικής πληρωμής. Το ποσό της δεύτερης προκαταβολής που καταβάλλεται από την Επιτροπή δεν υπερβαίνει το 50% του συνολικού ποσού που χορηγείται με την απόφαση

συγχρηματοδότησης ή, σε κάθε περίπτωση, το υπόλοιπο μεταξύ του ποσού των κοινοτικών πόρων που έχουν δεσμευτεί από το κράτος μέλος προς όφελος σχεδίων που έχουν επιλεγεί στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος και του ποσού της πρώτης προκαταβολής.

5. Οι τόκοι που παράγονται από τις προκαταβολές μεταφέρονται στο σχετικό πρόγραμμα και πρέπει να αφαιρούνται από το ποσό της δημόσιας δαπάνης που δηλώνεται στην τελική δήλωση δαπανών.

6. Τα ποσά που καταβάλλονται ως προκαταβολή αφαιρούνται από τους λογαριασμούς όταν κλείσει το ετήσιο πρόγραμμα.

Άρθρο 40

Πληρωμή υπολοίπου

1. Η Επιτροπή προβαίνει στην πληρωμή του υπολοίπου εφόσον λάβει τα ακόλουθα έγγραφα εντός προθεσμίας εννέα μηνών από την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην ετήσια απόφαση σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο:

   (a) πιστοποιημένη δήλωση δαπανών και αίτηση πληρωμής του υπολοίπου ή δήλωση συμψηφισμού που συντάσσεται δεόντως σύμφωνα με τα άρθρα 29 στοιχείο α) και 35,

   (b) την τελική έκθεση υλοποίησης του ετήσιου προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 51,

   (c) την έκθεση ελέγχου, τη γνωμοδότηση και τη δήλωση που προβλέπονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2.

   Η πληρωμή του υπολοίπου εξαρτάται από την αποδοχή της τελικής έκθεσης υλοποίησης και της δήλωσης εγκυρότητας για την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου.

2. Εάν η υπεύθυνη αρχή παραλείψει να χορηγήσει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και σε μορφή αποδεκτή, η Επιτροπή προβαίνει σε αποδέσμευση του τμήματος της ανάληψης υποχρεώσεων στο αντίστοιχο ετήσιο πρόγραμμα το οποίο δεν χρησίμευσε για την πληρωμή της προκαταβολής.

3. Η διαδικασία αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 διακόπτεται, για το ποσό που αντιστοιχεί στα συγκεκριμένα σχέδια, εάν εκκρεμεί δικαστική διαδικασία ή διοικητική προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα στο επίπεδο του κράτους μέλους κατά τη στιγμή της υποβολής των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το κράτος μέλος χορηγεί λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με αυτά τα σχέδια στην μερική τελική έκθεση που υποβάλλει και αποστέλλει ανά έξι μήνες εκθέσεις προόδου για τα εν λόγω σχέδια. Το κράτος μέλος υποβάλλει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 για τα σχετικά σχέδια εντός τριών μηνών από την περάτωση της δικαστικής διαδικασίας ή της διοικητικής προσφυγής.

4. Η προθεσμία των εννέα μηνών που ορίζεται στην παράγραφο 1 διακόπτεται εάν η Επιτροπή εκδώσει απόφαση με την οποία αναστέλλει τις καταβολές της συγχρηματοδότησης για το σχετικό πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 42. Η προθεσμία αυτή αρχίζει να τρέχει εκ νέου από την ημερομηνία ανακοίνωσης στο κράτος μέλος της απόφασης της Επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 42 παράγραφος 3.

5. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 41, εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ανακοινώνει στο κράτος μέλος το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται από την Επιτροπή ότι βαρύνουν το Ταμείο, καθώς και κάθε δημοσιονομική διόρθωση που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που δηλώθηκαν και εκείνων που αναγνωρίζονται. Το κράτος μέλος διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

6. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των παρατηρήσεων του κράτους μέλους, η Επιτροπή εγκρίνει το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται ότι βαρύνουν το Ταμείο και ανακτά το υπόλοιπο που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που αναγνωρίστηκαν οριστικά και των ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί στα κράτη μέλη.

7. Υπό την επιφύλαξη των διαθέσιμων πόρων, η Επιτροπή πραγματοποιεί την πληρωμή του υπολοίπου εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις 60 ημέρες από την αποδοχή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ανωτέρω. Το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων αποδεσμεύεται εντός έξι μηνών μετά την πληρωμή.

Άρθρο 41

Διακοπή

1. Η προθεσμία πληρωμής διακόπτεται από τον κύριο διατάκτη κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 για μέγιστη περίοδο έξι μηνών στην περίπτωση που υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη σωστή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου ή όταν ο διατάκτης απαιτήσει πρόσθετες πληροφορίες από τις εθνικές αρχές κατά τη διαδικασία παρακολούθησης των παρατηρήσεων που έγιναν στα πλαίσια της ετήσιας εξέτασης, ή όταν ο διατάκτης υποπτεύεται ότι στις δαπάνες που δηλώθηκαν περιλαμβάνονται σοβαρές παρατυπίες οι οποίες έχουν εντοπιστεί ή για τις οποίες υπάρχουν υπόνοιες.

   Η Επιτροπή πληροφορεί αμέσως το συγκεκριμένο κράτος μέλος και την υπεύθυνη αρχή για τους λόγους της διακοπής. Το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διορθώσει την κατάσταση το ταχύτερο δυνατόν.

2. Σε περίπτωση που καταστεί αναγκαία η έκδοση απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 45, η ανώτατη περίοδος των έξι μηνών παρατείνεται για μια περαιτέρω ανώτατη περίοδο έξι μηνών.

Άρθρο 42

Αναστολή

1. Το σύνολο ή μέρος των προκαταβολών και των πληρωμών υπολοίπου μπορεί να ανασταλεί από την Επιτροπή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

   (a) όταν υπάρχει σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που επηρεάζει την αξιοπιστία της διαδικασίας πιστοποίησης των πληρωμών και για το οποίο δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα, ή

   (b) όταν οι δαπάνες σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών συνδέονται με σοβαρή παρατυπία που δεν έχει διορθωθεί, ή

   (c) όταν ένα κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 31 και 32.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου αφού έχει δώσει την ευκαιρία στο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας τριών μηνών.

3. Η Επιτροπή θέτει τέλος στην αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου εφόσον θεωρεί ότι το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα που επιτρέπουν την άρση της αναστολής.

4. Σε περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί τα απαιτούμενα μέτρα από το κράτος μέλος, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση μείωσης του καθαρού ποσού ή να ακυρώσει την κοινοτική συνεισφορά στο ετήσιο πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 46.

Άρθρο 43

Τήρηση εγγράφων

Σε κάθε κράτος μέλος, η υπεύθυνη αρχή εξασφαλίζει ότι τηρούνται και τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου όλα τα δικαιολογητικά σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους του συγκεκριμένου ετήσιου προγράμματος.

Τα έγγραφα τηρούνται τουλάχιστον για περίοδο τριών ετών από το κλείσιμο του ετησίου προγράμματος, υπό την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικής δίωξης ή κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

Τα έγγραφα τηρούνται υπό τη μορφή πρωτοτύπων επικυρωμένων αντιγράφων σε κοινώς αποδεκτά μέσα καταχώρησης δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 44

Δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα κράτη μέλη είναι κατά κύριο λόγο υπεύθυνα για τη διερεύνηση παρατυπιών. Ενεργούν εφόσον υπάρχουν αποδείξεις για οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που τροποποιεί το χαρακτήρα ή τις προϋποθέσεις εφαρμογής ή ελέγχου συνδρομής και προβαίνουν στις απαραίτητες δημοσιονομικές διορθώσεις.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν τις δημοσιονομικές διορθώσεις που απαιτούνται σε σχέση με τις μεμονωμένες ή συστηματικές παρατυπίες που εντοπίζονται σε δράσεις ή ετήσια προγράμματα. Οι διορθώσεις που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη συνίστανται σε ολική ή μερική ανάκτηση της σχετικής κοινοτικής συνεισφοράς. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών και την οικονομική απώλεια του Ταμείου.

   Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στην ετήσια έκθεση που αποστέλλουν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2 κατάλογο των διαδικασιών ακύρωσης που κινήθηκαν για το συγκεκριμένο ετήσιο πρόγραμμα.

   Οι διορθώσεις που διενεργούνται από το κράτος μέλος συνίστανται στην ακύρωση του συνόλου ή μέρους της κοινοτικής συνεισφοράς και, σε περίπτωση που το ποσό δεν επιστρέφεται εμπρόθεσμα από το συγκεκριμένο κράτος μέλος, οφείλονται τόκοι υπερημερίας με το επιτόκιο που προβλέπεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2.

3. Σε περίπτωση συστηματικών παρατυπιών το κράτος μέλος επεκτείνει τις έρευνές του, προκειμένου να καλύψει όλες τις δράσεις που είναι πιθανόν να επηρεάζονται.

Άρθρο 45

Έλεγχος λογαριασμών και δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιεί η Επιτροπή

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, μόνιμοι υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους, κυρίως δειγματοληπτικούς, των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, με προειδοποίηση τουλάχιστον μιας εργάσιμης ημέρας. Η Επιτροπή ειδοποιεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προκειμένου να τύχει της απαιτούμενης συνδρομής. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο προκειμένου να εξακριβώσει την ορθότητα μιας ή περισσότερων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής.

3. Εάν μετά την ολοκλήρωση των αναγκαίων επαληθεύσεων η Επιτροπή συμπεράνει ότι το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 31, αναστέλλει την πληρωμή προκαταβολών ή την τελική πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 42.

Άρθρο 46

Κριτήρια που ισχύουν για τις διορθώσεις

1. Εάν το κράτος μέλος δεν έχει πραγματοποιήσει τις διορθώσεις εντός της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 42 παράγραφος 2 και εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει εντός τριών μηνών να ακυρώσει το σύνολο ή μέρος της κοινοτικής συνεισφοράς σε ένα ετήσιο πρόγραμμα όταν καταλήγει στο συμπέρασμα ότι:

   (a) υφίσταται σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που έχει θέσει σε κίνδυνο την κοινοτική συνεισφορά η οποία έχει ήδη καταβληθεί στο πρόγραμμα,

   (b) η δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών είναι παράτυπη και δεν έχει διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου, και

   (c) το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το άρθρο 31 πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου,

   (d) Η Επιτροπή αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη τα οποιαδήποτε ενδεχόμενα σχόλια του κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε μεμονωμένες περιπτώσεις παρατυπιών που εντοπίζονται και λαμβάνει υπόψη το συστηματικό χαρακτήρα της παρατυπίας προκειμένου να καθορίσει το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωση. Σε περίπτωση που η παρατυπία σχετίζεται με δήλωση δαπανών για την οποία έχει προηγουμένως παρασχεθεί θετική διαβεβαίωση αξιοπιστίας στο πλαίσιο ετήσιας έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο β) υπάρχει τεκμήριο συστηματικού προβλήματος που οδηγεί στην εφαρμογή μιας κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωσης, εκτός και εάν το κράτος μέλος είναι σε θέση να προσκομίσει αποδείξεις εντός δύο μηνών για να καταρρίψει αυτό το τεκμήριο.

3. Η Επιτροπή, όταν αποφασίζει σχετικά με το ποσό της διόρθωσης, λαμβάνει υπόψη τη σημασία της παρατυπίας καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στο σχετικό ετήσιο πρόγραμμα.

4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή στηρίξει τη θέση της σε γεγονότα που διαπιστώθηκαν από ελεγκτές που δεν ανήκουν στις υπηρεσίες της συνάγει τα δικά της συμπεράσματα όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις μετά την εξέταση των μέτρων που ελήφθησαν από το σχετικό κράτος μέλος με βάση το άρθρο 32, τις εκθέσεις κοινοποιηθεισών παρατυπιών και τυχόν απαντήσεις από το κράτος μέλος.

Άρθρο 47

Επιστροφή

1. Κάθε επιστροφή, η οποία οφείλεται στην Επιτροπή, πραγματοποιείται πριν από την προθεσμία που αναφέρεται στην εντολή είσπραξης η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/202 του Συμβουλίου[51]. Η προθεσμία αυτή είναι η τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την έκδοση της εντολής.

2. Οποιαδήποτε καθυστέρηση σε σχέση με την επιστροφή συνεπάγεται την πληρωμή τόκων υπερημερίας από τότε που λήγει η προθεσμία μέχρι την ημερομηνία που θα πραγματοποιηθεί η επιστροφή. Το σχετικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις βασικές της πράξεις αναχρηματοδότησης, όπως δημοσιεύεται στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ισχύει κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο λήγει η προθεσμία, αυξημένο κατά τρεισήμισι ποσοστιαίες μονάδες.

Άρθρο 48

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Η δημοσιονομική διόρθωση της Επιτροπής δεν επηρεάζει την υποχρέωση του κράτους μέλους να επιδιώξει ανακτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 46.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 49

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τακτική παρακολούθηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε τακτική αξιολόγηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, προκειμένου να εκτιμήσει τη συνάφεια, την αποτελεσματικότητα και τον αντίκτυπο των δράσεων υπό το φως του γενικού στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 3. Η Επιτροπή εξετάζει επίσης τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το Ταμείο και εκείνων που αναλαμβάνονται σύμφωνα με άλλες συναφείς κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

3. Η Επιτροπή αξιολογεί, το αργότερο τον Δεκέμβριο 2011, τον αντίκτυπο του Ταμείου στην ανάπτυξη της πολιτικής και της νομοθεσίας που αφορούν τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων, αξιολογεί τις συνεργίες μεταξύ του Ταμείου και των καθηκόντων του Οργανισμού καθώς και την ορθότητα των κριτηρίων κατανομής των πόρων μεταξύ των κρατών μελών υπό το φως των στόχων που επιδιώκονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο συγκεκριμένο τομέα.

---

[51] ΕΕ L209, της 16.12.2002

Άρθρο 50

Εκθέσεις

1. Σε κάθε κράτος μέλος η υπεύθυνη αρχή λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσει την παρακολούθηση και αξιολόγηση των σχεδίων.

   Προς το σκοπό αυτό, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που συνάπτονται με τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την εφαρμογή των δράσεων περιλαμβάνουν ρήτρες που επιβάλλουν υποχρέωση υποβολής τακτικών και λεπτομερών εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο της εκτέλεσης της δράσης και της υλοποίησης των ορισθέντων στόχων.

2. Το αργότερο εννέα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην απόφαση συγχρηματοδότησης σχετικά με κάθε ετήσιο πρόγραμμα, η υπεύθυνη αρχή διαβιβάζει στην Επιτροπή τελική έκθεση εκτέλεσης και τελική δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 35.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή:

   (a) το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2010, έκθεση αξιολόγησης για την εφαρμογή των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο·

   (b) το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2012 (για την περίοδο 2007-2010) και στις 30 Ιουνίου 2015 (για την περίοδο 2011-2013) αντίστοιχα, έκθεση αξιολόγησης των αποτελεσμάτων και του αντικτύπου των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών:

   (a) το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2009, έκθεση για την εφαρμογή των κριτηρίων που ορίζονται στο άρθρο 15 για την ετήσια κατανομή των πόρων μεταξύ κρατών μελών μαζί με προτάσεις τροποποιήσεων εφόσον κρίνεται απαραίτητο·

   (b) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, ενδιάμεση έκθεση για τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και τα ποιοτικά και ποσοτικά ζητήματα λειτουργίας του Ταμείου, μαζί με πρόταση για τη μελλοντική ανάπτυξη του Ταμείου·

   (c) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 (για την περίοδο 2007-2010) και τις 31 Δεκεμβρίου 2015 (για την περίοδο 2011-2013) αντίστοιχα, μία έκθεση εκ των υστέρων αξιολόγησης.

Άρθρο 51

Τελική ετήσια έκθεση

1. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες προκειμένου να υπάρχει σαφής άποψη της εφαρμογής των ετήσιων και πολυετών προγραμμάτων:

   (a) δημοσιονομική και λειτουργική εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος,

   (b) πρόοδος που επιτεύχθηκε κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος και προτεραιότητές του σε σχέση με τους ειδικούς επαληθεύσιμους στόχους του, με ποσοτικοποίηση, κάθε φορά που είναι δυνατή η ποσοτικοποίησή τους, των φυσικών δεικτών και των δεικτών υλοποίησης, των αποτελεσμάτων και επιπτώσεων για κάθε συγκεκριμένη προτεραιότητα,

   (c) μέτρα που έλαβε η υπεύθυνη αρχή για να εξασφαλίσει την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής, ιδιαίτερα:

      – μέτρα παρακολούθησης και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων και ρυθμίσεων για τη συλλογή δεδομένων·

      – σύνοψη όλων των σημαντικών προβλημάτων που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος και όλων των ληφθέντων μέτρων·

      – χρησιμοποίηση της τεχνικής βοήθειας·

   (a) μέτρα που ελήφθησαν για να εξασφαλιστεί η ενημέρωση σχετικά με τα ετήσια και πολυετή προγράμματα και η δημοσιότητά τους.

2. Οι εκθέσεις κρίνονται αποδεκτές όταν περιέχουν όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση για το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης που υποβάλλεται στην υπεύθυνη αρχή εντός δύο μηνών. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε, η έκθεση θεωρείται ως αποδεκτή. Η Επιτροπή ανακοινώνει στον Οργανισμό τις εγκεκριμένες εκθέσεις εφαρμογής.

Κεφάλαιο X

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 52

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την κοινή επιτροπή "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", που συστήνεται από την παρούσα απόφαση ("επιτροπή")[52].

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 8.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 53

Αναθεώρηση

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επανεξετάζουν την παρούσα απόφαση στη βάση πρότασης της Επιτροπής το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2013.

Άρθρο 54

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Άρθρο 55

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Πρόεδρος*

[52] Να εισαχθούν στοιχεία των αποφάσεων για τη σύσταση του Ταμείου Επιστροφής, του Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων και του Ταμείου Ένταξης.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

1.1. Ορισμός και ανάλυση του προβλήματος

Η μετανάστευση από τρίτες χώρες προς την ΕΕ αποτελεί καθημερινή πραγματικότητα για κάθε κράτος μέλος. Αν και ο σχετικός αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ποικίλλει σημαντικά στα κράτη μέλη, όλα αντιμετωπίζουν το φαινόμενο της αυξημένης εθνοτικής, πολιτιστικής και γλωσσικής πολυμορφίας στην κοινωνία τους καθώς και την ανάγκη να διαχειριστούν τις «διαπολιτισμικές σχέσεις».

Όπως επιβεβαιώθηκε στην πρώτη ετήσια έκθεση για την μετανάστευση και την ένταξη[53], η μετανάστευση συνεχίζει να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο της δημογραφικής γήρανσης και της μείωσης του πληθυσμού σε ηλικία εργασίας, η αύξηση των μεταναστευτικών ροών είναι μια πιθανή και όλο πιο αναγκαία λύση για να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες της διευρυμένης Ένωσης. Η Ευρώπη πρέπει να προετοιμασθεί για το γεγονός αυτό.

Η επιτυχής ένταξη των μεταναστών είναι τόσο θέμα κοινωνικής συνοχής όσο και προϋπόθεση για οικονομική αποδοτικότητα. Στο πλαίσιο του εκ νέου κινητοποιηθέντος προγράμματος της Λισσαβόνας, είναι πρωταρχικής σημασίας να εξασφαλιστεί η ένταξη τόσο των ήδη εγκαταστημένων όσο και των μελλοντικών μεταναστών.

Η σημασία ισχυρότερων πολιτικών που θα προαγάγουν την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην ΕΕ αντικατοπτρίζεται σαφώς στο Πρόγραμμα της Χάγης. Η νομοθεσία που διασφαλίζει τα δικαιώματα των επί μακρόν διαμενόντων, η νομοθεσία για την οικογενειακή επανένωση και η νομοθεσία για την καταπολέμηση των διακρίσεων, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας έχουν ήδη συμφωνηθεί και τώρα μεταφέρονται, ή πρόκειται συντόμως να μεταφερθούν, στις εθνικές νομοθεσίες. Οι οδηγίες αυτές αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής της ΕΕ για την ένταξη.

Οι υπήκοοι τρίτων χωρών έχουν ειδικές ανάγκες ένταξης, διαφορετικές από τις ανάγκες άλλων μειονεκτικών ομάδων, απλώς διότι πολύ συχνά είναι νεοαφιχθέντες στην κοινωνία υποδοχής τους. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών συχνά μπορεί να μην είναι εξοικειωμένοι με τις ευρωπαϊκές αξίες, μπορεί να έχουν περιορισμένες γνώσεις της γλώσσας που ομιλείται από την κοινότητα υποδοχής και των τρόπων ενέργειας σε καθημερινό επίπεδο. Εξίσου σημαντικό, μερικές φορές δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους υπηκόους της ΕΕ. Πράγματι, οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορεί να υπόκεινται σε σοβαρές κυρώσεις, που μπορούν να συνίστανται σε μερικές περιπτώσεις μέχρι και σε άρση του δικαιώματος παραμονής, αν δεν συμμορφώνονται με κανονισμούς που τους αφορούν ή δεν ακολουθούν συγκεκριμένες διαδικασίες.

---

[53] COM (2004) 508 τελικό, 16 Ιουλίου 2004

1.2. Μελλοντικές προοπτικές

Οι κοινές βασικές αρχές που θεσπίστηκαν από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών στο Συμβούλιο ΔΕΑ στις 19 Νοεμβρίου 2004 υπογραμμίζουν την ανάγκη ολιστικής προσέγγισης ως προς την ένταξη. Αναφέρεται ότι απαιτούνται μέτρα όχι μόνον στο επίπεδο των κρατών μελών αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η εστίαση στην ένταξη αποτελεί γενικό μέλημα στο πλαίσιο της διαμόρφωσης και της εφαρμογής πολιτικών, με παράλληλη χάραξη ειδικών πολιτικών για την ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών.

Οι αρχές υπογραμμίζουν ότι «αν οιοδήποτε κράτος μέλος δεν μπορέσει να αναπτύξει και να εφαρμόσει μια επιτυχή πολιτική ενσωμάτωσης, αυτό ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις για τα άλλα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Ένωση» και ότι το να ακολουθεί το κάθε κράτος μέλος αποτελεσματικές στρατηγικές ενσωμάτωσης συνιστά κοινό συμφέρον όλων των κρατών μελών της Ένωσης.

Η Επιτροπή έθεσε το 2000 σε εφαρμογή πιλοτικά σχέδια για την ένταξη (INTI). Οι πρωτοβουλίες αυτές περιορίζονταν από το περιορισμένο περιθώριο που ήταν διαθέσιμο στον τομέα 3 των δημοσιονομικών προοπτικών που ισχύουν έως το τέλος του 2006. Δεδομένου ότι τα σχέδια ήσαν πολύ επιτυχή, η Επιτροπή πρόβαλε την ιδέα ενός «Ταμείου Ένταξης» σε διυπουργική διάσκεψη για την ένταξη που έγινε κατά την ολλανδική προεδρία.

1.3. Οι στόχοι του Ταμείου

Σύμφωνα με τις κοινές βασικές αρχές, οι έξι κύριοι στόχοι πολιτικής στους οποίους θα συμβάλει το Ταμείο είναι οι εξής:

1. Διευκόλυνση της οργάνωσης και εφαρμογής των διαδικασιών εισδοχής μεταναστών, ενισχύοντας το στοιχείο της ένταξής τους και προβλέποντας τις ανάγκες των υπηκόων τρίτων χωρών,

2. Συμβολή στην οργάνωση και εφαρμογή των εισαγωγικών προγραμμάτων και των δραστηριοτήτων για υπηκόους τρίτων χωρών, με δημιουργία υποδομής καθώς και με ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικής (κοινή βασική αρχή αριθ. 4),

3. Αύξηση της τοπικής, πολιτιστικής και πολιτικής συμμετοχής των υπηκόων τρίτων χωρών στη χώρα υποδοχής, προκειμένου να προαχθεί η ενεργός άσκηση της ιδιότητας του πολίτη από αυτούς και η αναγνώριση θεμελιωδών αξιών (κοινή βασική αρχή αριθ. 7),

4. Ενίσχυση του δυναμικού των φορέων παροχής υπηρεσιών του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα των κρατών μελών να συνεργάζονται με τους υπηκόους τρίτων χωρών και τις οργανώσεις τους και να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες των διαφόρων ομάδων υπηκόων τρίτων χωρών,

5. Ενίσχυση της ικανότητας της κοινωνίας υποδοχής να προσαρμόζεται στην όλο και μεγαλύτερη πολυμορφία, στοχοθετώντας τις ενέργειες ένταξης προς τον πληθυσμό της χώρας υποδοχής (κοινή βασική αρχή αριθ. 1),

6. Αύξηση των δυνατοτήτων των κρατών μελών να αναπτύσσουν, να παρακολουθούν και να αξιολογούν πολιτικές ένταξης.

Εκτός από ένα μηχανισμό αλληλεγγύης, το Ταμείο παρέχει επίσης ένα πλαίσιο πολιτικής για τη στήριξη της ανταλλαγής εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών και της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών με πρωτοβουλία της Επιτροπής («κοινοτικές δράσεις»), ειδικότερα προκειμένου να συνεχιστεί η ενθάρρυνση μιας πλέον διαρθρωμένης ανάπτυξης πολιτικής όπως είχε αρχίσει με το INTI.

1.4. Συμπληρωματικότητα με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Η ανακοίνωση της 14ης Ιουλίου 2004 για τις δημοσιονομικές προοπτικές υπογράμμιζε ότι «*η εφαρμογή μιας κοινής πολιτικής μετανάστευσης απαιτεί επίσης ότι η Κοινότητα θα παρέχει μία αξιόπιστη απάντηση στο πολυδιάστατο θέμα της μετανάστευσης υπηκόων τρίτης χώρας. Αυτό συνεπάγεται ότι θα δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη αυξημένη συμμετοχή μεταναστών στις δραστηριότητες που αναπτύσσονται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. (...) Τέλος, για τις δράσεις εκείνες που δεν καλύπτονται από το ΕΚΤ, όπως η συμμετοχή στην κοινωνία των πολιτών και στην πολιτική ζωή, ο σεβασμός για την πολυμορφία και την πολιτική ιθαγένεια, ή μέτρα που απευθύνονται στους υποβάλλοντες αίτηση για άσυλο, συμπεριλαμβανομένης της δικτύωσης, της συγκριτικής αξιολόγησης και της ανάπτυξης δεικτών στους τομείς αυτούς, η χρηματοδότηση θα παρέχεται στο πλαίσιο του Τομέα 3*» των δημοσιονομικών προοπτικών.

Για την ανάπτυξη αυτής της απόκρισης, η Επιτροπή υπέβαλε, στις 14 Ιουλίου 2004, πρόταση για ένα αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (στο εξής ΕΚΤ). Στην πρόταση αυτή αναφέρεται ότι θα πρέπει να στηριχθεί η ανάληψη ειδικών μέτρων για την ενίσχυση της κοινωνικής ένταξης μεταναστών και την αύξηση της συμμετοχής τους στην απασχόληση, μεταξύ άλλων με καθοδήγηση και εκμάθηση γλωσσών, αναγνώριση ειδικεύσεων που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό, καθώς και προώθηση της πολυμορφίας στον χώρο εργασίας και καταπολέμηση των διακρίσεων. Εξάλλου, η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση και τη διαδικασία για την κοινωνική ένταξη προβλέπουν ειδικούς στόχους για την ένταξη των μεταναστών στην αγορά εργασίας και την ενθάρρυνση της πρόσβασής τους σε βασικά δικαιώματα, υπηρεσίες και πόρους. Τέλος, οι οδηγίες που αποβλέπουν στην πάταξη των διακρίσεων και έχουν τεθεί σε ισχύ από το 2000 χαράσσουν ένα νομοθετικό πλαίσιο ώστε να εξασφαλίζουν ότι απαγορεύεται κάθε μορφή ρατσισμού και διακρίσεων σε βάρος υπηκόων τρίτων χωρών.

Το μέσο αυτό προορίζεται να στηρίξει συμπληρωματικές ενέργειες σχετικές με την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, οι οποίες δεν καλύπτονται από το ΕΚΤ, και έχει στόχο την αντιμετώπιση ειδικών αναγκών στον τομέα της ένταξης που προκύπτουν από την ανάπτυξη της κοινής μεταναστευτικής πολιτικής.

Με τη δημιουργία ενός χωριστού μέσου που έχει ως στόχο υπηκόους τρίτων χωρών και συνδέεται με αλληλεγγύη βάσει του σχετικού μέρους υπηκόων τρίτων χωρών παρόντων στα κράτη μέλη, αντιμετωπίζονται ορισμένες ειδικές προκλήσεις που έχουν εντοπιστεί και αφορούν τη μη ένταξη των μεταναστών. Ειδικότερα, το μέσο αναμένεται ότι θα επηρεάσει τις ευκαιρίες των υπηκόων τρίτων χωρών να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις ένταξης που θέτει η χώρα υποδοχής τους, θα παράσχει πρόσβαση σε ολοκληρωμένα μαθήματα αγωγής του πολίτη, και θα εξασφαλίζει ότι οι μετανάστες θα έχουν ευκαιρίες για να εντάσσονται και σε άλλες πλευρές της κοινωνίας εκτός από την αγορά εργασίας, ειδικότερα εκείνοι που δεν εργάζονται ή δεν επιτρέπεται να εργάζονται. Αυτό αντικατοπτρίζει τη συλλογιστική της κοινής βασικής αρχής αριθ. 4, όπου το Συμβούλιο ζητά την καθιέρωση εισαγωγικών προγραμμάτων τα οποία θα εστιάζονται στη συγκέντρωση των πλέον κατάλληλων μέσων για την ανάληψη της διαδικασίας ενσωμάτωσης. Η εφαρμογή τέτοιων προγραμμάτων θα δώσει τη δυνατότητα στους μετανάστες να βρουν γρήγορα θέση σε βασικούς τομείς εργασίας,

στέγασης, εκπαίδευσης και υγείας, και θα βοηθήσει την έναρξη μιας μακρύτερης διαδικασίας προσαρμογής στα πρότυπα της νέας κοινωνίας. Οι λόγοι για τους οποίους αυτό το μέσο συμπληρώνει το ΕΚΤ αναπτύσσονται περαιτέρω στην εκτεταμένη εκτίμηση επιπτώσεων.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής για τη Μετανάστευση, Ένταξη και Απασχόληση και η Πρώτη Ετήσια Έκθεση για τη μετανάστευση και την ένταξη υπογραμμίζουν το γεγονός ότι μια ενιαία προσέγγιση δεν μπορεί από μόνη της να εξασφαλίσει επιτυχή ένταξη σε όλες τις κοινωνικές πτυχές και να δημιουργήσει μια κοινωνικά συνεκτική κοινωνία εντός της οποίας οι μετανάστες αισθάνονται ότι ανήκουν. Είναι επιτακτικής σημασίας να υπάρξει ένα μέσο που θα έχει ως ειδικό στόχο τους υπηκόους τρίτων χωρών και θα ανταποκρίνεται στις ειδικές ανάγκες τους για να συμπληρώσει τις προσπάθειες που καταβάλλονται σχετικά μέσω του ΕΚΤ.

Για να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του μέσου αυτού και του ΕΚΤ, έχουν εκπονηθεί μηχανισμοί για να αποφευχθεί η επικάλυψη και σε επίπεδο ΕΕ και σε εθνικό επίπεδο, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις υποχρεώσεις των εθνικών αρχών εφαρμογής να συντονίζουν τον προγραμματισμό τους για τα αντίστοιχα ταμεία.

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Η Επιτροπή διεξήγε εκ των προτέρων αξιολόγηση, η οποία επισυνάπτεται ως παράρτημα στην παρούσα πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΚΑΙ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

3.1. Επιλογή της νομικής βάσης

Προτεινόμενη νομική βάση για την παρούσα απόφαση του Συμβουλίου είναι το άρθρο 63 παρ. 3 δεδομένου ότι η νομοθεσία αυτή συνεπάγεται «μέτρα περί μεταναστευτικής πολιτικής» στον τομέα «προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής, και προδιαγραφές διαδικασιών κατά τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν θεωρήσεις και άδειες παραμονής μακράς διαρκείας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποσκοπούν στην επανένωση οικογενειών» (άρθρο 63 παρ. 3 στοιχείο α).

Επειδή η πρόταση βασίζεται στον τίτλο IV της συνθήκης ΕΚ (Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και λοιπές πολιτικές σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων), πρέπει να υποβληθεί και να θεσπιστεί σύμφωνα με τα πρωτόκολλα για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Δανίας, που έχουν προσαρτηθεί στη συνθήκη του Άμστερνταμ. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία έχουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε αυτό το μέτρο. Η Δανία δεν θα λάβει μέρος στη θέσπιση της παρούσας απόφασης, δεν δεσμεύεται από αυτήν και δεν υπόκειται στην εφαρμογή της.

Έκφραση αλληλεγγύης στη χορήγηση των πόρων

Κατ' αρχάς, για να εκφραστεί ότι τα κράτη μέλη (και ιδίως τα νέα κράτη μέλη) θα χρειαστεί να προβούν σε κάποιες διαρθρωτικές επενδύσεις για να εντάξουν επιτυχώς τους υπηκόους τρίτων χωρών, θα χορηγείται κάθε έτος στα κράτη μέλη ένα κατ'αποκοπή ποσό. Το ποσό αυτό θα είναι υψηλότερο κατά την περίοδο 2007-2013 για τα κράτη που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004. Επιπλέον, το ποσό αυτό θα είναι υψηλότερο για τα

κράτη μέλη που θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την περίοδο 2007-2013 για τη διάρκεια της περιόδου 2007-2013 από το επόμενο της προσχώρησής τους έτος.

Δεύτερον, για να εκφραστεί η έννοια της αλληλεγγύης, το σύνολο των χορηγήσεων στα κράτη μέλη θα προσδιοριστεί με βάση μια κλείδα κατανομής που θα ορίζει το σχετικό μέρος των κρατών μελών σε σχέση με τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα εντός της ΕΕ. Η κλείδα κατανομής θα αποτελείται από δύο στοιχεία: το ένα σχετικό με τα δεδομένα αποθέματος και το άλλο σχετικό με τα δεδομένα ροής των υπηκόων τρίτων χωρών. Για το πρώτο στοιχείο, ο μέσος όρος θα ληφθεί από τον συνολικό αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών που ευρίσκονται νομίμως στο κράτος μέλος επί μία τριετία, ώστε να αμβλυνθούν οποιεσδήποτε τυχαίες, μη αντιπροσωπευτικές αυξήσεις ή μειώσεις. Για το δεύτερο στοιχείο, θα προστεθεί το σύνολο των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν λάβει άδεια διαμονής στα κράτη μέλη (βάσει της εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας) κατά τα τελευταία τρία έτη. Το σύνολο αυτό θα αντιστοιχεί περίπου στον αριθμό των ατόμων που αναμένεται να ωφεληθούν από τα μέτρα ένταξης για νεοαφιχθέντες, με την προϋπόθεση ότι μπορεί να υπάρξουν εισαγωγικά προγράμματα και άλλες δραστηριότητες υποδοχής μετά από το έτος κατά το οποίο τα εν λόγω άτομα έγιναν δεκτά και ότι μπορεί να περιλαμβάνονται σειρές μαθημάτων που θα διεξαχθούν για περίοδο ενός ή δύο ετών.

Επειδή η Επιτροπή προτείνει να επικεντρώνεται το Ταμείο κυρίως στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν αφιχθεί και έχουν γίνει πρόσφατα δεκτοί από ένα κράτος μέλος προκειμένου να διαμείνουν στο έδαφός του («νεοαφιχθέντες»), το δεύτερο στοιχείο θα είναι το σημαντικότερο και ως εκ τούτου θα σταθμιστεί περισσότερο από το πρώτο (60%). Σκοπός είναι το Ταμείο να οδηγηθεί ώστε να παράσχει στήριξη σε εκείνα τα κράτη μέλη που έχουν μόλις πρόσφατα αρχίσει να υποδέχονται μετανάστες ή εκείνα που αναμένεται ότι θα εξελιχθούν σε χώρες μετανάστευσης κατά την περίοδο που καλύπτεται από τις δημοσιονομικές προοπτικές. Θα πρέπει να αναθεωρηθεί η έμφαση ως προς τους νεοαφιχθέντες.

Ο συνδυασμός τέτοιων κριτηρίων για την κατανομή των κονδυλίων θα αποτελέσει εγγύηση για την συνεκτίμηση των εξελίξεων (σε σχέση π.χ. με τις μεταβολές στις πολιτικές για τη μετανάστευση) στη μέθοδο χρηματοοικονομικής στήριξης, επιτρέποντας τη λήψη διορθωτικών μέτρων με την ενίσχυση του Ταμείου.

Για το στοιχείο των ροών, ορισμένες κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών θα πρέπει να αποκλειστούν από τη μέθοδο υπολογισμού, όπως οι σπουδαστές, οι ερευνητές και οι εποχιακά εργαζόμενοι, καθώς και άτομα των οποίων αλλάζει το καθεστώς ή των οποίων παρατείνεται το δικαίωμα διαμονής που είχε χορηγηθεί προηγουμένως.

Τόσο για το στοιχείο αποθέματος όσο και για το στοιχείο ροών, αποκλείονται οι πρόσφυγες και άλλοι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας, δεδομένου ότι καλύπτονται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων. Αντίθετα, άτομα που λαμβάνουν ανθρωπιστική άδεια διαμονής (για παράδειγμα, για ιατρικούς λόγους) μπορούν να συμπεριληφθούν, δεδομένου ότι δεν καλύπτονται από το ΕΤΠ.

Αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα των κρατών μελών να χρηματοδοτούν απευθείας ενέργειες που θα καλύπτουν (επίσης) σπουδαστές, ερευνητές και εποχιακά εργαζόμενους.

3.2. Δράσεις που ορίζονται στο πλαίσιο του Ταμείου

Υπό το πρίσμα των γενικών στόχων του Ταμείου να συμβάλει στην εφαρμογή των εθνικών πολιτικών ένταξης σύμφωνα με τις κοινές βασικές αρχές, η Επιτροπή προτείνει να λειτουργεί το Ταμείο κυρίως με επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη. Αυτό θα καταστήσει δυνατή μια στοχοθετημένη χρηματοδοτική στήριξη σύμφωνη με την ειδική κατάσταση και τις ειδικές ανάγκες κάθε κράτους μέλους.

Εξάλλου, για να εξασφαλιστεί η πλέον αποτελεσματική χρήση των κονδυλίων, η πρόταση περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά τους επιχειρησιακούς στόχους που πρέπει να επιτευχθούν καθώς και τους τύπους των ενεργειών που επισημαίνονται ως συμβάλλουσες στους εν λόγω στόχους.

3.3. Προγραμματισμός

Ο προγραμματισμός οργανώνεται σε πολυετή βάση, με δύο περιόδους προγραμματισμού: 2007-2010 και 2011-2013.

Ο προγραμματισμός στηρίζεται σε διττή προσέγγιση:

Πολυετής προγραμματισμός (πολιτικό επίπεδο): βάσει των στρατηγικών κατευθύνσεων που θεσπίστηκαν από την Επιτροπή και λαμβάνοντας υπόψη την ανάλυση των ελλείψεων και των αναγκών του, κάθε κράτος μέλος θα ετοιμάσει δικό του πολυετές πρόγραμμα που θα περιλαμβάνει προτεραιότητες και στρατηγική δράσεων και το οποίο θα γίνει αντικείμενο διαπραγματεύσεων με την Επιτροπή και θα αποτελέσει το πλαίσιο για την προετοιμασία του εγχειρήματος.

Ετήσιος προγραμματισμός (εθνικό επίπεδο): βάσει της συμφωνηθείσας στρατηγικής και της χορήγησης πόρων που θα προκύψει από την εφαρμογή αυστηρά ορισθέντων κριτηρίων, η Επιτροπή θα θεσπίσει ετήσιο πρόγραμμα για κάθε κράτος μέλος.

3.4. Οικονομική διαχείριση και έλεγχος

Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, ένας από τους ζωτικούς στόχους του μελλοντικού κανονιστικού πακέτου για την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013 είναι ο σαφής προσδιορισμός, με βάση την αποκτηθείσα πείρα από την ισχύουσα νομοθεσία, του πλαισίου, της φύσης και της κατανομής της ευθύνης μεταξύ των διάφορων φορέων που συμμετέχουν στην εκτέλεση του κοινοτικού προϋπολογισμού.

3.5. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Η απόφαση αυξάνει τη συνοχή και τη διαφάνεια της γενικότερης αρχιτεκτονικής των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου του Ταμείου:

- Τη συνοχή, εφόσον ορίζεται σαφώς ότι οι ίδιες ελάχιστες προϋποθέσεις ισχύουν στα πάσης φύσεως συστήματα ελέγχου σε όλα τα επίπεδα διαδικασίας καθώς και στα αντίστοιχα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις των διαφόρων φορέων,

- Τη διαφάνεια, εφόσον απαιτείται οι διάφοροι φορείς τους οποίους αφορούν οι έλεγχοι να έχουν επίγνωση των αποτελεσμάτων των ελέγχων των άλλων φορέων, προκειμένου να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα, την απόδοση και την γενική ισορροπία του συστήματος.

Η απόφαση ορίζει κοινή βάση ελάχιστης δέσμης προϋποθέσεων, τις οποίες πρέπει να πληροί κάθε σύστημα διαχείρισης και εσωτερικού ελέγχου που εμπλέκεται με τη διαχείριση του Ταμείου. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα παρέχουν διαβεβαίωση αξιοπιστίας σε σχέση με τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου:

- Στην αρχή κάθε πολυετούς περιόδου, μέσω γνωμοδότησης σχετικά με το σύστημα από ανεξάρτητο φορέα ελέγχου,

- Κάθε έτος, μέσω γνωμοδότησης σχετικά με την αρχή ελέγχου, που θα υποστηρίζεται από ετήσια έκθεση ελέγχου και δήλωση αξιοπιστίας σχετικά με την τελική δήλωση δαπανών που θα επισυνάπτεται στην τελική έκθεση εφαρμογής των ετήσιων προγραμμάτων.

Η αρχή της προσθετικότητας - ότι δηλαδή οι πόροι της ΕΕ θα πρέπει να προστίθενται μάλλον παρά να αντικαθιστούν τους εθνικούς πόρους - θα παραμείνει θεμελιώδης αρχή. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η αρχή της προσθετικότητας θα εφαρμόζεται στο πλαίσιο του Ταμείου.

Το σχέδιο απόφασης προτείνει την καθιέρωση διαδικασίας διακοπής και αναστολής των πληρωμών σε περίπτωση σοβαρών προβλημάτων κατά την ώρα της υποβολής της αίτησης πληρωμής.

4. ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Επικουρικότητα

Θεμελιώδης αρχή παραμένει αυτή της ευθύνης των κρατών μελών για την ανάπτυξη και την εφαρμογή στρατηγικών ένταξης. Εντούτοις, οι προσπάθειες σε εθνικό επίπεδο να εφαρμοστούν «οι κοινές βασικές αρχές» μπορούν να στηριχθούν από ένα Ταμείο ενόψει των επιπτώσεων αυτών των πολιτικών επί των άλλων κρατών μελών. Οι ενέργειες που πρέπει να στηριχθούν θα πρέπει συνεπώς να επισημανθούν σαφώς, να συνδέονται με αντικειμενικές προϋποθέσεις στο οικείο κράτος μέλος και να παρέχουν προστιθέμενη αξία στην Κοινότητα στο σύνολό της.

Αναλογικότητα

Η απόφαση θα καταστήσει δυνατό να παρασχεθεί χρηματοοικονομική βοήθεια από το Ταμείο προς κατάλογο ενεργειών που συμβάλλουν λειτουργικά σε σειρά επισημασμένων ειδικών στόχων, ενώ θα δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να επιλέξουν τις ενέργειες και τους τρόπους που αυτές θα διεξαχθούν στο πλαίσιο σχεδίων που θα συμφωνηθούν με την Επιτροπή. Η χρησιμοποίηση κοινοτικών πιστώσεων θα πρέπει επίσης να εξαρτάται από σαφείς και ενιαίους κανόνες που θα περιλαμβάνονται σε απόφαση του Συμβουλίου – το ενδεδειγμένο μέσο εφαρμογής κοινοτικών προγραμμάτων.

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι δημοσιονομικές πιστώσεις για το Ταμείο στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών που προτείνονται από την Επιτροπή για την περίοδο 2007-2013 ανέρχονται σε 1.771 εκατ. ευρώ.

2005/0048 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών για την περίοδο 2007-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 παράγραφος 3 στοιχείο α),

την πρόταση της Επιτροπής[54],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[55],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[56],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,[57]

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπει αφενός τη θέσπιση μέτρων για την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με συνοδευτικά μέτρα για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση, και αφετέρου τη θέσπιση μέτρων στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης και της διαφύλαξης των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών.

(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στην έκτακτη συνεδρίασή του στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, δήλωσε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να διασφαλίζει τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στην επικράτεια των κρατών μελών της. Θα πρέπει να θεσπισθεί σθεναρότερη πολιτική κοινωνικής ένταξης με στόχο την παροχή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων συγκρίσιμων με εκείνα που απολαμβάνουν οι πολίτες της ΕΕ. Θα πρέπει εξάλλου να προωθεί την αμερόληπτη μεταχείριση στον οικονομικό, τον κοινωνικό και τον πολιτιστικό τομέα και να προβλέπει μέτρα κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

---

54 ΕΕ C …
55 ΕΕ C …
56 ΕΕ C …
57 ΕΕ C …

(3) Η ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη αποτελεί βασικό στοιχείο για την προαγωγή της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, που είναι θεμελιώδης στόχος της Κοινότητας που αναφέρεται στη συνθήκη.

(4) Στο Πρόγραμμα της Χάγης (4-5 Νοεμβρίου 2004), το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, για να επιτευχθεί ο στόχος της σταθερότητας και της συνοχής στις κοινωνίες των κρατών μελών, είναι απαραίτητο να αναπτυχθούν αποτελεσματικές πολιτικές. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητά μεγαλύτερο συντονισμό των εθνικών πολιτικών ένταξης βάσει κοινού πλαισίου και καλεί τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να προωθήσουν τη διαρθρωτική ανταλλαγή πείρας και πληροφοριών σχετικά με την ένταξη.

(5) Όπως ζητήθηκε στο Πρόγραμμα της Χάγης, το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών θέσπισαν, στις 19 Νοεμβρίου 2004, «Κοινές βασικές αρχές για την πολιτική ένταξης των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Οι κοινές βασικές αρχές παρέχουν στα κράτη μέλη βοήθεια κατά τη διατύπωση των πολιτικών ένταξης προσφέροντας σε αυτά ένα μελετημένο οδηγό βασικών αρχών με τον οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να κρίνουν και να εκτιμήσουν τις προσπάθειές τους.

(6) Οι κοινές βασικές αρχές είναι συμπληρωματικές και σε πλήρη συνεργία προς τα υφιστάμενα νομοθετικά πλαίσια, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την ισότητα των φύλων, τη μη δημιουργία διακρίσεων και την κοινωνική ένταξη, καθώς και προς την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου και τα κοινοτικά μέσα που περιέχουν διατάξεις σχετικές με την ένταξη, όπως οι οδηγίες του Συμβουλίου που χαράσσουν κοινή μεταναστευτική πολιτική βάσει της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδιαίτερα βάσει του άρθρου 63 στοιχεία 3 και 4.

(7) Το Συμβούλιο της 14ης Οκτωβρίου 2002, στα συμπεράσματά του για την ένταξη, τονίζει ότι οι πρόσφατα αφιχθέντες μετανάστες πρέπει να έχουν ταχέως την κατάλληλη πρόσβαση σε πληροφόρηση σχετικά με την κοινωνία της φιλοξενούσας κοινωνίας, καθώς και ότι πρέπει να εγκαθιδρύονται μαθήματα γλώσσας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Το Συμβούλιο θεωρεί επίσης σημαντικό τα εθνικά συστήματα να ενθαρρύνουν την ενεργό συμμετοχή των υπηκόων τρίτων χωρών στον κοινό βίο και στην αγορά εργασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Οι πολιτικές ένταξης των κρατών μελών συνεπάγονται συντονισμένη δράση των κυβερνήσεων, των περιφερειακών και τοπικών αρχών, των οργανώσεων μεταναστών και των μη κυβερνητικών οργανώσεων, των κοινωνικών εταίρων και της κοινωνίας των πολιτών.

(8) Η αδυναμία ενός μεμονωμένου κράτους μέλους να αναπτύξει και να εφαρμόσει πολιτικές ένταξης μπορεί να έχει, με διάφορους τρόπους, αρνητικές επιπτώσεις στα άλλα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(9) Για να υποστηρίξει τον προγραμματισμό στον τομέα της ένταξης, η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή ενέγραψε ειδικές πιστώσεις στους γενικούς προϋπολογισμούς των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από το 2003 έως το 2005 για τη χρηματοδότηση των προπαρασκευαστικών δράσεων στον χώρο της ένταξης.

(10) Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του 2002 για την ένταξη, η Επιτροπή πρότεινε, στην ανακοίνωσή της 14ης Ιουλίου 2004 για τις δημοσιονομικές προοπτικές, να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην αυξημένη συμμετοχή των μεταναστών εντός του πλαισίου

των δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (στο εξής ΕΚΤ). Στην πρότασή της για το ΕΚΤ κατά την περίοδο 2007-2013, η Επιτροπή αναφέρει ότι θα πρέπει να τύχουν στήριξης ειδικά μέτρα για την ενίσχυση της κοινωνικής ενσωμάτωσης των μεταναστών και την αύξηση της συμμετοχής τους στην απασχόληση, συμπεριλαμβανομένης της καθοδήγησης και της γλωσσικής εκπαίδευσης καθώς και της αναγνώρισης των ειδικεύσεων που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό, και παράλληλα για την προαγωγή της πολυμορφίας στον χώρο της εργασίας και την καταπολέμηση των διακρίσεων.

(11) Εξάλλου, υπό το πρίσμα των προπαρασκευαστικών δράσεων, και με αναφορά στις ανακοινώσεις της Επιτροπής για τη μετανάστευση, την ένταξη και την απασχόληση καθώς και στην πρώτη ετήσια έκθεση για τη μετανάστευση και την ένταξη, θεωρείται αναγκαίο να εφοδιαστεί η Κοινότητα, από το 2007, με ένα ειδικό μέσο που θα έχει ως βασικό στόχο να συμβάλλει στις προσπάθειες των κρατών μελών σε εθνικό επίπεδο να αναπτύξουν και να θέσουν σε εφαρμογή πολιτικές ένταξης που θα δώσουν τη δυνατότητα σε υπηκόους τρίτων χωρών με διαφορετική πολιτιστική, θρησκευτική, γλωσσική και εθνοτική καταγωγή να εγκατασταθούν και να συμμετέχουν ενεργά σε όλες τις πλευρές της ευρωπαϊκής κοινωνίας, σύμφωνα με τις κοινές βασικές αρχές και συμπληρωματικά προς το ΕΚΤ.

(12) Για να εξασφαλιστεί η συνέπεια της κοινοτικής απόκρισης προς την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο αυτού του μέσου θα πρέπει να είναι ειδικές και συμπληρωματικές προς εκείνες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του ΕΚΤ. Έτσι θα αναπτυχθούν ειδικές ρυθμίσεις κοινού προγραμματισμού που θα εγγυώνται τη συνέπεια της κοινοτικής απόκρισης προς την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών μέσω του ΕΚΤ και του εν λόγω μέσου.

(13) Λαμβάνοντας υπόψη ότι το παρόν μέσο και το ΕΚΤ υπόκεινται σε επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη, θα πρέπει να θεσπιστούν επίσης ρυθμίσεις σε εθνικό επίπεδο για να εξασφαλιστεί η συνέπεια κατά την εφαρμογή. Για τον σκοπό αυτό, ζητείται από τις αρχές των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου να συστήσουν μηχανισμούς συνεργασίας και συντονισμού με τις αρχές που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη για τη διαχείριση της εφαρμογής του ΕΚΤ, και να εξασφαλίσουν ότι οι ενέργειες στο πλαίσιο αυτού του Ταμείου θα είναι ειδικές και συμπληρωματικές προς εκείνες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του ΕΚΤ.

(14) Το παρόν μέσο σχεδιάσθηκε για να αποτελέσει μέρος ενός συνεκτικού πλαισίου με τον τίτλο Γενικό Πρόγραμμα "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", το οποίο έχει ως στόχο να εξετάσει το ζήτημα του δίκαιου καταμερισμού των ευθυνών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την εισαγωγή ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και από την εφαρμογή κοινών πολιτικών ασύλου και μετανάστευσης που αναπτύχθηκαν σύμφωνα με τον Τίτλο IV της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(15) Η στήριξη που παρέχεται από το Ταμείο θα είναι αποδοτικότερη και πλέον στοχοθετημένη αν η συγχρηματοδότηση των επιλέξιμων ενεργειών βασίζεται σε στρατηγικά πολυετή προγράμματα και σε συναφή ετήσια προγράμματα εργασίας που καταρτίζουν τα κράτη μέλη σε συνεργασία με την Επιτροπή.

(16) Με βάση τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που θέσπισε η Επιτροπή, κάθε κράτος μέλος πρέπει να εκπονήσει έγγραφο πολυετούς προγραμματισμού λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση και τις ανάγκες του, και καθορίζοντας την αναπτυξιακή στρατηγική του, η οποία αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης με την Επιτροπή και απόφασης από την Επιτροπή και αποτελεί το πλαίσιο για την προετοιμασία των ετησίων προγραμμάτων.

(17) Ο πολυετής προγραμματισμός θα πρέπει να αποσκοπεί στην επίτευξη των στόχων των ταμείων μέσω της εξασφάλισης των αναγκαίων δημοσιονομικών πόρων και της συνέπειας και συνέχειας της κοινής δράσης της Κοινότητας και των κρατών μελών.

(18) Εκτός από τις ειδικές ρυθμίσεις που γίνονται για να εξασφαλιστεί η συνέπεια με το ΕΚΤ, ο προγραμματισμός πρέπει να εγγυάται τον συντονισμό του Ταμείου με τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα, όπως το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων, το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επιστροφών και το πρόγραμμα PROGRESS.

(19) Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων[58], θα πρέπει να καθοριστούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να ασκήσει τις αρμοδιότητές της για την εφαρμογή του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις συνεργασίας των κρατών μελών. Η εφαρμογή αυτών των προϋποθέσεων θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το Ταμείο κατά νόμιμο και σωστό τρόπο και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 27 του δημοσιονομικού κανονισμού.

(20) Για να εξασφαλιστεί πραγματικός αντίκτυπος, οι συνεισφορές από το Ταμείο δεν επιτρέπεται να αντικαταστήσουν τις δημόσιες δαπάνες των κρατών μελών βάσει της παρούσας απόφασης.

(21) Πρέπει να οριστούν αντικειμενικά κριτήρια για τη χορήγηση των κονδυλίων στα κράτη μέλη. Τα κριτήρια αυτά θα λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα κράτη μέλη και το σύνολο των νέων υπηκόων τρίτων χωρών που γίνονται δεκτοί κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου αναφοράς. Θα πρέπει να δοθεί έμφαση στις νέες αφίξεις, να εκφραστεί ειδικότερα η ανάγκη στήριξης εκείνων των κρατών μελών που μόλις πρόσφατα άρχισαν να υποδέχονται μετανάστες ή εκείνων που πιθανόν να εξελιχθούν σε χώρες μετανάστευσης κατά την περίοδο που καλύπτεται από τις παρούσες δημοσιονομικές προοπτικές. Τα κριτήρια θα πρέπει να αναθεωρούνται.

(22) Στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας το μέσο θα πρέπει να παρέχει στήριξη για αξιολογήσεις, βελτίωση της διοικητικής ικανότητας που συνδέεται με τη διαχείριση του Ταμείου, μελέτες, πιλοτικά σχέδια και ανταλλαγές εμπειριών με στόχο, ιδιαίτερα, την ενθάρρυνση καινοτόμων προσεγγίσεων και πρακτικών.

---

[58] ΕΕ L18, 16.9.2002, σ. 1

(23) Τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την κανονική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου. Προς το σκοπό αυτό είναι αναγκαίο να οριστούν οι γενικές αρχές και τα απαραίτητα καθήκοντα τα οποία θα πρέπει να επιτελούν όλα τα προγράμματα.

(24) Είναι απαραίτητο να οριστεί σε κάθε κράτος μέλος μία ενιαία αρχή υπεύθυνη για τη διαχείριση των παρεμβάσεων του Ταμείου και να αποσαφηνισθούν οι αρμοδιότητές της. Πρέπει εξίσου να ορισθεί η αρχή ελέγχου και να προσδιορισθούν τα καθήκοντά της. Επιπλέον, προκειμένου να κατοχυρωθούν ενιαία πρότυπα ποιότητας όσον αφορά την πιστοποίηση των δαπανών πριν από τη διαβίβασή τους στην Επιτροπή και να αποσαφηνιστεί η φύση και η ποιότητα των πληροφοριών στις οποίες στηρίζονται οι δηλώσεις δαπανών, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ο διορισμός της αρχής πιστοποίησης.

(25) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, τα κράτη μέλη έχουν την πρωταρχική ευθύνη για την υλοποίηση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων.

(26) Θα πρέπει να καθοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, την πιστοποίηση των δαπανών και την πρόληψη, τον εντοπισμό και την διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων τους. Ιδιαίτερα, όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο, είναι απαραίτητο να καθορισθούν οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους το κράτος μέλος εξασφαλίζει την εγκαθίδρυση και την ικανοποιητική λειτουργία των συστημάτων.

(27) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό θα πρέπει να ενισχυθεί και θα πρέπει να καθοριστούν κριτήρια τα οποία να επιτρέπουν στην Επιτροπή να προσδιορίσει, στο πλαίσιο της στρατηγικής της για τον έλεγχο των εθνικών συστημάτων, το επίπεδο της διαβεβαίωσης αξιοπιστίας που είναι δυνατόν να επιτευχθεί από τους εθνικούς φορείς ελέγχου.

(28) Εκτός από την αναστολή των πληρωμών σε περίπτωση εντοπισμού ελλείψεων στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να καθιερωθούν μέτρα που να επιτρέπουν στον εξουσιοδοτημένο διατάκτη για την παροχή έγκρισης να αναστείλει τις πληρωμές στις περιπτώσεις που υπάρχουν αμφιβολίες όσον αφορά την ορθή λειτουργία των συστημάτων αυτών ή η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει κρατήσεις από τις πληρωμές στην περίπτωση που το οικείο κράτος μέλος δεν έχει εφαρμόσει όλα τα εναπομένοντα μέτρα του διορθωτικού σχεδίου δράσης.

(29) Η αποτελεσματικότητα και ο αντίκτυπος των δράσεων που υποστηρίζονται από το μέσο εξαρτάται επίσης από την αξιολόγησή τους. Θα πρέπει να προσδιοριστούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής σε σχέση με το θέμα αυτό και να υπάρξουν ρυθμίσεις για να εξασφαλιστεί η αξιοπιστία της αξιολόγησης.

(30) Οι δράσεις αξιολογούνται ενόψει ενδιάμεσου ελέγχου και αξιολόγησης του αντικτύπου, και η διαδικασία αξιολόγησης ενσωματώνεται στις ρυθμίσεις για τον έλεγχο του σχεδίου.

(31) Η παρούσα απόφαση θεσπίζει ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, το οποίο θα αποτελεί το κύριο σημείο αναφοράς για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού[59].

(32) Επειδή οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης, συγκεκριμένα η προώθηση της ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στις φιλοξενούσες κοινωνίες των κρατών μελών εντός του πλαισίου των κοινών βασικών αρχών, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, κατά συνέπεια, λόγω κλίμακας και αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(33) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου 1999/468/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.[60]

(34) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση συστήνει για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2007 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών, στο εξής καλούμενο "Ταμείο", στο πλαίσιο του Γενικού Προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", για να συμβάλει στην ενίσχυση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και γενικότερα στην επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

---

[59] ΕΕ C 38, 18.6.1999, σ.1

[60] ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23.

Η παρούσα απόφαση καθορίζει τους στόχους στην επίτευξη των οποίων συμβάλλει το Ταμείο, τις προϋποθέσεις λειτουργίας του, τους διαθέσιμους οικονομικούς πόρους καθώς και τα κριτήρια για την κατανομή των διαθέσιμων πόρων.

Θεσπίζει τους κανόνες διαχείρισης του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών, καθώς και τους μηχανισμούς παρακολούθησης και ελέγχου που βασίζονται στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Γενικοί στόχοι του Ταμείου

1. Ο γενικός στόχος του Ταμείου είναι η στήριξη των προσπαθειών που καταβάλλουν τα κράτη μέλη προκειμένου να μπορέσουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών με διαφορετική πολιτιστική, θρησκευτική, γλωσσική και εθνοτική καταγωγή να εγκατασταθούν και να συμμετέχουν ενεργά σε όλες τις πλευρές των ευρωπαϊκών κοινωνιών όσον αφορά τις διαδικασίες εισδοχής, τα βασικά εισαγωγικά προγράμματα και δραστηριότητες, τη συμμετοχή τους στον πολιτικό βίο και την άσκηση της ιδιότητας τους ως πολιτών, και τον σεβασμό της ποικιλομορφίας και της ιδιότητας του πολίτη.

2. Για την προαγωγή του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Ταμείο συμβάλλει στην ανάπτυξη εθνικών στρατηγικών ένταξης για τους υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τις κοινές βασικές αρχές για την πολιτική ένταξης των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως συμφωνήθηκαν από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών στις 19 Νοεμβρίου 2004.

3. Το Ταμείο συμβάλλει στη χρηματοδότηση της τεχνικής βοήθειας με βάση πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή.

Άρθρο 3

Ειδικοί στόχοι

Το Ταμείο συμβάλλει στην επιδίωξη των εξής στόχων:

(a) Διευκόλυνση της οργάνωσης και εφαρμογής των διαδικασιών εισδοχής μεταναστών,

(b) Συμβολή στην οργάνωση και εφαρμογή των εισαγωγικών προγραμμάτων και των δραστηριοτήτων για υπηκόους τρίτων χωρών, αποσκοπώντας στην εισαγωγή νεοαφιχθέντων υπηκόων τρίτων χωρών στην κοινωνία υποδοχής και δίνοντας σε αυτούς τη δυνατότητα να αποκτήσουν βασικές γνώσεις της γλώσσας, της ιστορίας, των θεσμών, των κοινωνικοοικονομικών στοιχείων, της πολιτιστικής ζωής και των θεμελιωδών προτύπων και αξιών της χώρας υποδοχής,

(c) Αύξηση της τοπικής, πολιτιστικής και πολιτικής συμμετοχής των υπηκόων τρίτων χωρών στην κοινωνία υποδοχής και βελτίωση του διαλόγου μεταξύ των διαφόρων ομάδων υπηκόων τρίτων χωρών, κυβερνήσεων και κοινωνίας των

πολιτών, προκειμένου να προαχθεί η ενεργός άσκηση της ιδιότητας του πολίτη από αυτούς και η αναγνώριση θεμελιωδών αξιών,

(d) Ενίσχυση του δυναμικού των φορέων παροχής υπηρεσιών των κρατών μελών να συνεργάζονται με τους υπηκόους τρίτων χωρών και τις οργανώσεις που εκπροσωπούν μετανάστες και να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες των διαφόρων ομάδων υπηκόων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων γυναικών και παιδιών,

(e) Ενίσχυση της ικανότητας της κοινωνίας υποδοχής να προσαρμόζεται στην όλο και μεγαλύτερη πολυμορφία, στοχοθετώντας τις ενέργειες ένταξης προς τον πληθυσμό της χώρας υποδοχής, δίνοντας με τον τρόπο αυτό έμφαση στην αμφίδρομη διαδικασία που απαιτείται για την επιτυχή ένταξη, λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις στον τομέα της διαχείρισης της πολυμορφίας,

(f) Αύξηση της ικανότητας των κρατών μελών να αναπτύσσουν, να παρακολουθούν και να αξιολογούν πολιτικές ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών.

Άρθρο 4

Επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο α), το Ταμείο στηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη οι οποίες:

(a) Διευκολύνουν την εκπόνηση διαδικασιών εισδοχής από τα κράτη μέλη με τη στήριξη διαδικασιών διαβούλευσης με τους σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς και ανταλλαγής εμπειρογνωμοσύνης ή πληροφοριών για μεθόδους που στοχεύουν ειδικές εθνικότητες ή κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών,

(b) Καθιστούν την εφαρμογή αυτών των διαδικασιών αποδοτικότερη και προσβάσιμη σε υπηκόους τρίτων χωρών με τη χρησιμοποίηση φιλικών προς τον χρήστη τεχνολογιών επικοινωνίας και πληροφόρησης, μεταξύ άλλων για εκστρατείες πληροφόρησης και διαδικασίες επιλογής,

(c) Ετοιμάζουν τους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί για την καλύτερη ένταξή τους στην κοινωνία υποδοχής, στηρίζοντας μέτρα που αφορούν τον προ της αναχώρησής τους χρόνο, όπως πακέτα πληροφοριών και ολοκληρωμένα μαθήματα αγωγής του πολίτη στην χώρα καταγωγής,

2. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο β), το Ταμείο στηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη οι οποίες:

(a) Αναπτύσσουν και βελτιώνουν την ποιότητα των εισαγωγικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων για τους νεοαφιχθέντες υπηκόους τρίτων χωρών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, με ιδιαίτερη έμφαση στην αγωγή του πολίτη,

(b) Ενισχύουν την ικανότητα των εισαγωγικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων ώστε να απευθύνονται σε συγκεκριμένες ομάδες, όπως εξαρτώμενους από άτομα που υπόκεινται σε διαδικασίες εισδοχής, παιδιά,

γυναίκες, ηλικιωμένους, αναλφάβητους ή μειονεκτούντες, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές ανάγκες τους υπό το πρίσμα κριτηρίων που καθορίζονται για την επιτυχή ολοκλήρωση των εισαγωγικών προγραμμάτων,

(c) Αυξάνουν την ευελιξία των εισαγωγικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων που αφορούν την αγωγή του πολίτη, ειδικότερα με μαθήματα μερικής παρακολούθησης, ταχείας εκμάθησης, μάθησης εξ αποστάσεως ή συστημάτων ηλεκτρονικής μάθησης ή παρόμοιων τύπων, που δίνουν τη δυνατότητα σε υπηκόους τρίτων χωρών να παρακολουθούν τα προγράμματα παράλληλα με την εργασία τους ή τις σπουδές τους,

(d) Αναπτύσσουν και εφαρμόζουν εισαγωγικά προγράμματα και δραστηριότητες σχετικές με την αγωγή του πολίτη, στοχεύοντας νεαρής ηλικίας υπηκόους τρίτων χωρών, ειδικότερα «πρόσφατες αφίξεις», με ειδικά κοινωνικά και πολιτισμικά προβλήματα ένταξης που συνδέονται με την ταυτότητά τους, καθώς και με την πρόληψη της εγκληματικότητας, συμπεριλαμβανομένων και προγραμμάτων καθοδήγησης και πρότυπου ρόλου.

3. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο γ), το Ταμείο στηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη οι οποίες:

(a) Συμβάλλουν στην ανάπτυξη βημάτων διαδογματικού και θρησκευτικού διαλόγου μεταξύ των κοινοτήτων ή/ και μεταξύ κοινοτήτων και αρχών λήψεως αποφάσεων αποσκοπώντας στον σεβασμό της ιδιότητας του πολίτη και στην πολυμορφία,

(b) Αυξάνουν τη συμμετοχή υπηκόων τρίτων χωρών στην κοινωνία των πολιτών και τον ρόλο τους ως ενεργών πολιτών διευκολύνοντας τη συμμετοχή τους σε μεγάλες οργανώσεις (εθελοντισμός) ή στηρίζοντας την ανάπτυξη και εφαρμογή σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο ειδικών εθελοντικών προγραμμάτων, σχεδίων επαγγελματικής άσκησης καθώς και μέτρων για την ανάπτυξη ικανοτήτων ειδικά σχεδιασμένων προς τον σκοπό αυτό,

(c) Συμβάλλουν στην αυξημένη συμμετοχή στην κοινωνία των πολιτών ιδιαίτερων ομάδων υπηκόων τρίτων χωρών, όπως εξαρτωμένων από άτομα που υπόκεινται σε διαδικασίες εισδοχής, παιδιών, γυναικών, ηλικιωμένων, αναλφάβητων ή μειονεκτούντων ατόμων,

(d) Στηρίζουν, εντός της διαδικασίας λήψεως πολιτικών αποφάσεων των κρατών μελών, την ανάπτυξη συμβουλευτικών βημάτων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο για διαβούλευση με υπηκόους τρίτων χωρών και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων,

(e) Αυξάνουν τη συμμετοχή υπηκόων τρίτων χωρών στις τοπικές εκλογές και δημοκρατικές διαδικασίες, στηρίζοντας προγράμματα ευαισθητοποίησης και εκστρατείες ενημέρωσης, καθώς και προγράμματα για την ανάπτυξη ικανοτήτων ειδικά σχεδιασμένα προς τον σκοπό αυτό,

(f) Συμβάλλουν στην εκπόνηση και βελτίωση εθνικών προγραμμάτων προπαρασκευής προς την απόκτηση ιθαγένειας και την πολιτογράφηση,

4. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο δ), το Ταμείο στηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη οι οποίες:

(a) Καθιστούν πλέον προσβάσιμους τους φορείς παροχής υπηρεσιών για υπηκόους τρίτων χωρών παρέχοντας, μεταξύ άλλων, διαπολιτισμικές υπηρεσίες μετάφρασης και διερμηνείας, προγράμματα καθοδήγησης, ενδιάμεσες υπηρεσίες από εκπροσώπους των κοινοτήτων , αναπτύσσοντας και βελτιώνοντας την πρόσβαση σε ενιαίες θυρίδες πληροφοριών και βελτιώνοντας τις διαπολιτισμικές ικανότητες του προσωπικού,

(b) Αναπτύσσουν και εκσυγχρονίζουν συνεκτικά μέσα ενημέρωσης, όπως εγχειρίδια, ιστότοπους, μητρώα, καταλόγους καταγραφής των διαφόρων ικανοτήτων του προσωπικού,

(c) Εκπονούν σταθερές οργανωτικές δομές για τη διαχείριση της ένταξης και της πολυμορφίας και αναπτύσσουν μορφές συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων κυβερνητικών φορέων οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα στους υπαλλήλους να αποκτούν ταχέως πληροφορίες σχετικές με την πείρα και τις πρακτικές αλλού, και όπου αυτό είναι δυνατό να συνενώνουν τους πόρους,

(d) Ενισχύουν το δυναμικό για τον συντονισμό των εθνικών στρατηγικών ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στα διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης,

(e) Εισάγουν και εφαρμόζουν σχέδια για τη συλλογή και ανάλυση πληροφοριών σχετικά με τις ανάγκες διαφόρων κατηγοριών υπηκόων τρίτων χωρών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, εμπλέκοντας μηχανισμούς διαβούλευσης με τους υπηκόους τρίτων χωρών και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των ενδιαφερομένων, και διεξάγοντας έρευνες στις κοινότητες μεταναστών για τον καλύτερο τρόπο απόκρισης στις ανάγκες αυτές.

5. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο ε), το Ταμείο στηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη οι οποίες:

(a) Προάγουν, εντός της κοινωνίας υποδοχής, τη γνώση του περιεχομένου και των συνεπειών των εισαγωγικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων και των προγραμμάτων εισδοχής, τη συνεργασία σε σχέση με τα προγράμματα αυτά με τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς παροχής υπηρεσιών, την εργοδοσία, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ, και με εκπαιδευτικούς και άλλους θεσμούς,

(b) Αυξάνουν την αποδοχή των φαινομένων μετανάστευσης και των προγραμμάτων εισδοχής στην κοινωνία υποδοχής με εκστρατείες ευαισθητοποίησης,

(c) Συμβάλλουν στη διοργάνωση και προώθηση (μεγάλων) διαπολιτισμικών λαϊκών εκδηλώσεων που απευθύνονται σε συγκεκριμένες ομάδες στόχου ή στο ευρύ κοινό, εφόσον οι εκδηλώσεις αυτές προβλέπουν διαπολιτισμικό διάλογο και ανταλλαγές απόψεων για μια πολυ-πολιτισμική κοινωνία,

(d) Προάγουν τον διάλογο και τις ανταλλαγές μεταξύ οργανώσεων (νέων) διαφορετικής πολιτισμικής προέλευσης,

(e) Ενισχύουν την υποστήριξη των θεμάτων ένταξης,

(f) Αυξάνουν την ανάμιξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην ανάπτυξη αποκρίσεων της κοινωνίας στα μεταναστευτικά φαινόμενα,

(g) Αυξάνουν τον ρόλο των ιδιωτικών φορέων στην προαγωγή και τη διαχείριση της πολυμορφίας.

6. Όσον αφορά το στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο f), το Ταμείο στηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη οι οποίες:

(a) Ενισχύουν το δυναμικό ως προς τη συλλογή, ανάλυση και διάδοση στατιστικών δεδομένων σχετικών με την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών και τις πολιτικές ένταξης για τους υπηκόους τρίτων χωρών,

(b) Συμβάλλουν στην αξιολόγηση των πολιτικών μετανάστευσης και ένταξης για τους υπηκόους τρίτων χωρών με τη στήριξη εθνικών αξιολογήσεων αντικτύπου, μηχανισμών διαβούλευσης των ενδιαφερομένων όπως η εργοδοσία και οι εκπαιδευτικοί θεσμοί, μηχανισμών αξιολόγησης και μέτρων παρακολούθησης,

(c) Αναπτύσσουν δείκτες και σταθερά σημεία σύγκρισης για να μετράται η πρόοδος σε εθνικό επίπεδο,

(d) Αναπτύσσουν υψηλής ποιότητας δοκιμασίες και σχέδια αξιολόγησης για υποχρεωτικά προγράμματα ένταξης,

(e) Συμβάλλουν στην αξιολόγηση των διαδικασιών εισδοχής ή των εισαγωγικών προγραμμάτων με στήριξη αντιπροσωπευτικών ερευνών μεταξύ των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν επωφεληθεί των προγραμμάτων ή/και των ενδιαφερομένων, όπως οι επιχειρήσεις, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και περιφερειακές ή τοπικές αρχές.

Άρθρο 5

Δράσεις κοινοτικού ενδιαφέροντος

1. Με πρωτοβουλία της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, εντός του ορίου του 7% των διαθέσιμων πόρων του, διεθνικές δράσεις ή δράσεις προς το συμφέρον της Κοινότητας στο σύνολό της ("κοινοτικές δράσεις") στον τομέα της πολιτικής μετανάστευσης και ένταξης, και μέτρα εφαρμοζόμενα στις ομάδες στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 6.

2. Για να τύχουν χρηματοδότησης, οι κοινοτικές δράσεις πρέπει κυρίως:

(a) να εμβαθύνουν την κοινοτική συνεργασία για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα της μετανάστευσης και την εφαρμογή των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα της ένταξης,

(b) να υποστηρίζουν την εγκαθίδρυση διεθνικών δικτύων συνεργασίας και πιλοτικών σχεδίων βασισμένων στις διεθνικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ οργανισμών που είναι εγκατεστημένοι σε τρία ή περισσότερα κράτη μέλη, με

προορισμό να τονωθεί η καινοτομία, να διευκολυνθεί η ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών και να βελτιωθεί η ποιότητα των πολιτικών ένταξης,

(c) να υποστηρίζουν διεθνείς εκστρατείες ευαισθητοποίησης,

(d) να υποστηρίζουν μελέτες, τη διάδοση και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές και τα άλλα θέματα του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με την χρήση των τεχνολογιών αιχμής,

(e) να υποστηρίζουν πιλοτικά σχέδια και μελέτες που εξετάζουν τη δυνατότητα νέων μορφών κοινοτικής συνεργασίας στον τομέα της μετανάστευσης και ένταξης, καθώς και κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της ένταξης,

(f) να υποστηρίζουν την ανάπτυξη στατιστικών εργαλείων, μεθόδων και κοινών δεικτών.

3. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας το οποίο καθορίζει τις προτεραιότητες για τις κοινοτικές δράσεις θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2.

Άρθρο 6

Ομάδες στόχοι

1. Για το σκοπό της παρούσας απόφασης, οι ομάδες στόχοι περιλαμβάνουν:

(a) υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν αποκτήσει άδεια εκδοθείσα από τις αρχές κράτους μέλους να παραμείνουν στο έδαφός του, προκειμένου για μισθωτή απασχόληση, ελεύθερη απασχόληση, οικογενειακή επανένωση ή άλλο λόγο που ορίζεται στην εθνική νομοθεσία, εκτός από υπηκόους τρίτων χωρών ή απάτριδες που υπάγονται στην κατηγορία των προσφύγων ή απολαύουν κάποιας μορφής επικουρικής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004, και

(b) υπηκόους τρίτων χωρών που ευρίσκονται στο έδαφος τρίτης χώρας και οι οποίοι με την προοπτική να αποκτήσουν άδεια εκδιδόμενη από τις αρχές κράτους μέλους να έλθουν και να παραμείνουν στο έδαφός του εν λόγω κράτους μέλους, συμμορφώνονται με ειδικούς προ της αναχώρησής τους όρους που ορίζονται στην εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν την ικανότητα ένταξης στην κοινωνία του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Ως "υπήκοος τρίτης χώρας" νοείται κάθε άτομο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΑΡΧΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Άρθρο 7

Συμπληρωματικότητα, συνέπεια και συμμόρφωση

1. Το Ταμείο παρέχει ενίσχυση που συμπληρώνει εθνικά, περιφερειακά και τοπικά μέτρα και ενσωματώνει σε αυτά τις προτεραιότητες της Κοινότητας.

   Ειδικότερα, για να εξασφαλιστεί η συνέπεια της κοινοτικής απόκρισης προς την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, οι δράσεις που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο αυτού του μέσου είναι ειδικές και συμπληρωματικές προς εκείνες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πως η ενίσχυση από το Ταμείο και τα κράτη μέλη χαρακτηρίζεται από λογική συνέπεια με τις δραστηριότητες, τις πολιτικές και τις προτεραιότητες της Κοινότητας. Η συνέπεια αυτή πρέπει να υπογραμμίζεται ιδιαίτερα στο πολυετές πρόγραμμα.

3. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο συμμορφώνονται με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που απορρέουν από αυτές.

Άρθρο 8

Προγραμματισμός

1. Οι στόχοι του Ταμείου επιδιώκονται στο πλαίσιο δύο πολυετών περιόδων προγραμματισμού (2007-2010 και 2011-2013). Το σύστημα πολυετούς προγραμματισμού συμπεριλαμβάνει τις προτεραιότητες και μια διαδικασία για τη διαχείριση, τη λήψη αποφάσεων, τον έλεγχο και την πιστοποίηση.

2. Τα πολυετή προγράμματα που θεσπίζονται από την Επιτροπή εφαρμόζονται μέσω ετήσιων προγραμμάτων.

Άρθρο 9

Επικουρικότητα και αναλογική παρέμβαση

1. Η εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 19 και 21 αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών στο ενδεικνυόμενο εδαφικό επίπεδο, σύμφωνα με το ιδιαίτερο θεσμικό σύστημα που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

2. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος της κοινοτικής συνεισφοράς σε σχέση με τις διατάξεις ελέγχου. Διαφοροποίηση ισχύει επίσης και για τις διατάξεις που αφορούν την

αξιολόγηση, καθώς και για τις εκθέσεις που αφορούν τα πολυετή και ετήσια προγράμματα.

Άρθρο 10

Μέθοδοι εφαρμογής

1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο Ταμείο εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, εξαιρουμένων των κοινοτικών δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 5 και της τεχνικής βοήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 16. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Η Επιτροπή ασκεί την αρμοδιότητά της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως εξής:

   (a) ελέγχει την ύπαρξη και την εύρυθμη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στο άρθρο 30,

   (b) διακόπτει ή αναστέλλει το σύνολο ή μέρος των πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 39 και 40 σε περίπτωση ελλείψεων των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, και εφαρμόζει κάθε άλλη απαιτούμενη δημοσιονομική διόρθωση, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 43 και 44.

Άρθρο 11

Προσθετικότητα

1. Η οικονομική συνεισφορά του Ταμείου δεν αντικαθιστά τις δημόσιες ή ισοδύναμες δαπάνες κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με κάθε κράτος μέλος, προβαίνει σε έλεγχο της προσθετικότητας ενδιάμεσα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 και εκ των υστέρων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 12

Εταιρική σχέση

1. Κάθε κράτος μέλος αναπτύσσει, σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και πρακτικές, εταιρική σχέση με τις αρχές και τους φορείς που ορίζει, και συγκεκριμένα με:

   (a) τις αρχές εφαρμογής που διορίζονται από το κράτος μέλος για τη διαχείριση των παρεμβάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, και τις άλλες αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, δημοτικές/κοινοτικές και άλλες αρχές,

(b) οποιοδήποτε άλλο φορέα αντιπροσωπεύει την κοινωνία των πολιτών, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων.

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ευρεία και αποτελεσματική συμμετοχή όλων των σχετικών φορέων, τηρουμένων των εθνικών κανόνων και πρακτικών.

2. Η εταιρική σχέση διεξάγεται τηρουμένων πλήρως των αντίστοιχων θεσμικών, νομικών και οικονομικών αρμοδιοτήτων κάθε κατηγορίας εταίρων.

Η εταιρική σχέση καλύπτει την προετοιμασία, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολυετών προγραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο 13

Συνολικοί πόροι

1. Οι ετήσιες πιστώσεις για το Ταμείο εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

2. Η Επιτροπή πραγματοποιεί ενδεικτικές ετήσιες κατανομές ανά κράτος μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 14.

Άρθρο 14

Ετήσια κατανομή των πόρων για επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 300.000 ευρώ από την ετήσια χρηματοδότηση του Ταμείου.

Το ποσό αυτό ορίζεται σε 500.000 ευρώ ανά έτος για την περίοδο 2007-2013 για τα κράτη που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004.

Το ποσό αυτό ορίζεται σε 500.000 ανά έτος για τα κράτη μέλη τα οποία θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ 2007 - 2013 για το υπόλοιπο της περιόδου 2007 - 2013, αρχής γενομένης από το έτος που έπεται της προσχώρησής τους.

2. Το υπόλοιπο των διαθέσιμων ετήσιων πόρων κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών ως εξής:

(a) 40 % ανάλογα με τον μέσο αριθμό του συνόλου των νομίμως διαμενόντων στα κράτη μέλη υπηκόων τρίτων χωρών κατά τα τρία προηγούμενα έτη σύμφωνα με το άρθρο 6, και

(b) 60% ανάλογα με τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν αποκτήσει άδεια εκδοθείσα από τις αρχές κράτους μέλους για νόμιμη διαμονή στο έδαφός του κατά τα τρία προηγούμενα έτη σύμφωνα με το άρθρο 6.

3. Εντούτοις, για τον υπολογισμό που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 2, δεν περιλαμβάνονται οι ακόλουθες κατηγορίες προσώπων:

(a) εποχιακοί εργαζόμενοι, όπως ορίζονται από την εθνική νομοθεσία,

(b) υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί για σπουδές, ανταλλαγές μαθητών, άμισθη μαθητεία ή εθελοντικές υπηρεσίες σύμφωνα με την οδηγία 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2004 61,

(c) υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί για επιστημονική έρευνα σύμφωνα με την οδηγία …/…/.. του Συμβουλίου της ….. 2005,

(d) υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν λάβει ανανέωση άδειας εκδοθείσας από τις αρχές κράτους μέλους ή αλλαγή καθεστώτος, συμπεριλαμβανομένων υπηκόων τρίτων χωρών που αποκτούν καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2003 62.

4. Τα στοιχεία αναφοράς είναι τα τελευταία στατιστικά στοιχεία που έχουν παραχθεί από τη στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.

5. Σε περίπτωση που δεν διατίθενται οι στατιστικές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, τα κράτη μέλη χορηγούν τα απαραίτητα στοιχεία.

Άρθρο 15

Διάρθρωση της χρηματοδότησης

1. Η χρηματοδοτική συνεισφορά του Ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδοτήσεων.

2. Οι δράσεις που υποστηρίζονται από το Ταμείο συγχρηματοδοτούνται από δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές, είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και δεν μπορούν να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από άλλες πηγές που καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Οι πιστώσεις του Ταμείου πρέπει να είναι συμπληρωματικές προς τις δημόσιες ή εξομοιώσιμες δαπάνες των κρατών μελών που διατίθενται για τα μέτρα που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση.

4. Η κοινοτική συνεισφορά σε ενισχυόμενα σχέδια, όσον αφορά τις δράσεις που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του συνολικού κόστους μιας ειδικής δράσης.

---

61 ΕΕ L18, 23.12.2004, σ. 12

62 ΕΕ L18, 23.1.2004, σ. 44

5. Το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 60% για σχέδια που θέτουν σε εφαρμογή τις ειδικές προτεραιότητες που προσδιορίζονται στις πολυετείς κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής που ορίζονται στο άρθρο 18.

6. Το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 75% στα κράτη μέλη που υπάγονται στο Ταμείο Συνοχής.

7. Κατά γενικό κανόνα, η κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση που χορηγείται για δράσεις υποστηριζόμενες από το Ταμείο χορηγείται για μέγιστη περίοδο τριών ετών, υπό την προϋπόθεση περιοδικών εκθέσεων προόδου.

Άρθρο 16

Τεχνική βοήθεια με πρωτοβουλία της Επιτροπής

1. Με πρωτοβουλία ή/και για λογαριασμό της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, εντός του ορίου του 0,20% της ετήσιας χρηματοδότησής του, τα μέτρα προετοιμασίας, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής στήριξης, αξιολόγησης, γενικού και λογιστικού ελέγχου που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Οι δράσεις αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

   (a) μελέτες, αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνωμόνων και στατιστικές, κυρίως γενικού χαρακτήρα που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου,

   (b) μέτρα που αφορούν τους εταίρους, τους δικαιούχους ενίσχυσης από το Ταμείο και το ευρύ κοινό, κυρίως μέτρα πληροφόρησης,

   (c) εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση συστημάτων πληροφορικής για διαχείριση, παρακολούθηση, έλεγχο και αξιολόγηση,

   (d) βελτίωση των μεθόδων αξιολόγησης και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις πρακτικές που ακολουθούνται στο συγκεκριμένο τομέα.

Άρθρο 17

Τεχνική βοήθεια των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, για κάθε ετήσιο πρόγραμμα, μέτρα προετοιμασίας, διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης, πληροφόρησης και ελέγχου καθώς και μέτρα που αποβλέπουν να ενισχύσουν τη διοικητική ικανότητα σε σχέση με τη λειτουργία του Ταμείου.

2. Το ετήσιο ποσό που προορίζεται για την τεχνική και διοικητική βοήθεια δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσό αντίστοιχο προς το 4% της συνολικής ετήσιας συγχρηματοδότησης που χορηγείται στο κράτος μέλος, επαυξημένο κατά 30.000 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 18

Θέσπιση πολυετών κατευθυντηρίων γραμμών

1. Για κάθε περίοδο πολυετούς προγραμματισμού, η Επιτροπή θεσπίζει στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο παρέμβασης του Ταμείου, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της μετανάστευσης και σε άλλους τομείς σχετικούς με την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, καθώς και ενδεικτική κατανομή των χρηματοοικονομικών πόρων του Ταμείου για την περίοδο του πολυετούς προγραμματισμού.

2. Για κάθε στόχο του Ταμείου, οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές θέτουν κυρίως σε εφαρμογή τις προτεραιότητες της Κοινότητας με σκοπό την προαγωγή των κοινών βασικών αρχών.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της πρώτης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2007-2010) στις 31 Μαρτίου 2007 και εκείνες της δεύτερης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2011-2013) στις 31 Μαρτίου 2010.

4. Οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2.

Άρθρο 19

Προετοιμασία και έγκριση των εθνικών πολυετών προγραμμάτων

1. Για κάθε περίοδο προγραμματισμού, στη βάση των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών που αναφέρονται στο άρθρο 18, κάθε κράτος μέλος προτείνει ένα σχέδιο πολυετούς προγράμματος το οποίο περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

   (a) περιγραφή της ισχύουσας κατάστασης στο κράτος μέλος όσον αφορά την εφαρμογή των εθνικών στρατηγικών ένταξης υπό το πρίσμα των κοινών βασικών αρχών, και, όπου υπάρχουν, όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων εισδοχής και των εισαγωγικών προγραμμάτων,

   (b) ανάλυση των αναγκών του συγκεκριμένου κράτους μέλους όσον αφορά τις εθνικές στρατηγικές ένταξης και, όπου υπάρχουν, τα προγράμματα εισδοχής και τα εισαγωγικά προγράμματα, καθώς και ένδειξη των επιχειρησιακών στόχων που έχουν σχεδιαστεί για να ανταποκριθούν σε αυτές τις ανάγκες κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το πολυετές πρόγραμμα,

(c) παρουσίαση δέουσας στρατηγικής για την επίτευξη αυτών των στόχων, προσδιορίζοντας το βαθμό προτεραιότητας που χορηγείται στην υλοποίησή τους, καθώς και περιγραφή των δράσεων που προβλέπονται για να τεθούν σε εφαρμογή αυτές οι προτεραιότητες,

(d) αναφορά για το συμβιβάσιμο αυτής της στρατηγικής με άλλα περιφερειακά, εθνικά και κοινοτικά μέσα,

(e) πληροφορίες για τις προτεραιότητες και τους ειδικούς στόχους τους. Οι στόχοι αυτοί προσδιορίζονται ποσοτικά με τη βοήθεια περιορισμένου αριθμού δεικτών υλοποίησης, αποτελέσματος και αντικτύπου, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας. Αυτοί οι δείκτες πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα να υπολογιστεί η πρόοδος σε σχέση με την αρχική κατάσταση και η αποτελεσματικότητα των στόχων που θέτουν σε εφαρμογή τις προτεραιότητες,

(f) ένα σχέδιο προγράμματος χρηματοδότησης που να προσδιορίζει, για κάθε προτεραιότητα και κάθε έτος, την προβλεπόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά του Ταμείου, καθώς και το συνολικό ποσό δημόσιας ή ιδιωτικής συγχρηματοδότησης,

(g) διατάξεις εκτέλεσης του πολυετούς προγράμματος, οι οποίες περιλαμβάνουν:

– τον προσδιορισμό, ανά κράτος μέλος, του συνόλου των αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 24,

– περιγραφή των συστημάτων εφαρμογής, παρακολούθησης, ελέγχου και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των μέτρων που λαμβάνονται για να εξασφαλιστεί η συμπληρωματικότητα των δράσεων με εκείνες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου,

– καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνειά τους,

– τις διατάξεις που έχουν καθοριστεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιότητα του πολυετούς προγράμματος.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κάθε πολυετές πρόγραμμα σε στενή συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 12.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν το σχέδιό τους για πολυετές πρόγραμμα το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την ανακοίνωση από την Επιτροπή των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών για τη συγκεκριμένη περίοδο.

4. Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο πολυετές πρόγραμμα σε συνάρτηση με τα ακόλουθα στοιχεία:

(a) τη συμφωνία του με τους στόχους του Ταμείου και τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο άρθρο 18,

(b) τη συνάφεια, την καταλληλότητα και τα αναμενόμενα αποτελέσματα της στρατηγικής και των επιχειρησιακών θεμάτων προτεραιότητας που προτείνονται από το κράτος μέλος,

(c) τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης των ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου που θεσπίζονται από το κράτος μέλος με σκοπό την εφαρμογή των παρεμβάσεων του Ταμείου,

(d) τη συμμόρφωσή του με το κοινοτικό δίκαιο και κυρίως με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που αποσκοπούν στην κατοχύρωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με τα συνοδευτικά μέτρα που έχουν άμεση σχέση με αυτή την ελεύθερη κυκλοφορία και αφορούν τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση.

5. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι ένα πολυετές πρόγραμμα δεν ανταποκρίνεται στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές ή δεν είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης που αφορούν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, καλεί το κράτος μέλος να αναθεωρήσει ανάλογα το προτεινόμενο πρόγραμμα.

6. Η Επιτροπή εγκρίνει κάθε πολυετές πρόγραμμα εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την επίσημη υποβολή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2.

Άρθρο 20

Αναθεώρηση των πολυετών προγραμμάτων

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το πολυετές πρόγραμμα επανεξετάζεται και, κατά περίπτωση, αναθεωρείται για το υπόλοιπο της περιόδου προγραμματισμού, προκειμένου να ληφθούν περισσότερο ή κατά διαφορετικό τρόπο υπόψη οι προτεραιότητες της Κοινότητας, κυρίως υπό το πρίσμα ενδεχόμενων συμπερασμάτων του Συμβουλίου. Τα πολυετή προγράμματα είναι δυνατόν να επανεξεταστούν με βάση τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων ή/και τις δυσκολίες κατά την υλοποίηση.

2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση που εγκρίνει την αναθεώρηση του πολυετούς προγράμματος το ταχύτερο δυνατό μετά την επίσημη υποβολή αιτήματος από το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 21

Ετήσια προγράμματα

1. Τα πολυετή προγράμματα που εγκρίνονται από την Επιτροπή τίθενται σε εφαρμογή μέσω ετήσιων προγραμμάτων εργασίας.

2. Η Επιτροπή ανακοινώνει στα κράτη μέλη, το αργότερο την 1η Ιουλίου κάθε έτους, υπολογισμό των ποσών που θα τους χορηγηθούν για το επόμενο έτος από το σύνολο των πιστώσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του

προϋπολογισμού, κατ' εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 14.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι την 1η Νοεμβρίου κάθε έτους, ένα σχέδιο ετήσιου προγράμματος για το επόμενο έτος, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το πολυετές πρόγραμμα και περιλαμβάνει:

(a) τους γενικούς κανόνες επιλογής των σχεδίων που θα χρηματοδοτηθούν σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα,

(b) περιγραφή των καθηκόντων που θα εκτελεστούν από την υπεύθυνη αρχή κατά την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος,

(c) την προτεινόμενη κατανομή της συνεισφοράς του Ταμείου μεταξύ των διαφόρων δράσεων του προγράμματος και ένδειξη του αιτούμενου ως τεχνική βοήθεια ποσού, που αναφέρεται στο άρθρο 17, για τους σκοπούς της εφαρμογής του ετήσιου προγράμματος.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την πρόταση του κράτους μέλους λαμβάνοντας υπόψη το τελικό ποσό των πιστώσεων που χορηγούνται στο Ταμείο στο πλαίσιο της διαδικασίας προϋπολογισμού και εκδίδει την απόφασή της σχετικά με τη χρηματοδότηση από το Ταμείο το αργότερο την 1η Μαρτίου του οικείου έτους. Η απόφαση ορίζει το ποσό που χορηγείται στο κράτος μέλος καθώς και την περίοδο για την οποία η δαπάνη είναι επιλέξιμη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 22

Εφαρμογή

Η Επιτροπή αναλαμβάνει την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και θεσπίζει κάθε κανόνα απαραίτητο για την εφαρμογή της.

Άρθρο 23

Γενικές αρχές για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τα ακόλουθα:

(a) σαφή καθορισμό των καθηκόντων των οικείων φορέων ή/και υπηρεσιών στους τομείς της διαχείρισης και του ελέγχου και σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων στα πλαίσια κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας,

(b) Σαφή διαχωρισμό των καθηκόντων μεταξύ των φορέων ή/και υπηρεσιών όσον αφορά τη διαχείριση, την πιστοποίηση των δαπανών και τον έλεγχο, καθώς και μεταξύ αυτών των καθηκόντων στο πλαίσιο κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας,

(c) τη χορήγηση σε κάθε φορέα ή/και υπηρεσία των κατάλληλων πόρων για την άσκηση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο,

(d) ένα αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου της υπεύθυνης αρχής και οποιασδήποτε εξουσιοδοτημένης αρχής,

(e) αξιόπιστα συστήματα λογιστικής, παρακολούθησης και σύνταξης οικονομικών εκθέσεων υπό ηλεκτρονική μορφή,

(f) αποτελεσματικά συστήματα υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης στην περίπτωση ανάθεσης καθηκόντων,

(g) λεπτομερή εγχειρίδια διαδικασιών για τα προς εκτέλεση καθήκοντα,

(h) αποτελεσματικές ρυθμίσεις για τον έλεγχο της λειτουργίας του συστήματος,

(i) συστήματα και διαδικασίες για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου,

(j) διαδικασίες σχετικές με την κοινοποίηση και την παρακολούθηση παρατυπιών καθώς και διαδικασίες ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Άρθρο 24

Ορισμός αρχών

1. Για κάθε πολυετές πρόγραμμα το κράτος μέλος ορίζει:

(a) μια υπεύθυνη αρχή: λειτουργικός φορέας του κράτους μέλους ή εθνική δημόσια αρχή ή φορέας διορισμένος από το κράτος μέλος, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και θα διαχειρίζεται κάθε επικοινωνία με την Επιτροπή,

(b) μια αρχή πιστοποίησης: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας λειτουργικά ανεξάρτητος από οποιαδήποτε διατάκτρια υπηρεσία της υπεύθυνης αρχής, που διορίζεται από το κράτος μέλος για να πιστοποιεί τις δηλώσεις δαπανών και τις αιτήσεις πληρωμών πριν από την αποστολή τους στην Επιτροπή,

(c) μια αρχή ελέγχου: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας λειτουργικά ανεξάρτητος από την υπεύθυνη αρχή, που διορίζεται από το κράτος μέλος και αναλαμβάνει να ελέγχει τη χρηστή λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου,

(d) όπου ενδείκνυται, μια εξουσιοδοτημένη αρχή,

(e) ένα φορέα που πιστοποιεί τη συμμόρφωση του συστήματος, ο οποίος διορίζεται κατά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος. Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί ότι η διορισμένη αρχή ελέγχου εκτελεί καθήκοντα φορέα που πιστοποιεί τη συμμόρφωση του συστήματος, στο μέτρο που διαθέτει την απαιτούμενη ικανότητα και λειτουργική

ανεξαρτησία. Ο εν λόγω φορέας οφείλει να εκτελεί τα καθήκοντά του τηρώντας τους διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες ελέγχου.

2. Το κράτος μέλος θεσπίζει κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με τις εν λόγω αρχές και φορείς και τις σχέσεις αυτών με την Επιτροπή.

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 23 στοιχείο (β), τα καθήκοντα ελέγχου και πιστοποίησης μπορούν να εκτελούνται από τον ίδιο φορέα ή την ίδια υπηρεσία.

4. Οι κανόνες για την εφαρμογή των άρθρων 25 ως 29 θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2.

Άρθρο 25

Υπεύθυνη αρχή

1. Η υπεύθυνη αρχή μπορεί να είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, εθνικός δημόσιος φορέας ή φορέας διεπόμενος από το ιδιωτικό δίκαιο του κράτους μέλους, ο οποίος αναλαμβάνει αποστολή δημόσιας υπηρεσίας. Εάν το κράτος μέλος διορίσει υπεύθυνη αρχή που δεν είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, καθορίζει όλες τις λεπτομέρειες που διέπουν τις σχέσεις του με αυτή την αρχή και τις σχέσεις της αρχής αυτής με την Επιτροπή.

2. Η υπεύθυνη αρχή πρέπει να πληροί τις ελάχιστες ακόλουθες προϋποθέσεις. Οφείλει:

(a) να έχει νομική προσωπικότητα, εκτός εάν πρόκειται για λειτουργικό φορέα του κράτους μέλους,

(b) να διαθέτει υποδομές που να επιτρέπουν την άνετη επικοινωνία με ευρύ φάσμα χρηστών καθώς και με τους αρμόδιους φορείς των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή,

(c) να δρα σε διοικητικό πλαίσιο που να της επιτρέπει να ανταποκρίνεται ορθά στα καθήκοντά της και να αποφεύγει κάθε σύγκρουση συμφερόντων,

(d) να είναι σε θέση να εφαρμόζει τους κανόνες διαχείρισης των κοινοτικών κονδυλίων,

(e) να έχει οικονομικές ικανότητες και διαχείρισης ανάλογες προς τον όγκο των κοινοτικών κονδυλίων που θα κληθεί να διαχειριστεί,

(f) να διαθέτει προσωπικό που να συγκεντρώνει επαγγελματικές και γλωσσικές ικανότητες προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις διοικητικής εργασίας σε διεθνές περιβάλλον.

3. Το κράτος μέλος εξασφαλίζει την κατάλληλη χρηματοδότηση της υπεύθυνης αρχής, κατά τρόπον ώστε να μπορεί να εκπληρώσει ικανοποιητικά και χωρίς διακοπή τα καθήκοντά της κατά τη διάρκεια της περιόδου 2007-2013.

Άρθρο 26

Καθήκοντα της υπεύθυνης αρχής

1. Η υπεύθυνη αρχή φροντίζει για τη διαχείριση και την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος κατά αποτελεσματικό, αποδοτικό και ορθό τρόπο.

Οφείλει ειδικότερα:

(a) να διαβουλεύεται με τους σχετικούς εταίρους (μη κυβερνητικές οργανώσεις, τοπικές αρχές, αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, κοινωνικούς εταίρους, κλπ) μέσω του μηχανισμού εταιρικής σχέσης που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 12,

(b) να υποβάλλει στην Επιτροπή τις προτάσεις πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 19 και 21,

(c) να συστήσει μηχανισμό συνεργασίας με τις διαχειριστικές αρχές που ορίζονται από το οικείο κράτος μέλος για την εφαρμογή των δράσεων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου,

(d) να διοργανώνει και να δημοσιεύει τις προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών και για την υποβολή προτάσεων,

(e) να διοργανώνει τις διαδικασίες επιλογής και ανάθεσης των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου, τηρουμένων των αρχών της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της μη σώρευσης,

(f) να λαμβάνει τις πληρωμές της Επιτροπής και να προβαίνει στην πληρωμή των δικαιούχων,

(g) να εξασφαλίζει τη συνάφεια και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου και εκείνων που προβλέπονται στο πλαίσιο άλλων εθνικών και κοινοτικών χρηματοδοτικών μέσων,

(h) να ελέγχει την παράδοση των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και το κατά πόσον οι δηλωθείσες δαπάνες για τις δράσεις έχουν όντως πραγματοποιηθεί και συμμορφώνονται με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες,

(i) να φροντίζει ώστε να υφίσταται σύστημα καταγραφής και αποθήκευσης υπό ηλεκτρονική μορφή λεπτομερούς λογιστικής καταχώρησης κάθε δράσης που υπάγεται στα ετήσια προγράμματα και να συλλέγονται τα δεδομένα που αφορούν την υλοποίηση και απαιτούνται για την οικονομική διαχείριση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση,

(j) να φροντίζει ώστε οι δικαιούχοι και οι άλλοι φορείς που συμμετέχουν στην εφαρμογή των συγχρηματοδοτούμενων από το Ταμείο δράσεων να χρησιμοποιούν είτε ένα χωριστό σύστημα λογιστικής είτε ανάλογη λογιστική κωδικοποίηση όλων των συναλλαγών που έχουν σχέση με την ενέργεια,

(k) να φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται οι αξιολογήσεις των πολυετών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 48 εντός των προθεσμιών που

καθορίζονται στην παρούσα απόφαση και να ανταποκρίνονται στα πρότυπα ποιότητας που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους,

(l) να θεσπίζει διαδικασίες για την εξασφάλιση της τήρησης σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 42 όλων των εγγράφων τα οποία αφορούν δαπάνες και ελέγχους που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί επαρκής διαδρομή ελέγχου,

(m) να εξασφαλίζει ότι η αρχή ελέγχου λαμβάνει, για τους σκοπούς της διεξαγωγής των ελέγχων που ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες διαχείρισης και για τα συγχρηματοδοτούμενα από το Ταμείο σχέδια,

(n) να φροντίζει ώστε η αρχή πιστοποίησης να λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με δαπάνες για τους σκοπούς της πιστοποίησης,

(o) να συντάσσει και να διαβιβάζει στην Επιτροπή εκθέσεις, δηλώσεις δαπανών πιστοποιούμενες από την αρχή πιστοποίησης και αιτήσεις πληρωμών,

(p) να παρέχει πληροφορίες και συμβουλές, καθώς και να εξασφαλίζει τη διάδοση των αποτελεσμάτων των χρηματοδοτούμενων δράσεων,

(q) να συνεργάζεται με την Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.

5. Οι δραστηριότητες διαχείρισης της υπεύθυνης αρχής για σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια η οποία αναφέρεται στο άρθρο 17.

Άρθρο 27

Ανάθεση καθηκόντων από την υπεύθυνη αρχή

1. Εάν η υπεύθυνη αρχή αναθέσει το σύνολο ή μέρος των καθηκόντων της σε εξουσιοδοτημένη αρχή, καθορίζει με ακρίβεια την έκταση των καθηκόντων αυτών και θεσπίζει λεπτομερείς διαδικασίες με σκοπό την εκτέλεσή τους, οι οποίες πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του άρθρου 25.

2. Αυτές οι διαδικασίες προβλέπουν την τακτική ενημέρωση της υπεύθυνης αρχής για την καλή εκτέλεση των μεταβιβασθέντων καθηκόντων και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μέσων.

Άρθρο 28

Αρχή πιστοποίησης

1. Η αρχή πιστοποίησης ενός πολυετούς προγράμματος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

(a) πιστοποιεί ότι:

– η δήλωση δαπανών είναι ακριβής, προκύπτει από αξιόπιστα λογιστικά συστήματα και στηρίζεται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά,

– η δηλωθείσα δαπάνη είναι σύμφωνη με τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες και έχει πραγματοποιηθεί σε σχέση με δράσεις που επιλέχθηκαν για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το πρόγραμμα και ακολουθούν τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες,

(b) φροντίζει για τους σκοπούς της πιστοποίησης να λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες από την υπεύθυνη αρχή για τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιούνται σε σχέση με τις δαπάνες που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών,

(c) λαμβάνει υπόψη για τους σκοπούς της πιστοποίησης τα αποτελέσματα όλων των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν από την αρχή ελέγχου ή υπό την ευθύνη της,

(d) διατηρεί λογιστικά αρχεία υπό ηλεκτρονική μορφή για τις δαπάνες που δηλώνονται στην Επιτροπή,

(e) φροντίζει για την ανάκτηση κάθε κοινοτικής χρηματοδότησης που διαπιστώθηκε ότι έχει καταβληθεί αχρεωστήτως ως αποτέλεσμα παρατυπιών που εντοπίσθηκαν, συμπεριλαμβανομένου και τόκου όπου αυτό απαιτείται, τηρεί λογαριασμό των προς ανάκτηση ποσών και επιστρέφει τα ανακτηθέντα ποσά στην Επιτροπή, όπου αυτό είναι δυνατόν, αφαιρώντας τα από την επόμενη δήλωση δαπανών.

6. Οι δραστηριότητες της αρχής πιστοποίησης σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια η οποία αναφέρεται στο άρθρο 17, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής όπως αναφέρεται στο άρθρο 24.

Άρθρο 29

Αρχή ελέγχου

1. Η αρχή ελέγχου ενός πολυετούς προγράμματος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

(a) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι σύμφωνα με διεθνή ελεγκτικά πρότυπα για την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του πολυετούς προγράμματος,

(b) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι των δράσεων με βάση το κατάλληλο δείγμα για την επαλήθευση των δαπανών που δηλώθηκαν· το δείγμα πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για κάθε ετήσιο πρόγραμμα,

(c) υποβάλλει στην Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την έγκριση του πολυετούς προγράμματος, στρατηγική ελέγχου που καλύπτει τους φορείς οι οποίοι θα πραγματοποιήσουν τους ελέγχους που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), τη

μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί, τη μέθοδο δειγματοληψίας για τους ελέγχους των δράσεων που χρηματοδοτεί το Ταμείο, και τον ενδεικτικό προγραμματισμό των ελέγχων προκειμένου να εξασφαλίσει ότι ελέγχονται οι βασικοί δικαιούχοι συγχρηματοδότησης από το Ταμείο και ότι οι έλεγχοι κατανέμονται ομοιόμορφα σε ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.

2. Εάν η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει της παρούσας απόφασης είναι εξίσου η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει των αποφάσεων….., …… και ……[63], ή εάν κοινά συστήματα εφαρμόζονται σε δύο ή περισσότερα εξ αυτών των Ταμείων, μπορεί να ανακοινωθεί, δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο γ), μια ενιαία συνδυασμένη στρατηγική ελέγχου.

3. Η αρχή ελέγχου συντάσσει τελική έκθεση εκτέλεσης των ετήσιων προγραμμάτων όπως ορίζεται στο άρθρο 49 παράγραφος 2, η οποία περιλαμβάνει :

(a) ετήσια έκθεση ελέγχου που εκθέτει τα συμπεράσματα των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη στρατηγική ελέγχου όσον αφορά το πολυετές πρόγραμμα και προσδιορίζει οποιοδήποτε κενό διαπιστώθηκε στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος,

(b) γνωμοδότηση για το κατά πόσον το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου λειτούργησε αποδοτικά προκειμένου να δώσει εύλογη διαβεβαίωση αξιοπιστίας για την ορθότητα των δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών,

(c) δήλωση που αξιολογεί το κύρος της αίτησης πληρωμής του υπολοίπου, καθώς και τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών που καλύπτονται από την τελική δήλωση δαπανών.

4. Στην περίπτωση που οι έλεγχοι οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιούνται από φορέα διαφορετικό από την αρχή ελέγχου, η αρχή ελέγχου μεριμνά ώστε οι φορείς αυτοί να έχουν την αναγκαία επιχειρησιακή ανεξαρτησία και η εργασία να πραγματοποιείται με βάση διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα.

5. Οι δραστηριότητες της αρχής ελέγχου ή του αναφερόμενου στην παράγραφο 4 φορέα σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 17, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής που αναφέρονται στο άρθρο 24.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΕΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 30

Ευθύνη των κρατών μελών

---

[63] Εισάγονται τα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν τη σύσταση του ΕΤΠ, του Ταμείου Εξωτερικών συνόρων και του Ταμείου Επιστροφών

1. Τα κράτη μέλη ευθύνονται για τη διασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των πολυετών και των ετήσιων προγραμμάτων και για τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών.

2. Φροντίζουν ώστε οι υπεύθυνες αρχές και κάθε εξουσιοδοτημένη αρχή, οι αρχές πιστοποίησης, οι αρχές ελέγχου και κάθε άλλος φορέας που συμμετέχει, να λαμβάνουν επαρκή καθοδήγηση σχετικά με τη συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που αναφέρονται στα άρθρα 23 έως 29 προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται αποτελεσματικά και σωστά.

3. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν τις παρατυπίες. Ανακοινώνουν τις παρατυπίες αυτές στην Επιτροπή και την τηρούν ενήμερη για την εξέλιξη των διοικητικών και δικαστικών διώξεων.

   Όταν ποσά που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως σε δικαιούχο δεν μπορούν να ανακτηθούν, το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την επιστροφή των απολεσθέντων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό ποσών.

4. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν κατά κύριο λόγο την ευθύνη του δημοσιονομικού ελέγχου των δράσεων και φροντίζουν ώστε τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχων να τίθενται σε εφαρμογή κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την κανονική και αποτελεσματική χρήση των κοινοτικών πόρων. Διαβιβάζουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων αυτών.

5. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή για τη συγκέντρωση των στατιστικών που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του άρθρου 14.

6. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 5 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2.

Άρθρο 31

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Πριν από τη θέσπιση ενός πολυετούς προγράμματος τα κράτη μέλη μεριμνούν για την συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 23 έως 29. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας των συστημάτων καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, μαζί με κάθε σχέδιο πολυετούς προγράμματος, περιγραφή της οργάνωσης και των διαδικασιών των υπεύθυνων αρχών, των εξουσιοδοτημένων αρχών και των αρχών πιστοποίησης, καθώς και των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται σε αυτές τις αρχές και φορείς, στην αρχή ελέγχου, και σε κάθε άλλο φορέα που πραγματοποιεί ελέγχους με δική του ευθύνη.

3. Εντός τριών μηνών μετά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση η οποία έχει συνταχθεί από φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης του συστήματος, ο οποίος εκθέτει τα αποτελέσματα αξιολόγησης των συστημάτων και διατυπώνει γνώμη για τη

συμμόρφωση αυτών με τα άρθρα 23 έως 28. Στην περίπτωση που η γνωμοδότηση περιέχει επιφυλάξεις, η έκθεση αναφέρει τις ελλείψεις και τη σοβαρότητά τους. Το κράτος μέλος καταρτίζει, σε συμφωνία με την Επιτροπή, σχέδιο που περιλαμβάνει τα διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν και το χρονοδιάγραμμα της υλοποίησής τους.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 3 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2.

Άρθρο 32

Ευθύνη της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31, ότι τα κράτη μέλη συγκροτούν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που να συμμορφώνονται με τα άρθρα 23 έως 29 και με βάση τις ετήσιες εκθέσεις ελέγχου και τους δικούς της ελέγχους ότι τα συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των πολυετών προγραμμάτων.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη, υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους για να επαληθεύσουν την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, οι οποίοι είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ελέγχους των δράσεων που περιλαμβάνονται στα ετήσια προγράμματα, με προειδοποίηση τουλάχιστον μίας εργάσιμης ημέρας. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη να διενεργήσουν επιτόπιους ελέγχους για να εξακριβώσουν την ορθή λειτουργία των συστημάτων ή την κανονικότητα μίας ή περισσοτέρων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής.

4. Η Επιτροπή φροντίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ώστε οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο να αποτελούν το αντικείμενο δέουσας ενημέρωσης, δημοσιότητας και παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη συνοχή και την συμπληρωματικότητα των δράσεων με άλλες συναφείς κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 33

Συνεργασία με τους φορείς ελέγχου των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις αρχές ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων για τον συντονισμό των αντίστοιχων σχεδίων και μεθόδων ελέγχου και ανταλλάσσει αμέσως τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται σε συστήματα διαχείρισης και ελέγχου προκειμένου να χρησιμοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο οι ελεγκτικοί πόροι και να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη επανάληψη των εργασιών.

Η Επιτροπή διατυπώνει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τη στρατηγική ελέγχου που υποβάλλεται με βάση το άρθρο 29 το αργότερο εντός τριμήνου ή κατά την πρώτη συνάντηση μετά την παραλαβή της.

2. Κατά τον καθορισμό της δικής της στρατηγικής ελέγχου η Επιτροπή εντοπίζει εκείνα τα πολυετή προγράμματα:

(a) για τα οποία δεν διατυπώθηκαν επιφυλάξεις όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με το σύστημα που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 31 ή για τα οποία άρθηκαν οι επιφυλάξεις μετά από διορθωτικά μέτρα,

(b) για τα οποία η στρατηγική ελέγχου της αρχής ελέγχου, που προβλέπεται στο άρθρο 29, είναι ικανοποιητική και για τα οποία έχει αποκτηθεί εύλογη βεβαιότητα όσον αφορά την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου με βάση τα αποτελέσματα των ελέγχων της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

Για τα προγράμματα αυτά η Επιτροπή είναι δυνατόν να πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ότι θα στηριχθεί κυρίως στη γνωμοδότηση της αρχής ελέγχου όσον αφορά την ακρίβεια, τη νομιμότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώνονται και ότι θα πραγματοποιήσει τους δικούς της επιτόπιους ελέγχους μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 34

Επιλεξιμότητα - δηλώσεις δαπανών

1. Όλες οι δηλώσεις δαπανών περιλαμβάνουν το ποσό της δαπάνης που πραγματοποιήθηκε από τους δικαιούχους κατά την υλοποίηση των δράσεων και την αντίστοιχη συνεισφορά από δημόσια ή ιδιωτικά κονδύλια.

2. Οι δαπάνες αντιστοιχούν στις πληρωμές που έχουν γίνει από τους δικαιούχους. Δικαιολογούνται με βάση εξοφλημένα τιμολόγια ή παραστατικά ίσης αποδεικτικής αξίας.

3. Η δαπάνη μπορεί να θεωρείται επιλέξιμη για ενίσχυση από το Ταμείο μόνον εφόσον έχει πραγματικά καταβληθεί το νωρίτερο την 1η Ιανουαρίου του έτους στο οποίο αναφέρεται η απόφαση συγχρηματοδότησης της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 4. Οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις δεν πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της ημερομηνίας για επιλεξιμότητα.

4. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν θεωρούνται επιλέξιμες για ενίσχυση από το Ταμείο:

– ΦΠΑ,

– χρεωστικοί τόκοι,

– αγορά γης για ποσό ανώτερο από το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών της σχετικής ενέργειας,

– στέγαση.

5. Οι κανόνες που διέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών στο πλαίσιο δράσεων που και συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο στα κράτη μέλη, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4, θεσπίζονται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 51 παράγραφος 2 διαδικασία.

Άρθρο 35

Ολική καταβολή στους δικαιούχους

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η υπεύθυνη αρχή να εξασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν το συνολικό ποσό της συνεισφοράς από δημόσια κονδύλια το ταχύτερο δυνατό. Δεν πραγματοποιείται κράτηση ή μείωση ποσών, ούτε επιβάλλεται ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος που θα ήταν δυνατόν να μειώσει τα ποσά αυτά για τους δικαιούχους.

Άρθρο 36

Χρήση του ευρώ

Τα ποσά που αναφέρονται στις αποφάσεις χρηματοδότησης από την Επιτροπή, στις αναλήψεις υποχρεώσεων και πληρωμών της Επιτροπής, καθώς και τα ποσά των δαπανών που έχουν πιστοποιηθεί και των αιτήσεων πληρωμής των κρατών μελών εκφράζονται και καταβάλλονται σε ευρώ.

Άρθρο 37

Αναλήψεις υποχρεώσεων

Οι αναλήψεις υποχρεώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό πραγματοποιούνται ετησίως στη βάση της απόφασης χρηματοδότησης που θεσπίζεται από την Επιτροπή, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 4.

Άρθρο 38

Πληρωμή - Προκαταβολή

1. Η πληρωμή από την Επιτροπή της συνεισφοράς που καταβάλλεται από τα Ταμεία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού.

2. Η πληρωμή λαμβάνει τη μορφή προκαταβολής και πληρωμής του υπολοίπου. Καταβάλλεται στην υπεύθυνη αρχή που έχει ορισθεί από το κράτος μέλος.

3. Προκαταβολή, η οποία αντιπροσωπεύει το 50% του ποσού που ορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη χρηματοδότηση, καταβάλλεται στο κράτος μέλος εντός 60 ημερών μετά τη θέσπιση της εν λόγω απόφασης χρηματοδότησης.

4. Μια δεύτερη προκαταβολή καταβάλλεται εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής έκθεσης προόδου σχετικά με την εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος, καθώς και πιστοποιημένης δήλωσης δαπανών που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 27 στοιχείο α), και το άρθρο 33, η οποία αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 70% του ποσού της αρχικής πληρωμής. Το ποσό της δεύτερης προκαταβολής που καταβάλλεται από την Επιτροπή δεν υπερβαίνει το 50% του συνολικού ποσού που χορηγείται στην απόφαση συγχρηματοδότησης ή, σε κάθε περίπτωση, το υπόλοιπο μεταξύ του ποσού των κοινοτικών πόρων που έχουν δεσμευτεί από το κράτος μέλος προς όφελος σχεδίων που έχουν επιλεγεί στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος και του ποσού της πρώτης προκαταβολής.

5. Οι τόκοι που παράγονται από τις προκαταβολές μεταφέρονται στο σχετικό πρόγραμμα και πρέπει να αφαιρούνται από το ποσό της δημόσιας δαπάνης που δηλώνεται στην τελική δήλωση δαπανών.

6. Τα ποσά που καταβάλλονται ως προκαταβολή αφαιρούνται από τους λογαριασμούς όταν κλείσει το ετήσιο πρόγραμμα.

Άρθρο 39

Πληρωμή υπολοίπου

1. Η Επιτροπή προβαίνει στην πληρωμή του υπολοίπου εφόσον λάβει τα ακόλουθα έγγραφα εντός προθεσμίας εννέα μηνών από την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην ετήσια απόφαση σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο:

   (a) πιστοποιημένη δήλωση δαπανών και αίτηση πληρωμής του υπολοίπου ή δήλωση συμψηφισμού που συντάσσεται δεόντως σύμφωνα με τα άρθρα 28 στοιχείο α) και 34,

   (b) την τελική έκθεση υλοποίησης του ετήσιου προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 50,

   (c) την έκθεση ελέγχου, τη γνωμοδότηση και τη δήλωση που προβλέπονται στο άρθρο 29 παράγραφος 3.

   Η πληρωμή του υπολοίπου υπόκειται στην αποδοχή της τελικής έκθεσης υλοποίησης και της δήλωσης εγκυρότητας για την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου.

2. Εάν η υπεύθυνη αρχή παραλείψει να χορηγήσει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και σε μορφή αποδεκτή, η Επιτροπή προβαίνει σε αποδέσμευση του τμήματος της ανάληψης υποχρεώσεων για το αντίστοιχο ετήσιο πρόγραμμα το οποίο δεν χρησίμευσε για την πληρωμή της προκαταβολής.

3. Η διαδικασία αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 διακόπτεται, για το ποσό που αντιστοιχεί στα συγκεκριμένα σχέδια, εάν εκκρεμεί δικαστική διαδικασία ή διοικητική προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα στο επίπεδο του κράτους μέλους κατά τη στιγμή της υποβολής των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το κράτος μέλος χορηγεί λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με αυτά τα σχέδια στην μερική τελική έκθεση που υποβάλει και αποστέλλει ανά έξι μήνες εκθέσεις προόδου για τα εν λόγω σχέδια. Το κράτος μέλος υποβάλλει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 για τα σχετικά σχέδια εντός τριών μηνών από την περάτωση της δικαστικής διαδικασίας ή της διοικητικής προσφυγής.

4. Η προθεσμία των εννέα μηνών που ορίζεται στην παράγραφο 1 διακόπτεται εάν η Επιτροπή εκδώσει απόφαση με την οποία αναστέλλει τις καταβολές της συγχρηματοδότησης για το σχετικό ετήσιο πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 41. Η προθεσμία αυτή αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία ανακοίνωσης στο κράτος μέλος της απόφασης της Επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 3.

5. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 40, εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ανακοινώνει στο κράτος μέλος το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζεται από την Επιτροπή ότι βαρύνουν το Ταμείο, καθώς και κάθε δημοσιονομική διόρθωση που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που δηλώθηκαν και εκείνων που αναγνωρίζονται. Το κράτος μέλος διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

6. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των παρατηρήσεων του κράτους μέλους, η Επιτροπή εγκρίνει το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζεται ότι βαρύνουν το Ταμείο και ανακτά το υπόλοιπο που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που αναγνωρίστηκαν οριστικά και των ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί στα κράτη μέλη.

7. Υπό την επιφύλαξη των διαθέσιμων πόρων, η Επιτροπή πραγματοποιεί την πληρωμή του υπολοίπου εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις 60 ημέρες από την αποδοχή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ανωτέρω. Το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων αποδεσμεύεται εντός έξι μηνών μετά την πληρωμή.

Άρθρο 40

Διακοπή

1. Η προθεσμία πληρωμής διακόπτεται από τον κύριο διατάκτη κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 για μέγιστη περίοδο έξι μηνών στην περίπτωση που υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη σωστή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου ή όταν ο διατάκτης απαιτήσει πρόσθετες πληροφορίες από τις εθνικές αρχές κατά τη διαδικασία παρακολούθησης των παρατηρήσεων που έγιναν στο πλαίσιο της ετήσιας εξέτασης, ή όταν ο διατάκτης υποπτεύεται ότι στις δαπάνες που δηλώθηκαν περιλαμβάνονται σοβαρές παρατυπίες οι οποίες έχουν εντοπιστεί ή για τις οποίες υπάρχουν υπόνοιες.

Η Επιτροπή πληροφορεί αμέσως το συγκεκριμένο κράτος μέλος και την αρμόδια αρχή για τους λόγους της διακοπής. Το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διορθώσει την κατάσταση το ταχύτερο δυνατόν.

2. Σε περίπτωση που καταστεί αναγκαία η έκδοση απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 44 του παρόντος άρθρου, η ανώτατη περίοδος των έξι μηνών παρατείνεται για μια περαιτέρω ανώτατη περίοδο έξι μηνών.

Άρθρο 41

Αναστολή

1. Το σύνολο ή μέρος των προκαταβολών και των πληρωμών υπολοίπου μπορεί να ανασταλεί από την Επιτροπή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

   (a) όταν υπάρχει σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που επηρεάζει την αξιοπιστία της διαδικασίας πιστοποίησης των πληρωμών και για το οποίο δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα, ή

   (b) όταν οι δαπάνες σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών συνδέονται με σοβαρή παρατυπία που δεν έχει διορθωθεί, ή

   (c) όταν το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 30 και 31.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου αφού έχει δώσει την ευκαιρία στο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας τριών μηνών.

3. Η Επιτροπή θέτει τέλος στην αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου εφόσον θεωρεί ότι το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα που επιτρέπουν την άρση της αναστολής.

4. Σε περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί τα απαιτούμενα μέτρα από το κράτος μέλος, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση μείωσης του καθαρού ποσού ή να ακυρώσει την κοινοτική συνεισφορά στο ετήσιο πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 45.

Άρθρο 42

Τήρηση εγγράφων

Σε κάθε κράτος μέλος, η υπεύθυνη αρχή εξασφαλίζει ότι τηρούνται και τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου όλα τα δικαιολογητικά σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους του συγκεκριμένου ετήσιου προγράμματος.

Τα έγγραφα τηρούνται τουλάχιστον για περίοδο τριών ετών από το κλείσιμο του ετησίου προγράμματος, υπό την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικής δίωξης ή κατόπιν δικαιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

Τα έγγραφα τηρούνται υπό τη μορφή πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων σε κοινώς αποδεκτά μέσα καταχώρησης δεδομένων .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 43

Δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα κράτη μέλη είναι κατά κύριο λόγο υπεύθυνα για τη διερεύνηση παρατυπιών. Ενεργούν εφόσον υπάρχουν αποδείξεις για οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που τροποποιεί το χαρακτήρα ή τις προϋποθέσεις εφαρμογής ή ελέγχου συνδρομής και προβαίνουν στις απαραίτητες δημοσιονομικές διορθώσεις.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν τις δημοσιονομικές διορθώσεις που απαιτούνται σε σχέση με τις μεμονωμένες ή συστηματικές παρατυπίες που εντοπίζονται σε δράσεις ή ετήσια προγράμματα. Οι διορθώσεις που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη συνίστανται σε ολική ή μερική ανάκτηση της σχετικής κοινοτικής συνεισφοράς. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών και την οικονομική απώλεια του Ταμείου.

3. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στην ετήσια έκθεση που αποστέλλουν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 2 κατάλογο των διαδικασιών ακύρωσης που κινήθηκαν για το συγκεκριμένο ετήσιο πρόγραμμα.

   Οι διορθώσεις που διενεργούνται από το κράτος μέλος συνίστανται στην ακύρωση του συνόλου ή μέρους της κοινοτικής συνεισφοράς και, σε περίπτωση που το ποσό δεν επιστρέφεται εμπρόθεσμα από το εμπλεκόμενο κράτος μέλος, οφείλονται τόκοι υπερημερίας με το επιτόκιο που προβλέπεται στο άρθρο 46 παράγραφος 2.

4. Σε περίπτωση συστηματικών παρατυπιών το κράτος μέλος επεκτείνει τις έρευνές του, προκειμένου να καλύψει όλες τις δράσεις που είναι πιθανόν να επηρεάζονται.

Άρθρο 44

Έλεγχος λογαριασμών και δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιεί η Επιτροπή

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους, κυρίως δειγματοληπτικούς, των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, με προειδοποίηση τουλάχιστον μίας εργάσιμης ημέρας. Η Επιτροπή ειδοποιεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προκειμένου να τύχει της απαιτούμενης συνδρομής. Στους ελέγχους αυτούς μπορούν

να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο προκειμένου να εξακριβώσει την ορθότητα μίας ή περισσότερων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής.

2. Εάν μετά την ολοκλήρωση των αναγκαίων επαληθεύσεων η Επιτροπή συμπεράνει ότι το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 29, αναστέλλει την πληρωμή προκαταβολών ή την τελική πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 41.

Άρθρο 45

Κριτήρια που ισχύουν για τις διορθώσεις

1. Εάν το κράτος μέλος δεν έχει πραγματοποιήσει τις διορθώσεις εντός της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 2 και εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει εντός τριών μηνών να ακυρώσει το σύνολο ή μέρος της κοινοτικής συνεισφοράς σε ένα ετήσιο πρόγραμμα όταν καταλήγει στο συμπέρασμα ότι:

   (a) υφίσταται σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που έχει θέσει σε κίνδυνο την κοινοτική συνεισφορά η οποία έχει ήδη καταβληθεί στο πρόγραμμα,

   (b) η δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών είναι παράτυπη και δεν έχει διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου,

   (c) το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το άρθρο 29 πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου.

   Η Επιτροπή αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη ενδεχόμενα σχόλια του κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε μεμονωμένες περιπτώσεις παρατυπιών που εντοπίζονται και λαμβάνει υπόψη το συστηματικό χαρακτήρα της παρατυπίας προκειμένου να καθορίσει το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωση. Σε περίπτωση που η παρατυπία σχετίζεται με δήλωση δαπανών για την οποία έχει προηγουμένως παρασχεθεί θετική διαβεβαίωση αξιοπιστίας στο πλαίσιο ετήσιας έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 3 στοιχείο β), υπάρχει τεκμήριο συστηματικού προβλήματος που οδηγεί στην εφαρμογή μιας κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωσης, εκτός εάν το κράτος μέλος είναι σε θέση να προσκομίσει αποδείξεις εντός τριών μηνών για να καταρρίψει αυτό το τεκμήριο.

3. Η Επιτροπή, όταν αποφασίζει σχετικά με το ποσό της διόρθωσης, λαμβάνει υπόψη τη σημασία της παρατυπίας καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στο σχετικό ετήσιο πρόγραμμα.

4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή στηρίξει τη θέση της σε γεγονότα που διαπιστώθηκαν από ελεγκτές οι οποίοι δεν ανήκουν στις υπηρεσίες της, συνάγει τα δικά της συμπεράσματα όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις μετά την εξέταση των μέτρων που ελήφθησαν από το σχετικό κράτος μέλος με βάση το άρθρο 31, τις εκθέσεις κοινοποιηθεισών παρατυπιών και τυχόν απαντήσεις από το κράτος μέλος.

Άρθρο 46

Επιστροφή

1. Κάθε επιστροφή που οφείλεται στην Επιτροπή, πραγματοποιείται πριν από την προθεσμία που αναφέρεται στην εντολή είσπραξης η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/202 του Συμβουλίου[64]. Η προθεσμία αυτή είναι η τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την έκδοση της εντολής.

2. Οποιαδήποτε καθυστέρηση σε σχέση με την επιστροφή συνεπάγεται την πληρωμή τόκων υπερημερίας από τότε που λήγει η προθεσμία μέχρι την ημερομηνία που θα πραγματοποιηθεί η επιστροφή. Το σχετικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις βασικές της πράξεις αναχρηματοδότησης, όπως δημοσιεύεται στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ισχύει κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο λήγει η προθεσμία, αυξημένο κατά τρεισήμισι ποσοστιαίες μονάδες.

Άρθρο 47

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Η δημοσιονομική διόρθωση της Επιτροπής δεν επηρεάζει την υποχρέωση του κράτους μέλους να επιδιώξει ανακτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 45.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX
Παρακολούθηση, αξιολόγηση και εκθέσεις

Άρθρο 48

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τακτική παρακολούθηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

---

64 ΕΕ L 209, της 28.12.2002

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε τακτική αξιολόγηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, προκειμένου να εκτιμήσει τη συνάφεια, την αποτελεσματικότητα και τον αντίκτυπο των δράσεων υπό το πρίσμα του γενικού στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 2.

3. Η Επιτροπή εξετάζει επίσης τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το Ταμείο και εκείνων που αναλαμβάνονται σύμφωνα με άλλες ανάλογες κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 49

Εκθέσεις

1. Σε κάθε κράτος μέλος η υπεύθυνη αρχή λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσει την παρακολούθηση και αξιολόγηση των σχεδίων.

Προς το σκοπό αυτό, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που συνάπτονται με τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την εφαρμογή των δράσεων περιλαμβάνουν ρήτρες που επιβάλλουν υποχρέωση υποβολής τακτικών και λεπτομερών εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο της εκτέλεσης της δράσης και της υλοποίησης των ορισθέντων στόχων.

2. Το αργότερο εννέα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην απόφαση συγχρηματοδότησης σχετικά με κάθε ετήσιο πρόγραμμα, η υπεύθυνη αρχή διαβιβάζει στην Επιτροπή τελική έκθεση εκτέλεσης και τελική δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 34.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:

(a) το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2010, έκθεση αξιολόγησης για την υλοποίηση των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο,

(b) το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2012 (για την περίοδο 2007-2010) και τις 30 Ιουνίου 2015 (για την περίοδο 2011-2013) αντιστοίχως, έκθεση αξιολόγησης για τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την επιτροπή των περιφερειών:

(a) το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2009, έκθεση για την εφαρμογή των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 14 προκειμένου για την ετήσια κατανομή των πόρων μεταξύ των κρατών μελών, μαζί με προτάσεις τροποποιήσεων, αν θεωρούνται αναγκαίες,

(b) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, ενδιάμεση έκθεση για τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και για τις ποσοτικές και ποιοτικές πλευρές της λειτουργίας του Ταμείου, μαζί με πρόταση μελλοντικής ανάπτυξης του Ταμείου,

(c) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 (για την περίοδο 2007-2010) και τις 31 Δεκεμβρίου 2015 (για την περίοδο 2011-2013) αντιστοίχως, εκ των υστέρων έκθεση αξιολόγησης.

Άρθρο 50

Τελική ετήσια έκθεση

1. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 49 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες προκειμένου να υπάρχει σαφής άποψη της εφαρμογής των ετήσιων και πολυετών προγραμμάτων:

   (a) δημοσιονομική και λειτουργική εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος,

   (b) πρόοδος που επιτεύχθηκε κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος και προτεραιότητές του σε σχέση με τους ειδικούς, επαληθεύσιμους στόχους του, με ποσοτικοποίηση, κάθε φορά που είναι δυνατή η ποσοτικοποίησή τους, των φυσικών δεικτών και των δεικτών υλοποίησης, αποτελεσμάτων και επιπτώσεων για κάθε συγκεκριμένη προτεραιότητα.

   (c) μέτρα που έλαβε η αρμόδια αρχή για να εξασφαλίσει την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής, ιδιαίτερα:

      – μέτρα παρακολούθησης και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων και ρυθμίσεων για τη συλλογή δεδομένων,

      – σύνοψη όλων των σημαντικών προβλημάτων που εξετάστηκαν κατά την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος και όλων των ληφθέντων μέτρων,

      – χρησιμοποίηση τεχνικής βοήθειας,

      – μέτρα που ελήφθησαν για να εξασφαλιστεί η ενημέρωση σχετικά με τα ετήσια και πολυετή προγράμματα και η δημοσιότητά τους.

2. Οι εκθέσεις κρίνονται αποδεκτές όταν περιέχουν όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση για το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης που υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή εντός δύο μηνών. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε, η έκθεση θεωρείται ως αποδεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 51

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την κοινή επιτροπή "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών" που δημιουργήθηκε με την απόφαση για τη σύσταση του Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων για την περίοδο 2007-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών" ../…[65] (στο εξής αναφερόμενη ως "η επιτροπή").

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παράγραφο αυτή, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 52

Αναθεώρηση

1. Το Συμβούλιο προβαίνει σε αναθεώρηση της παρούσας απόφασης μετά από πρόταση της Επιτροπής το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2013.

Άρθρο 53

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Άρθρο 54

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

[65] Εισάγονται τα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν τη σύσταση του ΕΤΠ, του Ταμείου Εξωτερικών συνόρων και του Ταμείου Επιστροφών

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

1.1. Το πρόβλημα και οι στόχοι

Η επιστροφή υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι δεν πληρούν ή δεν πληρούν πλέον τους όρους εισόδου, παρουσίας ή διαμονής στο έδαφος κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε διότι έχουν εισέλθει παράνομα είτε διότι έχει εκπνεύσει η θεώρηση ή η άδεια παραμονής τους, ή διότι απερρίφθη τελικά η αίτησή τους για χορήγηση ασύλου, είναι ουσιαστικής σημασίας.

Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι δεν υπονομεύεται η πολιτική της εισδοχής και η εφαρμογή του κράτους δικαίου, που αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Στην πράξη εντούτοις η εφαρμογή της πολιτικής επιστροφών αποτελεί σοβαρή πρόκληση, ειδικότερα για τα κράτη μέλη με σχετικά χαμηλό ΑΕΠ και μικρή πείρα. Η διαχείριση των επιστροφών είναι μια σύνθετη διαδικασία: απαιτεί την ανάπτυξη καλών σχέσεων εργασίας με τις χώρες επιστροφής, και παράλληλα ισορροπία ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανθρωπιστική μέριμνα αφενός και το κρατικό συμφέρον της επιβολής του νόμου αφετέρου. Συχνά επιτρέπεται de facto να διαιωνίζονται παράνομες καταστάσεις και τα κράτη μέλη έχουν την τάση να συσσωρεύουν σημαντικές και διαρκείς δαπάνες για την επί μακρόν κράτηση των εμπλεκομένων ατόμων καθώς και για τη διεξαγωγή παρατεταμένων δικαστικών αγώνων σχετικά με την απομάκρυνσή τους.

Η μείωση της λαθρομετανάστευσης μέσω μιας αποτελεσματικής πολιτικής επιστροφών αποτελεί μέλημα όλων των κρατών μελών. Σε ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, τα πρόσωπα μπορούν κατ' αρχήν να κυκλοφορούν χωρίς προσκόμματα. Η ανοχή ως προς την παράνομη διαμονή σε ένα κράτος μέλος μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην καταπολέμηση της παράνομης απασχόλησης σε ολόκληρη την ΕΕ, γεγονός το οποίο, με τη σειρά του, ενεργεί ως παράγων έλξης για μεγαλύτερη λαθρομετανάστευση στην ΕΕ. Αντίθετα, μια αποτελεσματική πολιτική επιστροφών σε ολόκληρη την ΕΕ θα μπορούσε να έχει ευνοϊκές επιπτώσεις για την αξιοπιστία της κοινής μεταναστευτικής πολιτικής και να συμβάλει στη μεγαλύτερη αποδοχή των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα κράτη μέλη.

1.2. Μελλοντικές προοπτικές

Λόγω της σοβαρότητας των δυσχερειών, τα κράτη μέλη έχουν μεγαλύτερες δυνατότητες να τις αντιμετωπίσουν αν ενεργήσουν συλλογικά μάλλον παρά μεμονωμένα – ειδικότερα, αν ακολουθήσουν πρότυπα που έχουν καταλήξει σε επιτυχή αλλά και δίκαιη εφαρμογή της πολιτικής επιστροφών σε διάφορα κράτη μέλη, και μάλιστα της ιδέας της «ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών», η οποία επιδιώκει την ελαχιστοποίηση των κινδύνων και των προσκομμάτων.

Εκτός από την εφαρμογή πρακτικών σε εθνικό επίπεδο, που στηρίζεται σε προηγούμενες επιτυχείς εμπειρίες, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν επίσης να ανταλλάσσουν περισσότερες πληροφορίες ως προς τις διαδικασίες διαχείρισης των επιστροφών, τα άτομα που υπόκεινται

στην εκτέλεση ενταλμάτων απομάκρυνσης από τη χώρα, την πείρα τους από την εφαρμογή διαφόρων μέτρων και κινήτρων που ενθαρρύνουν την εκούσια επιστροφή, καθώς και τις συνθήκες στις τρίτες χώρες. Τέλος, το κόστος των επιχειρήσεων επιστροφής και της βοήθειας και στήριξης σε αυτές τις χώρες πριν και μετά από τις επιστροφές θα μπορούσε να κατανεμηθεί σε μεγαλύτερο βαθμό μεταξύ των κρατών μελών.

Εντούτοις, αυτό θα πρέπει να στηρίζεται σε κοινή ερμηνεία του ποιος μπορεί να επιστραφεί και των τρόπων εφαρμογής της πολιτικής επιστροφών. Η Επιτροπή επεξεργάζεται αυτό τον καιρό πρόταση οδηγίας σχετικά με τις κοινές προδιαγραφές των διαδικασιών στα κράτη μέλη ως προς την επιστροφή των διαμενόντων παρανόμως υπηκόων τρίτων χωρών. Με την οδηγία αυτή θα εισαχθεί η ισότιμη αντιμετώπιση στην ΕΕ των διαδικασιών επιστροφής. Αυτές οι προδιαγραφές δεν μπορούν να επιλύσουν τα προβλήματα που επισημαίνονται σχετικά με την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής της πολιτικής επιστροφών· θα αποτελέσουν όμως ένα ακόμα ουσιώδες τμήμα στην ολοκληρωμένη κοινοτική πολιτική για τις επιστροφές.

Επιπλέον, οι ενέργειες που στηρίζονται από το Ταμείο πρέπει να εφαρμόζονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Στο Πρόγραμμα της Χάγης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε τη σύσταση ενός Ταμείου Επιστροφών.

1.3. Στόχοι του Ταμείου

Οι κύριοι στόχοι του Ταμείου είναι οι εξής:

- Η καθιέρωση και βελτίωση της οργάνωσης και της εφαρμογής της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών από τα κράτη μέλη,

- Η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών και της εφαρμογής της,

- Η προώθηση μιας αποτελεσματικής και ενιαίας εφαρμογής κοινών προδιαγραφών για τις επιστροφές σύμφωνα με την ανάπτυξη πολιτικής στον τομέα.

Το Ταμείο θα καλύπτει κατ' αρχήν την επιστροφή τόσο μεταναστών όσο και αιτούντων άσυλο που έχουν λάβει αρνητική απάντηση.

Η χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων των μέτρων επιστροφής απορριφθέντων αιτούντων άσυλο θα πάψει να είναι επιλέξιμη μόνο μετά την 1η Ιανουαρίου 2008, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πλήρης εφαρμογή του πρώτου πολυετούς κύκλου προγραμματισμού στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης.

Κατά το τρέχον έτος, η Επιτροπή θα εγκαινιάσει προπαρασκευαστικές δράσεις στον τομέα των επιστροφών. Οι προπαρασκευαστικές δράσεις θα διεξαχθούν κατά τα έτη 2005 και 2006. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη όσο το δυνατόν περισσότερο τα (πρώτα) αποτελέσματα αυτών των προπαρασκευαστικών δράσεων, προτείνεται η εφαρμογή του Ταμείου να μην αρχίσει πριν το 2008. Κατά συνέπεια, δεν προβλέπεται καμία χρηματοδότηση για το 2007.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΚΑΙ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

2.1. Επιλογή της νομικής βάσης

Προτεινόμενη νομική βάση για την παρούσα απόφαση του Συμβουλίου είναι το άρθρο 63 παρ. 3 στοιχείο β), δεδομένου ότι η νομοθεσία αυτή συνεπάγεται «μέτρα περί μεταναστευτικής πολιτικής» στον τομέα «παράνομη μετανάστευση και παράνομη διαμονή, συμπεριλαμβανομένου του επαναπατρισμού παρανόμως διαμενόντων».

Σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2004 σχετικά με την υπαγωγή ορισμένων τομέων που καλύπτονται από τον τίτλο IV του τρίτου μέρους της συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης αυτής (2004/927/ΕΚ), το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης όταν θεσπίζει μέτρα προβλεπόμενα στο άρθρο 63 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Επειδή η πρόταση βασίζεται στον τίτλο IV της συνθήκης ΕΚ (Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και λοιπές πολιτικές σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων), πρέπει να υποβληθεί και να θεσπιστεί σύμφωνα με τα πρωτόκολλα για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Δανίας, που έχουν προσαρτηθεί στη συνθήκη του Άμστερνταμ. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία έχουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε αυτό το μέτρο. Η Δανία δεν θα λάβει μέρος στη θέσπιση της παρούσας απόφασης, δεν δεσμεύεται από αυτήν και δεν υπόκειται στην εφαρμογή της.

Έκφραση αλληλεγγύης στη χορήγηση των πόρων

Η μέθοδος για τη χορήγηση των πόρων στα κράτη μέλη θα είναι παρόμοια προς εκείνη που καθορίστηκε στην απόφαση του Συμβουλίου για τη σύσταση του ΕΤΠ για την περίοδο 2005 - 2010.

Κατ' αρχάς, για να εκφραστεί ότι τα κράτη μέλη (και ιδίως τα νέα κράτη μέλη) θα χρειαστεί να προβούν σε κάποιες διαρθρωτικές επενδύσεις για να πραγματοποιήσουν με επιτυχία την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, θα χορηγείται κάθε έτος στα κράτη μέλη ένα κατ' αποκοπή ποσό. Το ποσό αυτό θα είναι υψηλότερο κατά την περίοδο 2008-2013 για τα κράτη που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004. Επιπλέον, το ποσό αυτό θα είναι επίσης υψηλότερο για τα κράτη μέλη που θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την περίοδο 2007-2013 για τη διάρκεια της περιόδου 2008-2013 από το επόμενο της προσχώρησής τους έτος.

Δεύτερον, για να εκφραστεί η έννοια της αλληλεγγύης, το σύνολο των χορηγήσεων στα κράτη μέλη θα προσδιοριστεί με βάση μια κλείδα κατανομής που θα ορίζει το σχετικό βάρος των κρατών μελών σε σχέση με τη διαχείριση των επιστροφών. Η κλείδα κατανομής θα αποτελείται από δύο στοιχεία: το ένα σχετικό με τον αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών που υπόκεινται σε απόφαση επιστροφής που τους υποχρεώνει ή/και τους πληροφορεί ότι υποχρεούνται να εγκαταλείψουν το έδαφος του κράτους μέλους, και το άλλο σχετικό με προηγούμενες επιτυχείς επιστροφές. Για το πρώτο στοιχείο, θα προστεθεί το σύνολο των υπηκόων τρίτων χωρών που υπήχθησαν σε τέτοια απόφαση κατά τα τρία προηγούμενα έτη. Το σύνολο αυτό θα αντιστοιχεί περίπου στον αριθμό των ατόμων των οποίων η κατάσταση εξετάζεται από τις αρχές προς απομάκρυνσή τους κατά τη δεδομένη περίοδο αναφοράς. Άλλωστε, ένα χρονικό διάστημα μεταξύ της απόφασης και της πραγματικής αναχώρησης είναι συχνά αναπόφευκτο: η ίδια η απομάκρυνση (η πράξη εφαρμογής της απόφασης

επιστροφής) μπορεί να απαιτεί ειδική απόφαση σε μερικά κράτη μέλη ή/και να υπόκειται σε ειδικές διαδικασίες (συμπεριλαμβανόμενης, όπου αυτή είναι αναγκαία, και κράτησης πριν από την απομάκρυνση). Στο δεύτερο στοιχείο θα εντάσσονται προηγούμενες επιτυχείς επιστροφές. Με τον τρόπο αυτό, θα υπάρχει ένας εσωτερικός μηχανισμός που θα ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να επενδύουν και να βελτιώνουν τη διαχείριση των επιστροφών και να συμβάλλουν στην μείωση της λαθρομετανάστευσης σε ολόκληρη την ΕΕ. Δεδομένου ότι η κύρια έμφαση θα πρέπει να δοθεί σε μελλοντικές προσπάθειες, η αναλογία μεταξύ των δύο στοιχείων θα είναι αντίστοιχα 70% προς 30%.

Ο ορισμός της κατηγορίας των ατόμων που υπόκεινται σε απόφαση επιστροφής θα πρέπει κατ' αρχήν να αντιστοιχεί στον ορισμό αυτής της κατηγορίας στη μελλοντική οδηγία του Συμβουλίου.

Προτείνεται να αποκλειστούν από τον ορισμό αυτό υπήκοοι τρίτων χωρών στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος σε ζώνες διερχομένων, διότι πρέπει να θεωρηθεί ότι τα άτομα αυτά ουδέποτε εισήλθαν στο έδαφος της ΕΕ και ότι δεν καλύπτονται αναγκαστικά από το καθεστώς της προαναφερόμενης μελλοντικής οδηγίας του Συμβουλίου, ενώ η πραγματική επιστροφή τους καλύπτεται συνήθως από άλλα μέσα.

Αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα των κρατών μελών να χρηματοδοτούν απευθείας ενέργειες που θα καλύπτουν (επίσης) αυτή την κατηγορία ατόμων σύμφωνα με τους στόχους του Ταμείου. Το ίδιο ισχύει για την εκούσια επιστροφή υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι δεν έχουν ακόμα υποβάλει αίτηση χορήγησης ασύλου και οι οποίοι δεν διαμένουν (ακόμα) παράνομα στο έδαφος κράτους μέλους.

2.2. Δράσεις που ορίζονται στο πλαίσιο του Ταμείου

Υπό το πρίσμα των γενικών στόχων του Ταμείου να συμβάλει στην εφαρμογή πολιτικής επιστροφών που θα στηρίζεται στην ιδέα της ολοκληρωμένης διαχείρισης επιστροφών, η Επιτροπή προτείνει να λειτουργεί το Ταμείο κυρίως με επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη. Αυτό θα καταστήσει δυνατή μια στοχοθετημένη χρηματοδοτική ενίσχυση σύμφωνη με την ειδική κατάσταση και τις ειδικές ανάγκες κάθε κράτους μέλους.

Εξάλλου, για να εξασφαλιστεί η πλέον αποτελεσματική χρήση των κονδυλίων, η πρόταση περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά τους επιχειρησιακούς στόχους που πρέπει να επιτευχθούν καθώς και τους τύπους των ενεργειών που επισημαίνονται ως συμβάλλουσες στους εν λόγω στόχους.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Μέχρι στιγμής έχουν υπάρξει μόνο κονδύλια διαθέσιμα σε κοινοτικό επίπεδο για τη στήριξη της διοικητικής συνεργασίας στον τομέα των επιστροφών (ARGO). Οι ενέργειες αυτές έχουν κυρίως επικεντρωθεί σε μελέτες για τις βέλτιστες πρακτικές και την μεταφορά αυτών των πληροφοριών μεταξύ των αρχών και άλλων ενδιαφερομένων, όπως η ΙΟΜ.

Η Επιτροπή έχει διεξαγάγει μια εκ των προτέρων αξιολόγηση, η οποία επισυνάπτεται ως παράρτημα στην παρούσα πρόταση.

4. ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Επικουρικότητα

Θεμελιώδης αρχή παραμένει αυτή της ευθύνης των κρατών μελών για την ανάπτυξη και την εφαρμογή της διαχείρισης των επιστροφών σε όλες τις διαστάσεις της. Συνεπώς, ο εθνικός προϋπολογισμός των κρατών μελών παραμένει η κύρια πηγή επενδύσεων και προγραμματισμένων δαπανών. Εντούτοις, οι προσπάθειες σε εθνικό επίπεδο να εφαρμοστεί η αρχή της ολοκληρωμένης διαχείρισης επιστροφών σύμφωνα με τις κοινές προδιαγραφές μπορούν να στηριχθούν από ένα Ταμείο ενόψει των επιπτώσεων αυτών των πολιτικών επί των άλλων κρατών μελών. Οι δράσεις που πρέπει να στηριχθούν θα πρέπει συνεπώς να επισημανθούν σαφώς, να συνδέονται με αντικειμενικές προϋποθέσεις στο οικείο κράτος μέλος και να παρέχουν προστιθέμενη αξία στην Κοινότητα στο σύνολό της.

Αναλογικότητα

Η απόφαση θα καταστήσει δυνατό να παρασχεθεί χρηματοοικονομική βοήθεια από το Ταμείο προς κατάλογο ενεργειών που συμβάλλουν λειτουργικά σε σειρά επισημασμένων ειδικών στόχων, ενώ θα δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να επιλέξουν τις ενέργειες και τους τρόπους που αυτές θα διεξαχθούν στο πλαίσιο σχεδίων που θα συμφωνηθούν με την Επιτροπή. Το Ταμείο θα πρέπει να αποτελέσει στρατηγικό εργαλείο που θα συμβάλει στην ανάπτυξη εθνικών στρατηγικών επιστροφής. Η χρησιμοποίηση κοινοτικών πιστώσεων θα πρέπει επίσης να εξαρτάται από σαφείς και ενιαίους κανόνες που θα περιλαμβάνονται σε απόφαση του Συμβουλίου – το ενδεδειγμένο μέσο εφαρμογής κοινοτικών προγραμμάτων.

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν προβλέπεται καμία χρηματοδότηση για το 2007. Οι δημοσιονομικές πιστώσεις για το Ταμείο στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών που προτείνονται από την Επιτροπή για την περίοδο 2008-2013 ανέρχονται σε 759 εκατ. ευρώ.

Για την κατανομή των χρηματοοικονομικών πόρων μεταξύ των κρατών μελών, η Επιτροπή προτίθεται να εφαρμόσει μέθοδο βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Για να αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα σε κάθε κράτος μέλος, τα κριτήρια αφορούν κυρίως την «ομάδα στόχο». Αυτό θα εξασφαλίσει τη δέουσα συνεκτίμηση των εξελίξεων (που αφορούν π.χ. αλλαγές στην πολιτική εισδοχής) στην μέθοδο χρηματοοικονομικών χορηγήσεων, επιτρέποντας τη λήψη διορθωτικών ενεργειών με τη στήριξη του Ταμείου.

2005/0049 (COD)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επιστροφών για την περίοδο 2008-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών"

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 παράγραφος 3 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής [66],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[67],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών[68],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 της συνθήκης[69]

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπει αφενός τη θέσπιση μέτρων για την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με συνοδευτικά μέτρα για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση, και αφετέρου τη θέσπιση μέτρων στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης και της διαφύλαξης των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών.

(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στην έκτακτη συνεδρίασή του στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, επιβεβαίωσε εκ νέου την απόφασή του να δημιουργήσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Προς το σκοπό αυτό, η κοινή ευρωπαϊκή πολιτική σε θέματα ασύλου και μετανάστευσης οφείλει να επιδιώκει, εκ παραλλήλου, τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών και την καλύτερη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών.

---

66 ΕΕ C …
67 ΕΕ C …
68 ΕΕ C …
69 ΕΕ …

(3) Μια αποτελεσματική κοινοτική πολιτική επιστροφών αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα μιας αξιόπιστης πολιτικής νόμιμης μετανάστευσης και χορήγησης ασύλου, καθώς και σημαντικό στοιχείο για την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης. Τα κράτη μέλη προβλέπουν σημαντικό τμήμα των πόρων τους για την εφαρμογή των προγραμμάτων επιστροφής και τις επιχειρήσεις αναγκαστικής επιστροφής. Η κοινή δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτόν τον τομέα, υποστηριζόμενη από κατάλληλα χρηματοδοτικά μέσα από την Κοινότητα, θα μπορούσε να στηρίξει τα κράτη μέλη, να τονίσει την ανάγκη επιστροφής των παρανόμως διαμενόντων και να συμβάλει στη μεγαλύτερη αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.

(4) Το Συμβούλιο της 28ης Φεβρουαρίου 2002 θέσπισε το συνολικό σχέδιο για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων στην Ευρωπαϊκή Ένωση[70], το οποίο τονίζει ότι οι η πολιτική επανεισδοχής και επαναπατρισμού αποτελεί αναπόσπαστο και καίριο τμήμα της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης και επεσήμανε δύο στοιχεία επί των οποίων θα πρέπει να στηριχθεί μια κοινοτική πολιτική επιστροφών, συγκεκριμένα κοινές αρχές και κοινούς κανόνες, εντός του πλαισίου της βελτίωσης της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.

(5) Το πρόγραμμα δράσης για τις επιστροφές που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο στις 8 Νοεμβρίου 2002 βάσει της ανακοίνωσης της Επιτροπής της 14ης Οκτωβρίου 2002 σχετικά με κοινοτική πολιτική επιστροφής των παρανόμως διαμενόντων, εξετάζει ολόκληρη την αλυσίδα δράσης που αφορά τη διαχείριση των επιστροφών στα κράτη μέλη, και καλύπτει τόσο την αναγκαστική όσο και την εκούσια επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών καθώς και τις κεντρικές φάσεις της επιστροφής, συμπεριλαμβανομένης και της προετοιμασίας και παρακολούθησης

(6) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στη σύνοδο της Θεσσαλονίκης στις 19 και 20 Ιουνίου 2003, κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει όλες τις πλευρές σχετικά με ένα χωριστό κοινοτικό μέσο για τις επιστροφές προκειμένου να στηριχθούν ειδικότερα οι προτεραιότητες, όπως αυτές εκτίθενται στο πρόγραμμα δράσης για τις επιστροφές.

(7) Μετά τα συμπεράσματα της 8ης Ιουνίου 2004, όπου το Συμβούλιο ζήτησε από την αρμόδια για τους προϋπολογισμούς αρχή να προβεί σε προπαρασκευαστικές δράσεις και κάλεσε την Επιτροπή να λάβει υπόψη τη θέση του για την ανάπτυξη ολοκληρωμένων σχεδίων για τις επιστροφές, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, εγκαινιάστηκαν προπαρασκευαστικές δράσεις για την περίοδο 2005 και 2006.

(8) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στη σύνοδο των Βρυξελλών στις 4 και 5 Νοεμβρίου 2004, ζήτησε, στο πλαίσιο του Προγράμματος της Χάγης, να εγκαινιαστεί η προπαρασκευαστική φάση ενός Ευρωπαϊκού Ταμείου Επιστροφών (στο εξής «Ταμείο») και την εγκαθίδρυση του Ταμείου το αργότερο το 2007, λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση της προπαρασκευαστικής φάσης.

(9) Τον Νοέμβριο 2004, το Συμβούλιο κατέγραψε την έκθεση της προεδρίας για την ανάλυση των αναφερθεισών βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά τις επιστροφές σε συγκεκριμένες χώρες. Η έκθεση ανέφερε πλήθος δυνατοτήτων και την ανάγκη για μεγαλύτερη συνεργασία σε πρακτικά θέματα μεταξύ των κρατών μελών κατά την

---

70 ΕΕ C 142 της 14.06.2002, σ. 23.

εφαρμογή των επιστροφών. Στην έκθεση υποδεικνύονται δυνατότητες για μια πιο ολοκληρωμένη προσέγγιση, τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο, της πολιτικής των επιστροφών καθώς και των γενικότερων πολιτικών. Υποδεικνύονται επίσης σε αυτήν την έκθεση οι βέλτιστες πρακτικές που ασκούνται από τα κράτη μέλη όσον αφορά την εκούσια ή την αναγκαστική επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών στη χώρα καταγωγής τους ή διέλευσης, όπως η προαγωγή των προγραμμάτων υποβοηθούμενης εκούσιας επιστροφής για τη βιώσιμη επιστροφή τους, της παροχής συμβουλών για την επιστροφή, και της διοργάνωσης κοινών επιχειρήσεων επιστροφής, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικά ναυλωμένων πτήσεων.

(10) Είναι αναγκαίο να τεθεί στη διάθεση της Κοινότητας ένα μέσο που θα αποσκοπεί στη στήριξη και ενθάρρυνση των προσπαθειών που καταβάλλουν τα κράτη μέλη για τη βελτίωση της διαχείρισης των επιστροφών σε όλες της τις διαστάσεις, με βάση την αρχή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών, και με προοπτική τη στήριξη μιας δίκαιης και αποτελεσματικής εφαρμογής των κοινών προτύπων επιστροφής, όπως αυτά έχουν καθιερωθεί σύμφωνα με τα υφιστάμενα και τα μελλοντικά κοινοτικά μέσα που είναι σχετικά με επιστροφές.

(11) Στο πλαίσιο αυτού του μέσου δεν θα πρέπει να προβλεφθεί καμία χρηματοδότηση για το 2007, έτσι ώστε να μπορούν να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα των προπαρασκευαστικών δράσεων για τις επιστροφές (2005-2006), με βάση ανακοίνωση της Επιτροπής για την αξιολόγηση των προπαρασκευαστικών δράσεων,

(12) Τα σχετικά κοινά πρότυπα είναι, μεταξύ άλλων, η οδηγία αριθ. 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών[71] και οι συνακόλουθες αυτής απόφαση 2004/191/ΕΚ του Συμβουλίου της 23ης Φεβρουαρίου 2004 σχετικά με τη θέσπιση των κριτηρίων και των πρακτικών λεπτομερειών εφαρμογής για την αντιστάθμιση των οικονομικών ανισορροπιών που προκύπτουν από την εφαρμογή της οδηγίας 2001/40/ΕΚ σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών[72], και η απόφαση 2004/573/ΕΚ περί διοργάνωσης κοινών πτήσεων για την απομάκρυνση από το έδαφος δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, υπηκόων τρίτων χωρών για τους οποίους έχουν εκδοθεί ατομικές αποφάσεις απομάκρυνσης[73],

(13) Αυτό αφορά επίσης μελλοντικά κοινοτικά μέσα, όπως ένα μέσο για κοινά πρότυπα όσον αφορά τις διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, το οποίο θα πρέπει να δημιουργήσει ομοιογενές πεδίο στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως προς τις διαδικασίες επιστροφής και ως εκ τούτου θα ορίσει τις προϋποθέσεις και τα περιθώρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη θα λαμβάνουν μέτρα επιστροφής.

(14) Για να εξασφαλιστεί η συνέπεια της κοινοτικής απόκρισης προς την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο αυτού του μέσου θα πρέπει να είναι ειδικές και συμπληρωματικές προς εκείνες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων και

---

71 ΕΕ L 149, 2.6.2001, σ. 34
72 ΕΕ L18, 27.2.2004, σ. 55
73 ΕΕ L18, 6.8.2004, σ. 28

προς τον προγραμματισμό που αποβλέπει στη στήριξη αναπτυξιακής συνεργασίας και οικονομικής συνεργασίας με χώρες και περιφέρειες εταίρους που δεν είναι κράτη μέλη ή υπερπόντιες χώρες και εδάφη.

(15) Ειδικότερα, αυτό σημαίνει ότι οι αιτούντες άσυλο των οποίων η αίτηση έχει απορριφθεί θα περιλαμβάνονται σε αυτές τις ενέργειες του εν λόγω μέσου μόνον εφόσον δεν περιλαμβάνονται πλέον στην περίπτωση επιστροφών στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων. Μόλις ολοκληρωθεί ο πρώτος πολυετής κύκλος του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων (2005 - 2007), το μέσο αυτό θα καλύπτει επίσης και τους αιτούντες άσυλο των οποίων η αίτηση έχει απορριφθεί.

(16) Το παρόν μέσο σχεδιάσθηκε για να αποτελέσει μέρος ενός συνεκτικού πλαισίου με τον τίτλο Γενικό Πρόγραμμα "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", το οποίο έχει ως στόχο να εξετάσει το ζήτημα του δίκαιου καταμερισμού των ευθυνών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την εισαγωγή ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και από την εφαρμογή κοινών πολιτικών ασύλου και μετανάστευσης, όπως αναπτύχθηκαν σύμφωνα με τον Τίτλο IV της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(17) Βασικός στόχος του εν λόγω μέσου θα είναι η προαγωγή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών σε εθνικό επίπεδο. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να θέσουν σε εφαρμογή επιχειρήσεις επιστροφών υπό το πρίσμα ολοκληρωμένων σχεδίων δράσης για τις επιστροφές, που αναλύουν την κατάσταση στο οικείο κράτος μέλος ως προς τον στοχοθετούμενο πληθυσμό, καθορίζουν στόχους αντίστοιχους προς τις προβλεπόμενες επιχειρήσεις, και, σε συνεργασία με σχετικούς φορείς όπως η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) και ο Διεθνής Οργανισμός για τους Πρόσφυγες (IOM), προσφέρουν προγράμματα επιστροφών που επικεντρώνονται σε αποδοτικές και βιώσιμες επιστροφές μέσω διαφόρων μέτρων. Όπου αυτό είναι αναγκαίο, τα ολοκληρωμένα σχέδια επιστροφών πρέπει να τυγχάνουν τακτικών αξιολογήσεων και προσαρμογών.

(18) Για να προωθηθεί η εκούσια επιστροφή προσώπων που συμμορφώνονται με υποχρέωση επιστροφής, πρέπει να προβλεφθούν κίνητρα για τους εν λόγω υποψήφιους προς επιστροφή, όπως προτιμησιακή μεταχείριση με την παροχή ενισχυμένης βοήθειας για την επιστροφή. Αυτός ο τύπος επιστροφής είναι προς το συμφέρον τόσο μιας αξιοπρεπούς επιστροφής των ενδιαφερομένων όσο και των αρχών από άποψη αποδοτικότητας του κόστους.

(19) Εντούτοις, από άποψη πολιτικής, η εκούσια και η αναγκαστική επιστροφή είναι άρρητα συνδεδεμένες, και τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνονται κατά τη διαχείριση των επιστροφών να ενισχύουν τη συμπληρωματικότητα αυτών των δύο τύπων. Υπάρχει προφανής ανάγκη να διεξάγονται αναγκαστικές επιστροφές προκειμένου να διασφαλιστεί η ακεραιότητα της μεταναστευτικής πολιτικής και της πολιτικής ασύλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μεταναστευτικών συστημάτων και συστημάτων χορήγησης ασύλου στα κράτη μέλη. Έτσι, η δυνατότητα αναγκαστικής επιστροφής αποτελεί προϋπόθεση ώστε να υπάρχει εγγύηση ως προς τη μη υπονόμευση της εν λόγω πολιτικής και την επιβολή του κράτους δικαίου, που από μόνα τους είναι ουσιαστικά για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Το μέσο αυτό θα πρέπει ως εκ τούτου να στηρίζει ενέργειες των κρατών μελών προκειμένου να διευκολύνεται η αναγκαστική επιστροφή.

(20) Εξάλλου, τα σοβαρότερα εμπόδια που γνωρίζουν τα κράτη μέλη στον χώρο των επιστροφών αφορούν τις αναγκαστικές επιστροφές. Ένα σημαντικό εμπόδιο είναι η αβεβαιότητα ως προς την ταυτότητα των ενδιαφερομένων ή/και την απουσία των αναγκαίων ταξιδιωτικών εγγράφων. Οι χώρες καταγωγής συχνά καθυστερούν ή αρνούνται την έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων για την επιστροφή λόγω ελλιπούς πληροφόρησης ως προς την υπηκοότητα ή την ταυτότητα. Για να αποφευχθεί η απομάκρυνση συνεπώς, οι παρανόμως διαμένοντες μπορεί να κρύψουν ή να καταστρέψουν τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα, και όχι σπάνια ισχυρίζονται απολύτως ψευδή ταυτότητα ή/και υπηκοότητα. Ως εκ τούτου, συχνά έχουν διεξαχθεί μακρές και ακριβές διαδικασίες, στις οποίες περιλαμβάνονται η παρουσίαση του υποψήφιου προς επιστροφή σε διάφορες πρεσβείες ή αναλύσεων σχετικών με τη γλώσσα ή τη διάλεκτό του. Τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνονται στη βελτίωση της συνεργασίας τους με τις προξενικές αρχές τρίτων χωρών, την ενίσχυση της ανταλλαγής πληροφοριών καθώς και την επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ τους όσον αφορά τη συνεργασία με αυτές τις υπηρεσίες.

(21) Τέλος, είναι επιτακτικό αυτό το μέσο να ενισχύει στα κράτη μέλη που το θεωρούν αναγκαίο ειδικά μέτρα για υποψήφιους προς επιστροφή στη χώρα επιστροφής, προκειμένου, πρώτον, να εξασφαλίζεται η πραγματική επιστροφή στην πόλη τους ή την περιοχή καταγωγής τους υπό καλές συνθήκες, και δεύτερον, να ενισχύεται η βιώσιμη επανένταξή τους στην κοινότητά τους. Τα μέτρα αυτά δεν θα πρέπει να συνιστούν αυτή καθαυτή βοήθεια προς την τρίτη χώρα, και είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση όταν και εφόσον υπάρχει η αναγκαία συνέχεια με δραστηριότητες που έχουν αρχίσει και διεξάγονται κατά κύριο λόγο στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους στο πλαίσιο ολοκληρωμένου σχεδίου επιστροφών.

(22) Ο οργανισμός που συστάθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 της 26ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «ο Οργανισμός») οφείλει, ως ένα από τα καθήκοντά του, να παρέχει στα κράτη μέλη την αναγκαία στήριξη για την οργάνωση κοινών επιχειρήσεων επαναπατρισμού και να επισημαίνει τις βέλτιστες πρακτικές για τη χορήγηση ταξιδιωτικών εγγράφων και την απομάκρυνση των υπηκόων τρίτων χωρών που βρίσκονται παράνομα στα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, ο οργανισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για μια αποτελεσματική συντονισμένη προσπάθεια επιστροφών στα κράτη μέλη, ενώ η εφαρμογή και η διοργάνωση των κοινών επιχειρήσεων επαναπατρισμού θα εναπόκεινται στις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες. Για τον λόγο αυτό, ο οργανισμός πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί πόρους που διατίθενται από κοινοτικές δράσεις στο εν λόγω μέσο.

(23) Η στήριξη που παρέχεται από το Ταμείο θα είναι αποδοτικότερη και πλέον στοχοθετημένη αν η συγχρηματοδότηση των επιλέξιμων ενεργειών βασίζεται σε στρατηγικά πολυετή προγράμματα και σε συναφή ετήσια προγράμματα εργασίας που καταρτίζουν τα κράτη μέλη σε συνεργασία με την Επιτροπή.

(24) Με βάση τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που θέσπισε η Επιτροπή, κάθε κράτος μέλος πρέπει να εκπονήσει έγγραφο πολυετούς προγραμματισμού λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση και τις ανάγκες του, και καθορίζοντας την αναπτυξιακή στρατηγική του, η οποία αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης με την Επιτροπή, αποφασίζεται από την Επιτροπή και αποτελεί το πλαίσιο για την προετοιμασία των ετησίων προγραμμάτων.

(25) Ο πολυετής προγραμματισμός θα πρέπει να στοχεύει στην επίτευξη των στόχων των Ταμείων μέσω της εξασφάλισης των αναγκαίων δημοσιονομικών πόρων και της συνέπειας και συνέχειας της κοινής δράσης της Κοινότητας και των κρατών μελών.

(26) Ο πολυετής προγραμματισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει το συντονισμό του μέσου αυτού με άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα.

(27) Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων[74], θα πρέπει να καθοριστούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να ασκήσει τις αρμοδιότητές της για την εφαρμογή του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις συνεργασίας των κρατών μελών. Η εφαρμογή αυτών των προϋποθέσεων θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το Ταμείο κατά νόμιμο και σωστό τρόπο και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 27 του δημοσιονομικού κανονισμού.

(28) Η Επιτροπή θα πρέπει να καθορίσει την ενδεικτική κατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων χρησιμοποιώντας αντικειμενική και διαφανή μέθοδο.

(29) Στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας, το μέσο αυτό θα πρέπει να παρέχει στήριξη για αξιολογήσεις, βελτίωση της διοικητικής ικανότητας που συνδέεται με τη διαχείριση του Ταμείου, μελέτες, πιλοτικά σχέδια και ανταλλαγές εμπειριών με στόχο, ιδιαίτερα, την ενθάρρυνση καινοτόμων προσεγγίσεων και πρακτικών.

(30) Τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την κανονική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου. Προς το σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο να οριστούν οι γενικές αρχές και τα απαραίτητα καθήκοντα τα οποία θα πρέπει να επιτελούν όλα τα προγράμματα.

(31) Είναι απαραίτητο να οριστεί σε κάθε κράτος μέλος μία ενιαία αρμόδια αρχή για τη διαχείριση των παρεμβάσεων του Ταμείου και να αποσαφηνισθούν οι αρμοδιότητές της. Πρέπει επίσης να οριστεί η αρχή ελέγχου και να προσδιοριστούν τα καθήκοντα της. Επιπλέον, προκειμένου να κατοχυρωθούν ενιαία πρότυπα ποιότητας όσον αφορά την πιστοποίηση των δαπανών πριν από τη διαβίβασή τους στην Επιτροπή και να αποσαφηνιστεί η φύση και η ποιότητα των πληροφοριών στις οποίες στηρίζονται οι δηλώσεις δαπανών, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ο διορισμός της αρχής πιστοποίησης.

(32) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τα κράτη μέλη έχουν την πρωταρχική ευθύνη για την υλοποίηση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων.

(33) Θα πρέπει να καθοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, την πιστοποίηση των δαπανών και την πρόληψη, τον εντοπισμό και την διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του

---

[74] ΕΕ L18, 16.9.2002, σ. 1

κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων τους. Ιδιαίτερα, όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο, είναι απαραίτητο να καθορισθούν οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους το κράτος μέλος εξασφαλίζει την εγκαθίδρυση και την ικανοποιητική λειτουργία των συστημάτων.

(34) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό θα πρέπει να ενισχυθεί και θα πρέπει να καθοριστούν κριτήρια τα οποία να επιτρέπουν στην Επιτροπή να προσδιορίσει, στο πλαίσιο της στρατηγικής της για τον έλεγχο των εθνικών συστημάτων, το επίπεδο της διαβεβαίωσης αξιοπιστίας που είναι δυνατόν να επιτευχθεί από τους εθνικούς φορείς ελέγχου.

(35) Η αποτελεσματικότητα και ο αντίκτυπος των δράσεων που υποστηρίζονται από το μέσο αυτό εξαρτάται επίσης από την αξιολόγησή τους. Θα πρέπει να προσδιοριστούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής σε σχέση με το θέμα αυτό και να υπάρξουν ρυθμίσεις για να εξασφαλιστεί η αξιοπιστία της αξιολόγησης.

(36) Οι δράσεις αξιολογούνται ενόψει ενδιάμεσου ελέγχου και αξιολόγησης του αντικτύπου και η διαδικασία αξιολόγησης ενσωματώνεται στις ρυθμίσεις για τον έλεγχο του σχεδίου.

(37) Η παρούσα απόφαση θεσπίζει ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, το οποίο θα αποτελεί το κύριο σημείο αναφοράς για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού[75].

(38) Επειδή οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης, συγκεκριμένα η προώθηση της επιστροφής των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών εντός του πλαισίου των κοινών προτύπων και της αρχής της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, κατά συνέπεια, λόγω κλίμακας και αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(39) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου 1999/468/ΕΚ, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.[76]

(40) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της

---

[75] ΕΕ C 38, 18.6.1999, σ.1

[76] ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23.

παρούσας απόφασης και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση συστήνει για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2008 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επιστροφών, στο εξής καλούμενο "Ταμείο", στο πλαίσιο του Γενικού Προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών", για να συμβάλει στην ενίσχυση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Η παρούσα απόφαση καθορίζει τους στόχους στην επίτευξη των οποίων συμβάλλει το Ταμείο, τις προϋποθέσεις λειτουργίας του, τους διαθέσιμους οικονομικούς πόρους καθώς και τα κριτήρια για την κατανομή των διαθέσιμων πόρων.

Θεσπίζει τους κανόνες διαχείρισης του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών, καθώς και τους μηχανισμούς παρακολούθησης και ελέγχου που βασίζονται στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Γενικοί στόχοι του Ταμείου

1 Ο γενικός στόχος του Ταμείου είναι η στήριξη των προσπαθειών που καταβάλλουν τα κράτη μέλη προκειμένου να βελτιωθεί η διαχείριση των επιστροφών σε όλες τις διαστάσεις της με τη χρήση της έννοιας της ολοκληρωμένης διαχείρισης, λαμβάνοντας υπόψη την κοινοτική νομοθεσία στον τομέα αυτό.

2. Το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της τεχνικής βοήθειας με βάση πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή.

Άρθρο 3

Ειδικοί στόχοι

1. Το Ταμείο συμβάλλει στην επιδίωξη των εξής ειδικών στόχων:

(a) Την καθιέρωση και βελτίωση της οργάνωσης και της εφαρμογής της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών από τα κράτη μέλη,

(b) Την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών και της εφαρμογής της,

(c) Την προώθηση μιας αποτελεσματικής και ενιαίας εφαρμογής κοινών προδιαγραφών για τις επιστροφές σύμφωνα με την ανάπτυξη πολιτικής στον τομέα αυτό.

2. Η ολοκληρωμένη διαχείριση των επιστροφών καλύπτει ειδικότερα την ανάπτυξη και την εφαρμογή από τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους ολοκληρωμένων σχεδίων επιστροφής, τα οποία:

– Βασίζονται σε συνεκτική αξιολόγηση της κατάστασης στο οικείο κράτος μέλος όσον αφορά τον στοχοθετούμενο πληθυσμό και των προκλήσεων που εγκλείουν οι σχεδιαζόμενες επιχειρήσεις (όπως εκείνες που αφορούν την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων και άλλα πρακτικά εμπόδια στην επιστροφή). Η συνεκτική αξιολόγηση συντάσσεται σε συνεργασία με όλες τις εμπλεκόμενες αρχές και εταίρους,

– Έχουν στόχο την επίτευξη μεγάλου φάσματος μέτρων για την ενθάρρυνση προγραμμάτων εκούσιας επιστροφής των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στο έδαφός του, και όπου χρειάζεται, για την εκτέλεση επιχειρήσεων αναγκαστικής επιστροφής των εν λόγω προσώπων, σε πλήρη συμμόρφωση με τις ανθρωπιστικές αρχές και τον σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους,

– Περιλαμβάνουν την επιλογή ομάδας στόχου με βάση τη σχετική περιπτωσιολογία, και

– Περιλαμβάνουν σχεδιασμό ή/και χρονοδιάγραμμα και, όπου χρειάζεται, προβλέπουν μηχανισμό περιοδικής αξιολόγησης που δίνει τη δυνατότητα προσαρμογής του σχεδιασμού και αξιολόγησης του αντίκτυπου του εφαρμοζόμενου σχεδιασμού.

3. Τα ολοκληρωμένα σχέδια των επιστροφών επικεντρώνονται ειδικότερα σε αποδοτικές και βιώσιμες επιστροφές μέσω ενεργειών όπως η αποτελεσματική πληροφόρηση κατά την προ της επιστροφής φάση, ταξιδιωτικές ρυθμίσεις, διέλευση στην χώρα επιστροφής τόσο για την εκούσια όσο και για την αναγκαστική επιστροφή. Όσο αυτό είναι δυνατό, μπορεί να προβλεφθούν κίνητρα για τους εκουσίως επιστρέφοντες, όπως η ενισχυμένη βοήθεια κατά την επιστροφή, προκειμένου να προωθηθεί η εκούσια επιστροφή.

Όπου τα κράτη μέλη θεωρήσουν αυτό σκόπιμο, μπορούν να συμπεριλάβουν την παροχή στήριξης κατά την εισδοχή και την επανένταξη.

Άρθρο 4

Επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Επιλέξιμες για στήριξη από το Ταμείο είναι δράσεις που αφορούν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α), και ιδίως οι ακόλουθες:

(a) Καθιέρωση ή βελτίωση αποτελεσματικής, σταθερής και διαρκούς επιχειρησιακής συνεργασίας των κρατών μελών με τις προξενικές αρχές και τις μεταναστευτικές υπηρεσίες τρίτων χωρών, με σκοπό την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων για την επιστροφή υπηκόων τρίτων χωρών και την εξασφάλιση ταχειών και επιτυχών διαδικασιών απομακρύνσεως,

(b) Προώθηση και διευκόλυνση της εκούσιας επιστροφής των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, ειδικότερα με προγράμματα υποβοηθούμενης εκούσιας επιστροφής, με στόχο την εξασφάλιση της βιωσιμότητας των επιστροφών,

(c) Απλούστευση και εκτέλεση της αναγκαστικής επιστροφής παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, με στόχο την ενίσχυση της αξιοπιστίας και της ακεραιότητας των μεταναστευτικών πολιτικών και μείωση της περιόδου κράτησης προσώπων που αναμένουν την αναγκαστική απομάκρυνσή τους.

2. Επιλέξιμες για στήριξη από το Ταμείο είναι δράσεις που αφορούν το στόχο που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β), και ιδίως οι ακόλουθες:

(a) Συνεργασία στη συγκέντρωση και παροχή σε ενδεχόμενους υποψήφιους επιστροφής πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής,

(b) Συνεργασία στην ανάπτυξη αποδοτικών, σταθερών και διαρκών επιχειρησιακών σχέσεων εργασίας μεταξύ των αρχών των κρατών μελών και των προξενικών αρχών και των μεταναστευτικών υπηρεσιών των τρίτων χωρών, για να διευκολυνθεί η προξενική αρωγή κατά την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων για την επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών και η εξασφάλιση ταχειών και επιτυχών διαδικασιών επιστροφής,

(c) Κατάστρωση κοινών ολοκληρωμένων σχεδίων επιστροφής και εφαρμογή τους, συμπεριλαμβανομένων και κοινών προγραμμάτων εκούσιας επιστροφής για ειδικές χώρες ή περιοχές καταγωγής, προηγούμενης διαμονής ή διέλευσης,

(d) Μελέτες για την υφιστάμενη κατάσταση και τις δυνατότητες βελτίωσης της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα των επιστροφών, καθώς και τον ρόλο που πρέπει να διαδραματίσουν οι διεθνείς και μη κυβερνητικοί οργανισμοί στο πλαίσιο αυτό,

(e) Ανταλλαγή πληροφοριών, στήριξη και παροχή συμβουλών κατά τον χειρισμό της επιστροφής ιδιαίτερα ευάλωτων ομάδων,

(f) Διοργάνωση σεμιναρίων για τους ασκούντες σχετικά επαγγέλματα, με θέμα τις βέλτιστες πρακτικές και επικεντρωμένα σε συγκεκριμένες τρίτες χώρες ή/και περιφέρειες,

(g) Κοινά μέτρα που καθιστούν δυνατή την εισδοχή επανεισερχόμενων στη χώρα καταγωγής, προηγούμενης διαμονής ή διέλευσης,

(h) Κοινή ανάπτυξη δράσεων για να διασφαλιστεί ο διαρκής χαρακτήρας της επανένταξης προσώπων στη χώρα καταγωγής ή διέλευσης,

(i) Κοινά μέτρα για την παρακολούθηση της κατάστασης των υποψήφιων προς επιστροφή και της βιωσιμότητας της κατάστασής τους μετά την επιστροφή.

3. Επιλέξιμες για στήριξη από το Ταμείο είναι δράσεις που αφορούν το στόχο που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ), και ιδίως οι ακόλουθες:

(a) Ενίσχυση της ικανότητας των αρμόδιων αρχών να λαμβάνουν υψηλής ποιότητας αποφάσεις περί των επιστροφών όσο το δυνατόν ταχύτερα,

(b) Ενίσχυση της ικανότητας των αρμόδιων διοικητικών αρχών να προβαίνουν στην ταχεία εκτέλεση/επιβολή των αποφάσεων απομάκρυνσης, σεβόμενες πλήρως την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ασφάλειας που αφορούν αυτές τις επιχειρήσεις,

(c) Ενίσχυση της ικανότητας των δικαστικών φορέων να αξιολογούν ταχύτερα τις αποφάσεις περί επιστροφής που είναι αντικείμενο προσφυγής,

(d) Διοργάνωση σεμιναρίων και κοινής κατάρτισης για το προσωπικό των αρμόδιων διοικητικών και δικαστικών φορέων καθώς και φορέων επιβολής του νόμου, όσον αφορά τις νομικές και πρακτικές πλευρές των επιχειρήσεων επιστροφής,

(e) Ενίσχυση της ικανότητας των αρμόδιων διοικητικών αρχών να προβαίνουν στην αποτελεσματική εφαρμογή κοινών ρυθμίσεων για αμοιβαία αναγνώριση και κοινές επιχειρήσεις επιστροφής, συμπεριλαμβανομένων των συστάσεων, των επιχειρησιακών προτύπων και των βέλτιστων πρακτικών που ορίζονται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των επιστροφών.

4. Οι δράσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 3 προωθούν ειδικότερα την εφαρμογή των διατάξεων της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής για την μετανάστευση και τις επιστροφές.

5. Οι δράσεις λαμβάνουν υπόψη την ειδική κατάσταση ευάλωτων ατόμων, όπως είναι οι ανήλικοι, οι μη συνοδευόμενοι ανήλικοι, τα μειονεκτούντα άτομα, οι ηλικιωμένοι, οι έγκυοι, οι μόνοι γονείς που συνοδεύουν ανήλικα τέκνα και τα άτομα που έχουν υπάρξει θύματα βασανιστηρίων, βιασμών ή άλλης σοβαρής μορφής ηθικής, φυσικής ή σεξουαλικής βίας.

Άρθρο 5

Επιλέξιμα μέτρα στα κράτη μέλη

Οι ενισχυόμενες δράσεις μπορούν να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα:

– Σε όλες τις περιπτώσεις επιστροφών, πληροφορίες προ της επιστροφής, παροχή των απαραίτητων ταξιδιωτικών εγγράφων, δαπάνη των αναγκαίων προ της επιστροφής

ιατρικών ελέγχων, έξοδα ταξιδίου και διατροφής των επιστρεφόντων και των συνοδών τους, συμπεριλαμβανομένων του ιατρικού προσωπικού, στέγαση των συνοδών, παροχή ειδικής βοήθειας σε ευαίσθητες ομάδες όπως παιδιά ή αναπήρους, δαπάνη μεταφοράς έως τον τελικό προορισμό στη χώρα επιστροφής και συνεργασία με τις αρχές της χώρας καταγωγής, προηγούμενης διαμονής ή διέλευσης,

– Επί πλέον, στην περίπτωση αναγκαστικής επιστροφής παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, δαπάνη προσωρινής στέγασης των επιστρεφόντων και των συνοδών τους από το συμμετέχον κράτος μέλος στο κράτος μέλος που έχει αναλάβει τη διοργάνωση, πριν από την αναχώρηση σε περίπτωση κοινών επιχειρήσεων επιστροφής,

– Επί πλέον, στην περίπτωση εκούσιας επιστροφής παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, ολοκληρωμένη προ της επιστροφής πληροφόρηση, βοήθεια και παροχή συμβουλών καθώς και βασικές δαπάνες προ της επιστροφής,

– Επί πλέον, και όπου αυτό θεωρείται σκόπιμο από το οικείο κράτος μέλος, αρχικές δαπάνες μετά την επιστροφή, μεταφορά της προσωπικής οικοσκευής του επιστρέφοντος, επαρκής προσωρινή στέγαση για τις πρώτες ημέρες μετά την επιστροφή στη χώρα επιστροφής σε κέντρο υποδοχής ή, αν είναι αναγκαίο, σε ξενοδοχείο, παροχή βοήθειας για κατάρτιση και απασχόληση, και περιορισμένη στήριξη εκκίνησης για οικονομικές δραστηριότητες, όπου ενδείκνυται,

– Εκπαίδευση και κατάρτιση προσωπικού των αρμόδιων διοικητικών και δικαστικών φορέων και των φορέων επιβολής του νόμου, αποσπάσεις προσωπικού αυτών των κατηγοριών από άλλα κράτη μέλη για να εξασφαλιστεί αποτελεσματική και ενιαία εφαρμογή των κοινών προτύπων επιστροφής και να ενισχυθεί η συνεργασία, καθώς και αποστολές για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των πολιτικών επιστροφής σε τρίτες χώρες,

– Στην περίπτωση επιχειρησιακής συνεργασίας με τις προξενικές αρχές και τις μεταναστευτικές υπηρεσίες τρίτων χωρών με σκοπό την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων και την εξασφάλιση ταχειών διαδικασιών απομάκρυνσης, δαπάνη ταξιδίου και στέγασης στο κράτος μέλος για το προσωπικό των αρχών και των υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για την ταυτοποίηση υπηκόων τρίτων χωρών και την επαλήθευση των ταξιδιωτικών εγγράφων τους,

– Στην περίπτωση μέτρων επανένταξης για να ενισχυθεί η βιωσιμότητα της επιστροφής σύμφωνα με την έννοια της ολοκληρωμένης διαχείρισης επιστροφών, και, όπου το οικείο κράτος μέλος θεωρεί αυτό σκόπιμο, χρηματικά κίνητρα και άλλα βραχυπρόθεσμα μέτρα αναγκαία για την εκκίνηση της διαδικασίας επανένταξης για την προσωπική ανάπτυξη του επιστρέφοντος, όπως κατάρτιση, βοήθεια για την εξεύρεση θέσης εργασίας και απασχόλησης, στήριξη εκκίνησης για οικονομικές δραστηριότητες και παροχή βοήθειας και συμβουλών μετά την επιστροφή, καθώς και μέτρα που θα δώσουν τη δυνατότητα στο κράτος μέλος να προσφέρει τις κατάλληλες ρυθμίσεις για την υποδοχή των επιστρεφόντων στις τρίτες χώρες άμα τη επιστροφή τους.

Άρθρο 6

Δράσεις κοινοτικού ενδιαφέροντος

1. Με πρωτοβουλία της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, εντός του ορίου του 7% των διαθέσιμων πόρων του, διεθνικές δράσεις ή δράσεις προς το συμφέρον της Κοινότητας στο σύνολό της ("κοινοτικές δράσεις") στον τομέα της μεταναστευτικής πολιτικής και της πολιτικής ένταξης, και μέτρα εφαρμοζόμενα στις ομάδες στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 7.

2. Για να τύχουν χρηματοδότησης, οι κοινοτικές δράσεις πρέπει κυρίως:

   (a) να εμβαθύνουν την κοινοτική συνεργασία για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και των χρηστών πρακτικών,

   (b) να υποστηρίζουν την εγκαθίδρυση διεθνικών δικτύων συνεργασίας και πιλοτικών σχεδίων βασισμένων στις διεθνικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ οργανισμών που είναι εγκατεστημένοι σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, με προορισμό να τονωθεί η καινοτομία, να διευκολυνθεί η ανταλλαγή εμπειριών και χρηστών πρακτικών και να βελτιωθεί η ποιότητα της πολιτικής που εφαρμόζεται όσον αφορά την επιστροφή,

   (c) να υποστηρίζουν διεθνικές εκστρατείες ευαισθητοποίησης,

   (d) να υποστηρίζουν μελέτες, τη διάδοση και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές και τα άλλα θέματα του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με τη χρήση τεχνολογιών αιχμής,

   (e) να υποστηρίζουν πιλοτικά σχέδια και μελέτες για τη δυνατότητα νέων μορφών κοινοτικής συνεργασίας και κοινοτικής νομοθεσίας στο συγκεκριμένο τομέα,

   (f) να υποστηρίζουν την ανάπτυξη στατιστικών εργαλείων, μεθόδων και κοινών δεικτών.

3. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας το οποίο καθορίζει τις προτεραιότητες για τις κοινοτικές δράσεις θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2.

Άρθρο 7

Ομάδες στόχοι

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, οι ομάδες στόχοι αποτελούνται από όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα σε ένα κράτος μέλος

2. Σε αυτούς περιλαμβάνονται οι υπήκοοι τρίτων χωρών που δεν έχουν ή δεν έχουν πλέον ανάγκη διεθνούς προστασίας επειδή έχει απορριφθεί η αίτησή τους για χορήγηση ασύλου με τελεσίδικη απόφαση στο πλαίσιο των αντίστοιχων εθνικών νομικών συστημάτων ή επειδή έχει ανακληθεί ή δεν έχει ανανεωθεί το καθεστώς τους (με τελεσίδικη απόφαση) σύμφωνα με την εθνική ή την κοινοτική νομοθεσία.

3. Ως "υπήκοος τρίτης χώρας" νοείται κάθε άτομο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΑΡΧΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Άρθρο 8

Συμπληρωματικότητα, συνέπεια και συμμόρφωση

1. Το Ταμείο παρέχει ενίσχυση που συμπληρώνει εθνικά, περιφερειακά και τοπικά μέτρα και ενσωματώνει σε αυτά τις προτεραιότητες της Κοινότητας.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πως η ενίσχυση από το Ταμείο και τα κράτη μέλη χαρακτηρίζεται από λογική συνέπεια με τις δραστηριότητες, τις πολιτικές και τις προτεραιότητες της Κοινότητας. Αυτή η συνέπεια πρέπει να υπογραμμίζεται ιδιαίτερα στο πολυετές πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 20.

3. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο συμμορφώνονται με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που απορρέουν από αυτές.

Άρθρο 9

Προγραμματισμός

1. Οι στόχοι του Ταμείου επιδιώκονται στο πλαίσιο δύο πολυετών περιόδων προγραμματισμού (2008-2010 και 2011-2013). Το σύστημα πολυετούς προγραμματισμού συμπεριλαμβάνει τις προτεραιότητες και μια διαδικασία για τη διαχείριση, τη λήψη αποφάσεων, τον έλεγχο και την πιστοποίηση.

2. Τα πολυετή προγράμματα που θεσπίζονται από την Επιτροπή εφαρμόζονται μέσω ετήσιων προγραμμάτων.

Άρθρο 10

Επικουρικότητα και αναλογική παρέμβαση

1. Η εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 20 και 22 αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών στο ενδεικνυόμενο εδαφικό επίπεδο, σύμφωνα με το ιδιαίτερο θεσμικό σύστημα που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

2. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος της κοινοτικής συνεισφοράς σε σχέση με τις διατάξεις ελέγχου. Διαφοροποίηση ισχύει επίσης και για τις διατάξεις που αφορούν την αξιολόγηση, καθώς και για τις εκθέσεις που αφορούν τα πολυετή και ετήσια προγράμματα.

Άρθρο 11

Μέθοδοι εφαρμογής

1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο Ταμείο εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, εξαιρουμένων των κοινοτικών δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 και της τεχνικής βοήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 17.

   Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Η Επιτροπή ασκεί την αρμοδιότητά της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως εξής:

   (a) ελέγχει την ύπαρξη και την εύρυθμη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στο άρθρο 32,

   (b) διακόπτει ή αναστέλλει το σύνολο ή μέρος των πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 σε περίπτωση ελλείψεων των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και εφαρμόζει κάθε άλλη απαιτούμενη δημοσιονομική διόρθωση, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 45 και 46.

Άρθρο 12

Προσθετικότητα

1. Η οικονομική συνεισφορά του Ταμείου δεν αντικαθιστά τις δημόσιες ή ισοδύναμες δαπάνες κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με κάθε κράτος μέλος, προβαίνει σε έλεγχο της προσθετικότητας ενδιάμεσα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 και εκ των υστέρων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 13

Εταιρική σχέση

1. Κάθε κράτος μέλος αναπτύσσει, σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και πρακτικές, εταιρική σχέση με τις αρχές και τους φορείς που ορίζει, και συγκεκριμένα με:

   (a) τις αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, δημοτικές/κοινοτικές και τις άλλες δημόσιες αρχές,

   (b) οποιοδήποτε άλλο φορέα αντιπροσωπεύει την κοινωνία των πολιτών, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων.

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ευρεία και αποτελεσματική συμμετοχή όλων των σχετικών φορέων, τηρουμένων των εθνικών κανόνων και πρακτικών.

2. Η εταιρική σχέση διεξάγεται τηρουμένων πλήρως των αντίστοιχων θεσμικών, νομικών και οικονομικών αρμοδιοτήτων κάθε κατηγορίας εταίρων.

Η εταιρική σχέση καλύπτει την προετοιμασία, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολυετών προγραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο 14

Συνολικοί πόροι

1. Το ποσό δημοσιονομικής αναφοράς για την λειτουργία του Ταμείου από την 1η Ιανουαρίου 2008 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 ανέρχεται σε 759 εκατ. ευρώ.

2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

3. Η Επιτροπή πραγματοποιεί ενδεικτικές ετήσιες κατανομές ανά κράτος μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 15.

Άρθρο 15

Ετήσια κατανομή των πόρων για επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 300.000 ευρώ από την ετήσια χρηματοδότηση του Ταμείου.

Το ποσό αυτό ορίζεται σε 500.000 ευρώ ανά έτος για την περίοδο 2008-2013 για τα κράτη που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004.

Το ποσό αυτό ορίζεται σε 500.000 ανά έτος για τα κράτη μέλη τα οποία θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ 2008 - 2013 για το υπόλοιπο της περιόδου 2008 - 2013, αρχής γενομένης από το έτος που έπεται της προσχώρησής τους.

2. Το υπόλοιπο των διαθέσιμων ετήσιων πόρων κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών ως εξής:

(a) το 70% ανάλογα με τον συνολικό αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν ή έχουν διαμείνει παράνομα στο έδαφος κράτους μέλους και υπόκεινται σε απόφαση επιστροφής δυνάμει εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας, δηλ. σε διοικητική ή δικαστική απόφαση ή πράξη που ορίζει ή δηλώνει τον παράνομο χαρακτήρα της διαμονής και επιβάλλει την υποχρέωση επιστροφής, κατά τα τρία προηγούμενα έτη,

(b) το 30% ανάλογα με τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν πραγματικά εγκαταλείψει, είτε εκούσια είτε αναγκαστικά, το έδαφος του κράτους μέλους μετά από διοικητική ή δικαστική απόφαση κατά τα τρία προηγούμενα έτη.

3. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν περιλαμβάνουν:

(a) υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους δεν έχει επιτραπεί η είσοδος σε ζώνη διέλευσης από κράτος μέλος,

(b) υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται σε επιστροφή από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, ειδικότερα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 2003 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας.

4. Τα στοιχεία αναφοράς είναι τα τελευταία στατιστικά στοιχεία που έχουν παραχθεί από τη στατιστική υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.

5. Σε περίπτωση που δεν διατίθενται οι στατιστικές που αναφέρονται στην παράγραφο 43, τα κράτη μέλη χορηγούν τα απαραίτητα στοιχεία.

Άρθρο 16

Διάρθρωση της χρηματοδότησης

1. Η χρηματοδοτική συνεισφορά του Ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδοτήσεων.

2. Οι δράσεις που υποστηρίζονται από το Ταμείο συγχρηματοδοτούνται από δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές, είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και δεν μπορούν να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από άλλες πηγές που καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Οι πιστώσεις του Ταμείου πρέπει να είναι συμπληρωματικές προς τις δημόσιες ή εξομοιώσιμες δαπάνες των κρατών μελών που διατίθενται για μέτρα που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση.

4. Η κοινοτική συνεισφορά σε ενισχυόμενα σχέδια, όσον αφορά τις δράσεις που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του συνολικού κόστους μιας ειδικής δράσης.

Το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 60% για σχέδια που θέτουν σε εφαρμογή τις ειδικές προτεραιότητες που προσδιορίζονται στις πολυετείς κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής που ορίζονται στο άρθρο 18.

Το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 75% στα κράτη μέλη που υπάγονται στο Ταμείο Συνοχής.

5. Κατά γενικό κανόνα, η κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση που χορηγείται για δράσεις υποστηριζόμενες από το Ταμείο χορηγείται για μέγιστη περίοδο τριών ετών, υπό την προϋπόθεση περιοδικών εκθέσεων προόδου.

Άρθρο 17

Τεχνική βοήθεια με πρωτοβουλία της Επιτροπής

1. Με πρωτοβουλία ή/και για λογαριασμό της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, εντός του ορίου του 0,20% της ετήσιας χρηματοδότησής του, τα μέτρα προετοιμασίας, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής στήριξης, αξιολόγησης, γενικού και λογιστικού ελέγχου που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Οι δράσεις αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

   (a) μελέτες, αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνωμόνων και στατιστικές, κυρίως γενικού χαρακτήρα, που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου,

   (b) μέτρα που αφορούν τους εταίρους, τους δικαιούχους ενίσχυσης από το Ταμείο και το ευρύ κοινό και κυρίως μέτρα πληροφόρησης,

   (c) εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση συστημάτων πληροφορικής για διαχείριση, παρακολούθηση, έλεγχο και αξιολόγηση·

   (d) βελτίωση των μεθόδων αξιολόγησης και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις πρακτικές που ακολουθούνται στο συγκεκριμένο τομέα.

Άρθρο 18

Τεχνική βοήθεια των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτήσει, για κάθε ετήσιο πρόγραμμα, μέτρα προετοιμασίας, διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης, πληροφόρησης και ελέγχου καθώς και μέτρα που αποβλέπουν να ενισχύσουν τη διοικητική ικανότητα σε σχέση με τη λειτουργία του Ταμείου.

2. Το ετήσιο ποσό που προορίζεται για την τεχνική βοήθεια δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσό αντίστοιχο προς το 4% της συνολικής ετήσιας συγχρηματοδότησης που χορηγείται στο κράτος μέλος, επαυξημένο κατά 30.000 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 19

Θέσπιση στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών

1. Για κάθε περίοδο πολυετούς προγραμματισμού, η Επιτροπή θεσπίζει στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο παρέμβασης του Ταμείου, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα των επιστροφών και τα μέτρα που έχουν ληφθεί από την Κοινότητα στον τομέα της λαθρομετανάστευσης, καθώς και ενδεικτική κατανομή των χρηματοοικονομικών πόρων του Ταμείου για τη σχετική περίοδο.

2. Για τους στόχους του Ταμείου που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θέτουν κυρίως σε εφαρμογή τις προτεραιότητες της Κοινότητας, προκειμένου να προωθηθεί :

   – η επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν διαθέτουν διαβατήριο ή άλλο έγγραφο ταυτότητας,

   – η επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται από συμφωνίες επανεισδοχής ή εθνικές διμερείς συμφωνίες επανεισδοχής, προκειμένου να ενδυναμωθεί η υποχρέωση δυνάμει του διεθνούς δικαίου για επανεισδοχή των ιδίων υπηκόων,

   – η επιστροφή σε συγκεκριμένη χώρα των υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων που έχουν έρθει από την εν λόγω χώρα ή έχουν διαμείνει σε αυτήν ως μη ίδιοι υπήκοοι,

   – η επιστροφή ιδιαίτερα ευάλωτων ομάδων.

   Για τον στόχο του Ταμείου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ), αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θέτουν κυρίως σε εφαρμογή τις προτεραιότητες της Κοινότητας, προκειμένου να προωθηθεί η γνώση των κοινών προτύπων σε ολόκληρη την ΕΕ και η ενσωμάτωση αυτών των προτύπων στις καθημερινές διαδικασίες διαχείρισης των επιστροφών στις διοικητικές υπηρεσίες των κρατών μελών.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της πρώτης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2008-2010) το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2007 και εκείνες της δεύτερης περιόδου του πολυετούς προγραμματισμού (2011-2013) το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2010.

4. Οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 20

Προετοιμασία και έγκριση των εθνικών πολυετών προγραμμάτων

1. Για κάθε περίοδο προγραμματισμού και βάσει των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών που αναφέρονται στο άρθρο 19, κάθε κράτος μέλος προτείνει ένα σχέδιο πολυετούς προγράμματος το οποίο περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

   (a) περιγραφή της ισχύουσας κατάστασης στο κράτος μέλος όσον αφορά την αρχή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των επιστροφών, τη

συνεργασία με τις προξενικές αρχές και τις μεταναστευτικές υπηρεσίες των τρίτων χωρών, τα μέτρα και τις πολιτικές που αφορούν την εκούσια επιστροφή και την αναγκαστική επιστροφή, την προσέγγιση όσον αφορά μέτρα επανένταξης και βιωσιμότητας των επιστροφών, τη δημιουργία ικανότητας των αρμόδιων διοικητικών και δικαστικών αρχών και τη συνεργασία με άλλα κράτη μέλη ως προς τα ανωτέρω,

(b) ανάλυση των αναγκών του συγκεκριμένου κράτους μέλους όσον αφορά τη συνεργασία με τις προξενικές αρχές και τις μεταναστευτικές υπηρεσίες των τρίτων χωρών, τα μέτρα και τις πολιτικές που αφορούν την εκούσια επιστροφή και την αναγκαστική επιστροφή, την προσέγγιση όσον αφορά μέτρα επανένταξης και βιωσιμότητας των επιστροφών, τη δημιουργία ικανότητας των αρμόδιων διοικητικών και δικαστικών αρχών και τη συνεργασία με άλλα κράτη μέλη ως προς τα ανωτέρω, καθώς και ένδειξη των επιχειρησιακών στόχων που έχουν σχεδιαστεί για να ανταποκριθούν σε αυτές τις ανάγκες κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το πολυετές πρόγραμμα,

(c) παρουσίαση δέουσας στρατηγικής για την επίτευξη αυτών των στόχων, προσδιορίζοντας το βαθμό προτεραιότητας που χορηγείται στην υλοποίησή τους, καθώς και περιγραφή των δράσεων που προβλέπονται για να τεθούν σε εφαρμογή αυτές οι προτεραιότητες,

(d) αναφορά για το συμβιβάσιμο αυτής της στρατηγικής με άλλα περιφερειακά, εθνικά και κοινοτικά μέσα,

(e) πληροφορίες για τις προτεραιότητες και τους ειδικούς στόχους τους. Οι στόχοι αυτοί προσδιορίζονται ποσοτικά με τη βοήθεια περιορισμένου αριθμού δεικτών υλοποίησης, αποτελέσματος και αντικτύπου, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας. Αυτοί οι δείκτες πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα να υπολογιστεί η πρόοδος σε σχέση με την αρχική κατάσταση και η αποτελεσματικότητα των στόχων που θέτουν σε εφαρμογή τις προτεραιότητες,

(f) ένα σχέδιο προγράμματος χρηματοδότησης που να προσδιορίζει, για κάθε προτεραιότητα και κάθε έτος, την προβλεπόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά του Ταμείου, καθώς και το συνολικό ποσό δημόσιας ή ιδιωτικής συγχρηματοδότησης,

(g) διατάξεις εκτέλεσης του πολυετούς προγράμματος, οι οποίες περιλαμβάνουν:

– τον προσδιορισμό, ανά κράτος μέλος, του συνόλου των αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 25,

– περιγραφή των μεθόδων εφαρμογής, παρακολούθησης, ελέγχου και αξιολόγησης,

– καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνειά τους,

– τις διατάξεις που έχουν καθοριστεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιότητα του πολυετούς προγράμματος.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κάθε πολυετές πρόγραμμα σε στενή συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 13.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν το σχέδιό τους για πολυετές πρόγραμμα το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την ανακοίνωση από την Επιτροπή των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών για τη συγκεκριμένη περίοδο.

4. Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο πολυετές πρόγραμμα σε συνάρτηση με τα ακόλουθα στοιχεία:

(a) τη συμφωνία του με τους στόχους του Ταμείου και τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο άρθρο 19,

(b) τη συνάφεια, την καταλληλότητα και τα αναμενόμενα αποτελέσματα της στρατηγικής και των επιχειρησιακών θεμάτων προτεραιότητας που προτείνονται από το κράτος μέλος,

(c) τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης των ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου που θεσπίζονται από το κράτος μέλος με σκοπό την εφαρμογή των παρεμβάσεων του Ταμείου,

(d) τη συμμόρφωσή του με το κοινοτικό δίκαιο και κυρίως με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που αποσκοπούν στην κατοχύρωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με τα συνοδευτικά μέτρα που έχουν άμεση σχέση με αυτή την ελεύθερη κυκλοφορία και αφορούν τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση.

5. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι ένα πολυετές πρόγραμμα δεν ανταποκρίνεται στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές ή δεν είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης που αφορούν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, καλεί το κράτος μέλος να αναθεωρήσει ανάλογα το προτεινόμενο πρόγραμμα.

6. Η Επιτροπή εγκρίνει κάθε πολυετές πρόγραμμα εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την επίσημη υποβολή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Αναθεώρηση των πολυετών προγραμμάτων

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το πολυετές πρόγραμμα επανεξετάζεται και, αν χρειάζεται, αναθεωρείται για το υπόλοιπο της περιόδου προγραμματισμού, προκειμένου να ληφθούν περισσότερο ή κατά

διαφορετικό τρόπο υπόψη οι προτεραιότητες της Κοινότητας, κυρίως υπό το πρίσμα ενδεχόμενων συμπερασμάτων του Συμβουλίου. Τα πολυετή προγράμματα είναι δυνατόν να επανεξεταστούν με βάση τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων ή/και εφόσον υπάρξουν δυσκολίες στην υλοποίηση.

2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση που εγκρίνει την αναθεώρηση του πολυετούς προγράμματος το ταχύτερο δυνατό μετά την επίσημη υποβολή αιτήματος από το σχετικό κράτος μέλος.

Άρθρο 22

Ετήσια προγράμματα

1. Τα πολυετή προγράμματα που εγκρίνονται από την Επιτροπή τίθενται σε λειτουργία μέσω ετήσιων προγραμμάτων εργασίας.

2. Η Επιτροπή ανακοινώνει στα κράτη μέλη, το αργότερο την 1η Ιουλίου κάθε έτους, ένα υπολογισμό των ποσών που θα τους χορηγηθούν για το επόμενο έτος από το σύνολο των πιστώσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού, κατ' εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 15.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι την 1η Νοεμβρίου κάθε έτους, σχέδιο ετήσιου προγράμματος για το επόμενο έτος, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το εγκεκριμένο πολυετές πρόγραμμα και περιλαμβάνει:

   (a) τους γενικούς κανόνες επιλογής των σχεδίων που θα χρηματοδοτηθούν σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα,

   (b) περιγραφή των καθηκόντων που θα εκτελεστούν από την υπεύθυνη αρχή κατά την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος,

   (c) την προτεινόμενη κατανομή της συνεισφοράς του Ταμείου μεταξύ των διαφόρων δράσεων του προγράμματος και ένδειξη του αιτούμενου ως τεχνική βοήθεια ποσού, που αναφέρεται στο άρθρο 17, για τους σκοπούς της εφαρμογής του ετήσιου προγράμματος.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την πρόταση του κράτους μέλους λαμβάνοντας υπόψη το τελικό ποσό των πιστώσεων που χορηγούνται στο Ταμείο στο πλαίσιο της διαδικασίας προϋπολογισμού και εκδίδει την απόφασή της σχετικά με τη χρηματοδότηση από το Ταμείο το αργότερο την 1η Μαρτίου του εν λόγω έτους. Η απόφαση ορίζει το ποσό που χορηγείται στο κράτος μέλος καθώς και την περίοδο για την οποία η δαπάνη είναι επιλέξιμη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 23

Εφαρμογή

Η Επιτροπή αναλαμβάνει την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και θεσπίζει κάθε κανόνα απαραίτητο για την εφαρμογή της.

Άρθρο 24

Γενικές αρχές για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τα ακόλουθα:

(a) σαφή καθορισμό των καθηκόντων των οικείων φορέων ή/και υπηρεσιών στους τομείς της διαχείρισης και του ελέγχου και σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων στα πλαίσια κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας,

(b) σαφή διαχωρισμό των καθηκόντων μεταξύ των φορέων ή/και υπηρεσιών όσον αφορά τη διαχείριση, την πιστοποίηση των δαπανών και τον έλεγχο καθώς και μεταξύ αυτών των καθηκόντων στο πλαίσιο κάθε φορέα ή/και υπηρεσίας,

(c) τη χορήγηση σε κάθε φορέα, υπηρεσία ή/και άτομο κατάλληλων πόρων για την άσκηση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο,

(d) ένα αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου της υπεύθυνης αρχής και οποιασδήποτε εξουσιοδοτημένης αρχής,

(e) αξιόπιστα συστήματα λογιστικής, παρακολούθησης και σύνταξης οικονομικών εκθέσεων υπό ηλεκτρονική μορφή,

(f) αποτελεσματικά συστήματα υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης στην περίπτωση ανάθεσης καθηκόντων,

(g) λεπτομερή εγχειρίδια διαδικασιών για τα προς εκτέλεση καθήκοντα,

(h) αποτελεσματικές ρυθμίσεις για τον έλεγχο της εύρυθμης λειτουργίας του συστήματος,

(i) συστήματα και διαδικασίες για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου,

(j) διαδικασίες σχετικές με την κοινοποίηση και την παρακολούθηση παρατυπιών καθώς και διαδικασίες είσπραξης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Άρθρο 25

Ορισμός αρχών

1. Για κάθε πολυετές πρόγραμμα το κράτος μέλος ορίζει:

   (a) μια υπεύθυνη αρχή: λειτουργικός οργανισμός του κράτους μέλους ή εθνική δημόσια αρχή ή οργανισμός διορισμένος από το κράτος μέλος, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και θα διαχειρίζεται κάθε επικοινωνία με την Επιτροπή·

   (b) μια αρχή πιστοποίησης: εθνική δημόσια αρχή ή οργανισμός λειτουργικά ανεξάρτητος από οποιαδήποτε διατάκτρια υπηρεσία της υπεύθυνης αρχής, που διορίζεται από το κράτος μέλος για να πιστοποιεί τις δηλώσεις δαπανών και τις αιτήσεις πληρωμών πριν από την αποστολή τους στην Επιτροπή·

   (c) μια αρχή ελέγχου: εθνική δημόσια αρχή ή οργανισμός λειτουργικά ανεξάρτητος από την υπεύθυνη αρχή, που διορίζεται από το κράτος μέλος και αναλαμβάνει να ελέγχει την καλή λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου·

   (d) όπου ενδείκνυται, μια εξουσιοδοτημένη αρχή·

   (e) ένα φορέα που πιστοποιεί τη συμμόρφωση του συστήματος, ο οποίος διορίζεται κατά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος. Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί ότι η διορισμένη αρχή ελέγχου εκτελεί καθήκοντα οργανισμού που πιστοποιεί τη συμμόρφωση του συστήματος, στο μέτρο που διαθέτει την απαιτούμενη ικανότητα και λειτουργική ανεξαρτησία. Ο εν λόγω φορέας οφείλει να εκτελεί τα καθήκοντά του τηρώντας τους διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες ελέγχου.

2. Το κράτος μέλος θεσπίζει κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με τις εν λόγω αρχές και φορείς και τις σχέσεις αυτών των τελευταίων με την Επιτροπή.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 24 στοιχείο β) τα καθήκοντα ελέγχου και πιστοποίησης μπορεί να εκτελούνται από τον ίδιο φορέα ή υπηρεσία.

4. Οι κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 26 ως 29 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 26

Υπεύθυνη αρχή

1. Η υπεύθυνη αρχή μπορεί να είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, εθνικός δημόσιος φορέας ή φορέας διεπόμενος από το ιδιωτικό δίκαιο του κράτους μέλους ο οποίος αναλαμβάνει αποστολή δημόσιας υπηρεσίας. Εάν το κράτος μέλος διορίσει υπεύθυνη αρχή που δεν είναι φορέας του ίδιου του κράτους μέλους, καθορίζει όλες τις λεπτομέρειες των σχέσεών του με αυτή την αρχή και των σχέσεων της αρχής αυτής με την Επιτροπή.

2. Η υπεύθυνη αρχή πρέπει να πληροί τις ελάχιστες ακόλουθες προϋποθέσεις. Οφείλει:

(a) να έχει νομική προσωπικότητα, εκτός εάν πρόκειται για λειτουργικό όργανο του κράτους μέλους,

(b) να διαθέτει υποδομές που να επιτρέπουν την άνετη επικοινωνία με ευρύ φάσμα χρηστών καθώς και με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή,

(c) να δρα σε διοικητικό πλαίσιο που να της επιτρέπει να ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στα καθήκοντά της και να αποφεύγει κάθε σύγκρουση συμφερόντων,

(d) να είναι σε θέση να εφαρμόζει τους κανόνες διαχείρισης κοινοτικών κονδυλίων,

(e) να έχει οικονομικές ικανότητες και ικανότητες διαχείρισης ανάλογες προς τον όγκο των κοινοτικών κεφαλαίων που θα κληθεί να διαχειριστεί,

(f) να διαθέτει προσωπικό που να συγκεντρώνει επαγγελματικές και γλωσσικές ικανότητες προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις διοικητικής εργασίας σε διεθνές περιβάλλον.

3. Το κράτος μέλος εξασφαλίζει την κατάλληλη χρηματοδότηση της υπεύθυνης αρχής, κατά τρόπον ώστε να μπορεί να εκπληρώσει ικανοποιητικά και χωρίς διακοπή τα καθήκοντά της κατά τη διάρκεια της περιόδου 2007-2013.

Άρθρο 27

Καθήκοντα της υπεύθυνης αρχής

1. Η υπεύθυνη αρχή φροντίζει για τη διαχείριση και την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος κατά αποτελεσματικό, αποδοτικό και ορθό τρόπο.

Οφείλει ειδικότερα:

(a) να διαβουλεύεται με τους σχετικούς εταίρους (μη κυβερνητικές οργανώσεις, τοπικές αρχές, αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, κοινωνικούς εταίρους, κλπ) μέσω του μηχανισμού εταιρικής σχέσης που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 12,

(b) να υποβάλλει στην Επιτροπή προτάσεις πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 20 και 22,

(c) να διοργανώνει και να δημοσιεύει τις προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών και για την υποβολή προτάσεων,

(d) να διοργανώνει τις διαδικασίες επιλογής και ανάθεσης των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου, τηρουμένων των αρχών της διαφάνειας, της ισότητας μεταχείρισης και της μη σώρευσης,

(e) να λαμβάνει τις πληρωμές της Επιτροπής και να προβαίνει στην πληρωμή των δικαιούχων,

(f) να εξασφαλίζει τη συνάφεια και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου και εκείνων που προβλέπονται στο πλαίσιο άλλων εθνικών και κοινοτικών χρηματοδοτικών μέσων,

(g) να ελέγχει την παράδοση των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και το κατά πόσον οι δηλωθείσες δαπάνες για τις δράσεις έχουν όντως πραγματοποιηθεί και συμμορφώνονται με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες,

(h) να φροντίζει ώστε να υφίσταται σύστημα καταγραφής και αποθήκευσης υπό ηλεκτρονική μορφή λεπτομερούς λογιστικής καταχώρησης κάθε δράσης που υπάγεται στα ετήσια προγράμματα και να συλλέγονται τα δεδομένα που αφορούν την υλοποίηση και απαιτούνται για την οικονομική διαχείριση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση,

(i) να φροντίζει ώστε οι δικαιούχοι και οι άλλοι φορείς που συμμετέχουν στην εφαρμογή των συγχρηματοδοτούμενων από το Ταμείο δράσεων να χρησιμοποιούν είτε ένα χωριστό σύστημα λογιστικής είτε ανάλογη λογιστική κωδικοποίηση όλων των συναλλαγών που έχουν σχέση με την ενέργεια,

(j) να φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται οι αξιολογήσεις των πολυετών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 48 εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση και να ανταποκρίνονται στα πρότυπα ποιότητας που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους,

(k) να θεσπίζει διαδικασίες για την εξασφάλιση της τήρησης σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 43 όλων των εγγράφων που αφορούν δαπάνες και ελέγχους τα οποία απαιτούνται για να εξασφαλιστεί επαρκής διαδρομή ελέγχου,

(l) να εξασφαλίζει ότι η αρχή ελέγχου λαμβάνει, για τους σκοπούς της διεξαγωγής των ελέγχων που ορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες διαχείρισης και για τα συγχρηματοδοτούμενα από το Ταμείο σχέδια,

(m) να φροντίζει ώστε η αρχή πιστοποίησης να λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με δαπάνες για τους σκοπούς της πιστοποίησης,

(n) να συντάσσει και να διαβιβάζει στην Επιτροπή εκθέσεις, δηλώσεις δαπανών πιστοποιούμενες από την αρχή πιστοποίησης και αιτήσεις πληρωμών,

(o) να παρέχει πληροφορίες και συμβουλές, καθώς και να εξασφαλίζει τη διάδοση των αποτελεσμάτων των χρηματοδοτούμενων δράσεων,

(p) να συνεργάζεται με την Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.

5. Οι δραστηριότητες διαχείρισης της υπεύθυνης αρχής για σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 18.

Άρθρο 28

Ανάθεση καθηκόντων από την υπεύθυνη αρχή

1. Εάν η υπεύθυνη αρχή αναθέσει το σύνολο ή μέρος των καθηκόντων της σε εξουσιοδοτημένη αρχή, καθορίζει με ακρίβεια την έκταση των καθηκόντων αυτών και θεσπίζει λεπτομερείς διαδικασίες με σκοπό την εκτέλεσή τους, οι οποίες πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του άρθρου 26.

2. Αυτές οι διαδικασίες προβλέπουν την τακτική ενημέρωση της υπεύθυνης αρχής για την καλή εκτέλεση των μεταβιβασθέντων καθηκόντων και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μέσων.

Άρθρο 29

Αρχή πιστοποίησης

1. Η αρχή πιστοποίησης ενός πολυετούς προγράμματος έχει κυρίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

(a) πιστοποιεί ότι:

i. η δήλωση δαπανών είναι ακριβής, προκύπτει από αξιόπιστα λογιστικά συστήματα και στηρίζεται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά,

ii. η δηλωθείσα δαπάνη είναι σύμφωνη με τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες και έχει πραγματοποιηθεί σε σχέση με δράσεις που επιλέχθηκαν για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το πρόγραμμα και ακολουθούν τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες,

(b) φροντίζει για τους σκοπούς της πιστοποίησης να λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες από την υπεύθυνη αρχή για τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιούνται σε σχέση με τις δαπάνες που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών,

(c) λαμβάνει υπόψη για τους σκοπούς της πιστοποίησης τα αποτελέσματα όλων των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν από ή υπό την ευθύνη της αρχής ελέγχου,

(d) διατηρεί λογιστικά αρχεία υπό ηλεκτρονική μορφή για τις δαπάνες που δηλώνονται στην Επιτροπή,

(e) φροντίζει για την ανάκτηση κάθε κοινοτικής χρηματοδότησης που διαπιστώθηκε ότι έχει καταβληθεί αχρεωστήτως ως αποτέλεσμα παρατυπιών που εντοπίσθηκαν, συμπεριλαμβανομένου και τόκου όπου αυτό απαιτείται,

τηρεί λογαριασμό των προς ανάκτηση ποσών και επιστρέφει τα ανακτηθέντα ποσά στην Επιτροπή, όπου αυτό είναι δυνατόν, αφαιρώντας τα από την επόμενη δήλωση δαπανών.

7. Οι δραστηριότητες της αρχής πιστοποίησης σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 18, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής όπως αναφέρεται στο άρθρο 24.

Άρθρο 30

Αρχή ελέγχου

1. Η αρχή ελέγχου ενός πολυετούς προγράμματος:

   (a) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι σύμφωνα με διεθνή ελεγκτικά πρότυπα για την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του πολυετούς προγράμματος·

   (b) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι των δράσεων με βάση το κατάλληλο δείγμα για την επαλήθευση των δαπανών που δηλώθηκαν· το δείγμα πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για κάθε ετήσιο πρόγραμμα·

   (c) υποβάλει στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από την έγκριση του πολυετούς προγράμματος στρατηγική ελέγχου που καλύπτει τους φορείς οι οποίοι θα πραγματοποιήσουν τους ελέγχους που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί, τη μέθοδο δειγματοληψίας για τους ελέγχους των δράσεων που στηρίζονται από το Ταμείο, και τον ενδεικτικό προγραμματισμό των ελέγχων προκειμένου να εξασφαλίσει ότι ελέγχονται οι βασικοί δικαιούχοι συγχρηματοδότησης από το Ταμείο και ότι οι έλεγχοι κατανέμονται ομοιόμορφα σε ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.

2. Εάν η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει της παρούσας απόφασης είναι εξίσου η αρχή ελέγχου που διορίζεται δυνάμει των αποφάσεων….., …… και ……[77] , ή εάν κοινά συστήματα εφαρμόζονται σε δύο ή περισσότερα εξ αυτών των Ταμείων, μπορεί να ανακοινωθεί δυνάμει του στοιχείου γ) μια συνδυασμένη ενιαία στρατηγική ελέγχου.

3. Η αρχή ελέγχου συντάσσει τελική έκθεση εκτέλεσης των ετήσιων προγραμμάτων όπως ορίζεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2, η οποία περιλαμβάνει :

   (a) ετήσια έκθεση ελέγχου που εκθέτει τα συμπεράσματα των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη στρατηγική ελέγχου όσον αφορά το πολυετές πρόγραμμα και προσδιορίζει οποιοδήποτε κενό διαπιστώθηκε στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος,

[77] Εισάγονται τα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν τη σύσταση του ΕΤΠ, του Ταμείου Εξωτερικών συνόρων και του Ταμείου Επιστροφών

(b) γνωμοδότηση για το κατά πόσον το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου λειτούργησε αποδοτικά προκειμένου να δώσει εύλογη διαβεβαίωση αξιοπιστίας για την ορθότητα των δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών,

(c) δήλωση που αξιολογεί το κύρος της αίτησης πληρωμής του υπολοίπου, καθώς και τη νομιμότητα και την κανονικότητα των υποκείμενων συναλλαγών που καλύπτονται από την τελική δήλωση δαπανών.

4. Στην περίπτωση που οι έλεγχοι οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιούνται από οργανισμό διαφορετικό από την αρχή ελέγχου, η αρχή ελέγχου μεριμνά ώστε οι οργανισμοί αυτοί να έχουν την αναγκαία επιχειρησιακή ανεξαρτησία και η εργασία να πραγματοποιείται με βάση διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα.

5. Οι δραστηριότητες της αρχής ελέγχου ή του αναφερόμενου στην παράγραφο 4 του οργανισμού σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως τεχνική βοήθεια, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 18, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής που αναφέρονται στο άρθρο 24.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΈΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 31

Ευθύνη των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη ευθύνονται για τη διασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των πολυετών προγραμμάτων και για τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών.

2. Φροντίζουν ώστε οι υπεύθυνες αρχές και κάθε εξουσιοδοτημένη αρχή, οι αρχές πιστοποίησης, οι αρχές ελέγχου και κάθε άλλος φορέας που συμμετέχει, να λαμβάνουν επαρκή καθοδήγηση σχετικά με τη συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που αναφέρονται στα άρθρα 24 έως 30 προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται αποτελεσματικά και σωστά.

3. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν τις παρατυπίες. Ανακοινώνουν τις παρατυπίες αυτές στην Επιτροπή και την τηρούν ενήμερη για την εξέλιξη των διοικητικών και δικαστικών διώξεων.

Όταν ποσά που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως σε δικαιούχο δεν μπορούν να ανακτηθούν, το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την επιστροφή των απολεσθέντων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό ποσών.

4. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν κατά κύριο λόγο την ευθύνη του δημοσιονομικού ελέγχου των δράσεων και φροντίζουν ώστε τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχων

να τίθενται σε εφαρμογή κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την καλή χρήση των κοινοτικών πόρων. Διαβιβάζουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων αυτών.

5. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή για τη συγκέντρωση των στατιστικών που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του άρθρου 15.

6. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 5 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 32

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Πριν από τη θέσπιση ενός πολυετούς προγράμματος, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 24 έως 30. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε τα συστήματα να λειτουργούν αποτελεσματικά καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, μαζί με κάθε σχέδιο πολυετούς προγράμματος, περιγραφή της οργάνωσης και των διαδικασιών των υπεύθυνων αρχών, των εξουσιοδοτημένων αρχών και των αρχών πιστοποίησης, καθώς και των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται σε αυτές τις αρχές και οργανισμούς, στην αρχή ελέγχου, και σε κάθε άλλο οργανισμό που πραγματοποιεί ελέγχους με δική του ευθύνη.

3. Εντός τριών μηνών μετά την υποβολή στην Επιτροπή κάθε σχεδίου πολυετούς προγράμματος, τα κράτη μέλη υποβάλουν έκθεση η οποία έχει συνταχθεί από φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης του συστήματος, ο οποίος εκθέτει τα αποτελέσματα αξιολόγησης των συστημάτων και διατυπώνει γνώμη για τη συμμόρφωση αυτών των τελευταίων με τα άρθρα 24 έως 30. Στην περίπτωση που η γνωμοδότηση περιέχει επιφυλάξεις, η έκθεση αναφέρει τις ελλείψεις και τη σοβαρότητά τους. Το κράτος μέλος καταρτίζει, σε συμφωνία με την Επιτροπή, σχέδιο που περιλαμβάνει τα διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν και το χρονοδιάγραμμα της υλοποίησής τους.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 3 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 33

Ευθύνη της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 32, ότι τα κράτη μέλη συγκροτούν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που να συμμορφώνονται με τα άρθρα 24 έως 30, και, με βάση τις ετήσιες εκθέσεις ελέγχου και τους δικούς της ελέγχους, ότι τα συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των πολυετών προγραμμάτων.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη, υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής είναι

δυνατόν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους για να επαληθεύσουν την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, οι οποίοι είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ελέγχους των δράσεων που περιλαμβάνονται στα ετήσια προγράμματα με ελάχιστη προειδοποίηση μίας εργάσιμης ημέρας. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη να διενεργήσουν επιτόπιους ελέγχους για να εξακριβώσουν την ορθή λειτουργία των συστημάτων ή την κανονικότητα μιας ή περισσοτέρων πράξεων. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής.

4. Η Επιτροπή φροντίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ώστε οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο να αποτελούν το αντικείμενο δέουσας ενημέρωσης, δημοσιότητας και παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη συνοχή και την συμπληρωματικότητα των δράσεων με άλλες σχετικές κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 34

Συνεργασία με τους φορείς ελέγχου των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις αρχές ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων για τον συντονισμό των αντίστοιχων σχεδίων και μεθόδων ελέγχου και ανταλλάσσει αμέσως τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται σε συστήματα διαχείρισης και ελέγχου προκειμένου να χρησιμοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο οι ελεγκτικοί πόροι και να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη επανάληψη των εργασιών.

   Η Επιτροπή διατυπώνει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τη στρατηγική ελέγχου που υποβάλλεται με βάση το άρθρο 30 το αργότερο εντός τριμήνου ή κατά την πρώτη συνάντηση μετά την παραλαβή της.

2. Κατά τον καθορισμό της δικής της στρατηγικής ελέγχου η Επιτροπή εντοπίζει εκείνα τα πολυετή προγράμματα:

   (a) για τα οποία δεν διατυπώθηκαν επιφυλάξεις όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με το σύστημα που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 32 ή για τα οποία άρθηκαν οι επιφυλάξεις μετά από διορθωτικά μέτρα, και

   (b) για τα οποία η στρατηγική ελέγχου της αρχής ελέγχου, που προβλέπεται στο άρθρο 30, είναι ικανοποιητική και για τα οποία έχει αποκτηθεί εύλογη βεβαιότητα όσον αφορά την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου με βάση τα αποτελέσματα των ελέγχων της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

   Για τα προγράμματα αυτά η Επιτροπή είναι δυνατόν να πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ότι θα στηριχθεί κυρίως στη γνωμοδότηση της αρχής ελέγχου όσον αφορά την ακρίβεια, τη νομιμότητα και την κανονικότητα των

δαπανών που δηλώνονται και ότι θα πραγματοποιήσει τους δικούς της επιτόπιους ελέγχους μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 35

Επιλεξιμότητα - δηλώσεις δαπανών

1. Όλες οι δηλώσεις δαπανών περιλαμβάνουν το ποσό της δαπάνης που πραγματοποιήθηκε από τους δικαιούχους στο πλαίσιο της υλοποίησης των δράσεων και την αντίστοιχη συνεισφορά από δημόσια ή ιδιωτικά κονδύλια.

2. Οι δαπάνες αντιστοιχούν στις πληρωμές που έχουν γίνει από τους δικαιούχους. Δικαιολογούνται με βάση εξοφλημένα τιμολόγια ή παραστατικά ίσης αποδεικτικής αξίας.

3. Η δαπάνη μπορεί να θεωρείται επιλέξιμη για στήριξη από το Ταμείο μόνον εφόσον έχει πραγματικά καταβληθεί το νωρίτερο την 1η Ιανουαρίου του έτους στο οποίο αναφέρεται η απόφαση συγχρηματοδότησης της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 4. Οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις δεν πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της ημερομηνίας επιλεξιμότητας.

4. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν θεωρούνται επιλέξιμες για ενίσχυση από το Ταμείο:

   – ΦΠΑ,

   – χρεωστικοί τόκοι,

   – αγορά γης για ποσό ανώτερο από το 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών της σχετικής ενέργειας,

   – στέγαση.

5. Οι κανόνες που διέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών στο πλαίσιο δράσεων που συγχρηματοδοτούνται στα κράτη μέλη από το Ταμείο, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4, θεσπίζονται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 52 παράγραφος 2 διαδικασία.

Άρθρο 36

Ολική καταβολή στους δικαιούχους

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η υπεύθυνη αρχή να εξασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν το συνολικό ποσό της συνεισφοράς από δημόσια κονδύλια το ταχύτερο δυνατό. Δεν πραγματοποιείται κράτηση ή μείωση ποσών, ούτε επιβάλλεται ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος που θα ήταν δυνατόν να μειώσει τα ποσά αυτά για τους δικαιούχους.

Άρθρο 37

Χρήση του ευρώ

Τα ποσά που αναφέρονται στις αποφάσεις χρηματοδότησης από την Επιτροπή, στις αναλήψεις υποχρεώσεων και πληρωμών της Επιτροπής, καθώς και τα ποσά των δαπανών που έχουν πιστοποιηθεί και των αιτήσεων πληρωμής των κρατών μελών εκφράζονται και καταβάλλονται σε ευρώ.

Άρθρο 38

Αναλήψεις υποχρέωσεων

Οι αναλήψεις υποχρεώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό πραγματοποιούνται ετησίως στη βάση της απόφασης χρηματοδότησης που θεσπίζεται από την Επιτροπή, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 4.

Άρθρο 39

Πληρωμή - Προκαταβολή

1. Η πληρωμή από την Επιτροπή της συνεισφοράς που καταβάλλεται από τα Ταμεία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού.

2. Η πληρωμή λαμβάνει τη μορφή προκαταβολής και πληρωμής του υπολοίπου. Καταβάλλεται στην υπεύθυνη αρχή που έχει ορισθεί από το κράτος μέλος.

3. Προκαταβολή, η οποία αντιπροσωπεύει το 50% του ποσού που ορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη χρηματοδότηση, καταβάλλεται στο κράτος μέλος εντός 60 ημερών μετά τη θέσπιση της εν λόγω απόφασης χρηματοδότησης.

4. Μια δεύτερη προκαταβολή καταβάλλεται εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής έκθεσης προόδου σχετικά με την εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος, καθώς και πιστοποιημένης δήλωσης δαπανών που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 στοιχείο α) και το άρθρο 35, η οποία αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 70% του ποσού της αρχικής πληρωμής. Το ποσό της δεύτερης προκαταβολής που καταβάλλεται από την Επιτροπή δεν υπερβαίνει το 50% του συνολικού ποσού που χορηγείται στην απόφαση συγχρηματοδότησης ή, σε κάθε περίπτωση, το υπόλοιπο μεταξύ του ποσού των κοινοτικών πόρων που έχουν δεσμευτεί από το κράτος μέλος προς όφελος σχεδίων που έχουν επιλεγεί στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος και του ποσού της πρώτης προκαταβολής.

5. Οι τόκοι που παράγονται από τις προκαταβολές μεταφέρονται στο σχετικό πρόγραμμα και πρέπει να αφαιρούνται από το ποσό της δημόσιας δαπάνης που δηλώνεται στην τελική δήλωση δαπανών.

6. Τα ποσά που καταβάλλονται ως προκαταβολή αφαιρούνται από τους λογαριασμούς όταν κλείσει το ετήσιο πρόγραμμα.

Άρθρο 40

Πληρωμή υπολοίπου

1. Η Επιτροπή προβαίνει στην πληρωμή του υπολοίπου εφόσον λάβει τα ακόλουθα έγγραφα εντός προθεσμίας εννέα μηνών από την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην ετήσια απόφαση σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από το Ταμείο:

   (a) πιστοποιημένη δήλωση δαπανών και αίτηση πληρωμής του υπολοίπου ή δήλωση συμψηφισμού που συντάσσεται δεόντως σύμφωνα με τα άρθρα 29 στοιχείο α) και 34,

   (b) την τελική έκθεση υλοποίησης του ετήσιου προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 51,

   (c) την έκθεση ελέγχου, τη γνωμοδότηση και τη δήλωση που προβλέπονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2.

   Η πληρωμή του υπολοίπου υπόκειται στην αποδοχή της τελικής έκθεσης υλοποίησης και της δήλωσης εγκυρότητας για την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου.

2. Εάν η υπεύθυνη αρχή παραλείψει να χορηγήσει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και σε μορφή αποδεκτή, η Επιτροπή προβαίνει σε αποδέσμευση του τμήματος της ανάληψης υποχρεώσεων στο αντίστοιχο ετήσιο πρόγραμμα το οποίο δεν χρησίμευσε για την πληρωμή της προκαταβολής.

3. Η διαδικασία αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 διακόπτεται, για το ποσό που αντιστοιχεί στα συγκεκριμένα σχέδια, εάν εκκρεμεί δικαστική διαδικασία ή διοικητική προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα στο επίπεδο του κράτους μέλους κατά τη στιγμή της υποβολής των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το κράτος μέλος χορηγεί λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με αυτά τα σχέδια στην μερική τελική έκθεση που υποβάλει και αποστέλλει ανά έξι μήνες εκθέσεις προόδου για τα εν λόγω σχέδια. Το κράτος μέλος υποβάλλει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 για τα σχετικά σχέδια εντός τριών μηνών από την περάτωση της δικαστικής διαδικασίας ή της διοικητικής προσφυγής.

4. Η προθεσμία των εννέα μηνών που ορίζεται στην παράγραφο 1 διακόπτεται εάν η Επιτροπή εκδώσει απόφαση με την οποία αναστέλλει τις καταβολές της συγχρηματοδότησης για το σχετικό ετήσιο πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 42. Η προθεσμία αυτή αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία ανακοίνωσης στο κράτος μέλος της απόφασης της Επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 40 παράγραφος 3.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 41, εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ανακοινώνει στο κράτος μέλος το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται από την Επιτροπή ότι βαρύνουν το Ταμείο, καθώς και κάθε δημοσιονομική διόρθωση που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που δηλώθηκαν και εκείνων που αναγνωρίζονται. Το κράτος μέλος διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

6. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των παρατηρήσεων του κράτους μέλους, η Επιτροπή εγκρίνει το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται ότι βαρύνουν το Ταμείο και ανακτά το υπόλοιπο που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που αναγνωρίστηκαν οριστικά και των ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί στα κράτη μέλη.

7. Υπό την επιφύλαξη των διαθέσιμων πόρων, η Επιτροπή πραγματοποιεί την πληρωμή του υπολοίπου εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις 60 ημέρες από την αποδοχή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ανωτέρω. Το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων αποδεσμεύεται εντός έξι μηνών μετά την πληρωμή.

Άρθρο 41

Διακοπή

1. Η προθεσμία πληρωμής διακόπτεται από τον κύριο διατάκτη κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 για μέγιστη περίοδο έξι μηνών στην περίπτωση που υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη σωστή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου ή όταν ο διατάκτης απαιτήσει πρόσθετες πληροφορίες από τις εθνικές αρχές κατά τη διαδικασία παρακολούθησης των παρατηρήσεων που έγιναν στο πλαίσιο της ετήσιας εξέτασης, ή όταν ο διατάκτης υποπτεύεται ότι στις δαπάνες που δηλώθηκαν περιλαμβάνονται σοβαρές παρατυπίες οι οποίες έχουν εντοπιστεί ή για τις οποίες υπάρχουν υπόνοιες.

   Η Επιτροπή πληροφορεί αμέσως το συγκεκριμένο κράτος μέλος και την αρμόδια αρχή για τους λόγους της διακοπής. Το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διορθώσει την κατάσταση το ταχύτερο δυνατόν.

2. Σε περίπτωση που καταστεί αναγκαία η έκδοση απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 45 του παρόντος άρθρου, η ανώτατη περίοδος των έξι μηνών παρατείνεται για μια περαιτέρω ανώτατη περίοδο έξι μηνών.

Άρθρο 42

Αναστολή

1. Το σύνολο ή μέρος των προκαταβολών και των πληρωμών υπολοίπου μπορεί να ανασταλεί από την Επιτροπή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

   (a) όταν υπάρχει σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που επηρεάζει την αξιοπιστία της διαδικασίας πιστοποίησης των πληρωμών και για το οποίο δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα, ή

   (b) όταν οι δαπάνες σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών συνδέονται με σοβαρή παρατυπία που δεν έχει διορθωθεί, ή

   (c) όταν το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις ευθύνες του με βάση τα άρθρα 31 και 32.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου αφού έχει δώσει την ευκαιρία στο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας τριών μηνών.

3. Η Επιτροπή θέτει τέλος στην αναστολή της προκαταβολής και της πληρωμής υπολοίπου εφόσον θεωρεί ότι το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα που επιτρέπουν την άρση της αναστολής.

4. Σε περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί τα απαιτούμενα μέτρα από το κράτος μέλος, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση μείωσης του καθαρού ποσού ή να ακυρώσει την κοινοτική συνεισφορά στο ετήσιο πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 46.

Άρθρο 43

Τήρηση εγγράφων

Σε κάθε κράτος μέλος, η υπεύθυνη αρχή εξασφαλίζει ότι τηρούνται και τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου όλα τα δικαιολογητικά σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους του συγκεκριμένου ετήσιου προγράμματος.

Τα έγγραφα τηρούνται τουλάχιστον για περίοδο τριών ετών από το κλείσιμο του ετησίου προγράμματος, υπό την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικής δίωξης ή κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

Τα έγγραφα τηρούνται υπό τη μορφή πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων σε κοινώς αποδεκτά μέσα καταχώρησης δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 44

Δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα κράτη μέλη είναι κατά κύριο λόγο υπεύθυνα για τη διερεύνηση παρατυπιών. Ενεργούν εφόσον υπάρχουν αποδείξεις για οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που τροποποιεί το χαρακτήρα ή τις προϋποθέσεις εφαρμογής ή ελέγχου συνδρομής και προβαίνουν στις απαραίτητες δημοσιονομικές διορθώσεις.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν τις δημοσιονομικές διορθώσεις που απαιτούνται σε σχέση με τις μεμονωμένες ή συστηματικές παρατυπίες που εντοπίζονται σε δράσεις ή ετήσια προγράμματα. Οι διορθώσεις που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη συνίστανται σε ολική ή μερική ανάκτηση της σχετικής κοινοτικής συνεισφοράς. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών και την οικονομική απώλεια του Ταμείου.

Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στην ετήσια έκθεση που αποστέλλουν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2 κατάλογο των διαδικασιών ακύρωσης που κινήθηκαν για το συγκεκριμένο ετήσιο πρόγραμμα.

Οι διορθώσεις που διενεργούνται από το κράτος μέλος συνίστανται στην ακύρωση του συνόλου ή μέρους της κοινοτικής συνεισφοράς και, σε περίπτωση που το ποσό δεν επιστρέφεται εμπρόθεσμα από το συγκεκριμένο κράτος μέλος, οφείλονται τόκοι υπερημερίας με το επιτόκιο που προβλέπεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2.

3. Σε περίπτωση συστηματικών παρατυπιών το κράτος μέλος επεκτείνει τις έρευνές του, προκειμένου να καλύψει όλες τις δράσεις που είναι πιθανόν να επηρεάζονται.

Άρθρο 45

Έλεγχος λογαριασμών και δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιεί η Επιτροπή

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, μόνιμοι υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους, κυρίως δειγματοληπτικούς, των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, με προειδοποίηση τουλάχιστον μιας εργάσιμης ημέρας. Η Επιτροπή ειδοποιεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προκειμένου να τύχει της απαιτούμενης συνδρομής. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο προκειμένου να εξακριβώσει την ορθότητα μιας ή περισσότερων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετέχουν υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποί της.

2. Εάν μετά την ολοκλήρωση των αναγκαίων επαληθεύσεων η Επιτροπή συμπεράνει ότι το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 31, αναστέλλει την πληρωμή προκαταβολών ή την τελική πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 42.

Άρθρο 46

Κριτήρια που ισχύουν για τις διορθώσεις

1. Εάν το κράτος μέλος δεν έχει πραγματοποιήσει τις διορθώσεις εντός της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 42 παράγραφος 2 και εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει εντός τριών μηνών να ακυρώσει το σύνολο ή μέρος της κοινοτικής συνεισφοράς σε ένα ετήσιο πρόγραμμα όταν καταλήγει στο συμπέρασμα ότι:

   (a) υφίσταται σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που έχει θέσει σε κίνδυνο την κοινοτική συνεισφορά η οποία έχει ήδη καταβληθεί στο πρόγραμμα,

(b) η δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών είναι παράτυπη και δεν έχει διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου, και

(c) το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το άρθρο 31 πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου.

Η Επιτροπή αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη τα οποιαδήποτε ενδεχόμενα σχόλια του κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε μεμονωμένες περιπτώσεις παρατυπιών που εντοπίζονται και λαμβάνει υπόψη το συστηματικό χαρακτήρα της παρατυπίας προκειμένου να καθορίσει το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωση. Σε περίπτωση που η παρατυπία σχετίζεται με δήλωση δαπανών για την οποία έχει προηγουμένως παρασχεθεί θετική διαβεβαίωση αξιοπιστίας στο πλαίσιο ετήσιας έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 3 στοιχείο β) υπάρχει τεκμήριο συστηματικού προβλήματος που οδηγεί στην εφαρμογή μιας κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωσης, εκτός και εάν το κράτος μέλος είναι σε θέση να προσκομίσει αποδείξεις εντός δύο μηνών για να καταρρίψει αυτό το τεκμήριο.

3. Η Επιτροπή, όταν αποφασίζει σχετικά με το ποσό της διόρθωσης, λαμβάνει υπόψη τη σημασία της παρατυπίας καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στο σχετικό ετήσιο πρόγραμμα.

4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή στηρίξει τη θέση της σε γεγονότα που διαπιστώθηκαν από ελεγκτές που δεν ανήκουν στις υπηρεσίες της συνάγει τα δικά της συμπεράσματα όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις μετά την εξέταση των μέτρων που ελήφθησαν από το σχετικό κράτος μέλος με βάση το άρθρο 32, τις εκθέσεις κοινοποιηθεισών παρατυπιών και τυχόν απαντήσεις από το κράτος μέλος.

Άρθρο 47

Επιστροφή

1. Κάθε επιστροφή, η οποία οφείλεται στην Επιτροπή, πραγματοποιείται πριν από την προθεσμία που αναφέρεται στην εντολή είσπραξης η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/202 του Συμβουλίου[78]. Η προθεσμία αυτή είναι η τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την έκδοση της εντολής.

2. Οποιαδήποτε καθυστέρηση σε σχέση με την επιστροφή συνεπάγεται την πληρωμή τόκων υπερημερίας από τότε που λήγει η προθεσμία μέχρι την ημερομηνία που θα πραγματοποιηθεί η επιστροφή. Το σχετικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις βασικές της πράξεις αναχρηματοδότησης, όπως δημοσιεύεται στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας της

[78] ΕΕ L 209, 28.12.2002.

Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ισχύει κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο λήγει η προθεσμία, αυξημένο κατά τρεισήμισι ποσοστιαίες μονάδες.

Άρθρο 48

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Η δημοσιονομική διόρθωση της Επιτροπής δεν επηρεάζει την υποχρέωση του κράτους μέλους να επιδιώξει ανακτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 46.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 49

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τακτική παρακολούθηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε τακτική αξιολόγηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, προκειμένου να εκτιμήσει τη συνάφεια, την αποτελεσματικότητα και τον αντίκτυπο των δράσεων υπό το φως του γενικού στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 2.

3. Η Επιτροπή εξετάζει επίσης τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το Ταμείο και εκείνων που αναλαμβάνονται σύμφωνα με άλλες ανάλογες κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 50

Εκθέσεις

1. Σε κάθε κράτος μέλος η υπεύθυνη αρχή λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσει την παρακολούθηση και αξιολόγηση των σχεδίων.

   Προς το σκοπό αυτό, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που συνάπτονται με τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την εφαρμογή των δράσεων περιλαμβάνουν ρήτρες που επιβάλλουν υποχρέωση υποβολής τακτικών και λεπτομερών εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο της εκτέλεσης της δράσης και της υλοποίησης των ορισθέντων στόχων.

2. Το αργότερο εννέα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην απόφαση συγχρηματοδότησης σχετικά με κάθε ετήσιο πρόγραμμα, η υπεύθυνη αρχή διαβιβάζει στην Επιτροπή τελική έκθεση εκτέλεσης και τελική δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 35.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλουν στην Επιτροπή το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2012 (για την περίοδο 2008-2010) και στις 30 Ιουνίου 2015 (για την περίοδο 2011-2013) αντίστοιχα, έκθεση αξιολόγησης των αποτελεσμάτων και του αντικτύπου των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

4. Η Επιτροπή υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την επιτροπή των περιφερειών:

(a) το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2010, έκθεση για την εφαρμογή των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 15 προκειμένου για την ετήσια κατανομή των πόρων μεταξύ των κρατών μελών, μαζί με προτάσεις τροποποιήσεων, αν θεωρούνται αναγκαίες,

(b) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, ενδιάμεση έκθεση για τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και για τις ποσοτικές και ποιοτικές πλευρές της λειτουργίας του Ταμείου, μαζί με πρόταση μελλοντικής ανάπτυξης του Ταμείου,

(c) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 (για την περίοδο 2007-2010) και τις 31 Δεκεμβρίου 2015 (για την περίοδο 2011-2013) αντιστοίχως, εκ των υστέρων έκθεση αξιολόγησης.

Άρθρο 51

Τελική ετήσια έκθεση

1. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες προκειμένου να υπάρχει σαφής άποψη της εφαρμογής των ετήσιων και πολυετών προγραμμάτων:

(a) δημοσιονομική και λειτουργική εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος·

(b) πρόοδος που επιτεύχθηκε κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος και προτεραιότητές του σε σχέση με τους ειδικούς επαληθεύσιμους στόχους του, με ποσοτικοποίηση, κάθε φορά που είναι δυνατή η ποσοτικοποίησή τους, των φυσικών δεικτών και των δεικτών υλοποίησης, αποτελεσμάτων και επιπτώσεων για κάθε συγκεκριμένη προτεραιότητα.

(c) μέτρα που έλαβε η αρμόδια αρχή για να εξασφαλίσει την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής, ιδιαίτερα:

– μέτρα παρακολούθησης και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων και ρυθμίσεων για τη συλλογή δεδομένων·

– σύνοψη όλων των σημαντικών προβλημάτων που εξετάστηκαν κατά την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος και όλων των ληφθέντων μέτρων·

– χρησιμοποίηση τεχνικής βοήθειας.

– μέτρα που ελήφθησαν για να εξασφαλιστεί η ενημέρωση σχετικά με τα ετήσια και πολυετή προγράμματα και η δημοσιότητά τους.

2. Οι εκθέσεις κρίνονται αποδεκτές όταν περιέχουν όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση για το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης που υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή εντός δύο μηνών. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε, η έκθεση θεωρείται ως αποδεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την κοινή επιτροπή "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών" που δημιουργήθηκε με την απόφαση για τη σύσταση του Ταμείου εξωτερικών συνόρων για την περίοδο 2007-2013 στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος "Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών" ../… [79] (η παρούσα απόφαση και οι αποφάσεις ….., …… και …..) ("η επιτροπή").

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 8.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 53

Αναθεώρηση

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επανεξετάζουν την παρούσα απόφαση στη βάση πρότασης της Επιτροπής το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2013.

Άρθρο 54

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2008.

---

[79] Εισάγονται τα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν τη σύσταση του ΕΤΠ, του Ταμείου Εξωτερικών συνόρων και του Ταμείου Επιστροφών

Άρθρο 55

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Programme "Solidarity and Management of Migration Flows "

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες για την περίοδο 2008-2013.

Proposal for a Council Decision establishing the "European Fund for the Integration of Third-Country nationals" for the period 2007-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "European Return Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "External Borders Fund" for the period 2007-2013

1. ABM / ABB FRAMEWORK

1802 - External Frontiers, visa policy and free movement of people

1803 - Common Immigration and Asylum Policies

2. ΚΟΝΔΥΛΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ:

2.1. Budget lines (operational lines and related technical and administrative assistance lines (ex- B.A lines)) including headings :

Financial Perspectives 2007 - 2013: Heading 3.

2.2. Duration of the action and of the financial impact:

2007-2013

2.3. Budgetary characteristics (*add rows if necessary*) :

Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος της δαπάνης		New	Συμμετοχή ΕΖΕΣ	Συμμετοχή υποψηφίων χωρών	Τομέας δημοσιονομικής προοπτικής
Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	**ΜΥΔ**	**ΜΔΠ**	**ΝΟ**	**ΝΟ**	**No**	No **3**

Integration of Third-country nationals	**ΜΥΔ**	**ΜΔΠ**	**Ναι**	**NO**	**No**	No **3**
Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	**ΜΥΔ**	**ΜΔΠ**	**Ναι**	**NO**	**No**	No **3**
Εξωτερικά σύνορα	**ΜΥΔ**	**ΜΔΠ**	**Ναι**	**NO**	**No**	No **3**

3. ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

3.1. Financial Resources (Current Prices)

.1.1. Summary of commitment appropriations (CA) and payment appropriations (PA)

εκατ. ευρώ (μέχρι πρώτου δεκαδικού)

Δαπάνες (v+3)	Τίτλος N		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 -…	Σύνολο
γ) Δαπάνες λειτουργίας											
Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων (ΠΑΥ)	Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	a	60,000	140,000	140,000	150,000	200,000	204,200	208,600		1.102,800
	Επείγοντα μέτρα	a	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	a	95,000	126,000	205,000	265,000	305,000	360,000	400,000		1.756,000
	Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	a	0,000	39,000	60,000	100,000	150,000	200,000	200,000		749,000

	Εξωτερικά σύνορα	a	170,000	170,000	220,000	285,000	320,000		570,000		2.135,000
Πιστώσεις πληρωμών (ΠΠ)	Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	b	54,771	105,000	150,000	145,000	175,000	202,100	206,400	64,529	1.102,800
	Επείγοντα μέτρα	b	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	b	47,500	110,500	165,500	235,000	285,000	332,500	380,000	200,000	1.756,000
	Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	b	0,000	19,500	49,500	80,000	125,000	175,000	200,000	100,000	749,000
	Εξωτερικά σύνορα	b	85,000	170,000	195,000	252,500	302,500	360,000	485,000	285,000	2.135,000
Administrative expenditure within reference amount (8.2.4)											
Τεχνική και Διοικητική Βοήθεια (ΤΔΒ):	Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	c	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800		11,200
Τεχνική και Διοικητική Βοήθεια (ΤΔΒ):	Επείγοντα μέτρα	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400
Τεχνική και Διοικητική Βοήθεια (ΤΔΒ):	Integration of Third-country Nationals	c	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900		15,000

Τεχνική και Διοικητική Βοήθεια (ΤΔΒ):	Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων	c	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050		10,000
Τεχνική και Διοικητική Βοήθεια (ΤΔΒ):	Εξωτερικά σύνορα	c	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650		17,000
TOTAL REFERENCE AMOUNT											
Πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων		**a+c**	**339,000**	**492,000**	**642,000**	**818,000**	**994,000**	**1.183,000**	**1.398,000**		**5.866,000**
Πιστώσεις πληρωμών		**b+c**	**201,271**	**422,000**	**577,000**	**730,500**	**906,500**	**1.088,400**	**1.290,800**	**649,529**	**5.866,000**
Administrative expenditure not included within reference amount											
Human resources and associated expenditure (NDA)	8.2.5	d	7,587	8,856	10,044	11,232	12,420	13,392	13,608		77,139
Administrative costs, other than human resources and associated costs, not included in reference amount (NDA)	8.2.6	e	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808		5,292
Total indicative financial cost of intervention											
TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c+d+e	347,263	501,588	652,790	829,993	1.007,197	1.197,184	1.412,416		5.948,431
TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c+d+e	209,534	431,588	587,790	742,493	919,697	1.102,584	1.305,216	649,529	5.948,431

EL

EL

Co-financing details

If the proposal involves co-financing by Member States, or other bodies (please specify which), an estimate of the level of this co-financing should be indicated in the table below (additional lines may be added if different bodies are foreseen for the provision of the co-financing):

εκατ. ευρώ (μέχρι πρώτου δεκαδικού)

Συγχρηματοδότηση		Έτος n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Σύνολο
……	f							
TOTAL CA including co-financing	a+c +d+ e+f							

.1.2. *Compatibility with Financial Programming*

X Proposal is compatible with next financial programming 2007-2013

☐ Η πρόταση αυτή απαιτεί επαναπρογραμματισμό του αντίστοιχου τομέα των δημοσιονομικών προοπτικών.

☐ Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement[80] (i.e. flexibility instrument or revision of the financial perspective).

.1.3. *Δημοσιονομικές επιπτώσεις επί των εσόδων*

☐ Ουδεμία δημοσιονομική επίπτωση

Η πρόταση έχει δημοσιονομική επίπτωση - η επίδραση επί των εσόδων έχει ως εξής:

- Σημείωση: Όλες οι διευκρινίσεις και παρατηρήσεις που αφορούν τον τρόπο υπολογισμού της επίδρασης επί των εσόδων πρέπει να περιλαμβάνονται σε χωριστό φύλλο, επισυναπτόμενο στο παρόν δημοσιονομικό δελτίο

80 Βλέπε σημεία 19 και 24 της διοργανικής συμφωνίας.

εκατ. □ (μέχρι πρώτου δεκαδικού)

		Πριν από τις δράσεις (έτος n-1)	Κατάσταση μετά τη δράση						
Γραμμή του προϋπολογισμού	Έσοδα		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	α) α) Έσοδα σε απόλυτους όρους		3.7	3.7	4.8	6.2	7	8.8	12.5
	b) β) Τροποποίηση των Δ εσόδων								

(Να περιγραφεί κάθε εμπλεκόμενη γραμμή του προϋπολογισμού, με προσθήκη του ενδεδειγμένου αριθμού γραμμών στον πίνακα, εφόσον η δράση επιδρά σε πλείονες γραμμές του προϋπολογισμού)

The Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "*External Borders Fund*" constitutes a development of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis.

This Decision also constitutes a development of the provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement signed by the European Union, the European Community and the Swiss Confederation on the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.

Contribution : 2,19 % (2004 figures).

3.2. Human Resources FTE (including officials, temporary and external staff) - see detail under point 8.2.1.

Γενικές απαιτήσεις	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total number of human resources	70,25	82	93	104	115	124	126

4. CHARACTERISTICS AND OBJECTIVES

4.1. Need to be met in the short or long term

.1.4. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

The existing financial instrument supporting the implementation of the common asylum policy is the European Refugee Fund. Its objective is set by the Treaty establishing the European Community (Article 63.2.b): to promote a balance of efforts between Member States in receiving and bearing the consequences of receiving refugees and displaced persons.

More specifically, the aim of the ERF is to express solidarity at Community level and to alleviate the pressures felt by Member States most affected by reception of refugees and displaced persons in facing the consequences of this reception, which includes reception conditions during asylum procedure (and ensuring fair and efficient asylum procedure), integration of recognised refugees and promoting voluntary return solutions for rejected asylum seekers and refugees who wish to return to their country of origin. Furthermore, the European Refugee Fund is one of the instruments of a Common Asylum policy, and as such the measures supported by the Fund should seek to complement and support EU legislation in order to support the progressive implementation of a Common Asylum System at all levels (common legislation and development of common best practices).

The ERF is an important part of an overall policy for building a common European asylum policy. Reducing divergence between asylum systems and progressive implementation of common standards at EU level will have a cost, which will be greater for Member States with larger number of asylum seekers and refugees, but also to new Member States. The Community should contribute to correcting those imbalances and to supporting Member States in complying with their obligations[81]. Finally, account must also be taken of the other objectives being formulated in related policies, such as the integration of third country nationals and management of illegal immigration.

.1.5. Integration of Third-country nationals :

The common basic principles adopted by Governments at the JLS Council on 19 November 2004 underline the need for a holistic approach to integration of migrants. It is stated that not only within Member States but also at the European level, steps are needed to ensure that the focus on integration is a mainstream consideration in policy formulation and implementation, while at the same time specific policies for integrating third-country nationals are being developed.

---

81 Κατά την αξιολόγηση του αντικτύπου και την διατύπωση των διαθέσιμων επιλογών πολιτικής, έχουν ληφθεί υπόψη προηγουμένως καθορισθέντες στόχοι που αναφέρονται στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων καθώς και η πιθανή επίτευξή τους. Επίσης, έχει ληφθεί υπόψη η ολοκλήρωση άλλων στόχων (νομοθεσία) και ο βαθμός συμπληρωματικότητας που έχει ήδη επιτευχθεί ή πρόκειται σύντομα να επιτευχθεί με αυτούς.

In accordance with the common basic principles, the specific policies for integrating legally residing immigrants in Member States, envisage to:

- Provide opportunity for immigrants and create incentives to integrate and overcome language difficulties and/or problems relating to understanding the norms, values and traditions of the host society or satisfying job requirements;

- Be pro-active in the design and implementation of national introduction programmes and activities, the capacity building of migrant organisations and of their interlocutors at all level of government;

- Recognise new challenges in migratory pressure and address them through a successful integration strategy, either because the Member States concerned have only been welcoming immigrants over the last few years, such as the Member States in the south of the EU, or because they are at the eve of a period of more immigration, as is the case in some of the new Member States;

- Overcome shortcomings in infrastructure at local, regional and national levels to deal with migratory inflows, and promote coherence between policy design and its implementation on the ground;

- Combat intolerance and prejudice among the host population, and to raise awareness of the importance of diversity in society, including among public and private sector service providers;

- Promote dialogue and consultation between political decision makers and local communities on the challenges faced by migrants, about their needs and circumstances and about ways of improving their position.

To achieve such policies, in particular to promote the integration of third country nationals having recently arrived and been admitted by a Member State to reside in its territory, the following specific objectives should be pursued, turning into concrete action the common basic principles:

(1) Facilitate the organization and implementation of admission programmes for economic migrants, strengthening their integration component and anticipating the needs of third-country nationals.

(2) Contribute to the organisation and implementation of introduction programmes and activities for third country nationals, by way of capacity building, policy development and implementation.

(3) Increase civic, cultural and political participation of third country nationals in the host society, in order to promote their active citizenship and recognition of fundamental values.

(4) Strengthen the capacity of Member States' public and private service providers to interact with third country nationals and their organizations and to answer better the needs of different groups of third country nationals

(5) Strengthen the ability of the host society to adjust to increasing diversity by targeting integration actions at the host population.

(6) Strengthen the capacity of Member States to monitor and evaluate integration policies.

.1.6. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

The policy objective in this area is to support and encourage Member State efforts to improve the management of the return of illegal third country nationals in all aspects, taking account of Community legislation in this area.

In particular, the following specific objectives should be pursued:

1. to promote the introduction of integrated return management procedures by all Member States and to improve the operation and organisation of existing procedures;

2. to strengthen co-operation between Member States in the conception and implementation of integrated return management procedures and practices;

3. to ensure the effective and uniform application of common standards on return.

These aims will be pursued through actions such as:

- the development of effective and lasting operational co-operation between Member State authorities and consular and immigration services in third countries, with a view to facilitating the receipt of travel documents for the return of third country nationals and ensuring speedy and successful removal procedures;

- developing co-operation between Member States in the collection and dissemination of information on their country of origin to potential returnees;

- increasing the number of illegal migrants opting to return voluntarily by encouraging this through better targeted and more attractive assisted voluntary return programmes and other means;

- simplifying enforced return procedures and improving the capacity of courts to deal with cases, with a view to reducing the period of detention of those awaiting forced removal without infringing their basic rights;

- formulating joint integrated return plans, including implementing joint voluntary return programmes in respect of particular countries or regions and arranging joint flights, thus reinforcing the message of an effective management of migration flows by the EU;

- implement joint return operations, thus making better use of existing national resources and expertise for the common good of the fight against illegal immigration throughout the EU

- encouraging exchange of information, support, advice and best practice between Member States in dealing with the return of people to specific countries and/or of particularly vulnerable groups;

- establishing joint arrangements for the reception of those returning in countries of origin, former residence or transit in co-operation with the countries concerned;

- developing measures to ensure the effective reintegration of people in their country of origin or former residence after they return;

- improving the capacity of competent authorities to enforce removal decisions with full respect for the rights of the people concerned and for their dignity in accordance with relevant EU standards;

- ensuring the provision of specific assistance to vulnerable groups such as children, the elderly, people with disabilities, pregnant women and those who have been subjected to torture, rape or other serious forms of psychological, physical or sexual violence.

.1.7. Εξωτερικά σύνορα

Given the uneven division of responsibility between Member States for controlling the external borders of the EU, the policy objectives to achieve are:

1. to improve the efficiency of controls and thereby the effectiveness of the management and protection of external borders in order to reduce illegal entry and increase the security of the internal EU area of free movement;

2. to make it easier and faster for authorised travellers to enter the EU in conformity with the Schengen acquis while protecting the EU against illegal entry;

3. to achieve a uniform application of the EU law by Member States and an overall efficiency of national border guards in carrying out their tasks in accordance with EU law;

4. to enhance the efficiency of the issuing of visas and the implementation of other pre-frontier checks.

These general aims can be translated into a series of specific and operational objectives of which the key ones, in terms of added value and cost-effectiveness for the European Union, would be the following:

- improving efficiency of control and surveillance measures through the use of state of the art technological means;
- establishing the necessary infrastructures to improve efficient flow management at border crossing points;
- enhancing the capacity of the human resources allocated to border management, for instance by implementing the common core curriculum to be set up by the Agency;
- improving the coordination and information exchange at national level for all relevant authorities involved in securing effective border control;
- reducing as much as possible illegal entries at external borders through operations in third countries, in cooperation with these countries;
- enhancing the coordination and cooperation between Member States as regards the implementation of the common visa policy.

4.2. Value-added of Community involvement and coherence of the proposal with other financial instruments and possible synergy

.1.8. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

The discussion on the policy options available to achieve solidarity in the field of asylum policy was inevitably influenced by the existing financial instrument, the European Refugee Fund. At the time of its renewal last year, different options have been considered The above assessment on the different model is valid to date. The current proposal will therefore merely extend the programming period of the ERF II until the end of the new financial perspectives, i.e. to change its end date from end 2010 to the end of 2013.

Moreover, to take into account the establishment of the Return Fund, the need for an adjustment of the strand on return in the European Refugee Fund was considered necessary.

Currently, the European Refugee Fund supports actions for the voluntary return of persons who have applied for international protection or who are enjoying international protection in the Member States. In practice, in terms of returns, this covers a wide spectrum of situations, from those who, having been granted refugee status, decide to return to their countries of origin to those who decide to return because they have had applications refused and have few prospects in the Member State and who, in the absence of alternatives, decide to avail themselves of the arrangements made to facilitate voluntary return.

The following options were examined:

1. To leave the ERF as it is and limit the Return Fund to illegal immigrants;

2. To exclude all return measures relating to asylum seekers, refugees and other beneficiaries of protection from the ERF and to transfer support for such measures to the Return Fund;

3. To only transfer the support for measures relating to rejected asylum seekers to the Return Fund and maintain the support by the ERF for the voluntary return of asylum seekers and persons benefiting from international protection

The third option was the chosen option

.1.9. Integration of Third-country nationals

Following the adoption of the legislative framework establishing a common immigration policy and in view of the solidarity provision in the new Constitutional Treaty, setting-up a financial instrument would provide support and incentives for the Member States to develop integration policies for integration of third-country nationals admitted in accordance with the legislative framework laid down in both national and Community law.

Here, different models for financial support were considered:

1. Integration of third-country nationals is funded via joint projects and Community actions (e.g. the ARGO framework model or the INTI programme):

2. Integration of third-country nationals is solely funded within a mainstreaming instrument, such as the European Social Fund (ESF)

3. Integration of third-country nationals is funded within a separate instrument expressing solidarity between Member States on the basis of the number of third country nationals legally present in the Member States.

The ex ante evaluation demonstrated the need to opt for a separate instrument on integration for third country nationals in complementarity with the ESF mainstreaming approach. To respond to the specific challenges in the area of integration of third-country nationals, the instrument would intervene in six specific areas:

- Improving the implementation of admission programmes. Facilitating a rapid and smooth integration of those migrants who have been explicitly invited to contribute to Member States' societies. In many Member States it is recognised that these persons in particular provide a valuable contribution to economic growth. Their arrival is commonly seen as important to counteract the prospective decline in the EU's work force in future years. Action should be taken to prepare their integration even before they arrive in the territory of the Member States.

- The implementation of introduction programmes and introductory activities. The early stages of a third country national's residence in the Member State are of particular importance. Introduction programmes and activities express the investment host societies are willing to make in the future, by: providing opportunity for migrants to learn the language of the host country to learn about ways of doing things, so increasing their chances of being self-sufficient as soon as possible finding employment; increasing the incentive and motivation for migrants to integrate; making it easier for young migrants, in particular, to integrate and so prevent identity problems and reduce delinquency: facilitating the development of targeted and flexible integration policies and activities, taking account of the special needs of third-country nationals and encouraging the development of new and innovative approaches to integration.

- Promoting active citizenship through civic, cultural, religious and political participation. These activities can contribute by increasing the knowledge of migrants of the history, traditions, norms, values and local customs of the host society, facilitating the dialogue between different religious communities; encouraging migrants to take responsibility and an active part in local community life, increasing their understanding of political processes and encouraging them to participate in decision making processes and increasing their possibilities of applying for citizenship. In short, active citizenship can highlight skills and open up avenues to third country nationals to realise their full potential in host societies.

- Supporting capacity building in public and private sector service providers in Member States. Much interaction between third country nationals and other citizens takes place in such mainstream organisations as schools, hospitals, communal housing societies etc. Opening up these providers through diversity management will reinforce the motivation and willingness of third country nationals to participate in society. This can be achieved by: making service providers more aware of diversity issues and helping them to develop inter-cultural communication skills; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity.

- Helping society to adjust to diversity by making the host population more aware of the true facts about migration and about the people concerned, increasing tolerance towards other cultures and religions and so helping to strengthen social cohesion, increasing dialogue and interaction between migrants and the host population and actively involving private bodies (including SME) in the integration process.

- Policy development, monitoring and evaluation of policies and strategies by: stimulating the collection of relevant data on migration in the Member States so

providing the basis for informed discussion and decision-making; ensuring that the effectiveness of integration efforts are assessed on an ongoing basis and that programmes are responsive to immigrants needs; enabling policy-makers across the EU to learn from past experience not only of policies pursued in their own countries but also of those pursued elsewhere, so helping to improve the policies implemented in the future across Member States.

The Integration Fund will build on past experience, namely the pilot projects on integration of third country nationals (INTI) started in 2002 with a budget of € 4 million. Nearly 300 applications were received in the first two years, applying for more than € 85 million whereas the total budget available was only €10 million.

The pilot projects complement the policy outlined in the Communication on Immigration, integration and employment adopted in June 2003 in which the Commission presented its views on how to elaborate comprehensive and multi-dimensional policies on the integration of legally residing third-country nationals. According to the Communication integration policy should be based on two fundamental underlying principles: First of all that the principle of subsidiarity prevails clearly demonstrating that the primary responsibility for the elaboration and implementation of integration policies lies with the Member States, and secondly, the holistic approach which will ensure integration of immigrants into all aspects of society and which requires that a two-way approach - implying that the responsibility for integration lies both with the receiving society as well as with the arriving immigrant - is applied. The pilot projects supports networks and the transferral of information and good practices between Member States, regional and local authorities and other stakeholders in order to facilitate open dialogue and identify priorities for national integration policies and the actions also support new innovative projects which promote integration of third-country nationals.

To continue the encouragement of a more structured policy development in the field of integration as initiated by INTI, the financial instrument should be complemented by actions facilitating co-operation between Member States and exchange of best practices (Community actions).

The Integration Fund will work in complementarity with the ESF and the ERF.

.1.10. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

A distinct fund established with the particular objective of supporting an integrated return management policy seems best equipped to achieve the objectives set out above. By creating a separate instrument which is targeted at return, the specific problems identified with respect to persuading or coercing illegal migrants to leave the country in which they are residing can be addressed.

The Return Fund will need to work in complementarity with the other financial instruments mentioned in the extended impact assessment - the ERF, AENEAS- each of which addresses specific aspects of the return to their country of origin or former residence.

The European Return Fund will seek to promote the development of integrated set of return measures aiming at putting in place in Member States an effective programme. This should cover all phases of the return process, from the pre-departure phase and the return as such to the reception and reintegration in the country of return and should be tailored to take account of the specific situation in different countries. At the basis of such a programme should be an analysis of the situation in the Member State(s) with respect to the targeted population, a realistic assessment of the potential for return and the cooperation with the countries of return, a planning and evaluation mechanism with respect to the return process of the targeted population and cooperation throughout the process with relevant stakeholders at national, European and international level, such as UNHCR and IOM.

Priority should be given to cooperation between Member States to secure such an approach, given the cost-effectiveness and the synergies involved.

Accordingly, the measures to be supported, when they form part of such an integrated return approach, would include:

- *In all cases*: the procurement of indispensable travel documents, costs of necessary pre-return medical checks, costs of travel and food for returnees and escorts, including medical staff, accommodation for escorts, specific assistance to vulnerable groups such as children or invalids, costs of transportation to the final destination in the country of return and co-operation with the authorities of the country of origin, former residence or transit.

- *Additionally in the case of forced return* the costs of temporary accommodation for returnees and their escorts prior to departure in case of joint return operations.

- *Additionally in the case of voluntary return:* comprehensive pre-return information, assistance and counselling as well as essential expenses before return and initial expenses after return, transport of the returnee's personal belongings, adequate temporary accommodation for the first days after arrival in the country of return in a reception centre or a hotel if necessary, training and employment assistance and limited start-up support for economic activities where appropriate.

- As regards the application of the common standards: education and training of staff in the competent administrative, law enforcement and judicial bodies as well as secondments of these categories of staff from other Member States;

- As regards the cooperation between Member States: actions relating to the cooperation with consular authorities and immigration services of third countries, to facilitate the assistance in obtaining travel documents; actions relating to the joint design and implementation of action plans realising an integrated return management, joint evaluation and monitoring of the process etc.

.1.11. Εξωτερικά σύνορα

The most relevant policy option is the establishment of a financial solidarity mechanism at Community level to support Member States who bear a lasting and heavy financial burden by being responsible for controlling external borders for the benefit of the Union as a whole. This Fund should be designed to be a concrete expression of EU solidarity by providing financial assistance to those Member States which apply the Schengen provisions on external borders, in addition to those on internal borders (the dismantling of controls on entry). It would accordingly represent an explicit recognition of the tasks they perform in carrying out checks on people entering the EU from third countries and border surveillance not only in their own interests but on behalf of all Member States which have dismantled internal border controls.

Support from the Fund should be extended from the outset to new Member States, as their external borders are operational since their accession even if they have undertaken to remove border controls at a later stage when they are judged ready to do so. It should also extend to the need for Member States to implement Community legislation in relation to specific situations which have arisen as a result of enlargement (the most notable example is of Russians who need to cross Lithuania to reach Kaliningrad). The Fund should, in addition, provide support for managing visas and other similar activities undertaken before people reach the border, whether these are carried out in cooperation with other Member States or not. The efficient management of such activities by the consular services of Member States in third countries is an integral part of a common integrated border management system, which is aimed at facilitating legitimate travel into the EU while preventing illegal entry.

Objective criteria need to be established to allocate funds to Member States. These criteria should take account of the various elements which add to the burden of control on the Member States, in particular, the length of external land and maritime borders, the number of authorised border crossing points, the number of travellers crossing and the extent of pressure caused by people refused entry. The criteria should also take account of the challenges posed by the risk of illegal entry affecting each border, taking into account the geopolitical situation, typology and geography. The assessments made by the Common Centre in Finland and in the future by the European Agency for the management of operational cooperation at external borders will be very helpful in this regard.

From a subsidiarity point of view, such a Fund would support Member States in carrying out the various tasks involved in external border control while not interfering with their responsibilities in respect of determining who they allow to enter their territory.

Actions to be funded could include border crossing infrastructures and related buildings (e.g. border stations, helicopter landing places or lanes, etc.); operating equipment (laboratory equipment, document examination instruments, detection tools, mobile or fixed terminals for consulting SIS and national systems, etc.); means of transport for the surveillance of external borders; equipment for real time exchange of information

between relevant authorities; ICT systems; exchange programmes and training of border guards, immigration officers and consular officers; κτλ.

4.3. Objectives, expected results and related indicators of the proposal in the context of the ABM framework

.1.12. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

The main impacts of the ERF have been analysed according to its target groups as follows:

- for final beneficiaries (asylum seekers and refugees): improvements in reception conditions (quality / quantity of material reception conditions such as health, housing, education, social benefits, access to the labour market), and fairer and more effective asylum procedures; easier integration by a decrease in dependence on social welfare, improved access to the labour market, and thus increased participation in social life through civil society organisations and other relevant channels;

- for Member States, the ERF contributes to the economic responsibility undertaken by the Member State in relation to the reception of asylum seekers and refugees and implementation of a common asylum policy; it also supports changes in processes / policies by development of higher standards, fairer and more effective asylum procedures, reduction of the length of asylum procedures, capacity-building, improvement of qualification of staff, exchanges of experiences and best practices at EU level.

- for partners of asylum policy (NGO, Refugee Community Organisations, local and regional authorities): capacity building and development of new services and greater involvement of self-help organisations; improvement of qualification of staff, increased cooperation of services / structures in developing capacity in the area of reception.

- for EU citizens in general: awareness raising on the issue of refugees and asylum seekers and better acceptance of reception centres by local communities.

The potential impacts of the ERF II were screened and assessed for all measures, and it can be said that positive impacts outweigh negative impacts, in particularly as regards social impacts. A redistributive analysis has shown that the target group who benefits most directly is that of asylum seekers and refugees. Most importantly, significant important systemic effects have been identified with regard to the Member States and the organisations working in this area (NGOs and Refugee Community organisations). It must be noted that the situation varies from country to country, most notably in terms of the degree of consolidation of the asylum systems and the experience with the different strands of the programme.

When the types of impact were considered, the most significant were in the social sphere - economic impacts were more indirect and more difficult to identify given the scale of

the Fund. Direct implementation costs have not been quantified and are being addressed in the framework of the monitoring system of the Fund. Indirect and associated costs are more difficult to assess. Environmental impacts have been found to be quite weak, and it has not been possible to differentiate these impacts by target group.

Identified impacts on countries of origin presented a somewhat ambiguous picture - if it was clear that a better management of asylum flows can have positive impacts in the development of these countries, associated risks have been identified. These included, for example, risks of asylum seekers and refugees losing contact with their countries of origin, and also risks of qualified people leaving these countries (brain drain).

To conclude, it can be said that, overall, expected impacts were coherent with the formulation of the main objectives of the Fund. Indeed, the overall impacts reflected the main policy goal of the ERF, i.e. the contribution to the implementation of the common asylum standards and guidelines agreed at EU level and convergence of practices across Member States to support an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity.

.1.13. Integration of Third-country nationals

The impacts of the Integration Fund have been identified at two levels: firstly, the general impacts of a greater integration of third country nationals were considered; then, against this background, the specific impacts of the Fund were discussed, taking into account the magnitude of identified needs, and the proposed scale of EU intervention. These specific impacts will in essence represent the added-value of EU intervention in this field.

As regards **general impacts**, better integration of migrants is likely to have many positive economic and social effects both on migrants themselves and on the host community. At EU level, the improved integration of third-country nationals will have a positive **economic impact** by increasing labour supply and thus overcoming shortages in a number of sectors. More migrants in employment will increase both tax revenue and the income from social contributions and so help to fund social protection systems which need to cater for a growing number of elderly people and increased numbers in retirement. Improved integration has obvious positive economic effects on third-country nationals themselves by giving them a better chance of integrating into the labour market and not only of finding a job but one which is more secure and stable with better terms and working conditions.

It must be noted however that further integration and the increased participation of third country nationals in economic activity may have some costs as well as benefits. While firms, consumers and domestic workers with complementary skills may gain, associated costs may include, inter alia, increased expenditure for welfare and social protection systems; a possible adverse effect on domestic workers with similar skills; the administrative costs of implementing an effective immigration policy; and increased expenditure on active labour market policies such as training and job placement services.

The potential **social effects** of integration of immigrants are substantial. Lack of social integration of migrants has often been associated with their social exclusion, which has given rise to increased hostility towards them and to ethnic minorities in general (leading to the rise of racism and xenophobia). Further integration of immigrant populations should lead to a more cohesive and inclusive society overall, where differences are respected and the merits of diversity appreciated. A strengthened dialogue between different groups will increase general understanding of different cultures, traditions and religions.

For migrants themselves, greater integration in society and better access to education as well as the labour market will improve their well being and increase their self-esteem. Having a job and being able to provide for themselves and their families should give them an increased feeling of belonging to society and encourage them to engage in community life and social, cultural and political activities in general. The integration of women will also indirectly benefit future generations, by increasing their chances of integrating into society themselves, of gaining a better understanding of he language and of performing better at school.

Although it is difficult to point to direct beneficial effects on the **environment**, there ought to be generally positive effects on the educational level of EU society, which should make it a better place in which to live, and increased awareness of environmental issues and a wider tendency to take action to protect and improve the natural and physical environment. More active participation in social and political life at local level is, therefore, likely to be accompanied by increased involvement in activities to preserve the local environment and the common heritage.

Against this background, the **specific impacts** of the Integration Fund have been identified as ensuring a strong link with policy developments at EU level, thus supporting the implementation of a common immigration policy. Ειδικότερα απαιτούνται τα εξής έγγραφα:

- Create a level playing field in terms of integrating third-country nationals across the Member States. This requires a catch-up process in those countries of recent immigration, where integration policies are only developing.

- In these countries, the Fund will also act as a catalyst, increasing government expenditure on integration of third-country nationals, and thus contributing to the consolidation of a true integration system.

- Strengthening of integration systems will also take place through investments in human resources and upgrading of skills, as well as improved coordination and dialogue between all relevant stakeholders (national and regional authorities, civil society, etc.).

- For those Member States with a history of immigration and integration of third-country nationals, the Fund will contribute towards a fine-tuning of existing policies, focussing on identified shortcomings, and thus increasing their overall effectiveness.

.1.14. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

General impacts of a more effective return policy

An effective implementation of the return policy for illegal migrants living in Member States would have beneficial effects on social cohesion in particular and for the general objective of creating an area of freedom, security and justice for EU citizens. It could also, however, have positive economic effects especially in the long-term.

An effective implementation would, therefore:

- reinforce a managed immigration policy by complementing the control of the EU's external borders and ensuring that those who succeed in entering the Union illegally are returned with minimum delay to the countries they came from;

- help to increase the acceptance of third-country nationals in Member States and, therefore, of diversity, with potential benefits to the competitiveness of the EU economy as well as to social cohesion;

- contribute thereby to increasing employment rates among third-country nationals and, therefore, their contribution to economic activity and the generation of real income;

- facilitate the acceptance of the immigration of workers with the skills required by EU economies faced with a prospective natural decline in working-age population and, therefore, in the labour force;

- reduce the costs on national budgets associated with the detention of illegal migrants;

- give illegal migrants more opportunity to return and settle in their country of origin instead of having to live on the margins of society and very often to work in arduous jobs with poor terms and conditions.

Specific impact of the Return Fund

Action at EU level will have a number of positive effects, including:

- ensuring the common implementation of effective procedures for the return of illegal migrants, which also protect their basic rights and human dignity;

- promoting the adoption of best practices in this regard as well as with regard to the measures taken to provide incentives to the people concerned to return to their country of origin voluntarily;

- encouraging a more intensive exchange of information between Member States on the national initiatives developed, the challenges relating to returns and the management of complex return processes, as well as the relations with third countries in this regard;

- enhancing cost-effectiveness of return measures through joint operations.

.1.15. Εξωτερικά σύνορα

The main impacts of the Externals Borders Fund would be as follows:

- Positive impact on administrative systems and infrastructures of Member States, who will get more resources and be able to improve coordination and exchanges. On the other hand**,** MS will have to co finance the projects; therefore it could lead to an increase in MS expenditure.

- Impacts for public health, public order and security would be direct and positive, thanks to the improvement of controls, which will make easier to prevent the entry of persons posing a risk from these points of view. Impact on civil society would be indirect but positive (better protection against illegal immigration and public security threats)

- Impacts on the environment would be indirect but possibly negative (more control boats and aircrafts, more physical barriers in border zones, etc.), although some positive impacts can not be excluded (e.g. purchase of less polluting surveillance boats, usage of more efficient technologies)

- From the human rights point of view, increasing MS border control capabilities (in particular through surveillance measures) could mean that more people would be intercepted, refused entry and/or removed to their countries of origin, where they probably face a situation of poverty and lack of freedoms. Increasing controls would make them more dissuasive and perhaps discourage some of these people from trying to immigrate illegally, avoiding them from putting their lives at risk.

- The risks of fraud could be linked to cases of mismanagement, illicit appropriation or corruption, although they not seem to be big as the funds will be managed by MS law enforcement agencies. There is also a risk of giving funding to Member States that don't really need it (e.g. because of being economically strong) or whose burden is lower, especially if objective criteria are not appropriately qualified by risk criteria

- The smoothening of flows of bona fide travellers would have positive economic impacts for business and tourism.

The financial support under the Fund will be developed in complementarity with the work of the European Agency for the management of operational cooperation at external borders.

The Agency has constituted an important step for promoting solidarity between member States in the field of external border management. The Agency has at its objective to facilitate and render more effective the application of the Community acquis related to the external borders, through coordination but also by providing the necessary technical support and expertise. The Fund will be complementary to these efforts. The Fund can provide the necessary financial means for the implementation of joint operations and pilot projects, whenever the Agency will not undertake to do it by itself under Article 3(4) of the Regulation. The Fund will also contribute to the adoption of the necessary measures derived from the risk analysis prepared by the Agency, and to the implementation of the common core curriculum to be established by it.

4.4. Method of Implementation (indicative)

Show below the method(s) chosen for the implementation of the action.

Αποκεντρωμένη διαχείριση

- Απευθείας στην Επιτροπή

□ Indirectly by delegation to:

□ Executive Agencies

□ Bodies set up by the Communities as referred to in art. 185 of the Financial Regulation

□ National public-sector bodies/bodies with public-service mission

X***Shared or decentralised management***

Αρμοδιότητα : κράτη μέλη

Συναλλαγές με τρίτες χώρες

□***Joint management with international organisations (please specify)***

<u>Σχετικά σχόλια: Ζ.</u>

The funds within the action programme 'Solidarity and the management of migration flows' will be implemented within the framework of **shared/decentralised management** between the Member States and the Commission, in accordance with Article 53, paragraph 1, point b) of Council Regulation (EC, Euratom) No 1605/2002[82]. The Community actions and the technical assistance of the Commission, as referred to within the instruments,

82 EE L 248, 16.9.2002, σ.1

will be implemented by the Commission within the framework of **direct management**.

As for the countries associated with the implementation, application and development of the Schengen Acquis, an agreement between the Commission and these countries needs to be concluded relating to the obligations concerning budgetary and financial control.

One of the key objectives of the programmes is to clearly define the division of responsibility between the Member States and the implementing bodies on the one hand, and the Commission on the other in the execution of the Community budget. All essential elements are defined within the different Funds.

Με βάση το άρθρο 274 της συνθήκης, στα πλαίσια της επιμερισμένης διαχείρισης, θα πρέπει να καθοριστούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να εξασκήσει τις αρμοδιότητές της για την εφαρμογή του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και θα πρέπει να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις συνεργασίας των κρατών μελών. Η εφαρμογή αυτών των προϋποθέσεων θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα ταμεία κατά νόμιμο και σωστό τρόπο και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης κατά την έννοια του δημοσιονομικού κανονισμού.

The need for coherency and transparency are the driving forces in the management modalities of the respective Funds. **Coherency**, as the draft instruments lay down the minimal conditions applicable to the management, internal control and audit systems as well as the involvement of each actor. **Transparency**, as the results and outcome of each part of the instrument are known to the different actors. The compliance of these systems will contribute to the full respect of the principle of **sound financial management**.

To this end, the Member States shall provide an assurance in relation with the management and control systems, according to the rules laid down in the draft instruments. This assurance, completed with its own system audits and on-the-spot controls, will facilitate the Commission's assessment on the legality and regularity of declared expenditure.

The different instruments are developed with common delivery, management and implementation mechanisms. This will enable the Commission and the Member States to set up **common management and control environments**, thus increasing efficiency through the creation of potential synergies.

The following elements are found within the draft instruments:

- **Multi-annual and annual Programming:**

The Funds will be implemented in the framework of **two multiannual programming periods**(respectively 2007-2010 and 2011-2013). These programming periods will allow the Commission to take into account the effects of the midterm review of the financial perspectives, which is planned in 2010.

The multiannual programming includes the definition of strategic guidelines by the Commission and multiannual programmes by the Member States. These mainly relate to a description of the management and control systems set up, the definition of priorities (and corresponding indicators, results and impacts) and a draft financing plan. This multiannual programme will be assessed and adopted by the Commission.

The necessary provisions for the revision of these programmes are laid down within the draft instruments.

The multiannual programmes will be implemented by means of annual work programmes, provided by the Member States and adopted by the Commission. The annual work programmes relate to the rules for selection of projects and an indicative financial breakdown per objective. The Commission's decision shall indicate the amount allocated to each Member States in full respect of the appropriations allocated under the budgetary procedure.

- **Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου**

a) Ορισμός αρχών

The following authorities are to be designed by the Member State:

- A **Responsible Authority**, responsible for the management of the Fund and which will handle all the Communication with the Commission;
- A **Certifying authority**, responsible for the certification of expenditure and application for payment requests prior to transmission to the Commission;
- An **Audit Authority**, responsible for the verification of the compliance, adequacy and the sound operation of the management and control environment.
- With respect of the clear separation of functions, several functions may be carried out by the same body.

b) Definition of the responsibilities of the Member States and the Commission

Member States will be responsible for ensuring sound financial management of the programmes and the legality and regularity of the underlying transactions, give guidance to the designated authorities, and be responsible for the proper and

effective use of Community funds. Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τα κράτη μέλη έχουν την πρωταρχική ευθύνη για την υλοποίηση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων.

The Commission's responsibilities are to satisfy that the systems set up are compliant with the provisions laid down, especially through the assessment of a unqualified opinion submitted by a "compliance assessment body". In the event of a qualified opinion the Member State shall draw up, in agreement with the Commission, an action plan setting out the corrective measures and the timetable for implementation. The Commission is also responsible to satisfy that systems function effectively, on basis of annual control reports and on-the-spot audits.

c) Δημοσιονομική Διαχείριση

Annual commitments shall be made on the basis of the Commission's decision related the annual programmes.

The following payment scheme is foreseen:

- A prefinancing of 50%;
- A balance payment, preconditioned by a request for payment, a certified declaration of expenditure, an implementation report and an audit report.

The necessary provisions for suspension and interruption of payments, as well as the cancellation of commitments, have been formalised within the draft instruments. In all procedures the Commission will decide after a **contradictory procedure,** where the Member State may present its observations or take corrective measures.

The draft instrument also provides with the necessary provisions, related to financial corrections to be established by the Commission and the Member States.

5. ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

5.1. ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

Under the management system proposed, minimum standard formats will be established in all Member States for the presentation of projects, monitoring and evaluation. In this context common indicators will be defined for the various types of action, for which data will have to be gathered when action implementation reports are presented. During the course of 2005, a preparatory study will be launched to inform the Commission on adequate minimum standards and common standards.

By the same token, a common management system (supported by a common IT application) will be developed in the financial field, in liaison with the Member States, to ensure that implementation of the programmes and the actions funded are monitored on a common basis.

5.2. Αξιολόγηση

Several national and Community evaluations are planned, based around the multiannual programming schedule of the Funds. The timetable of evaluations for the External Borders Fund, the Integration Fund and the Return Fund as set out in the respective proposals is in principle as follows:

- no later than 30 June 2009 in the case of the External Borders and Integration Funds, and 30 June 2010 in the case of the Return Fund, a report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the application of the criteria used for the annual distribution of resources; together with proposals for amendments if deemed necessary;

- no later than 31 December 2010 an intermediate report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the results achieved and on implementation and with a proposal on the Fund future development;

- no later than 30 June 2012 (concerning 2007-2010/2008-2010) and 30 June 2015 (concerning 2011-2013) an evaluation report from the Member State on the results and impacts;

- no later than 31 December 2012 (concerning 2007-2010 and 31 December 2015 (concerning 2011-2013) an ex post evaluation report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

The evaluations for the European Refugee Fund follow a slightly different pattern in light of previous evaluations made.

6. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ

Action taken under the Commission's direct, centralised management (Community action, technical assistance expenditure) will be implemented in accordance with the applicable rules, as defined in the Financial Regulation and its implementing rules. The contracts and grant agreements used will be the models recommended by the Commission and will provide for monitoring by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

The general rules on the administrative and financial management of action in the Member States, will comprise specific provisions on the management and control of projects by the authorities responsible and provisions on *ex post* checks by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

7. DETAILS OF RESOURCES

7.1. Objectives of the proposal in terms of their financial cost *(Commitment appropriations in M€)*

a. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Τύπος αποτελεσμάτων	Αν. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Σύνολο	
			αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος
Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων																		
Κοινοτική δράση																		
Κοινοτική δράση	Σχέδια διακρατικής συνεργασίας	0,250	18	4,500	42	10,500	42	10,500	45	11,300	59	14,700	60	15,000	61	15,300	327	81,800
Sub-total Action 1				**4,500**		**10,500**		**10,500**		**11,300**		**14,700**		**15,000**		**15,300**	**327**	**81,800**
Αρχεία των κρατών μελών.																		
Υπεύθυνη αρχή	Συγχρηματοδότηση			2,800		6,500		6,500		6,900		9,300		9,500		9,700		51,200
Reception and asylum procedures	Έργα	0,085	372	31,600	868	73,800	868	73,800	931	79,100	1.242	105,600	1.268	107,800	1.295	110,100	6.845	581,800
Ένταξη	Έργα	0,065	243	15,800	568	36,900	568	36,900	608	39,500	812	52,800	829	53,900	848	55,100	4.475	290,900
Οικειοθελής επαναπατρισμός	Έργα	0,175	30	5,300	70	12,300	70	12,300	75	13,200	101	17,600	103	18,000	105	18,400	555	97,100
Sub-total Action 2				**55,500**		**129,500**		**129,500**		**138,700**		**185,300**		**189,200**		**193,300**	**11.320**	**1.021,000**
Sub-total Objective 1				*60,000*		*140,000*		*140,000*		*150,000*		*200,000*		*204,200*		*208,600*		*1.102,800*
Επείγοντα μέτρα																		

Αρχεία των κρατών μελών.																		
Υπεύθυνη αρχή	Συγχρηματοδότηση			1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		8,470
Επείγοντα μέτρα	Έργα			8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		60,130
Sub-total Action 3				**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**68,600**
Sub-total Objective 1				*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*68,600*
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ				**69,800**		**149,800**		**149,800**		**159,800**		**209,800**		**214,000**		**218,400**		**1.171,400**

b. Integration of third-country nationals

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	**Τύπος αποτελεσμάτων**	**Αν. cost**	**2007**		**2008**		**2009**		**2010**		**2011**		**2012**		**2013**		**Σύνολο**	
			αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος
Integration of Third-country Nationals																		
Κοινοτική δράση																		
Κοινοτική δράση	Σχέδια διακρατικής συνεργασίας	0,250	25	6,200	33	8,200	54	13,400	69	17,300	80	20,000	94	23,600	105	26,200	460	114,900
Sub-total Action 1				**6,200**		**8,200**		**13,400**		**17,300**		**20,000**		**23,600**		**26,200**	**460**	**114,900**
Αρχεία των κρατών μελών.																		
Υπεύθυνη αρχή	Συγχρηματοδότηση			4,300		5,500		8,500		10,800		12,300		14,300		15,800		71,500
Διαδικασια υποβολης	Έργα	0,085	101	8,600	134	11,400	216	18,400	278	23,600	319	27,100	380	32,300	421	35,800	1.849	157,200
Introduction Programmes	Έργα	0,065	389	25,300	518	33,700	845	54,900	1094	71,100	1258	81,800	1486	96,600	1652	107,400	7.243	470,800
Civic, cultural, religious and political	Έργα	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900

participation																		
Capacity building within MS' public and private service providers	Έργα	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Adjusting european societies to diversity	Έργα	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Policy development, monitoring and evaluation	Έργα	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Sub-total Action 2				**88,800**		**117,800**		**191,600**		**247,700**		**285,000**		**336,400**		**373,800**	**9.092**	**1.641,100**
Sub-total Objective 1				*95,000*		*126,000*		*205,000*		*265,000*		*305,000*		*360,000*		*400,000*		*1.756,000*
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ				**95,000**		**126,000**		**205,000**		**265,000**		**305,000**		**360,000**		**400,000**		**1.756,000**

c. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Τύπος αποτελεσμάτων	Αν. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Σύνολο	
			αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος
Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων																		
Κοινοτική δράση																		
Κοινοτική δράση	Σχέδια διακρατικής συνεργασίας	0,250	0	0,000	10	2,500	16	3,900	26	6,500	39	9,800	52	13,100	52	13,100	196	48,900
Sub-total Action 1				**0,000**		**2,500**		**3,900**		**6,500**		**9,800**		**13,100**		**13,100**	**196**	**48,900**
Αρχεία των κρατών μελών.																		
Υπεύθυνη αρχή	Συγχρηματοδότηση			0,000		2,300		3,100		4,600		6,500		8,300		8,300		33,100
Integrated Return-management	Έργα	0,150	0	0,000	68	10,200	106	15,900	178	26,700	267	40,100	357	53,600	357	53,600	1.334	200,100
Enhancement of ooperation between MS in integrated Return-management	Έργα	0,250	0	0,000	69	17,200	106	26,500	178	44,400	268	66,900	357	89,300	357	89,300	1.334	333,600
Promotion and application of common	Έργα	0,100	0	0,000	68	6,800	106	10,600	178	17,800	267	26,700	357	35,700	357	35,700	1.333	133,300

standards on return																	
Sub-total Action 2			**0,000**		**36,500**		**56,100**		**93,500**		**140,200**		**186,900**		**186,900**	**4.001**	**700,100**
Sub-total Objective 1			*0,000*		*39,000*		*60,000*		*100,000*		*150,000*		*200,000*		*200,000*		*749,000*
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ			**0,000**		**39,000**		**60,000**		**100,000**		**150,000**		**200,000**		**200,000**		**749,000**

d. Εξωτερικά σύνορα

(Headings of Objectives, actions and outputs should be	Τύπος αποτελεσμάτων	Αν. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Σύνολο	
			αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος	αποτελεσμάτων	Συνολικό κόστος

provided)																		
Εξωτερικά σύνορα																		
Κοινοτική δράση																		
Κοινοτική δράση	Σχέδια διακρατικής συνεργασίας	0,250	13	3,300	13	3,300	17	4,300	22	5,600	25	6,300	31	7,800	45	11,200	167	41,800
Sub-total Action 1				**3,300**		**3,300**		**4,300**		**5,600**		**6,300**		**7,800**		**11,200**	**167**	**41,800**
Αρχεία των κρατών μελών.																		
Υπεύθυνη αρχή	Συγχρηματοδότηση			7,500		7,500		9,500		12,000		13,400		16,700		23,300		89,900
Implementation of the common integrated border management system	Έργα	0,500	64	31,800	64	31,800	82	41,200	107	53,500	120	60,100	150	75,100	214	107,100	801	400,600
Contribution to the efficient management of the flows of persons at external borders	Έργα	0,500	127	63,700	127	63,700	165	82,500	214	107,000	240	120,100	300	150,200	428	214,200	1.603	801,400
Contribution to the uniform and effective application of EU law and overall efficiency of national border guards	Έργα	0,500	48	23,900	48	23,900	62	30,900	80	40,100	90	45,000	113	56,300	161	80,300	601	300,400
Contribution to the enhancement of the activities organised by consular services	Έργα	0,500	80	39,800	80	39,800	103	51,600	134	66,800	150	75,100	188	93,900	268	133,900	1.002	500,900

Sub-total Action 2			**166,700**		**166,700**		**215,700**		**279,400**		**313,700**		**392,200**		**558,800**	**3.005**	**2.093,200**
Sub-total Objective 1			*170,000*		*170,000*		*220,000*		*285,000*		*320,000*		*400,000*		*570,000*		*2135,000*
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ			**170,000**		**170,000**		**220,000**		**285,000**		**320,000**		**400,000**		**570,000**		**2.135,000**

7.2. Διοικητικές δαπάνες

Οι ανάγκες για τους ανθρώπινους και διοικητικούς πόρους θα καλυφθούν με την επιχορήγηση που παρέχεται στη διαχειρίστρια Γενική Διεύθυνση στα πλαίσια της ετήσιας διαδικασίας κατανομής.

.1.16. Number and type of human resources

Κατηγορία θέσεων απασχόλησης		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources (**number of posts/FTEs**)						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	A*/AD	23	26	29	32	35	37	37,5
	B*, C*/AST	38,75	46	52	58	64	70	70,5
Staff financed by art. XX 01 02		8,5	10	12	14	16	17	18
Other staff financed by art. XX 01 04/05								
ΣΥΝΟΛΟ		70,25	82	93	104	115	124	126

.1.17. Περιγραφή των καθηκόντων που απορρέουν από τη δράση

α.Τίτλος	Περιγραφή εμπορευμάτων	έγκρισης
Διαχείρισης		
Διαχείρισης		4
Policy definition and programming		
Πολιτικοί παράγοντες	Definition of strategy, legal base,…	4
Programme definition	Establishment of annual work programme (i.e. financing decision) and interservice consultation	1
Interface with relevant EC programmes & actions	interservice coordination in order to ensure complementarity-synergy with other policies	2
Interface with other Institutions and Member States	Interface Council,EP ensuring the appropriate reporting, information, questions, briefing requests	2
Πληροφόρηση και επικοινωνίες	1. Δράσεις πληροφόρησης και δημοσιότητας 2. Η ιστοθέση EUROPA	2

Committee interface - chair & secretariat		1
Budgetting	APS,PDB,AAR,BIP,RAL - Preparation - Follow-up - Reporting	1,5
Programme : Reception, selection and award of projects , financial and legal commitments		
Preparation Calls for proposals		2
Reception and evaluation proposals/mult-annual and annual programmes	(also involves staff involved in 12,13,14 and 15)	10
Κυριότερες εκδοθείσες αποφάσεις		0,5
Χρηματοοικονομικοί όροι	Preparation, maintenance and closure of all financial commitments + subconsequent amendments	2
Πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων	Preparation, Signature, Closure of all juridical commitments + subconsequent amendments	4
Programme : monitoring of projects		
Payments - Initiation	Preparation and Processing of all Prefinancing, Intermediate and Final Payments (including verification supporting docs)	5
Η παρακολούθηση των έργων	Receipt and assessment of reports , requests for information, project visits	20
Procurement, control and audit		
Ex- ante verification of transactions, setting up of control standards	Setting up appropriate control standards	3
Έλεγχος συστημάτων	Setting up and monitoring of system audit of Member States (shared management)	10
Δημοσιονομικός έλεγχος	Ex-post Audit of expenditure / implementation	8
Εσωτερικός έλεγχος	Verification of compliance with ICS	3
Διαδικασίες προμηθειών	Drafting, procedures and autorisation of procurement procedures for projects and technical assistance (evaluation, studies,…) , including JPC, Helpdesk procurement procedures	8
Υποβολή εκθέσεων	Report of Authorinsing Officer, RAA, relations with Court of Auditors…	2
Λιμενικές υπηρεσίες.		
Filing and Archiving	Database, digital and hardcopy filing	3
Programme Evaluation	Ex ante - Mid term - Final evaluation	3
IT Support	Specific development of IT Tools related to monitoring and implementation	4
Γενικά έξοδα		
Administration(Overhead)	CIS, Translations,HRM,Logistics,…	21

.1.18. Sources of human resources (statutory)

(When more than one source is stated, please indicate the number of posts originating from each of the sources)

☐ Posts currently allocated to the management of the programme to be replaced or extended

☐ Posts pre-allocated within the APS/PDB exercise for year n

☐ Posts to be requested in the next APS/PDB procedure

☐ Posts to be redeployed using existing resources within the managing service (internal redeployment)

☐ Posts required for year n although not foreseen in the APS/PDB exercise of the year in question

.1.19. Other Administrative expenditure included in reference amount (XX 01 04/05 - Expenditure on administrative management)

εκατ. ευρώ (μέχρι πρώτου δεκαδικού)

α. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

Γραμμή του προϋπολογισμού ***Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	ΣΥΝΟΛΟ
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
β) Άλλη τεχνική και διοικητική βοήθεια:								
= intra muros : asylum statistics	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,750
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,500	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	4,700
Studies (incl. Evaluation)	0,300	0,600	0,300	0,600	0,600	0,400	0,600	3,400

β) Συναντήσεις εμπειρογνωμόνων	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,050	0,050	0,400
Δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις	0,200	0,000	0,200	0,000	0,200	0,150	0,200	0,950
Σύνολο	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800	9,450
Επείγοντα μέτρα								
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
β) Άλλη τεχνική και διοικητική βοήθεια:								
= intra muros : asylum statistics	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,420
Studies (incl. Evaluation)	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
β) Συναντήσεις εμπειρογνωμόνων								
Δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,070
Σύνολο	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400

b. Integration of Third-country Nationals

Γραμμή του προϋπολογισμού ***Integration of Third-country nationals***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	ΣΥΝΟΛΟ
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
β) Άλλη τεχνική και διοικητική βοήθεια:								
= intra muros : migration statistics	0,300	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,700
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,800	0,800	0,900	1,000	1,100	1,100	6,300
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,100	0,300	0,300	0,600	0,700	0,700	0,750	3,450
β) Συναντήσεις εμπειρογνωμόνων	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
Διάδοση	0,000	0,100	0,050	0,100	0,150	0,200	0,200	0,800
Δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις	0,050	0,100	0,100	0,100	0,250	0,400	0,400	1,400
Σύνολο	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900	15,000

c. Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων

Γραμμή του προϋπολογισμού ***Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	ΣΥΝΟΛΟ
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
β) Άλλη τεχνική και διοικητική βοήθεια:								
= intra muros : statistics		0,200	0,200	0,200	0,200	0,250	0,300	1,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems		0,600	0,700	0,800	0,900	0,900	1,000	4,900
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)		0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	1,800
β) Συναντήσεις εμπειρογνωμόνων		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,350
Διάδοση		0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,600
Δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις		0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,250	1,000
Σύνολο	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050	10,000

d. Εξωτερικά σύνορα

Γραμμή του προϋπολογισμού ***Εξωτερικά σύνορα***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	ΣΥΝΟΛΟ
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
β) Άλλη τεχνική και διοικητική βοήθεια:								
= intra muros : statistics	0,300	0,300	0,300	0,400	0,450	0,450	0,450	2,650
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,900	0,900	1,000	1,000	1,000	1,000	6,400
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,300	0,400	0,400	0,500	0,500	0,400	0,400	2,900
β) Συναντήσεις εμπειρογνωμόνων	0,100	0,150	0,150	0,150	0,200	0,200	0,200	1,150
Διάδοση	0,200	0,200	0,250	0,300	0,400	0,300	0,300	1,950
Δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις	0,100	0,300	0,300	0,300	0,350	0,300	0,300	1,950
Σύνολο	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650	17,000

.1.20. Financial cost of human resources and associated costs not included in the reference amount

εκατ. ευρώ (μέχρι πρώτου δεκαδικού)

Κατηγορία ανθρώπινων πόρων	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Σύνολο
Officials and temporary staff (XX 01 01)	6,669	7,776	8,748	9,72	10,692	11,556	11,664	66,825
Staff financed by Art XX 01 02 (auxiliary, END, contract staff, etc.) (να αναφερθεί η γραμμή του προϋπολογισμού)	0,918	1,08	1,296	1,512	1,728	1,836	1,944	10,314
Total cost of Human Resources and associated costs (NOT in reference amount)	**7,587**	**8,856**	**10,044**	**11,232**	**12,420**	**13,392**	**13,608**	**77,139**

Calculation- ***Officials and Temporary agents***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

Calculation- ***Staff financed under art. XX 01 02***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

8.2.6 Other administrative expenditure not included in reference amount

εκατ. ευρώ (μέχρι πρώτου δεκαδικού)

	2007	2008	2009	2010
XX 01 02 11 01 - Missions	0,216	0,234	0,238	0,243
12 01 02 11 02 - Συνεδριάσεις και συνέδρια				
12 01 02 11 03 - Επιτροπές	0,460	0,498	0,508	0,518
12 01 02 11 04 - Μελέτες και διαβουλεύσεις				
XX 01 02 11 05 - Information systems				
2Total Other Management Expenditure (XX 01 02 11)	0,676	0,732	0,746	0,761
3 Other expenditure of an administrative nature (specify including reference to budget line)				

Total Administrative expenditure, other than human resources and associated costs (NOT included in reference amount)	**8,263**	**9,588**	**10,790**	**11,993**

Calculation - ***Other administrative expenditure <u>not</u> included in reference amount***

ΑΠΟΣΤΟΛη	240 missions * €900
Compulsory meetings	24 * 19200